

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*this is
not love*

BETWEEN DESIRE AND DENIAL

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SHAIN ROSE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ARZU VE INKAR ARASINDA

SHAIN ROSE

Telif Hakkı © 2024 Greene Ink Publishing, LLC

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir ve kişiler, isimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylarla ilgili her türlü benzerlik ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da tesadüfidir.

Düzenleme: KDProofreading, Salma's

Library ✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

*Tüm bal arılarına, bu dünyada bir yeri hak ettiğinizi
her zaman bilesiniz.*

İÇİNDEKİLER

[Ayrıca Shain Rose tarafından İçerik Uyarısı](#)

[Önsöz](#)

1. [Zeytin](#)
2. [Zeytin](#)
3. [Dimitri](#)
4. [Zeytin](#)
5. [Dimitri](#)
6. [Dimitri](#)
7. [Dimitri](#)
8. [Zeytin](#)
9. [Zeytin](#)
10. [Zeytin](#)
11. [Zeytin](#)
12. [Dimitri](#)
13. [Zeytin](#)
14. [Dimitri](#)
15. [Zeytin](#)
16. [Dimitri](#)
17. [Zeytin](#)
18. [Zeytin](#)
19. [Dimitri](#)
20. [Zeytin](#)
21. [Zeytin](#)
22. [Zeytin](#)
23. [Zeytin](#)
24. [Dimitri](#)
25. [Zeytin](#)
26. [Dimitri](#)
27. [Zeytin](#)
28. [Dimitri](#)
29. [Zeytin](#)
30. [Dimitri](#)

31. [Zeytin](#)
32. [Zeytin](#)
33. [Zeytin](#)
34. [Dimitri](#)
35. [Zeytin](#)
36. [Dimitri](#)
37. [Zeytin](#)
38. [Zeytin](#)
39. [Dimitri](#)
40. [Zeytin](#)
41. [Dimitri](#)
42. [Zeytin](#)
43. [Zeytin](#)
44. [Dimitri](#)
45. [Zeytin](#)
46. [Zeytin](#)
47. [Dimitri](#)

[Epilog](#)

[Teşekkür Shain Rose](#)
[Hakkında](#)

AYRICA SHAIN ROSE TARAFINDAN

STONEWOOD MİLYARDERLERİ

KAÇINILMAZ-Jax ve Aubrey'nin ikinci şans romantizmi.

[REVERIE-Jett](#) & Vick'in huysuz ve güneşli CEO romantizmi.

THRIVE-Mikka ve Jay'in arkadaştan aşığa romantizmi.

YENİ REIGN MAFYA DÜETİ

Rome ve Katie'nin ateşli mafya romantizmi.

1. [Bir Canavarın Kalbi](#)

2. [Bir Kraliçenin Aşkı](#)

KARARMİŞ İMPARATORLUK

[Paramparça Yeminler-Bastian](#) ve Morina'nın buharlı görücü usulü evlilik romantizmi

[Parçalanmış Özgürlük-Dante](#) ve Delilah'nın kardeşinin en iyi arkadaşının ateşli romantizmi

[Bozulmuş Kaos-Izzy](#) ve Cade'in buharlı düşmanlardan aşıklara işyeri romantizmi

HARDY MİLYARDERLERİ

[Bağlılık ve İhanet Arasında-](#) Declan ve Everly'nin görücü usulü evliliği

[Aşk ve Nefret Arasında-](#) Dom ve Clara'nın sahte flört romantizmi

[Asla ve Sonsuza Dek Arasında-](#) Dex ve Kee'nin ikinci şans sahte nişanı

İÇERİK UYARISI

Sürprizleri seven bir okur olarak, her kitaba gözü kapalı girmekten keyif alıyorum. Yine de, okuyucularıma kitaplarımda hangi hassas içeriklerin olabileceğini bilme fırsatı vermek istiyorum. Bunların listesini burada bulabilirsiniz: www.shainrose.com/content-warnings

PROLOGUE

Zeytin

"OLIVE BEE, SENİNLE İLGİLENMEYE ÇALIŞMAYI BIRAKMALISIN.

Herkese," diye fısıldadı annem bana bakıp ellerine losyon sürerken. Yulaf yağı ve shea yağını tonlarca başka yağla karıştırarak sadece onun için özel bir merhem yapmıştım çünkü çoğu losyon artık işe yaramıyordu.

Cildi o kadar kuru ve çatlaktı ki neredeyse cansızdı. Aylar önce hayat dolu olan annem, şimdi cam gibi gözleriyle bana bakarken son derece yorgun görünüyordu. Bu şekilde çok uzun sürmeyeceğini anladım.

"İyi olacağım anne. Endişelenme, tamam mı?"

Tekrar öksürdü, ardından titreşim tüm vücudunu sarsınca irkildi.

"Hemşireye ihtiyacınız var mı? Daha fazla ilaç?" O kadar gergindim ki neredeyse birine bağırmak için ayağa fırlayacaktım ama elini sıkarak beni sakinleştirdi, her zamanki gibi sakinleştirici bir gücü.

Başını çevirdi ve usulca gülümsedi, çatlamış dudakları gerginlikten yarılmıştı. İnce parmaklarını tutmaya geri dönmeden önce dudaklarını kuruladım ve merhem sürdüm.

"Hemşire yok. Artık faydası olmaz."

"Tabii ki olacak. Bir sonraki kemoterapi seansına kadar seni idare edecek ağrı kesiciler var ve sonra ara veriyorsun."

Bir nefes aldı, sonra benden uzaklaşıp pencereden yağmura bakarken bir nefes daha aldı. Güneşli bir gün olması gerekiyordu ama bulutlar beklenmedik bir şekilde içeri girmiş ve kovalar dolusu suyu serbest bırakmıştı. En azından bazı günler güneşi görebilmesi için odalarımızı değiştirmemizi istemiştin ama yağmur damllarına gülümseyerek, "Daha fazla kemoterapi almayacağım, Olive Bee," dedi.

Sözleri teker teker üzerime düştü. Her birinin yarattığı şok inanılmayacak kadar yoğundu. "Ne?" Elimi onunkinden çektim, bu hastalığa karşı dayanışmamızdaki ani kırılmadan geri çekildim.

"Bu çok fazla." Bana bakarken kaşları kırıştı ve sonra her zaman boynuna taktığı altın kolyesiyle oynadı. Bir kaligrafi dolma kalemiydi, altın rengi ve güzeldi. Yıllar boyunca onu rahatlattığını biliyordum. Eklemlerindeki ağrı çok fazla olmaya başladığından, artık yapamaz hale gelmeden önce kaligrafi çalışmak için her zaman bu kalemi kullanırdı. "Çok yorgunum, Olive. Baban da-"

"Babam burada olmalıydı," diye sözünü bitirdim, bunu söylerken damarlarımda öfke kabarıyordu.

Yumuşak bir şekilde gülümsedi ama acısını gördüm, "Bırak onu, Zeytin Arı. Ona çok kırgınsın ama bunu unutmalsın."

Onun adına öfkelenmek, onun gibi bir adamı hak etmediğini söylemek istedim. O çok daha iyisini hak ediyordu. Ama onun için buna izin verdim. "Haklısın. Bu onunla ilgili değil."

"Tabii ki öyle. O senin baban. Bu ü ç ü n ü z l e ilgili. Artık kendimi önemsemiyorum. Sizi bir aile olalım diye doğurdum ve aile böyle bir şey değil."

"Anne, bunu nasıl söylersin? Biz bir aileyiz, birbirimize göz kulak oluruz." Elini tekrar elime aldım, çok sıkılamaya çalıştım, normalde tam tersi olması gerekirken onu ikna etmeye çalıştım.

"Olive, on altı yaşındasın. Çok gençsin. Önünde çok uzun bir hayat var. Annene bakmana gerek yok." İşte o zaman yüzünden bir damla yaş süzüldü. "Sana bakıyor olmam gerekiyordu."

Boğazım düğümlendi, akmayan gözyaşlarımı tutmaya çalışırken yandı. İkimiz de olması gerekenin bu olduğunu biliyorduk. Ama hayatın ne getireceği belli olmaz, tıpkı planladığımız mükemmel güneşli günün üzerine gelen karanlık fırtına gibi. Her şeyi planlayabiliriz ama şimşekler çaktığında, gök gürlediğinde ve rüzgârlar hayatımızı altüst ettiğinde ya bekleriz ya da onunla savaşıyoruz.

Pes etmeye ya da pes etmeye hazır değildim. Gözyaşlarımı geri kııptım ve başka bir şey söylemeden önce kendimi toparlamak için elimden geleni yaptım.

"Yapma bunu," dedi başını bana doğru sallayarak. "Kendini tutma. Ağlaman sorun değil, Bee. Kalbini koluna takmanı her zaman sevmişimdir. Her zaman ne hissettiğini bilmemize izin veriyorsun. Bunu senden görmek isterim, sadece bir kez daha olsa bile."

"Bizi terk etmiyorsun anne," dedim, sesim net ve güçlüydü, böylece kararlı olduğumu anladı. Gözlerimi ona dikerken bakışlarım da hiç titemedi. "Gidemezsin. Babam yemek bile pişiremiyor ve Knox sabahları okula gitmek için zar zor kalkabiliyor."

"Ona alarm kurmayı öğreteceğimden emin olabilirsiniz, tamam mı?" Kıkırdadı.

"Yapabilirim. Onu uyandıracacağım," diye ona güvence verdim çünkü anlamıyordu.

"Hayır. Olive, sen bir ergensin." Sanki bir şeyleri kaçırmışım gibi yine yaşımı telaffuz etti. "Hayatı on altı yaşındaymışsın gibi yaşa. Hatalar yap. Kendin için yaşa. Ve on sekiz yaşına geldiğinde ne istersen onu yap. O kocaman kalbin seni nereye götürürse oraya git. Bir arı gibi etrafta vızıldayın ve dokunabildiğiniz her çiçeğe dokunun. Bir arı gibi vızıllda ve sonra geri gel

bana." Evden ayrılırken her zaman kullandığı imza cümlesini söylerken göz kırptı.

"Sen tedavi olmazsan bunu nasıl yapabilirim anne? Geri dönmek için burada değilsen bunu nasıl yapabilirim?"

"Her zaman bir şekilde burada olacağım, Olive. Ve bilmiyor musun? Arılar güçlüdür, bebeğim." Uzandı ve her zaman saçına taktığı küçük plumeria çiçeğine dokundu. "Bildikleri çiçeklere geri dönerler ve yollarını bulurlar. Sen düşündüğünden daha güçlüsün. Göreceksin." Bunu öyle bir inançla söylemişti ki, bana benden daha çok inandığından emindim. Elimi onun elinin üzerine koydum ve başımı göğsüne yaslayıp ağlarken elimi ona yakın tuttum. Bana yapabileceğimi söylediği için değil, artık kendimi tutamadığım için.

Annemi kaybediyordum.

En iyi arkadaşımı
kaybediyordum. Tek
arkadaşımı.

O gece, geçirebildiği her ekstra saniye için savaştıktan sonra bizi terk etti.

Babam veda etmek için bile orada değildi.

Birinci Bölüm

ZEYTİN

"O KIZI SEVMİYORUM, GERÇEK AŞKI HİSSETTİĞİMDE sen." Telefonda konuşurken erkek arkadaşımın sesi gecenin keskin havasında güzel ve şiirsel geliyordu. "Ona yakında söyleyeceğim, tatlı bezelyem. Ve tabii ki proje senin. Olive anlayacaktır." Rüzgâr, sevdiğim adamın sözlerini tuğlaların köşesinde olmama rağmen doğruca bana taşıdı. Kalbimde bir kırbaç gibi şakladılar ve onu ikiye böldüler.

En iyi arkadaşım Kee'nin düğün gecesi idi. Sevdiği adamla evlenmişti ve ben de sevdiğim adamı buna tanıklık etmesi için davet etmiştim. Çocukluğunun geçtiği arka bahçede yemin edişini izlemiştik ve sonra hep birlikte yaklaşık otuz dakika uzaklıktaki lüks bir HEAT tatil köyünde kalmaya gitmiştik. Orada, dans edeceğimi ve uzun süredir görüşmediğim erkek arkadaşıma sarılacağımı düşündüğüm resepsiyonu düzenlediler.

Yine de iki telefon görüşmesi yapmıştı ve sonra telefonu tekrar çaldı. Ona birlikte fazla zamanımız olmadığını söyledim ama o beni kendine çekti ve bileğinden türünün tek örneği olan Rolex'ini çıkardı, "Aşıkken zaman hiçbir şeydir. Al, bunu tak. Söz veriyorum beş dakika içinde döneceğim. Zaman tut."

Ve her zamanki gibi onun büyüğü altında erimiştim. Birbirimizden aylarca uzak kaldıktan sonra onu çok özlemiştim. Erkek arkadaşım ve ben pek birlikte görünmezdik. Ne de olsa o benim profesörüm, ayrıca iş için seyahat ediyordum. Ama birlikte olduğumuzda, Rufford normalde özenli, şefkatli ve sevgi doluydu.

Bu yüzden yaklaşık yirmi dakikadır dışarıda olmasına ve şimdi başka bir kadınla telefonda konuştuğunu duymama çok şaşırmıştım.

"Eğer anlamıyorsa, yine de sınıfımı geçmek zorunda. Yani, uymak zorunda. Bu yüzden bu gece buradayım. Sana söyledim. Onunla bazı şeyleri konuşmamız gerekiyor."

Bu konuşma yanlış hissettirdi, derimi kaşındırdı ve kalbimin hızlı atmasına neden oldu. Varlığımı hemen o anda duyurmalı ve konuşmasının artık özel olmadığını ona bir şekilde bildirmeliydim ama en büyük sorunlarımdan biri her zaman fazla meraklı olmam olmuştu.

Ya da paranoyak.

"Tabii ki böyle bir şey olmayacak. O iş bitti. Bunu sana söylemiştim. Seni seviyorum, sana tapıyorum ve sadece seni seviyorum." Derin sesi havada yuvarlanıyordu. Bu *cümleyi* biliyordum -*seni ve sadece seni seviyorum*- ve ona inandığım için kendimi saf gibi hissediyordum.

Bu sözler herkesin yorumlayabileceği türdendi. Ben duydum onları. Anlamalarını biliyordum. Duyduklarımı hiç sorgulamadım.

Yine de onları *anlayamıyordum*. Sevdiğim adamın başka biriyle ilişkisi olmasına imkân yoktu.

Nasıl tepki vereceğimi bilemediğim için bir adım geri attım. Sonra bir tane daha ve bir tane daha tesisin kapılarına doğru. Kapılar, her iki kolunda da güzel birer kadın olan bir adamın şamatalı, gürültülü kahkahalarına yol açmak için açıldı.

Dimitri Hardy, iki kadını aynı anda eğlendirecek kadar cüretkâr ve kendine güvenen tanrısal bir adamın olağanüstü bir örneğiydi.

bir düğünden ziyade. Damadın kardeşıydı ve Kee'nin çok yakın bir arkadaşıydı. Birbirimizi onun aracılığıyla tanıyorduk. Yakın değildik ama beni gördüğünde kahkahası kesildi ve o yeşil gözleri içimi delip geçti, "Olive, dışarıda ne yapıyorsun?"

"Olive, tatlı bezelyem, ben de tam telefon görüşmemi bitiriyordum." Rufford bir kolunu bana doladı ama içimden gelen tepki hemen ondan uzaklaşmak oldu.

Dimitri'nin bakışları daraldı ama aceleyle "erkek arkadaşım ve benim biraz hava almaya ihtiyacımız vardı" diye açıkladım. Sonra Rufford'a döndüm, "Seninle orada konuşmak istiyorum."

Köşeyi işaret ettim ve Rufford kaşlarını çattı ama beni resepsiyona değil o tarafa doğru yönlendirdi. En azından köşeyi dönene kadar kendimi tuttum, ama sonra öfkem ağzımdan "Az önce kiminle telefonda konuşuyordun?" diye kaçırmama neden oldu.

Rufford'un güzel mavi gözleri büyüdü. "Sevgilim, iş görüşmesi yapmak zorunda kaldığım için çok üzgünüm. Kee'nin resepsiyonu nasıl gidiyor?" Arkama baktı ve sanki yapacak başka bir şeyi yokmuş gibi umursamadan binanın yan tarafına doğru yürüyüp ona yaslanmaya karar veren Dimitri'ye gülümsedi.

Ben yaptım ve seyirciler umurumda değildi. "Bir iş görüşmesi mi, Rufford? Tüm iş arkadaşlarına onlara *taptıgını* söyler misin?"

"Olive." Uzandı ve omuz hizamdaki buklelerimden birine dokundu. "Bunu duymak zorunda kaldığın için üzgünüm. Bazı aramaların nasıl gittiğini bilirsiniz. Öğrencilerim var-"

"Beni aptal yerine koyma." Tüvit takım elbisesi ve pahalı ayakkabılarıyla ona bakarken öfke damarlarımda hızla dolaşıyordu. Her zaman çok seçkin göründüğünü düşündüğüm kır saçları vardı ama şimdi o rengin temsil ettiği yaşın benimle alay ettiğini hissediyordum. "Ben aptal değilim. Bana öyleymişim gibi davranma."

Sonra doğruldu, beni değerlendiriyor gibi görünürken kravatını salladı. "Hayır. Sen aptal değilsin, Olive. Bu yüzden

Sen Keelani Hale ve Dimitri Hardy ile ülke çapında gezip tozarken benim yalnız olduğumu biliyorsun."

Sanki yaptıklarımın utanmam gerekiyormuş gibi Dimitri'nin adını ağzına aldı. Rufford'un Dimitri'den her zaman korktuğunu biliyordum. Ben Kee'nin halkla ilişkiler ve saç işleriyle uğraşırken o da bizimle birlikte dünyayı dolaşan, kendine aşırı güvenen bir milyarder yatırımcıydı.

"İş için seyahat ettiğimi biliyordun, Rufford. Annemin nasıl yapmam gerektiğini söylediğini sana anlatmıştım..." Hıçkırıklarımı bastırdım ve elimi ağzıma götürerek ağlama krizimi bastırmaya çalıştım. Rufford beni teselli etmeye bile çalışmadı. Omurgamı dikleştirerek devam etmeden önce bir nefes aldım. "Yanında çalışabileceğim ve arkadaşım olacak birini bulduğum için son derece şanslıydım. Onunla seyahat ederken bana iyileşme ve kendimi ait hissetme fırsatı verdi. Bu yüzden yüz yüze yerine online kurslarınıza katıldım. Ama sana o işin sona ereceğini söylemiştim."

"Yeterince erken değil," diye homurdandı. "Artık birlikte çalışıyor olmalıyız." Rufford ile bir sonraki planımı yapmıştım. Onun araştırmasını üstlenmeye ve tezimi bitirmeye hazırdım. Sosyal medyanın topluluklar ve insanlar üzerindeki etkilerini incelemiştik. İlginç ve aydınlatıcı olmuştu. Bunun benim bu alana adım atmamı sağlayacağını düşünmüştüm.

"Üniversite boyunca kendimi geçindiriyordum, Rufford. Bana bununla ne kadar gurur duyduğunu söylemiştin."

"Bu kadar bağımsız olabilmenle gurur duyuyorum ama ne yazık ki ben o kadar güçlü değilim."

"Ne diyorsun sen?" Ona başımı salladım.

"Çok çalıştık. Gecenin her saati ayaktaydım. Bir asistana ihtiyacım vardı. Veronica da oradaydı."

"Veronica?" İsmi boğuk bir şekilde söyledim. Ciddi olamazdı. "Yüksek lisans programına yeni başladı, Rufford. Ve o ..."

Ne diyebilirdim ki? *Çok mu genç?* Ben de bir zamanlar yirmi iki yaşındaydım. Üç yıl önce, Rufford'a Tanrı'nın insanlara bir armağanıymış gibi aşık olmuştum. Belki daha da önce. Ben üniversite öğrencisiyken profesördü ve her zaman bilgimi överdi. Sessizdim ama benimle ilgilendiğinden emindi. Bölümden bölüme atladıktan sonra, beni gazetecilik için çevrimiçi bir yüksek lisans programına dahil ederek harika bir iş çıkardı.

Çok safmışım. Sadece onu görmek, onunla yatmak ve ona her şeyimi vermek için her neredeyse oraya uçmuştum. O benim ilkim ve tekim olmuştu.

"O ne, Olive mi? Dürüst olmak gerekirse çok zeki." Bu sözleri neredeyse küçümseyerek söyledi, sanki beni çöpe atıyor ve yerime onu koyuyormuş gibi.

"Bunu bana bir keresinde söylemiştin." Şimdi sesim titriyordu ve ellerimi yumruk yapıp duygularımı kontrol altına almak için elimden geleni yaptığım için ellerim de titriyordu.

"Ah, şey. Şu anda proje için daha fazla tutku ve istek duyuyor. Anlıyor musun?" Yumuşak bir şekilde gülümsedi ve elini yanağıma doğru kaydırды. Geri çekilmedim. Çekemezdim. Tek bir gözyaşını silmek için bile olsa dokunuşunu çok özlemiştim. Sonra çoğu gün saçıma taktığım çiçeğe dokundu. Her kıyafetim için her renkte sahte bir plumeria çiçeğim vardı. Bana annemi hatırlatıyorlardı. Son anlarında benimle nasıl gurur duyduğunu ve şimdi onun bunu bozmasını istemiyordum.

Bir adım geri çekildim, böylece onun ulaşamayacağı bir yerdeydim.

"Çok meşguldün. Bu konuda kavga etmeyelim." Rufford'un sesi kalbimi daha da kırarken rahatlatıcı, kandırıcı ve yumuşaktı. "Sen bu konuyla pek ilgilenmiyordun ama Veronica ilgileniyordu."

"Buna inanamıyorum." Yüzümdeki gözlükleri yukarı ittim ve gökyüzündeki kara bulutlara baktım, tamamen yıkılmamak ve kollarında hüngür hüngür ağlamamak için elimden geleni yaptım.

Yatıştırıcı bir jestle gözlüklerini düzeltmek için uzandı. Kalbim acıyla sıkıştı. Gözlükleri göremediğim için değil, özellikle beni daha çalışkan gösterdiğini söylediği için takıyordum. "Bunları sana yakıştırıyorum. Sadece buna odaklanabilir miyiz bebeğim? Ne kadar iyi görüldüğüne ve seni ne kadar özlediğime?"

Onun yerine gözlüğü çıkardım ve çantama koydum. Ona bakmak için binanın tuğla duvarına yaslandım. "Bunu istiyorum. Gerçekten istiyorum. Ama bilmem gerek Rufford. Bunu söylemen gerek. Bana onunla bir şey yapmadığını söyle."

Gerçeği bilmeme rağmen zihnim hâlâ umutsuzca bu fikirle boğuşuyordu. Geleceğimize o kadar çok güvenmişim ki, şimdi sanki serbest düşüşteymişim gibi hissediyordum. Beni sevdiğini defalarca söylemişti. Ama şimdi kendimi onun yatağının direğindeki bir başka çentik gibi hissediyordum.

"Fark eder mi, tatlı kız? Her zaman beni istiyorsun. Önce seninle ilgileneceğim, tamam mı? Buna ihtiyacın olduğunu biliyorsun. Bunu sonra konuşalım. Hadi gel." Başparmaklarıyla kalçalarımı yoğurdu ve boynumu öptü. "Sana tapıyorum ve sadece-" Kendini durdurdu, muhtemelen aynı cümleyi ona da söylediğini duyduğumu fark etmişti. Bu sözleri duyduğumda vücudum aniden onun dokunuşundan iğrendi. Sevgiden ziyade iğrenme hissettim.

Onu sertçe geri ittim, tökezledi ve küfretti. "Bunu kaç *öğrenciye* söyledin?"

Kelimeyi vurguladım ve o da dudağını büktü. "Hepiniz Kadınlar, Bayan Monroe. Hepiniz bana geldiniz. Hepsi de rızaya dayalı ilişkilerdi."

"Ya da hepimiz zar zor yetişkindik ve sen bizi seni sevmeye zorladın," diye karşılık verdim hiç düşünmeden. Kelimeler ağızımdan çıkarken nefesim kesildi ve ardından bedenimden bir hıçkırık yükseldi.

Kandırılmıştım.

Orada durmuş bana bakarken aniden korktuğunu hissettim ve bir şeylerin peşinde olduğumu anladım. Başka zaman olsa daha fazla konsantre olur, daha derine iner, daha fazla zorlardım. Ne de olsa gazeteci olmak için çalışıyordum.

Ama şu anda kalbim kırılıyordu.

Yüzünün farklı duygularla buruşmasını sessizce izledim ve sonra kaşlarının nasıl düştüğünü ve dudaklarının nasıl büzüldüğünü gördüm. Bu bakışı biliyordum. Şimdi suçluluk duygusunu katmerleyecekti. "Beni böyle bir şeyle mi suçluyorsun?"

"Rufford, yakın olduğun biri olmasa hayatının araştırması üzerinde başka birinin çalışmasına asla izin vermezsin. Yani ya çok zeki ya da onu beceriyorsun."

"Evet, peki... o zaman ne olduğun sorusu akla geliyor, değil mi aşkım? Zeki olduğunu mu düşünüyorsun? Yoksa sadece seni beceriyor muyum?" Ses tonu değişmişti. Artık sevgi yoktu, sadece kin kusuyordu. "Yani, hadi ama. Dikkat çekmek istiyordun, çok fazla arkadaşın yoktu çünkü annen öldükten ve baban yanında olmadıktan sonra birçok yöne savruluyordun. Çok zeki olmasan bile neden şansımı senden yana kullanmayayım ki?"

Takmama izin verdiği saate baktım. Onu ne kadar çok sevdiğini biliyordum, bu yüzden o zaman klipsini açtım.

Başını salladı. "Evet, sanırım yollarımızı ayırmamız en iyisi. Yine de yeni bir tez üzerinde çalışman gerekecek ya da dersimi bırakıp sonbaharda başka bir araştırma konusu için yeniden başvurabilirsin."

Yeniden başvurmak mı? Bu araştırma bir yıldan fazla sürmüştü. İçimde yükselen paniği hissettim; hâlâ beni kontrol etmeye çalışmasına duyduğum kızgınlık. Bunun işe yarayacağını, bir şekilde ona ait olduğumu düşünmüş olmalıydı. "Çok üzgünüm, Rufford."

"Sorun yok, Olive. Bunu da atlatacağız." Hayalperest bir adam gibi elini uzattı. Sanki az önce kalbimi paramparça etmemiş gibi, o pahalı, türünün tek örneği Rolex'i ona geri vereceğime gerçekten inanıyordu.

Bunun yerine, önündeki yere bıraktım ve ince topuklarımla üzerine bastım.

"Deli misin sen?" Nefes nefese kaldığını duydum. "Seni kaltak!" Belki de çok ileri gitmiştim. Yüzünün öfkeyle buruştuğunu gördüm ama tam o sırada köşeden iri bir adam çıktı.

Dimitri Hardy hepimizden daha uzun boyluydu, saçları dağınıktı ama onun dışında tamamen derli toplu görünüyordu. Yanındaki iki kadın kenarda durmuş, oyalanıyorlardı. Yine de dikkati onların üzerinde değildi. Onun yerine bakışları Rufford'un yüzünde bir delik açtı.

"Arkadaşıma öyle demiyorsun, değil mi Rufford?" Dimitri Hardy'nin sesi yumuşak bir tonda çıkıyordu ve ortasında kaldığı aile içi tartışmayla hiç ilgilenmiyordu.

"Çekil yolumdan," diye hırladı Rufford ve yüzü kızardı.

Ama Dimitri kılını bile kıpırdatmadı. "Bunun olmayacağını biliyorsun. Hadi git şimdi. Sözde sevdiğin kadına daha nazik bir tonda hitap etmek istemiyorsan git-"

"Onu sevmiyorum. Sevişmeyi sevdim-"

"Allah kahretsin." Dimitri'nin eli hızla Rufford'un boğazını kavradı ve onu duvara doğru itti. Durumun ne kadar çabuk tırmandığını görünce gözlerim büyüdü. Dimitri'nin yanındaki kadınların bile nefesi kesildi.

Onlara şöyle bir baktı ve "İkinizi de sonra ararım. Çıkın buradan."

Hemen dinlediler ve sonra bakışları tuzağa yakalanmış bir fare gibi çırpınan erkek arkadaşına geri döndü.

Dimitri'nin tutuşu hiç sarsılmadı ve dimdik durdu, o kadar uzun ve güçlüydü ki muhtemelen hiçbir zaman güç ve otorite uygulamak zorunda kalmamıştı. Bunu benim için, muhtemelen pek de önemsemediği bir insan için yaptığını görmek şok ediciydi. "Söyle bana Rufford, neden seni pataklamadan böyle bir cümleyi mırıldanmana bile izin vereceğimi düşünüyorsun dostum? Hadi ama. Bir profesör için bu kadar aptal mısın?"

Rufford boşuna çırpınıyor ve tekmeliyor, oksijen mücadelesinde Dimitri'nin tutuşunu gevşetmek için elinden geleni yapıyordu. Acı çekmesini istesem bile kalp krizi geçirmesini istemiyordum.

"Dimitri." Elimi nazikçe omzuna koydum. "Onu bırakmalısın."

Diğer eliyle burnunun köprüsünü sıkıştırdı ve bu, randevumun ona kıyasla ne kadar güçsüz olduğunun mükemmel bir temsiliydi. Dimitri diğer adamın kıpırdanmalarından hiç rahatsız olmamış gibi görünüyordu ama bana bakarken gözleri ateş saçıyordu. "Tamam." Elini geri çekti ve Rufford'un yere yığılmasına izin verdi. "Erkek arkadaşın pisliğin teki, Olive. Bir randevum *var ve* işim bitmek üzere. Umarım en iyi arkadaşımın kızıyla onun eski sikik oğlanı arasındaki kavgaları ayırmaktan pek hoşlanmadığımın farkındasıdır. Rufford'un burnunun kanaması yerine geceyi kolayca bitirelim, olur mu? Şimdi gidiyor musun?"

Rufford'un ayağa kalkıp onu çekmesine bakmadı. Ama sevgilim tüvit ceketini düzeltirken son sözü söylemeye hevesliydi. "Olive, tezin hakkında seninle temasa geçeceğim." Ayaklarını sürüyerek gitti ve beni Dimitri'nin önünde utanç içinde bıraktı; Dimitri önce bana sonra da ayaklarıma baktı.

"Saatini zar zor kırdın."

Topuklarıma baktım ve irkildim. Harika, demek bunu görmüştü. Çenemi kaldırdım ve kollarımı kavuşturdum. Şimdi utanmamın zamanı değildi. Bunun yerine, hafifçe çatlamadan önce üzerinde beş kez daha tepindim. "İşte oldu."

"Bitirdin mi?"

"Bilmiyorum." Gözlerimi daha fazla yaşartmakla tehdit eden boğazımdaki ağrıyı yutkundum.

"Umarım öyledir, çünkü deden olacak yaşta. Öfke nöbeti geçirmeye değmez." Dimitri her zaman olmasını istediğimden daha dürüsttü.

"O kadar yaşlı değil." Ona gözlerimi devirdim. "Ve aşk tüm yaş dilimlerinin ötesine geçebilir. Ayrımcılık yapmaz, Dimitri."

Aynı fikirde değilmiş gibi kaşlarını kaldırdı.

Ona el salladım. "Sen anlamazsın."

Sorun da buydu. Çoğu insan bilmiyordu. Yine de Rufford bana hayat vermiş, yüksek lisans programımda bana yardımcı olmuş, benimle kimsenin ilgilenmediği kadar ilgilenmişti. Bana kendime ve yönüme güven vermişti. Ama şimdi bu eksikliğimi kullandığını biliyordum ve birden kendimi onsuz tamamen çıplak hissettim.

"Oh, Tanrım. Ağlayacak mısın?" Dimitri iğrenmiş görünüyordu. "Lütfen ağlama. Herkes yanlış bir şey yaptığımı düşünecek Olive. Bunun için zamanım yok."

İkinci Bölüm

ZEYTİN

"GERÇEKTEN BERBAT OLAN NE BİLİYOR MUSUN?" BURNUMU ÇEKTİM, HIÇ DE DEĞİL

Dimitri'nin beni dinlemek isteyip istemediğinden endişelendim.

Yeterince uzun süredir buralardaydı. İstemeyerek de olsa bana arkadaşım demek zorundaydı. Evet, artık en yakın arkadaşımın kayınbiraderiydi ama ondan önce hepimiz arkadaş sayılırdık. Dimitri ona destek olmak için oradaydı elbette ve Kee'nin işlerini yürütürken benim varlığıma her şeyden çok katlanıyordu. "Kee'den sonra burası benim yedeğimdi. Tezimi bitirip Rufford ile araştırmaya devam etmem gerekiyordu. Bunu asla yüksek sesle söylemedik ama planımız buydu."

"Yeni bir plan yapacaksın," dedi bana, tamamen ilgisiz bir şekilde. Çoktan resepsiyona doğru bakmaya başlamıştı. Adam tanınmış bir konaklama imparatorluğu sahibi ve acımasız bir emlak yatırımcısıydı. Bana ayıracak zamanı yoktu.

Benim de bunun için zamanım yoktu. Doğru adama giden yolu bulamamış olabilirdim ama geçen yıl boyunca yapmak istediğim şeyde nihayet yolumu bulduğumu düşünmüştüm. Rufford ile araştırma yapmaktan keyif almıştım. Bunun kariyerimin başlangıcı olduğunu düşünmüştüm. O yolu çizmiş, kendimi ona adamıştım,

ve şimdi sanki onu elinden alıyor gibiydi. "Ya yapmazsam?" Fısıldadım, içimde ani bir korku yumağı oluşmuştu. "Onu sevdim ve o da bundan faydalandı. Bunu görecektedir kadar akıllı bir gazeteci bile değildim."

Dimitri'nin yeşil bakışları bana bakarken sertleşti. "Olive, büyük ihtimalle bunu bir milyon yıl önce profesör olduğundan beri kadınlara yapıyor."

"Kendimi daha iyi hissetmemi sağladığın için teşekkürler," dedim alaycı bir ifadeyle ona bakarken.

Bunun için zamanı yokmuş gibi pahalı mokasenini sokağın kaldırımına vurdu. "Demek istediğim, o bir pislik olma konusunda tam bir uzman. Oyun alanı eşit değildi."

"Ama-"

"Seni sevmesi gereken bir adam seni ağlattı. Bu bile ondan uzaklaşman için yeterli bir sebep. Daha da kötüsü, bunu arkadaşının düğün resepsiyonunun olduğu sokakta yaptı."

"O benim *en iyi* arkadaşım." Başımı salladım, söylediklerine inanmaya başlamıştım.

"Şey"-başını eğdi ve gözleri parladı
-"Teknik olarak, sanırım onun en iyi arkadaşıyım."

Bir kıkırdama çıkmadan önce çenem düştü. "Yere düştüğümde beni tekmeliyor musun?"

"Dürüst oluyorum."

"Sana yakışmıyor." Kollarımı kavuştururken geri attım.

Sanki bir meydan okumaymış gibi mırıldandı ve aniden bana yaklaştı. Serin rüzgâr aramızda eserken gece havası değişti. "Öyle mi Bayan Monroe?"

Kesinlikle öyle değildi.

Boy farkımız, onun altı altıya yakın olması ve benim sadece beş dört olmam, aramızdaki gerginlikle birlikte aniden arttı. Ve kibirli kıcı, ay ışığında bana bu kadar yakın dururken her şeyin ona uygun olduğunu biliyordu. Çoğu kadın -ben de dahil, hatta

çekmekten kaçınmama rağmen- karşı konulmaz bir şekilde ona çekildim. Koyu dalgalı saçları, her bir teli çaba sarf etmeden mükemmel bir şekilde yerine oturan, bir şekilde sağlam ve zarif bir yüzü çerçeveliyordu. Pahalı bir takım elbiseyle orada durmasına rağmen, mekânı sahiplenmeye çalışmasına gerek yoktu. Sadece geniş omuzları, kendine güveni ve tanıdık ama aynı zamanda gizemli bir gülümsemeyle bunu yaptı.

Kalbim ve libidom aynı anda atmaya başladı. Bir an için kalp kırıklığımı ve bunun üzerinde durmam gerektiğini unuttum. Gözlerimi kapatarak aramızdaki bağı koparmak için bir adım geri attım. "Öyle. Ben de en a z senin kadar Kee'nin arkadaşayım. Rufford'un benimle işi bittikten sonra sonsuza kadar onunla çalışacağım için muhtemelen daha da fazla."

Dimitri sanki onun için çok da önemli değilmiş gibi, "Evet, herhalde en iyisi boş verip tezini baştan yazmak," dedi. "Resepsiyona geri dönelim mi?"

Yine de sözleri beni sarstı. "Bırakmak mı?" Mırıldandım ve sonra tekrar söyledim, "Bırakayım mı?" İşte o zaman korku yumağı öfkeye dönüştü, acı ve kalp kırıklığından gazaba dönüştü. Babamla olan ilişkiyi unutmuştum, annemle olması gerektiği gibi bir erkek olmamasına duyduğum öfkeyi unutmuştum. Ve o zamandan beri pişmanlık duyuyorum.

Derin bir nefes aldım ve yumruklarımı sıktım. "Hayır. Biliyor musun? Bunun peşini bırakmayacağım."

Dimitri'yi geçip resepsiyon kapısına doğru yürüdüm. ve takip edip etmediğini görmek için arkama bakmadan kapıyı açtım. Yuvarlanacak zamanım yoktu. Yeni bir plana ihtiyacım vardı ve bunu iliklerime kadar hissediyordum. Daha sonra ağlayabilirdim ama bu gece o kadar emek verdiğim yüksek lisans programında bir yerim olduğundan emin olacaktım. Ve aynı zamanda Rufford'a haddini bildirecektim.

Sadece işi yapmak için biraz sıvı cesarete ihtiyacım vardı.

"Bir daha asla kimseyle ilişkiye girmeyeceğim."

Dans eden insanların arasından geçerken homurdandım ve hemen bara gittim. Bar masalarından birine oturdum.

kadife döşemeli bar taburelerine oturdu ve karmaşık oymalara sahip koyu maun barın üzerine eğildi. "Efendim, bir içkiye ihtiyacım var."

Bunu o kadar yüksek sesle söyledim ki barmen şöyle bir baktı ama sonra gözleri arkamda onu el sallayarak uzaklaştıran Dimitri'ye kaydı. "Bir saniye bekle. Yavaşla, Olive. Tanrım, ne demek bırakmıyorum?"

Onu hemen dinleyen barmene baktım ve gözlerimi tekrar Dimitri'ye diktim. "Ona içki içemeyeceğimi mi söylüyorsun?"

"Sadece bir saniyeliğine el salladım." Bana endişeyle baktı. "Bir dakika ara verelim-"

Beni kontrol etmeye çalışmasına sinirlenerek, "Buranın sahibi olman benim ne yaptığımı düzenleyebileceğin anlamına gelmiyor," diye tükürdüm.

Sırıttı. "Sahip olduğum her şeyi ben düzenlerim, Olive. Eğer yatırıma ayak basıyorsan, ne yapacağını ben kontrol ederim."

Tesise şöyle bir göz attım. HEAT tesisiyle ilgili her şey zenginlik ve zarafet kokuyordu. Takım elbiseli adamlar resepsiyonda dolaşıyor, kalabalığa karışıyor ve hepsi de yanımdaki adamın farkındaydı. Barmen tereddüt etmeden onu dinledi, içki isteyen bir düğün davetlisi olmama aldırmadan. Dimitri her şeyi kontrol ediyordu. Ve bu bende onu mahvetme isteği uyandırdı.

Rufford beni kontrol etmişti. Beni istediği gibi yönlendirmiş ve şekillendirmişti. O adama aldığı iç çamaşırlarıyla yüzlerce fotoğraf göndermiş, onunla birlikte olmak için eğitimimi riske atmıştım ve şimdi sanki onun için hiçbir şey yapmamışım gibi beni terk etme cüretini gösteriyordu. "Hepiniz her şeyi kontrol ettiğinizi sanıyorsunuz, değil mi?" Barmene tekrar el sallamadan ve barın üzerine eğilmeden önce sustum. Bu sefer geldi ve mırıldandım, "Bana bir shot Fireball ver, lütfen."

Adam Dimitri'yle göz teması kurmadı ve kadehi bana doğru uzatmadan önce hızlıca doldurdu. Ona bakarken içkiyi yudumladım.

Sonra çantamdan telefonumu çıkardım ve bir noktaya değinmek için mesajlarım arasında gezindim. Dimitri'ye göstermek istediğim mesaja tıkladım ve ekranı çevirdim. "Bunu ona dün gece yalvardığı için gönderdiğime inanabiliyor musun?"

Yırtık naylon çoraplarımla belimden eğilmiş, omzumun üzerinden bakarken çektiğim bir fotoğraftı.

Dimitri'ye göstermekten hiç utanmadım. Beni ve Kee'yi daha önce hazırlanırken görmüştü ve Rufford'un beni bu kadar kolay kontrol edebilmesinin, beni sevdiğine inanacak kadar saf olmamın ne kadar berbat *bir* şey olduğunu *birine* göstermeliydim. Yine de Dimitri'nin gözleri şok içinde açıldı.

"Ne oluyor, Olive?" Telefonumu elimden aldı, hemen kapatacağını düşünmüştüm ama inanamıyormuş gibi baktı. Sıkı tutuşu yüzünden parmak eklemlerinin nasıl daha da beyazlaştığını gördüm.

"Erm... Telefonumu geri alabilir miyim?"

"Siktir," diye homurdandı, sonra da bana doğru geri itti. "Sana onu silmeni söyledim-"

"Ama ne için?" Omuz silktilim. "Ona gönderdiğimi düşünürsek bana bir faydası olmaz. Onda."

"Aman Tanrım." Başını tiksintiyle sallıyordu. "Bunu yaparak tüm derecenı riske attığını anlamıyor musun?"

"O zamanlar eğlenceliydi!" Kendimi savundum. "Ben... şey, aşık olduğumu sanıyordum. Ayrıca, beni arayıp kötü bir öğrenci olduğumu ve ona ne kadar çabaladığımı gösterecek bir şey gönderirsem-"

"Bu talep mesajla mı iletildi?"

Ahududu üfledim. "Hayır." Şimdi sesim çok aptalca geliyordu. "O aradı."

Ve ben de çok eğlendiğimizi hissetmiştim. Şimdi ona yazdığım mesaja bakıyor ve bu sözleri söyleyerek kaç öğrenciye daha aptalca şeyler yaptırdığını merak ediyordum.

"Tabii ki kıcı yaptı."

"O dedi o oldu  ğretim Ben a Ders, Dimitri.
Ama belki de ona bir tane öğretilmesi
gerekiyordur."

Üçüncü Bölüm

DIMITRI

"NE YAPIYORSUN?" OLIVE'E YAKIN DURDUM VE Barda otururken telefonunda ne yaptığına baktı. Ufak tefek kız ağlamaktan, kızgın görünmeye, yenilmiş görünmeye ve bir anda şeytani bir göreve dönüşmüştü ve bu çok şey ifade ediyordu.

Olive asla kötü görünmezdi. Dürüst olmak gerekirse, tatlı ve biraz da sevimli olmaktan başka bir şeye benzemiyordu. Bol kazaklar giyer, çoğu zaman gözlük takar ve çoğu gün file çoraplarında ya da taytlarında delikler olurdu. Sanırım bu bir moda gösterisiydi ama tam olarak emin değildim. Onları giydiği ilk gün yaklaşık bir saat boyunca onlara baktığımı hatırlıyorum. Gözlerimi teninden alamıyordum, o kadar pürüzsüz ve açıktı ki. Bunu onun görünüşü hakkında endişelenmeme bağlıyordum ama şimdi başka bir şey olup olmadığını merak ediyordum.

Barmene tekrar el sallamadan önce "Gazetecilik yapıyorum," diye ilan etti. Adam beni dinlediğinde hayretler içinde kaldım. Bu tatil köyünün ortaklarından biri olduğumu bilmiyor muydu? Kadın adama tatlı tatlı gülümsedi, "Bir kadeh daha sıvı cesarete ihtiyacım var."

"Daha fazla sıvı cesarete ihtiyacı yok," dedim mohawklı ve dudak piercingli adama. Kesinlikle Olive'e "kötü çocuk" olduğunu göstermeye çalışıyordu. Dudağını yaladı ve dilindeki piercingi de gösterdi.

Normalde sadece Rufford'la telefonda konuşurken yüzünde belirmediğini bildiğim o yavaş gülümseme ortaya çıkmıştı ve tam da onun istediği şeyi fark ettiğini biliyordum. Ama elimi okşadı ve "Boş ver onu. O gelinin arkadaşı. Bu gece biz nedimeleri hizada tutmaya çalışıyor."

"Bay Hardy'nin kim olduğunu çok iyi biliyorum. Siz ve kardeşleriniz için çalışıyor olmak benim için bir onurdur." Barmen biraz gergin bir şekilde kıkırdadı. "Damat bana nedimelere gecenin geri kalanında istediklerini vermemi söyledi. O ve gelini az önce ayrıldılar."

Olive o zaman alkışladı. "Oh, güzel. O zaman ben temize çıktım. Ver şu kadehi." Olive ona göz kırptı, Olive de ona göz kırptı ve barda bir kadeh daha yuvarladı.

Olive onu hızlıca kaldırıp geri attı.

"Ona kart atmak istemiyor musun?" Ona kaşlarımı kaldırdım. Olive reşit değilmiş gibi görünüyordu. Olmadığını biliyordum ama adama zor anlar yaşatmak için bir nedenim olsun istiyordum.

"Zaten daha önce yapmıştım. Yirmi beş yaşında olduğuna inanamıyorum.

O yüzünle kitleleri kandırabilirsin şekerim."

Ben de öyle düşünmüştüm... ta ki telefonundaki fotoğrafı görene kadar. Ve baktığımda, yakınlaştırdığını ve kırptığını görünce şaşırdım.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Gözlerim her başparmak hareketini takip etti ve kıcını tekrar görünce ağzım sulandı.

"Bir makale yazıyorum ve kimliğimi ifşa etmeden meramımı anlatabilmem için bu fotoğrafın beni yeterince göstermesi gerekiyor."

En iyi kararına rağmen, sonunda onun yanına oturdum. Bu düğüne güzel bir kadın ve kız kardeşini getirmiştım ve bu gece sevişmek istediklerini biliyordum. Yine de, ben

Kendimi onlarla tekrar buluşamayacağımı ve resepsiyonun geri kalanının tadını kendi başlarına çıkarabileceklerini mesaj atarken buldum.

Olive zamanımı alıyordu. Onu kendi haline bırakamazdım. "Pişman olacağın bir şey yapma."

"Büyük risk olmadan ödül de olmaz," diye karşılık verdi. "Normalde ben de böyle bir cümleyle yaşarım ama-" Başparmaklarını hareket ettirirken "İfade nedir?" diye sordu.

Yıldırım hızıyla, acil bir durum bildirir gibi telefona yazıyordu.

"Bu 'şansını dene ve lanet dansın tadını çıkar' demek, ama-" "Oh, bu mükemmel." Kafasını kaldırmadan başını salladı. "Ama," I vurgulandı benim Tereddüt Şimdi, "Ne olabilir

bu gece bu kadar çabuk yazılması gerekebilir mi?"

"Bana bir saniye ver." Başını kaldırdı ve gözlerini bana dikti. "Bu arada, başımda dikilmekten başka yapacak daha iyi bir işin yok mu senin?"

"Aslına bakarsanız, resepsiyona birkaç misafir davet ettim." Altın rengi gözlerini devirmesine sııttım. Daha önce birlikte olduğum kadınları gördü. "Ben arkadaşımın bu gece pişman olacağı bir şey yapmayacağından emin olurken onlar da beklemek istiyorlar."

Bir ahududu patlattı ve duygularının kafasında dönüp durduğunu hissedebiliyordum, sanki artık ilişkilerine hiç güvenemiyormuş gibiydi. Rufford onun algısını çoktan değiştirmişti ve bu çok utanç vericiydi. "Ben iyi olacağım. Benim için endişelenmene gerek yok Dimitri. *0 kadar* yakın değiliz."

Bu onun için cesur bir ifadeydi. Çoğunlukla havadan sudan konuşsak da normalde bana karşı samimiydi. Yanakları kızardı ve ben ona bakıp özür dileyip dilemeyeceğini beklerken onun da böyle düşündüğü belliydi.

"Sadece... Kee yüzünden takılıyoruz."

"Kee ortak bir arkadaşımız," diye onayladım. Keelani Hale, şimdi Hardy ve şimdi de benim baldızım.

bizim grubumuz. Olive onun asistanıydı, ben de en iyi çocukluk arkadaşıydım. Yıllardır bu böyleydi. "Seni önemsemem için yeterince takıldık, Olive. Aksini söyleme."

Çıplak omuzlarını silktilti ve başka tarafa baktı. "Tamam."

"Katılmıyor musun?" Şimdi merak ediyordum. Benim için hiç önemli olmadığını mı düşünüyordu? Öyle mi anlaşılmıştı?

"Sanırım beni bir baş belası olarak görüyorsun. Genç. Saf. Sanırım Kee'nin benim etrafta olmamı istemesini hoş görüyorsunuz ama başka türlü varlığımı hoş karşılamazdınız. Bende hiçbir değer görmüyorsun ve ..." Derin bir nefes aldı. "Etrafındaki her şeyde ve her insanda bir değer bulmaya çalışıyorsun. Bu yüzden senin için önemsizim."

"İlginç." Verebileceğim tek yanıt buydu. Ben bir yalancı değildim ve o ana kadarki ilişkimizle ilgili olarak tam on ikiden vurmuştu. Ama şimdi, bu gece, karşımda o varken, daha fazlası varmış gibi hissediyordum. "Senin hakkında böyle düşündüğüme inanıyorsun. Sen benim hakkımda ne düşünüyorsun?"

"Bence sen egoistsin. Zeki olduğun için böyle davranıyorsun; yatırım tercihlerinde şansın yaver gitmedi. Sen bir işkoliksin. Bunun dışında hiçbir şeye bağlı değilsin... ve arkadaşların ve ailen. Kee için harika bir arkadaşsın. Dex için harika bir kardeşsin. Ama ben senin arkadaşsın ya da ailenin bir parçası değilim, bu yüzden neden hâlâ burada oturduğunu anlayamıyorum."

"Merak diyelim."

Ve kahkahası barın içinde cınladı. Söylediklerim karşısında kıkırdayarak titrerken gözleri parıldadı ve saçları neredeyse zıplıyordu. "Merak ediyorum. Merak etmiyorsun. Hayatına değer katmayan insanlar umurunda bile değil. Zaman senin için para demek ve sen parayı seviyorsun Dimitri. O yüzden yine kafam karıştı," diye atıldı. Bu ona olan saygımı daha da artırdı.

"Dürüst olmak gerekirse, suçu Kee'ye atalım." O anda aklıma gelen tek mantıklı cevap buydu. "Yarın endişelenecek."

Bu gece bir şey yaparsam, bu yüzden beni arayacak."

"Bilinçli bir karar veremezmişim gibi davranıyorsun."

Onun

Alt dudağım dışa doğru kıvrılmıştı ve kendimi ağzıma ne kadar yumuşak geleceğini merak ederken buldum. Aklım hâlâ o fotoğraftaydı tabii ki. Elimdeki tek bahane buydu.

"Şu anda yapabileceğinden emin değilim." Tekrar telefonunu işaret ettim.

İşte o zaman iri, geyik gözleri kısıldı ve dudağını ısırıldı. "Tamam, olgun olan sen olduğuna göre, kulağa nasıl geldiğini söyle."

E-postayı okumam için telefonunu bana uzattı.

Profesör Rufiord Butson on yıldır Alcove Üniversitesi'nde kadrolu öğretim üyesidir. Sosyal medya ve bunun genç kızlar üzerindeki etkisi üzerine yaptığı araştırmalar şirketlere önemli veriler sağlamıştır.

İlk olarak dört yıl önce sosyal medya sayfamı beğenmiş ve bana gazetecilik bölümüne nasıl harika bir katkı sağlayacağıma dair özel bir mesaj göndermişti. Genç, kalıba sokulabilir ve saf biriydim. Sosyal medya platformum hayat hikayemi gösteriyordu. İnişlerimi ve çıkışlarımı, birinin zayıf ve güçlü yönlerimi kolayca değerlendirebileceği şekilde belgeledim. Rufiord Butson'ın bundan faydalandığı şimdi çok açık.

Son yazışma dizimiz ekteki mesajları ve fotoğrafları içermektedir.

Evet, ben hor görülen bir kadıyım. Ama aynı zamanda adalet arayan bir kadıyım. Yüksek lisans eğitimimin çoğunu gazetecilik programında onunla birlikte araştırma yaparak geçirdim. Tekrar ediyorum, lütfen ekteki belgelere bakın. Araştırılmasına ve yayınlanmasına yardımcı olduğum eserlerde adımın kalmasını istiyorum. Ayrıca kayıtlara, bunu benim talep ettiğimin ve tezimi onun danışmanlığında

bitirmek istediğimin geçmesini istiyorum.

Başka bir profesörün gözetiminde ve Profesör Butson'un sunum, teslim, inceleme veya savunmanın bir parçası olmadan.

*İmzaladım,
Olive Monroe*

"Adını mı yazıyorsun?" Eklediği resmi görmek için yukarı kaydırduğımda şaşkınlıkla sordum. "Resimden yüzünü kırpmışsın-"

"Evet, kimliğimi gizleyebilirim ama dürüst olalım, nasıl olsa anlarlar. Ben sadece diplomamı istiyorum. Yepyeni bir programa giremem."

"Üniversite seni parçalayacak," dedim çünkü birinin bunu yapması gerekiyordu.

İçini çekti ve kulağının arkasında her zaman düşünerek taktığı küçük sahte çiçeği çekti. "Öyle olsun. Personel ve rektör yarın e-postalarını okumadan önce gecemin geri kalanının tadını çıkarsam iyi olur."

"Alcove Üniversitesi, ha?" İsmi biliyordum, kimin finanse ettiğini biliyordum, onun dışında da bağlarım olduğunu biliyordum. Yine de bir şey söylemedim. Bu onun savaşıydı. Şimdilik. "Sanırım seni hafife almışım."

Çenesi sallanmadan önce yanağını çiğnedi. "Çoğu insan öyle. Eski sevgilim de dahil sanırım."

"Gecenin geri kalanı için planın nedir?" Ona sordum.

"O barmeni otelime geri götürmek için hazırlanıyorum. oda." Kaşlarını bana doğru oynattı ve gözlükleri gözlerinin görünmesini engellemediği için gözlerinin nasıl muziplikle parladığını gördüm. "Rufford'un dün kasabaya geldiğinde benimle yatmadığına inanabiliyor musun?" Elini ağzına kapattı. "Tamam, gecenin o noktasına geldim ki seninle çok şey paylaşıyorum."

Mırıldandım. "Belki de ilk düşündüğünden daha iyi bir arkadaşımıdır."

Kıkırdadı. "O halde dostum, erkek arkadaşımı becermeyi dört gözle bekliyordum, ama artık eski sevgilim olduğu için, beni kabul ederse barmenle eve gideceğim."

"Rastgele bir adamı eve götürmüyorsun." Bunu söylerken sesim kısıktı ve bu düşünce karşısında kaslarımın öfkeyle gerilmesine engel olamadım.

"Eğlenceli olacak." Omuz silkti ve bana tembelce gülümsedi. "Daha önce hiç tek gecelik ilişki yaşamadım."

Kahretsin, çok tatlı çakırkeyifti. Ayağa kalktım ve ona baktım. "Ve bu gece onunla birlikte olmayacaksın."

Bakışları kararlıydı ve gözlerindeki ateş ışığını gördüm. "Hayatımı yaşıyorum ve bu gece Rufford'u unutuyorum, Dimitri. Bana unutturacak birini beceriyorum."

"O değil."

"Oh." Dolgun dudaklarını yavaşça yaladı. "Onun yerine sen mi teklif ediyorsun?"

"Hayır." Başımı salladım ve hemen bir adım geri çekildim çünkü kötü bir fikir olmasına rağmen onun fikriyle sikim kalktı. "Çok fazla içmişsin."

"Üç shot. Ve bu akşamdan kalan bir kadeh şampanya da çok fazla sayılmaz."

"Seni otel odana götürüp bütün gece izlemek zorunda bırakma beni. Bunun yerine yapabileceğim iki kadın ve işim var."

"Git o zaman." Bana el salladı ve bara yaslandı. Lanet olası göğüs dekoltesi ortadaydı ve Bay Mohawk'ın gözleri lazer gibi oraya odaklanmıştı.

"İşte bu kadar. Gidiyoruz." Kolumu omuzlarına doladım ama yerinden kıpırdamadı.

"Değilim, Dimitri." Bana baktı ve yüzü şimdi çok yakındı, dudakları sanki onları tatmamı istiyormuş gibi gür bir şekilde dışarı sarkıyordu. "Biri olmadan gidemem."

Kelimeleri yumuşak ve acılı bir şekilde söyledi.

"Olive-"

"Gerçekten, gerçekten yapamam. Eğer bu gece yalnız kalırsam, sadece onu düşüneceğim. Sadece onu isteyeceğim ve bir daha asla onu istemeyeceğim. Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama... yapamam." O zaman onun kararlılığını ya da gücünü değil, kırılganlığını gördüm. Ya da belki de gücü buradan geliyordu. Bunu yapmak ona acı verse bile gerçeğini itiraf etti.

Dürüst olmak gerekirse, ağlayan ya da fazla duygusal olan kadınların yanında olmaktan nefret ederdim ama onun gözlerindeki yaşlar bile geri çekilmeme neden olmadı. Aksine, gözlerindeki daha önce görmediğim derinlik beni büyüledi.

"Seninle kalacağım Olive," dedim kulağına karşı. "Hadi ama. O adamı tanımıyorsun," diye onu ikna ettim.

"Benimle kalacak mısın?" Kaşları birbirine çatıldı. "Yatağında mı?"

Lanet olsun, ciddiye. "Beni yatağında istemezsin, güzel kız. Ben ilişki, tatlı sözler ya da bunların hiçbirini yapmam."

"Bunu istemiyorum. Sadece hayatımın en iyi seksini unutmama yardım edecek birini istiyorum. Rufford benim için öyleydi." Bunu çok ciddi bir şekilde söyledi ve hiçbir şey saklamadı. Bana ve Kee'ye karşı hep bu kadar dürüst müydü? "İhtiyacım olan tek şey oydu. Beni kullandığını bildiğim için bunu söylemekten nefret ediyorum ama bu doğru. Bunu kabul edebilirim."

"Tek ihtiyacın olan bu muydu? Bu dünyada milyarlarca erkek var ve senin tek ihtiyacın bu mu? Kendini küçümsüyorsun. Ve onun şimdiye kadar sahip olduğun en iyisi olmasına imkan yok." Neden bunu tartışıyordum ki? En iyisinin o pislik olması umurumda olmamalıydı.

"Neden? Senden büyük olduğu için mi?" Kıkırdadı. "Belki barmenim onu geçer."

"Gitmeyecek çünkü onunla gitmiyorsun." Çenem sıkıştı. "Benimle gidiyorsun."

"İstediğim şeyi bana vermediğin sürece gitmiyorum." Başını eğdi ve küçük, koyu renk gözlerinden birini kaldırdı.

Bana kaşlarını çattı. "Öyle misin?" Açıklama istiyordu, ki istediği şeylerin hiçbirini ona sunmaya niyetli olmadığını düşünürsek bu akıllıcaydı.

"Farkındayım," dedim sıkılmış dişlerimin arasından, ellerimi elbisesinin üzerinde, resimde gördüğüm o nefis kışının üzerinde gezdirmeyi düşünerek. Böyle bir şey olmayacaktı ama bara para atıp çantasını alırken hâlâ bunu düşünüyordum. "Hadi otel odama gidelim."

"Ne?" Birden gerginmiş gibi etrafına bakındı. "Peki, emin misin? Randevularınız ne olacak?"

"Tereddütlerin mi var?" Ona sııttım. Üniversite e-postasıyla uğraşırken biraz sıvı cesareti olabilirdi, ama bana gelince, canlı ve şahsen değil. Bu yüzden tereddütlerini gidermek için ona doğru eğildim. "Randevularım için endişelenme Olive. Eğer isterlerse, hayatının en iyi seksini sunarken onlara da katılmalarını sağlarım."

Bu apaçık bir yalandı. Kee'nin arkadaşlarıyla asla böyle bir şey yapmam. Ailemi ve işimi kötü alışkanlıklarımdan ve zevklerimden tamamen ayrı tuttum. Olive vekaleten her ikisini de yapıyordu.

Buraya Kee için gelmiştik, birbirimizle oynamak için değil. Ama sonra çenesini kaldırdı ve ayağa kalktı, kolunu benimkine bağlamadan önce A kesim nedime elbisesini düzeltti.

Beni asansörlere doğru çekmeden önce küçümseyici bir tavırla, "Kulağa harika bir zaman gibi geliyor, Kazanova," dedi. "Bana yolu göster. Ben hazırım."

Olive'i resepsiyondan çıkardıktan sonra ona uyuyacağını açıklardım. Tek başına.

Asansörün kapısı kapanır kapanmaz Olive bana baktı, dudaklarını yaladı ve kollarını bana doladı. Ağzı benimkiyle buluştuğunda tadı likör ve tatlı elma gibiydi. İzin verdiğim için dili dudaklarımdan arasından kaydı, izin verdiğim için elleri göğsümde gezindi ve onu itmediğim için inlerken kalçaları bana doğru bastırdı.

Bedenim yabancı, tamamen şok edici ve astronomik derecede *yanlış* bir şey deneyimliyordu. Olive'den etkilenmemiştim. Nasıl olabilirdim ki? Çoğu zaman onu zar zor fark ediyordum ama o asansörde tepki verdim. Sikim anında ona karşı sertleşti, o kadar hızlıydı ki gerçek destek için kalçalarını tuttum. Denesem bile onun tatlı dudaklarının tadına bakmayı bırakamazdım. Ve yapmadım da. Onun yerine şımardım. Bu arzu şiddetli ve yanlıştı. Gençti ve radarımda bile değildi. Yine de, neden aniden onu arzuladığımı keşfetmek istiyordum.

Sonunda geri çekildi ve gözlerini açtı. Neşeyle parlıyorlardı. "Evet"-göğsümü okşadı-"Sanırım yapabilirsin, Dimitri."

"Yapabilir miyim?"

"Elbette, öpücük yeterince iyiydi." Omuz silkti ve asansörün korkuluklarına yaslandı. "Yani, bana eski sevgilimi bir geceliğine unutturmakta gayet başarılı olacaksın."

"Eğer seninle yatarsam -ki bu büyük bir *ihtimal*, Olive-onu sonsuza dek unutacaksın," dedim ona.

Başını salladı ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirmeden önce bir saniye bana baktı. "Tanrım, bunun bir şaka olduğunu sanmıştım. Sen ciddi misin?"

"Tabii ki ciddiylim." Ona kaşlarımı çattım.

"Hiç sanmıyorum. Öpücük o kadar da harika değildi. Rufford bundan daha iyisini yapabilirdi."

Şimdi de beni kışkırtıyordu. Bu iyiydi. Ona yaklaştım ve bir elimi kalçalarının iki yanına koyarak korkulukları kavradım ve onu içeri hapsettim. "Orada yaptığımız şeyin öpüşme olmadığını sana kanıtlamak için beş katım daha var," diye homurdandım, sanki umurumdaymış gibi. Benden erkek arkadaşıyla kıyaslayarak bahsetmesinden nefret ediyordum. "Sadece bir örnekti. Bir tadımlık. Seni öptüğümde beni başkasıyla kıyaslamayacaksın."

Dördüncü Bölüm

ZEYTİN

O ASANSÖRDE BENİ TÜKETTİ.
ve dili ağzımın etrafında dolaştı.

O haklıydı.

O bunu yaparken başka kimseyi düşünmüyordum. Elleri ustaca, dili becerikli ve vücudu mükemmeldi. Başparmağını tangamın dikişi boyunca sürttü ve dilini boynumun sütunu boyunca sürüklerken omzunda inlemek için ağzımı onunkinden çektim. Adamın yatakta iyi olacağından hiç şüphem yoktu.

Rufford'la birlikte olduğumdan beri bunu hayal etmemeye çalışmışım ama Rufford beni Dimitri'yle çok fazla takılmakla suçlamıştı ve ben de rüyalarımda zihnimin nereye gittiğini kontrol edemiyordum.

Gerçi burada hayaller gerçek değildi. Gerçeklik çok daha iyiydi. Eliyle kalçama masaj yaptıktan sonra daha da yaklaşabilmek için kalçasını yukarı kaldırdı ama aramızdaki boy farkı bana istediğim kaldırıcı sağlamadı. Ona sürtünmek, benim onun için ne kadar ıslak olduğuma karşı onun benim için ne kadar sert olduğunu hissetmek istedim.

Homurdandı ve biraz eğilip kalçalarımın arkasını kavradı, bacaklarımı beline dolamak için beni kaldırdı ve kışımı korkuluklara dayadı. Kollarımı omuzlarına doladım ve işte o anda dünyam alt üst oldu.

Dimitri'nin siki amıma değdiğinde, aramızda kumaş olsa bile, hayatımı değiştirecek kadar büyük hissediyordum. Arzudan gözlerim yaşardı. Kalçalarım ona doğru sertçe sallandı. "Seni burada istiyorum. Hemen şimdi, Dimitri."

"Halka açık bir asansördeyiz."

Bir elimi aramıza soktum ve pantolonunun kemerini çözmeye çalıştım. "Ne olmuş yani?"

Bileğimi tuttu. "Yani beklemek zorundasın."

"İstemiyorum," diye sızlandım. Alkol beni cesur yapmıştı ve duygularımı saklayacak değildim. Bu gece benim içindi, başkası için değil. Elbisemi yukarı kaldırmaya başladım ama tam o sırada asansör bir ding sesiyle durdu ve kapı açıldı.

"Kahretsin," diye küfrederken, uçağa binen çiftin beni görmesini engellemek için hızla hareket etti. Elbisemi yeniden düzenledi ve yüzümün her tarafına bulaşmış olması gereken kırmızı ruju sildi. "HEAT saatimi kaydırmalıydım," dedi sessizce, özür diler gibi. Bu saatlerin, onun ve kardeşlerinin imparatorluklarının imzası olan patentli teknolojinin bir parçası olduğunu biliyordum - dünyanın dört bir yanındaki zengin ve ünlüler için kusursuz güvenli özel oteller ve restoranlar.

Sonra elimi tuttu, parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdi ve yanıma doğru ilerledi. Asansöre binen adam omzunun üzerinden bakıp Dimitri'yi gördüğünde gözleri parladı. "Aman Tanrım, Dimitri Hardy mi?"

Dimitri başını salladı ama cevap vermedi.

Adam gevezeliğe devam etti. "Eşim ve ben bu tatil köylerini çok seviyoruz. Size söylemeliyim ki, siz ve kardeşlerinizin yaptığı şey olağanüstü. İşletmeler sizin yatırımlarınız ve uzmanlığınız sayesinde gelişiyor. Ben de

Carl Milton sahip olduğundan beri HEAT organizasyonunun bir üyesiyim ve böyle bir değişim oldu. Sizce de öyle değil mi, Bayan ...?" Cevap vermemi bekledi.

İşte o zaman Dimitri'nin çenesi sıkıştı ve tüm vücudunu hemen önümde konumlandırdı. "HEAT imparatorluğunda sağduyu her zaman tavsiye edilir, Bay Kudrow." Asansörün sesi duyuldu ve bir restoranın bulunduğu katın kapıları açıldı. "Görünüşe göre burası sizin katınız. İyi geceler."

Çift asansörden aceleyle inerken başka bir şey söylemedi ve bu kez kapılar kapanırken Dimitri saatini kaydırды.

Bu bana Dimitri Hardy'nin ve tüm imparatorluğun ne kadar etkili olduğunu hatırlattı.

Asansör bizi nihayet Dimitri'nin katına ulaştırdığında, kendimi bu konuda düşünürken buldum.

"Neden kapıya ters ters bakıyorsun, Olive?" Dimitri saati tekrar kaydırıp kapıyı benim için açarken sordu. "Fikrini mi değiştirdin?"

Güzel bir soruydu. Muhtemelen kendini beğenmiş bir pislik olan bir milyarderle bir gece geçirmek istiyor muydum? Asansörde beni ruhumu yiyip bitiriyormuş gibi öpmüştü ama iyi bir seksten fazlasını sunmayacağını biliyordum. "Sorun sen değilsin." Başımı salladım ve içeri girdim. "Sadece arkadaşlığının bana hatırlattığı şey."

"Hangisi?"

"Ayrıcalıklı olduğumu ve ailemin -özellikle de babamın- her zaman böyle tatil köylerinde kalmak istediğini."

"Evet, bana daha önce de içinde büyüdüğünüz topluluktan bahsetmişsiniz." Başını salladı ve kol düğmelerini çözdü. Sonra takım elbise ceketinin düğmelerini çözdü, çıkardı ve masanın sandalyesine astı. "O topluluğun üzerine inşa edildiği ayrıcalık ve lüks-"

"Saçmalık." Sözünü kestim. Topluluk neredeyse Beverly Hills'te 90210 posta kodunda yaşamak kadar tanınıyordu. "Paradise Grove herhangi bir HEAT kadar seçkin

mülk." Gözlerimi devirdim. "Büyük evler, büyük ünlüler ve büyük egolar. Küçücük, minicik kalpler. İşte bu yüzden ayrıldım." Normalde Dimitri kişisel sorular sormazdı ama hayatımın bu kısmıyla biraz daha fazla ilgileniyor gibiydi.

"Senin

Baban HEAT yesi mi?"

"Bilemiyorum." Omuz silktim. "O zamandan beri onunla pek konumuyorum..." Bir nefes aldım. "Annem öldükten sonra hemen yeniden evlendi. Eminim büyük aktrken film yönetmeni olan Bill Monroe ile Georgette Fenti'nin evlenme hikyesini duymusunuzdur-"

"Mariah Monroe öldükten sadece iki ay sonra mı? Evet." Ciddiyetle baını salladı ama sanki yüzümdeki her ifadeyi görmeye alııyormu gibi dikkatle beni izlemeye devam etti. "Senin de mi bir kardeşin var?"

"Evet. Knox daha genç. Hâlâ evde yaşadığı için onlarla yakın." Alt dudağımı ısırdım ve çatı katına göz gezdirdim. Lüks deri kanepeler ve tavandan tabana pencereler ile sehpanın üzerinde asılı duran büyük avize klasik bir HEAT ifadesiydi. "Artık Paradise Grove'daki evime pek gitmiyorum."

İçindeki sempati uğultusunun titretiğini duydum. Arkamı döndüğümde ellerini ceplerine soktuğunu gördüm. "Annenle yakın mıydınız?" diye sormadan önce bana kaşlarını çattı.

Dönüp aşağıdaki ehre baktım. Gece ışıkları uzakta parıldıyordu ve kendimi tüm bunların güzelliği karşısında i çekerken buldum. Dünya, gece gökyüzünün ve yıldızların örtüsü altında böylesine huzurlu bir yer gibi görünebilirdi. Oysa aşağıda her yerde acı ve karanlık kol geziyordu. "O benim en iyi arkadaımdı."

"zr dilerim, Olive." Sesi imdi daha yakın ve yumuaktı ve neredeyse beni nemsemiğine, gerçekten iyi arkadaş olduğumuza inanmak için kendimi kandırabilirdim.

Kalbim burkuldu ve acıdan kurtuldum, omzumun üzerinden bakmadan önce buklelerim ileri geri dans ediyordu

onunla yüzleş. "Olma. Zaten buraya senin sempatin için gelmedim. Peki... bana bir içki ikram edecek misin?"

"Bir tane ister misin?" Orada duruyordu, kusursuz bir şekilde şekillendirilmişti, muhtemelen sahibi olduğu çatı katı süitinde koyu renk saçlarının hiçbirisi yerinde değildi. Uzun boyluydu ve bir odaya girdiğinde her zaman dikkat çekerd, ama asla bunu istemez ya da aramazdı. Bu sessiz özgüven, onunla asansörde yaşadığım çekimi ve kimyayı yeniden ateşledi.

"Hayır." Gömleğinin kaslı gövdesini ve geniş omuzlarını nasıl sardığını takdir ederken dudaklarımı yaladım. Kravatı gevşemişti ama derin orman yeşili gözlerinin vücudumda gezinirken ne kadar çarpıcı olduğunu ortaya çıkarıyordu. "Sanırım sana ihtiyacım olabilir, Dimitri Hardy."

"Benimle gerçekten yatmak istemediğini sana tekrar söylemeli miyim?"

Eğer şimdi bu işten vazgeçerse, yarın utancımın ölürdüm. Muhtemelen çoktan ölmüştüm ama elimden geldiğince devam ettim. "Yapabilirsin, ama bu sadece bu gece başka biriyle yatmamı istiyorsan olur."

Sonra gözleri karardı ve kaşları düştü, "Elbiseni çıkar ama topuklular üzerinde kalsın," diye emretti.

Arkamdaki pencereye baktım. İnsanlar bu süiti görebiliyor muydu?

"Kimsenin görmesini istemiyor musun?" Sesi sanki benimle alay eder gibiydi. "Eğer gerginsen, tüm ışıkları kapatabiliriz."

Elbisenin fermuarını açmak için arkamı döndüm ve sonra ayaklarımın dibine düşmesine izin verdim. Numara yapmam gerekse bile en az onun kadar özgüvenli görünmeyi başarabilirdim. "Gergin mi görünüyorum?"

"Sütyenini çıkar ve külotundan kurtul. Bana her yerini göster. Ne kadar gergin olduğuna o zaman karar vereceğim."

Sütyenimi çıkardım ve onun da düşmesine izin verdim, tüm bu süre boyunca bakışlarını üzerimde tuttum. Bakışları sonunda vücudumun geri kalanına kaydığında, külotumu aşağı ittim ve bir nefes verdim. Benim

Tüm vücudumla birlikte dizlerim de neredeyse titriyordu ama bunu itiraf etmeyecektim. Daha önce hiç pencere önünde seks yapmamıştım ya da buna benzer bir şey yapmamıştım. Rufford vanilya gibiydi ama Dimitri'nin gözleri açlıkla parlarken, onun hiç de öyle olmadığını biliyordum.

"Sik beni. Bir melek kadar güzelsin Olive ve ben normalde cehennemdeymişim gibi sevişirim. Belki de içkiye ihtiyacı olan benimdir," diye mırıldandı ve minibara dönüp bir şişe şampanya aldı. "Biraz şampanya ister misin?"

Omuz silktim. "Bu senin açman gereken şişe." Marka adını gördüm ve irkilmemeye çalıştım. Lüksü biliyordum ve böyle bir şeyin fiyatının 100.000 dolar olduğunu da biliyordum. "Ve parasını öde. Muhtemelen bitirmeyeceğiz. Zıyan olur."

"Otel benim, Olive." Mantarı patlattı ve öne doğru yürüdü. "Zıyan etmek bana ait, değil mi?"

Bana ne kadar yakın olduğuna, orada sadece topuklu ayakkabılarımla çıırılçıplak dururken kendimi ne kadar açıkta hissettiğime o kadar kapılmıştım ki cevap vermedim.

Kıkırdadı ve sonra kulağıma mırıldandı, "Ağızını aç. Sana bir tat vereyim."

Bunu yapabilirdim. Konuşamasam bile dinleyebilirdim. Kalbim hızla atarken gözlerimi kapattım ve ağızımı hafifçe açtım.

Dimitri'nin elinin boynuma gittiğini, başparmağının nabız noktamın üzerinde gezindiğini hissettim. "Daha geniş aç ve gözlerini benden ayırma Olive." Gözlerimi açtım ve kaşlarımı çatarak ona baktım. Ona bakıp bakmadığım neden umurundaydı ki? Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, "Seni uçurumun kenarına getirirken bütün gece gözlerindeki o güzel rengi görmek istiyorum" dedi.

Zümrüt rengi gözlerine tamamen çıplak bir şekilde bakarken şişeyi devirmesi istediğim tek gecelik ilişki için fazla samimi geldi. Ve sonra boynumu sıvının akamayacağı kadar sert sıkıldığında bir sonraki seviyeye geçti.

ne de nefes alabiliyordum. Ağzımı şampanyayla doldurması, baloncukların dilimde köpürmesi, bakışlarımı tutması sadece birkaç saniyeydi ama tüm vücudum titredi, meme uçlarım sıkılaştı ve anında ıslandım.

Tutuşunu gevşetti ve içmemi izledi. "Aletimi boğazında ister gibi yutuyorsun, güzel kız. Öyle mi?" diye sordu başparmağıyla çenemi yukarı kaldırıp boynumu ortaya çıkarmadan önce. Sonra da en saçma şeyi yaptı. Yüz bin dolar değerindeki şampanyayı boğazıma, göğüslerime ve karnıma döktü. Gazlı sıvı klitorisimin ve kalçalarımın üzerinden aktı. Şişeyi tezgâhın üzerine koydu ve hiç vakit kaybetmeden alkolü boynumdan emdi. Elleri vücudumda gezinerek göğüslerimi sıktı ve ardından soğuk sıvıyı meme uçlarımın üzerinde ileri geri hareket ettirdi.

"Dimitri, bu çok iyi hissettiriyor." Dokunuşuna karşı kıpırdandım.

Kolu belime dolanırken başını eğdi ve sonra göğsüme erişmek için beni geriye itti. Acele etmeden göğüslerimden birini ağzına aldı, dili üzerimde dönüyordu. Yuvarlak ve yuvarlak. Sanki içimdeki şampanyayı yalıyor, beni içine alıyor, tadımın keyfini çıkarıyordu.

Tırnaklarım omuzlarına battı ama o durmadı. Bunun yerine o kadar yüksek sesle mırıldandı ki, titreşim kalçalarımı ona doğru sarsmama neden oldu. Kalçasını bacaklarımın arasına soktu ve beni tekrar tekrar içine çekmek için elini kıcıma attı.

Ve inledim, "Seni istiyorum, lütfen."

Dişlerini yavaşça meme ucuma doğru sürükledi, acele etmedi, ısırıdıktan sonra yaladı. Sonra aşağıya, kalçasına sürtünen bana baktı. "İşte bu," diye mırıldandı. Yine de kıcımı sıkıca tutmaya devam ederek ritmimi kontrol etti. Kumaşın kalçasına sürtünmesi beni umutsuzca istediğim orgazma yaklaştırdı. "Şu haline bak,

istediğini elde etmek. Bekleyemeyecek kadar açgözlüsün. Bu kadar çok istediğini görmek beni sertleştiriyor Olive." Kalçasına daha sert binerken dudağımı ısırdım, utancım azaldı çünkü o da beni istiyordu. O da bu çekimi hissediyordu. Sonra kıcımlı bıraktı ve tokatladı, "Daha hızlı git. Nasıl istiyorsan öyle. İsteddiğini al. Bu orgazmın hepsi senin."

Ve yaptım da. Kalçasına sert, hızlı ve sınır tanımadan bindim. İçimde aynı hızda ama daha önce deneyimlediğimden çok daha güçlü bir patlama olduğunda haykırdım. Ne kadar iyi hissettirdiğinden ve ona sınıksız sarılırken bedenimin daha fazlasına nasıl ihtiyaç duyduğundan başka bir şey düşünemiyordum.

Bu bir uyanış ya da bir tür aydınlanmaydı. Bu şimdiye kadar sahip olduğumdan daha iyiydi ve şimdi daha fazlasına sahip olabileceğim bir şeydi. Kalbim hızla çarpmaya başladı ve nefesim hızlandı, ona doğru yığıldım, yüksekliğim azaldı.

"Boşaldığında kusursuz görünüyorsun. Lanet bir tanrıça gibi," diye mırıldandı buklelerime karşı. "Bunu görmeye devam etmek mi yoksa bir kusurunu görecektir kadar seni kırana kadar ırzına geçmek mi istediğimi bilmiyorum."

Bu fikir karşısında başımı salladım. O zaman onun hepsini istiyordum. Daha fazlasını istiyordum, daha fazlasına ihtiyacım vardı ve daha fazlasını elde edene kadar durmayacaktım. Dizlerimin üzerine çöktüm, pantolonunun kemerini çözmeye ve onu nasıl bu kadar iyi hissettirebileceğimi görmeye hazırdım. Ama o beni bir bebek gibi kucağına aldı ve başını sallayarak yatağı yatırdı.

"Daha bitirmedim, Olive. Hâlâ o şampanyadan biraz daha istiyorum."

Şişeye bakarak başımı salladım. "Sana biraz dökebilirim-"

"Hayır." Yavaşça kalçamı tuttu, beni yatağın kenarına çekti ve bacaklarımı ayırdı. "Şampanyamı amında tatmak istiyorum."

Tezgâhtan şişeyi aldı ve ben de sinir yumağımın üzerine biraz daha dökmesini sadece izleyebildim.

Son orgazmdan sonra o kadar şişmiş ve hassaslaşmıştım ki, vurulduğunda eğilip tıslıyordum.

Klitorisimi emmek için yere diz çöktü.

Şimdi kıvranıyordum, bacaklarım açılmıştı, o da üzerinde şampanya olan amımı tekrar tekrar yalıyordu. Baloncuklar klitorisimde patladı ve sıcak dili onu emmeden önce soğuk sıvı seksimin üzerinde yuvarlandı.

Tekrar ağlamaktan ve eğilmekten kendimi alamadım. "Lütfen, Dimitri. Bu çok fazla."

"Yeterli değil," dedi bana karşı ve devam etti, daha hızlı ve daha hızlı. Ama haklıydı, yeterli değildi.

"Lütfen. Daha fazlasını istiyorum," diye bağırdım çünkü amım hiçbir şeyin etrafında sarsılıyordu. Onun sikini istiyordum ama onun yerine arkasına yaslandı ve parmaklarını uyarılmamın üzerinde gezdirdi.

"Bak, yaladığımda bile benim için ne kadar ıslanıyorsun. Bu güzel amcığın benim için bu kadar açgözlü olmasına bayılıyorum."

Kapalı kapılar ardında ağzının ne kadar pis olduğuna inanamıyordum ama meme uçlarım büzüldü ve bunu söylediğini duyunca inledim.

"Belki de bu şampanyanın tek bir parçasını bile ziyan etmemeliyiz, Olive. Belki de bana bir siki nasıl sürmeyi sevdiğini göstermelisin, ha?" İşte o zaman şişeyi hâlâ elinde tuttuğunu fark ettim ve şimdi şişenin soğuk kenarını giriş yerimin kenarında gezdiriyordu.

İnledim ve bileklerini pençeledim, daha fazla bir şey elde etmeye çalıştım, kendimi tekrar sallanmakta olduğum uçurumun üzerine getirecek herhangi bir şey. "Evet," diye fısıldadım, o anda neyi kabul ettiğimi bile bilmiyordum.

Dimitri vücudumun üzerinde hareket ederken soğuk bardağı yavaşça içeri kaydırды ve tüm vücudunu beni beceren şampanya şişesinin ritmine göre hareket ettirirken bir kolunu üzerime koydu. Şişeyi yukarı kaldırdı ve hemen G noktama çarptı. Başparmağı klitorisimin üzerinde yuvarlanarak onu sert bardağın içine sıkıştırdı ve üzerinde ileri geri hareket ettirdi.

Bu daha önce hiç yaşamadığım bir duyguydu, hayatımın geri kalanında arzulayacağım bir savunmasızlıktı. Tekrar

teslim oldum

Beni nasıl kontrol altına aldığına kadar. Kan damarlarımda kükrekken, arzu ve coşkuyla alevlenirken haykırdım.

Tüm bu süre boyunca beni izledi, büyülenmiş gibiydi. Sonra şişeyi yavaşça benden çekti. "Şişe senin boşalman ve benim şampanyamla parlıyor," dedi. Şişeyi dudaklarına götürdü ve ağzına götürüp kenarını yalamadan önce emerken bakışlarımı üzerinde tuttu. Bunu yaptığını görünce nefesim kesildi. "Şampanya ve bal şu anda birlikte en sevdiğim iki tat olabilir," diye mırıldandı arkasına yaslanıp yatağında çıplak bana bakarken.

Ona doğru sürünmek için doğruldum, artık her şeye sahip olmaya hazırdım. Telefonu çalmaya başladığında elim pantolonunun içine girdi. Saatine baktı. Bir kadın ismi gördüm ve hemen devam etmemi isteyip istemediğini merak ettim.

"Cevap ver," dedim ona, elim şimdi onun üzerinde geziniyordu. Bana kaşlarını çatı. "Bu senin randevun mu Dimitri? Bana sahip olmak yerine onunla buluşmak ister misin?" Elim sikinin etrafındayken bunu söylemek çok cesurcaydı.

Elimi durdurdu, beni pantolonundan çekti ve üzerime sürünerek, "Bütün gece buradasın. Neden başka biriyle buluşayım ki?"

"Gerçekçi ol." Geniş omzunu ittim ve sonra kalçalarımı kendisine doğru çekince kıkırdadım. "Zaten muhtemelen daha fazlasını yapamam. Çok yorulдум."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Ciddi olup olmadığımı anlamak için yüzüme baktı. Sonra beni yatağın ortasında, onun altında olacak şekilde yeniden düzenledi. "Profesörünün sana verdiği tek şey bu mu? Sana amcığının iyi hissetmenin en iyi yolunun devam etmek olduğunu öğretmedi mi?"

"Daha birkaç dakika önce beni milyarlarca kez tattın," diye hatırlattım ona.

Mırıldandı. "Seni şampanya ile tattım. Peki ya onsuz?"

Eli kalçalarım ve sonra bacaklarımın arasına dokundu, orta parmağı zaten şişmiş olan klitorisime bastırdı. Onun

Parmak, hala ne kadar ıslak olduğumdan, tekrar ne kadar ıslandığımdan dolayı üzerinde rahatça hareket edebiliyordu.

Yine de sözleri kalçalarımı sıkmama neden oldu. Yutkundum ve yutkunmam duyulabilirdi. "Bu değil... Yeterince yaptık."

"Seni yememi istemiyor musun?" diye kulağıma fısıldadı.

Nereden bilebilirdim ki? Az önce yaptığımız şey, birinin bana oral seks yaptığı tek andı. Harikaydı ama şampanya olmadan bundan emin olamazdım... "Ben... Rufford ve ben normalde o kısma gelmiyorduk."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani seksten hoşlandığım çok açık. Muhtemelen benim zararına. Rufford bana hep çok sabırsız olduğumu söylerdi. Çok fazla istedim. Bu yüzden hiç ..." Ne diyeceğimi bilemeden omuz silktim.

"Peki ya diğerleriyle?" Dimitri parmağını sürekli üzerimde gezdirdi.

Muhtemelen bana doğruyu söyletmek için bir taktikti. Yine de kandım. "Sadece Rufford, Dimitri." diye inlerken kalçalarımı döndürüyor ve elinin karşısında kıvranıyordum. Ben... Sadece o."

"Siktir." Dimitri küfrü uzattı. "Sikeyim. Bütün gece ayakta olacağım, değil mi? O salağın nasıl bir kötülük yaptığını sana kanıtlayacağım."

"Yapabileceğini söyledim- Aslında gitmelisin," diye inledim çıplak kıcımlı onun sert horozuna doğru yuvarlarken. Bana karşı her saniye büyüyordu ve bu hissi seviyordum. "Bu gece bir randevun vardı. Biliyorum."

"Evet. Aslında iki tane. Ama seni kimse için terk etmiyorum. Onları eve gönderdim. Bu kış bu gece benim." Kalçamın yan tarafını sıktı ve sonra emretti, "Sırt üstü yat bebeğim ve bacaklarını aç. Bu gece sana hayatının en iyi seksini yapmanın nasıl bir şey olduğunu göstereceğim."

"Sanırım bunu çoktan başardın," diye mırıldandım sırt üstü uzanıp bacaklarımı biraz açarken.

"Daha geniş," diye mırıldandı gömleğini çıkarıp omuzlarından çekerken. Tamamen soyunmasını izlerken kıpırdamadım. Vücudu saf kaslardan oluşuyordu ve mükemmel bir şekilde şekillenmişti. "Olive, dinliyor musun? Bacaklarını daha geniş aç. Bana güzel amımı göster."

Bana söyleneni yaptım. Zaten bu kadar ileri gitmiştim. Hayatımın aşkı olduğunu düşündüğüm kişiyi çoktan kaybetmiştim ve şimdi bundan sonra uzunca bir süre seks yapmayacaktım.

"Şimdi, düşünmek ve bilmek çok farklı iki şeydir. Sahip olabileceğinin en iyisi olduğumu bilmen gerek, Olive." Bakışları benimkilere kilitlenmiş, çırılçıplak bir halde üzerimde duruyordu. Normalde yeşil gözleri hafif buğulu bir renkteydi, çok hafif, çok rahat ve gevşemişti.

Dimitri'nin bir insan olarak kim olduğundan emin değildim. Profesyonel olarak geldiği nokta itibariyle son derece zeki olduğunu biliyordum ama ihtiyacı olmayan kişilerle pek ilişki kurmazdı. Yüzleşmekten kaçınır ve aşırı uçlarda eğlenirdi. Pek bir şeyi dert ediyor gibi görünmüyordu ama burada bakışları daha karanlık, kararlı ve haklılığını kanıtlama arzusuyla doluydu.

Vücudumda yavaşça aşağı doğru hareket etti ve göğsümü yaladı, dilini her bir meme ucumun etrafında döndürmek için zaman ayırdı.

"Lütfen acele et," diye sızlandım. Ona cinsel dürtülerimi kontrol edemediğimi söylemiştim.

"Sabırlı ol, Olive."

"Benim sabrım yok. Bunu sana az önce söyledim." Omuzlarını pençeledim şimdi.

"Sana nasıl hissettirdiğini öğreteyim mi?" "Sadece seks yapalım, lütfen."

Kıkırdadı ve parmaklarını daha hızlı sürmeme izin verdi. Ben onun üzerinde dönerken o da kalçalarımın hızına ayak uydurdu ama ben daha fazlasını istiyordum. "Eğer inmek istiyorsan, devam et, Olive. Bütün gece bizim."

"Bütün gece ne için?" Başparmağı muhtemelen daha fazla ilgiye ihtiyaç duymayan ama yine de ilgi görmeye bayılan sinir yumağıma bastırırken nefes nefese kalmıştım. "Sadece boşalmak istiyorum. Tekrar boşalmamı istediğini söyledin, hadi yapalım."

"Hayır." Başını karnıma doğru salladı ve saat beş yönündeki gölgesini hissettiğimde nefesim kesildi. Öpücüğünü daha da aşağıya indirdi ve amıma ne kadar yaklaşmasını istediğimden emin olamadığım için bacaklarımın kapanmaya çalıştığını hissettim. "Ben öyle bir şey demedim. Amının tadına bakmak istediğimi söyledim."

Beni becermesi bir şeydi, beni yemesi başka bir şeydi. Rufford bu konuda hiçbir şey yapmak istemiyordu. "Ben sadece daha kolay olduğunu düşünüyorum-"

"Kolay bir sikiş isteyen bir adama benziyor muyum, Olive?" dedi, şimdi tam klitorisimin üzerindeydi. Nefesini neredeyse orada hissediyordum ve parmaklarına karşı yuvarlanmayı bırakıp ona baktım. Canlı yeşil gözler benimkileri tuttu ve içlerinde açlık olduğuna inanmak istedim.

"Sahip olunabilecek birine benziyorsun," diye fısıldadım. "Bence seni böyle gören her kadın seninle yatarı."

"Yine de en iyi arkadaşımın nedimesini yemek üzereyim ve bunun sonuçlarının oldukça kötü olacağını biliyorum."

"Ona söylemeyeceğiz." Bunu açıkça belirtmek için acele ettim. "Tek bir kişiye bile söylemeyeceğiz."

"Gerçekten mi?" Cinsel organımı okşadı ve iri, nasırlı parmakları üzerimde kayarken inledim, hareket yavaştı, dayanılmazdı. Sonra o iki parmağını ağzına götürdü ve dilini parmaklarının arasından geçirdi, bir saniye bile gözlerini benden ayırmadı. "Tadın içinde bal varmış gibi, Olive. Seni bütün gece alıyorum. Bundan zevk alırken neden saklayayım ki? Utanılacak bir şey değilken?"

"Çünkü... bu sadece bir gece. Ve bu sadece Kee ile olan arkadaşlığımızı zorlaştırır."

Bana karşı hırladı. "Ama bu en güzel gece, değil mi?"

"Sanırım öyle," diye sızlandım çünkü ağzı

Ben söylerken klitorisimin üzerinde.

Nefes alamıyordum, düşünemiyordum, zar zor bir cümle bile kurabiliyordum. Sonra beni ısırды ve ben ona karşı sarsıldım, kalçalarım kulaklarına yapıştı.

"Sen de biliyorsun. Söyle bana." Sonra dili amıma doğru kaymadan önce klitorisimi sertçe emdi. Küfür etmek için geri çekildi ve "Bu tatlı balı benim için damlatıyorsun, Olive. O kadar tatlı ki son damlasına kadar yalayacağım. Boşaldığında duymak istediklerimi söylediğinden emin ol."

"Ne duymak istiyorsun?" Umurumda değildi. Ona her şeyi söylerdim. Aklımı kaçırmıştım. Başladığı işi bitirmesi için siyah saçlarını pençeliyordum.

"Şimdiye kadar yaptığın en iyi seks olduğumu söyle. Bunu bildiğini söyle.

Ben ve başka kimse."

"Tanrım, çok bencilsin."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Kıkırdadı, sonra dili en hassas yerime kaydı. İhtiyacım olan şeyin bu olduğunu biliyormuş gibi hızlıca hareket ettirdi ve parmakları klitorisimi, kıkımını, vücudumu alışık olmadığım bir şekilde çalıştırdı.

Dimitri bu her neyse mükemmelleştirmişti. Eğer kadınları memnun etmek için bir sınıf olsaydı, bu konuda doktora yapmış olurdu. Yaptığım miyavlamalardan, kamburlaşmalardan, pençeleşmelerden utanmalıyım ama o beni kışkırttı.

Parmaklarını içimde başka bir şekilde çalıştırmak için amımdan her çekişinde bana, "İşte bu. Ne istersen al. Bu orgazm senin. Elimi becermek için harcadığın emeğe bak. İyi hissetmeyi hak ediyorsun. Mükemmel hissetmeyi. Ne istiyorsan al."

Parmaklarını içimde kıvrırırken çığlık attım ve göz kamaştırıcı bir coşku içimden geçti.

Terreddüt etmedi ya da bırakmadı. Beni daha da zorladı, klitorisimi emdi ve parmaklarını aşağı yukarı pompaladı.

O kadar hızlı ve sertti ki birden vücudum patlayacakmış gibi hissetmeye başladım.

"Dimitri, yapamam... Durmalısın. Ben... Sanırım... Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim ve kontrol edemiyorum-"

Daha sert emdi ve içimde bir şeyler çözüldü. Orgazmım yüzüne fişkırdı ve sanki her damlasını hâlâ istiyormuş gibi mırıldandı.

Nasıl yaladığını, dölleri mi nasıl ağzına aldığını duydum. Ve hepsini almak için kıvrımlarımın etrafındaki her bir parçayı yalamaktan çekinmedi. Usta dilini iç kalçalarımın üzerinde kaydırды ve saat beş yönündeki gölgesinin hassas deriye sürtündüğünü hissettim. Bacaklarım onun etrafında sıkılaştı ve onu bütün gece orada tutabilirdim çünkü aniden bunu istedim.

Ona karşı son bir kez sallandığımda inledi, "Şu haline bak. İnanılmazsın. Vücudun daha da fazlasını istiyor, bunu hissedebiliyorum." Bana doğru süründü ve yüzümü kendisine çevirdi. Kızardığımı biliyordum ama çenemden ve çenemden tuttu, böylece gözlerinin içine bakmak zorunda kaldım. "Ne kadar hoşuna gittiğinden utanıyor musun Olive?" Cevap vermek istemediğim için dudağımı ısırdım ama başparmağıyla dudağımı hemen dişlerimin arasından çekti. "Cevap ver bana."

"Erkek arkadaşım dan yeni ayrıldım. Gerçekten bu kadar sevmemeliydim ..."

"Seni aldatıyordu. Ne sikim istiyorsan onu yapmalısın," diye düzeltti beni, sonra daha da yaklaştı -o kadar yaklaştı ki dudaklarımız birbirine değdi- ve mırıldandı, "Şimdi bana tam olarak istediğini yaptığında tadının ne kadar güzel olduğunu söyle."

Ve sonra beni sertçe öptü, dilini ağzıma o kadar soktu ki, suyum emmekten başka çarem kalmadı. Tadım tatlı ve tuzluydu ve onunla karışmıştı. Arzu ve seksin tadındaydım, o kadar bağımlılık yapıcıydı ki doyamıyormuşum gibi inledim.

Ona doğru eğildiğimde, elimi aşağı doğru hareket ettirerek sikini kavradım ve sert ucunu tam bana doğru ortaladım. "Ben olmayacağım

"Beni sikmezsen buna dayanamam Dimitri."

"Muhtemelen yapmamalıyım. Karmaşıklıklar konusunda haklısın." Şimdi de beni inkâr etmeye mi çalışıyordu?

"Yapmalısın. Sadece bir kez. Doğum kontrol hapı kullanıyorum, beni çıplak doğurabilirsin."

..." Nasıl soracağımı bilemeden dalıp gittim.

"Düzenli olarak test yaptırıyorum, Olive. Ama bunu söyleyen hiçbir erkeğe güvenme. *Siktir*." Nefesinin altında küfretti ve boynundaki kordonların nasıl gerildiğini izledim. "Bir erkeğe bunu söylemek ne yapar biliyor musun?"

"Evet, beni becermesini sağlayacak, ki ben de bunu istiyorum. Zaten sadece bu gece olacak. En iyi şekilde değerlendirebilirim."

"Lanet olsun, Olive. Buna pişman olacağız." Ama onun ucunu giriş yerimde hissettim. Onu içimde hissettiğime pişman olmamın imkânı yoktu. Onun da pişman olmasına imkân yoktu. Kavrayışında zonkluyordu, kalın, katı ve daha önce hiç deneyimlemediğim kadar büyüktü.

"Beni ciddiymişsin gibi becer, Dimitri. Beni hayal kırıklığına uğratma."

Beşinci Bölüm

DIMITRİ

ALTINDA ARZUYLA INLEYEN BİR KADINI NASIL REDDEDEBİLİRDİM?
ve hayatının en iyi seksi için bana yalvarıyor?

Daha da iyisi, Olive Monroe'yu nasıl reddedebilirdim? O elbiseyi pencerenin önüne bıraktığı anda, başka hiçbir kadının onunla kıyaslanamayacağını anladım. Savunmasızlığında bile o kadar güçlüydü ki, meydan okumama kafa tuttu.

Ve şimdi, onunla cinsel olarak yapabileceklerim için zaten bir şeytandı ve ben de onun buna bağımlılığı için bir şeytandım. Vücudu mükemmeldi, o kadar küçüktü ama o kadar kıvrımlarla doluydu ki sonsuza dek içinde kaybolabilirdim. Ona dokunduğumda çıkardığı her ses, dudaklarımda bıraktığı tat kadar sarhoş ediciydi.

İstesem de onu inkar edemezdim. Kendimi daha sonra böyle savunacaktım ama şimdi savunacak bir şey yoktu.

Ona sertçe sokuldum ve geri çekilmedim, tüm sınırlarımız ve çekincelerimiz ortadan kalktı. O anda onun en iyi arkadaşımın asistanı olması ya da bizden genç olması, hatta erkek arkadaşından yeni ayrılmış olması bile umurumda değildi.

Tüm endişeler, tüm tereddütler yok olmuştu. Birinin parçası olmak için içimizdeki hayvani ihtiyaca geri döndük.

ve Şu anda en çok ihtiyaım olan Şey de buydu. "Daha sert," diye yalvardı.

Kapüşonlu gözlerine bakarken yavaşça çektim. O anda onu gerçekten gözlemlemek için zaman ayırdım. Bukleleri yastığın üzerine yayılmıştı, beyaz yastık kılıfına karşı koyu ve parlaktı, nefesi ağırdı. Göğüsleri hızla yükselip alçalıyordu ve nasıl zirveye ulaştıklarını, dolgunlaştıklarını ve onlara daha fazla ilgi göstermem için hazır olduklarını gördüm.

"Bu memeleri dünyadan saklıyorsun, yemin ederim," diye homurdandım, başparmağımı meme ucunun üzerinde gezdirirken ve diğerkoluma yaslanıp onun üzerinde dururken.

"Evet, çok büyükler." Gözlerini devirdi ve meme ucunu çimdiklediğimde inledi. "Ve çok hassaslar."

Şimdi onu yuvarladım, her dokunuşuma bu kadar duyarlı olan gözlerinin nasıl parladığını izlerken ekstra dikkat gösterdim. "Hmm. Katılmıyorum."

"Ciddiyim. Onlar sadece"-bir elini onlara doğru salladı -"kolayca sertleşir ve insanlar görür ve sonra onlara dokunursanız ..."

Dilimi diğerinin üzerinde gezdirmek için başımı eğdiğimde ıglık attı, sonra saçlarımı kavradı ve beni onlara doğru itti. Dokunulmaktan o kadar hoşlanıyordu ki ondan önce ya da sonra birini hatırlayabileceğimden emin değildim.

"Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor. Durmalısın yoksa ben-"

"Tekrar gel, Olive. Ama bu sefer hissetmek istiyorum." I Ellerimi saçlarının arasından geçirdim ve Şimdi ona ciddiyetle bakıyordum. "Gel bakalım sikime. Bana bunu nasıl sevdiğini göster."

Meme ucunu büküm ve saçlarını geriye çektim, böylece boynunu görebildim. Bir kadınla ilk kez birlikte olduğumda normalde olacağımdan daha sert davranıyordum ama bundan hoşlandığını gördüm. Nefes alış verışı düzensizdi, ben içine girip kalçalarımı yuvarladıka bacakları daha da açıldı ve meme ucunu sıkıp sertçe büküğümde yüksek sesle haykırdı.

Zaten çok sıkı olan amının etrafımda kasıldığını hissettim

ve sonra ona bir şey oldu. Bizi yuvarladı ve

kontrolü ele geçirmek ister gibi üzerime tırmandı.

"Yeterli değil," diye inledi kulağımda. Sonra bacaklarını iki yana açarak omuzlarımdan tuttu ve kendini benden kaldırarak tüm gücüyle aşağıya indi.

Duvarlarının derinliklerine vurduğumda ve amının boyutumu karşılamak için gerildiğini hissettiğimde horozum patlamaya hazırdı. "Kahretsin, çok darsın. İhtiyacın varmış gibi sikimi sürerken iyi hissediyorsun. Siktir. İşte bu kadar. Bana o amcığı nasıl istiyorsan öyle ver."

Hızını artırdıkça bacakları titriyordu. Yatak başlığına tutunarak öne doğru eğildi. "Bu çok iyi, Dimitri."

Üzerimde sallanırken göğüsleri zıplıyordu, kalçalarını tutarken başka tarafa bakamıyordum. "Sen insanların asla göremeyeceği türden beklenmedik bir çekiciliğe sahipsin." Ne söylediğimi umursadığını hiç sanmıyorum. İnlerken ve beni daha sert becerirken gözleri parlıyordu. "Altımda çok güzelsin Olive, ama üstümde kusursuzsun. Sen-"

Ağzımı kapattı ve "Lütfen konuşma" diye mırıldandı. Kendini yukarı kaldırdı ve tekrar üzerime çöktü. "İnmek istiyorum, hiçbir anlamı olmayan duygusal bir yolculuğa çıkmak değil."

Kalçalarını daha sıkı kavradım ama ritmi onun kontrol etmesine izin verdim.
Buna ihtiyacı vardı. İstiyordu.

O an tek yapmak istediğim ona o anı yaşatmaktı. Birlikte zirveye ulaştık ama hızı o kontrol etti. Beni kontrol etti. Vücudunun nasıl sıkılaştığını, benim için nasıl inlediğini ve sonra tek istediği buymuş gibi üzerimden nasıl yuvarlandığını izledim.

Uykuya dalarken bana sokulmadı ya da bir şey söylemedi. Yine de gözleri kapandığında ve nefesi yavaşladığında mırıldandım, "Gerçekten kusursuzsun, Olive Monroe. O asla senin kadar mükemmel birini hak etmedi." Gece onu kendime çektim ve o da uykusunda bana sarıldı.

Gece boyunca ona sarıldım, hiç bırakmadım.

Altıncı Bölüm

DIMITRİ

ERTESİ SABAH YATAKTA GERINDIM.

Olive'i sabah seksine ikna etmek, onunla kahvaltı etmek ve iyi bir sevişme gecesinden sonra yaptığınız her şeyi yapmak. Bu sabah ona sarılmaya bile karşı değildim. Dün gece bunu yapmaktan zevk almıştım.

Telefonumun çalmasıyla uyandım ve elime aldığımda yatağın onun tarafının boş ve tamamen makyajlı olduğunu gördüm. Bunun üzerine göğsümdeki sızıya engel olamadım. "Ne istiyorsun, Dex?" Evimin içinde dolaşırken telefona cevap verdim, etrafımda balla kaplı tatlı elma kokuları vardı ama hiçbir yerde Zeytin bulamadım. Banyoyu, banyoyla bağlantılı diğer odayı kontrol ettim ve hatta balkona bile baktım.

Sanki utandığı boktan, pis bir gecelik ilişkiymişim gibi beni terk etmişti. Benden tek istediği buysa, sorun değildi. Zaten kadınlarla bir geceden fazlasını yapmazdım.

Dex diğer hatta iş hakkında gevezelik ediyordu. "Şu saçma ev sahipleri toplantısına gidiyor musun? Görünüşe göre, apartman kompleksinizi yenileyemeyeceğinizden emin olmak için New Haven Şehri ile ipleri çekiyorlar.

yeni ofis binanızdaki şirketler." New Haven Şehri büyük, canlı bir metropol merkeziydi. İş girişimleri ve inovasyon konusunda bir güç merkeziydi. Ancak bazı nedenlerden dolayı şehir sürekli olarak ofis binamı engelliyordu ve sonunda bunun Paradise Grove ile ilgili olduğunu öğrendim.

"Paradise Grove varlığımın baş belası olacak," diye homurdandım ve Olive'in yetiştirilme tarzını nasıl biraz kurcaladığımı düşünürken yüzümü buruşturdum. Şu anda yatırım yaptığım toplulukta büyümüşü. Aslında Kee'yle konuşurken duyduklarım ilgimi çekmeye başladıktan sonra orayı araştırmıştım.

Riskli yatırımları severdim ve büyük bir şehrin hemen dışında yer alan seçkin bir topluluğun yakınında müsait bir arazi varken, orada inşaat yapmak için teklif vermek riskleri kazanca dönüştürmek için harika bir fırsattı.

"Bu senin varlığının felaketi olmalı," diye hatırlattı ağabeyim. "Bu boka yatırım yapmayı sen istedin. Bana değil. Şimdi şansını denedin ve her zaman ne diyorsun? Aptal dansının tadını çıkar?"

"Her şey yoluna girecek." Yatağın yarım yamalak yapılmış tarafına doğru yürüdüm ve sırf ortalığı dağıtmak için battaniyeleri üstümden attım. Bu sabah beni terk ettiği için hâlâ biraz sinirliydim.

"Ya da sadece kötü bir tane olduğunu kabul et, kardeşim." Dex, bu konuda kıcımlı kaybetmemden heyecan duyuyormuş gibi kıkırdadı.

"Bunun kötü bir yatırım olacağına dair bahse girdin, değil mi?" Ağabeylerim hep kötü kararlar almışım gibi davranırdı.

"Dom öyle olacağını söyledi ve Declan da bununla hiçbir ilgisi olmadığını söyledi. Ben sadece birkaç ay içinde zaman ve para yatırmayı bırakacağınızı düşündüğümü söyledim ve-

"Ve bu yüzden aranızda lanet bir bahis var," diye bitirdim, rekabetçi kanım yükselmişti.

Sonra arka planda Kee'nin sesini duydum ve Dex homurdandı, "Düğünümüzden sonraki gece neden kardeşimle konuşman gerekiyor?"

"Çünkü o benim en iyi arkadaşım, seni aptal," dedi sesi netleşmeden önce. "Olive'in dün gece gittiğini gördün mü? Ona ulaşamıyorum."

"Ona göz kulak olmam mı gerekiyordu?" Sinirle homurdandım.

"Hayır, seni koca bebek." Cık cık etti. "Sadece bir soruydu."

Bu sabah telefonuna cevap vermedi."

"Rufford'la tartışıklarına eminim. Muhtemelen yaralarını sarıyordur."

Kee'nin iç çektiğini duydum. "Doğru. Ona karşı mesafeli duruşundan bunu anlamıştım. Otel odasına uğramalıyım ve-"

"Evliliğinin ilk sabahının tadını çıkar, Kee. Olive gayet iyi. Onu kontrol edeceğim." Hemen yüzümü buruşturdum ve sonra burnumun kenarını çimdikledim. Eskiden olsa Kee için böyle küçük bir sorunu halletmek çok kolay olurdu ama şimdi onun arkadaşıyla yatmıştım. "Seni sonra ararım."

Telefonu kapattım ve Olive'in numarasını tuşladım. Bir kez çaldı, sonra iki kez, sonra doğrudan sesli mesaja geçti.

Beni görmezden mi geliyordu? Bunu yapabileceğini düşünmesinden ve bulduğu en iyi seçeneğin bu olmasından nefret ediyordum. Ben de yapmamam gereken şeyi yaptım. Otel kayıtlarına baktım ve oda numarasını buldum. Bunlar ortak olmanın faydalarıydı.

Benimkinden onun odasının telefonunu aradım. Böylece kimin aradığını bilmeyecekti.

"Alo?" Sesinde uyku ve kafa karışıklığı vardı. Saate bir göz attım. Bütün gece yaptıklarımızdan sonra biraz erkendi ama umurumda değildi.

"Dün gece sana orgazm üstüne orgazm yaşattığım halde beni görmezden mi geliyorsun?"

"Dimitri mi?" diye mırıldandı, inanamıyormuş gibi.

"Başka kim olabilir ki Olive? Başka bir adam var Dün gece de mi?"

Hışırtilar duyduğumda "Kapa çeneni," diye homurdandı. "Neden beni arıyorsun?"

"Neden benim lanet yatağında değildin?" Bu konuda aramamam gerektiği halde cevap verdim.

Sessizlikle karşılaştım, hiç de rahat hissetmediğim uzun ve gergin bir sessizlik. Normalde bir kadınla birlikteyken kırılganlık, nasıl hissettiğine dair sorular, onu rahatsız ediyor olabileceğime dair endişeler olmazdı. Olive'leyken bunların hepsini aynı anda düşündüm.

"Uyumam gerekiyordu. Bu yüzden odama geri döndüm."

"Benim yanımda uyuyamadın mı?" Sesim küskün bir reddedilmiş gibi çıkıyordu.

"Başkalarının yanında pek iyi uyuyamıyorum," diye itiraf etti. "Her neyse, sorun sen değilsin, sorun-"

"Şu anda bana bir şeyler mi anlatıyorsun?"

Bir kıkırdama duymadan önce sessizce, "Sanki bir çizgiye ihtiyacın varmış gibi konuşuyorsun," dedi.

"Bana mı gülüyorsun?" Neden tamamen kırılmıştım?

"Dimitri, dün geceki niyetimin açık olduğunu düşünüyorum." "Crystal. Yaptığımız şeyin sadece bir takılma olduğunu biliyorum."

sesim neredeyse bir hırıltıya dönüşerek onu sert bir şekilde düzelttim.

"Oh, tamam." Boğazını temizledi. "Güzel. O zaman, eğer başka bir şey yoksa-"

"Kee iyi olup olmadığını bilmek istiyor. Ona Rufford'dan bahsettim ve-"

"Ona birlikte yattığımızı söylemedin, değil mi?" Cırtlak bir sesle sözümü kesti. Sonra daha fazla hışırtı duydum. "Ben kalktım. Bunun hakkında konuşmak ister misin? Bunu kesinlikle konuşmalıyız. O bilemez. Nasıl halledeceğimizi konuşmak istersen süitine geri gelebilirim ve-"

"Birdenbire beni mi görmek istiyorsun?" Homurdandım.

"Seni görmek umurumda değil Dimitri. Sadece ihtiyacım var.

Ona hiçbir şey söylemeyeceğine söz ver."

"Neden?" Ben de ona söylemek istemiyordum ama lanet olsun, çok kararlıydı.

"Neden?" diye tekrarladı ve sesi yükseldi. "Neden mi? Çünkü yetişkinliğimin büyük bir bölümünde, ona ihtiyacım olduğunda beni işe aldı ve onun en iyi arkadaşıyla yattığımı düşünmesine izin veremem."

"Ben bu kadar mıyım? Arkadaşının en iyi arkadaşı mı?"

"Evet," dedi yüksek sesle, sanki çok açılmış gibi. "Sen onun çok zengin, çok sinir bozucu, çok haklı, ne isterse yapan ve ne zaman canı isterse ortaya çıkan en iyi arkadaşısın. Neredeyse hiç konuşmuyoruz bile çünkü sürekli köşede çalışıyorsun. Zar zor arkadaşız, Dimitri. Zar zor. Ve eğer bir ayrılık yüzünden tamamen yanlış bir karar verdiğimi düşünürse, ki öyle yaptım, tamamen savunmasız görüneceğim ve endişelenecek. Ben onun asistanıyım. *Onun* için endişelenmem gerekiyor."

"Kee ilgi odağı olmaya ara verdi."

"Sadece ilgi odağı olmaya ara vermekle kalmıyor, aynı zamanda her şeyin üstüne bir de bizim için endişelenmesine gerek yok. Arkadaşlarının bunu bilmesini istemezdi ..."

"Takıldınız ve harika seks yaptınız mı?" Onun yerine ben bitirdim. "Lütfen bunu bir daha söyleme. Ama evet. O sadece

bir çatlağa neden olacağından endişeleniyorum."

"Yattığım kadınları saklamıyorum, Olive. Aslında yaptığım hiçbir şeyi saklamıyorum."

"Bunun farkındayım. Ama birlikte yatmıyoruz. Birlikte *yattık*. Bir kere. Bir daha asla olmayacak."

Kahretsin, bu egoma vurulmuş bir darbeydi. "Olive tatlım, sesin çok emin geliyor."

"Bu ismi de bir daha asla kullanma."

"Tadından bahsetmemden hoşlanmıyor musun?" Beni sinirlendirdikten sonra şimdi de ben onu kızdırmaya çalışıyordum.

"Sabahları konuşulacak en kötü insan sensin."

"Benimle kalsaydın, şu an konuşuyor olmazdık."

"Biliyor musun, Dimitri?" Şimdi hızlı konuşuyordu, cevap vermeme bile izin vermedi. "Gerçekten sadece uyanmak istediğimi mi düşünüyorsun?"

umursamadığım tek gecelik ilişkimle nasıl başa çıkacağım? Rufford'dan yeni ayrıldım ve şimdi kalp kırıklığımla başa çıkmak zorundayım." Sesinin nasıl titrediğini duydum ve oradaki hüznü duymaktan nefret ettim.

"Olive, eğer istersen-"

"Hayır. Hiçbir şey istemiyorum. Bununla ve dün gece gönderdiğim e-posta fırtınasıyla uğraşmak zorundayım. Seninle de uğraşacak vaktim yok." Sesi sertleşti.

Bu e-posta ve genel olarak üniversite durumu hakkında kaşlarımı çattım. "Bunun iyi olacağını söylemiştin. Olmazsa bana haber ver, ben de-"

"*Sorun yok*," diye haykırdı. "İyi olduğunu biliyorum çünkü sen arayıp beni o kadar kızdırana kadar üzgündüm ki artık duygu kapasitem kalmadı."

"Sanırım cazibem işe yarıyor." Yatağa oturdum ve bana öfke kusmasını dinlerken gülümsedim. "Gelip diğer parçalarımın da işe yarayıp yaramadığını görmek ister misin?"

"Şu anda seninle gerçekten yapamam. Daha çok erken ve açıkçası birlikte uyuduğumuzda ertesi gün bunu beklemiyordum."

"Ne?"

"Nasıl sikiştiğimiz hakkında rahatça konuşuyorsun. Şu anda ne seninle ne de ağzınla uğraşmak istemiyorum."

"Ağzımın nesi var?" Neden onu kışkırtmaya devam ettiğimden emin değildim ama gerçekten de uzun zamandır hiç olmadığı kadar zevk alıyordum. "Dün gece amında ve üzerindeyken oldukça mutlu görünüyordun-"

"Sana o kadar kızgınım ki önümü bile göremiyorum. Telefonu kapattığımda beni geri arama ve bir daha asla dün gecedan bahsetme. İlişkimiz bitti ve benim de seninle işim bitti. Beni Kee'nin etrafında gördüğünde, daha önce yaptığın gibi davran. Anladın mı?"

"Belki."

"Alsan iyi olur, seni pislik." Ve sonra telefonu kapattı.

Artık sesi pek de üzgün çıkmıyordu. Yani, bu benim kitabımda bir kazançtı.

O günkü programıma bakarken bana cehennemden nasıl ateş püskürttüğünü ama tadının cennet kadar tatlı olduğunu unutmaya çalıştım. Onun düşünceleri kafamın içinde dolaşıp durdu ve istediğimden çok daha uzun süre tahribata neden oldu.

İşte o zaman bunun hayatımın en iyi ve en kötü tek gecelik ilişkilerinden biri olması gerektiğine karar verdim.

Belki de dn geceye kadar onu hiç fark etmemiştim. Ama yaşadığımız geceden sonra onun odada olduğunu unutmayacaktım. Hem de uzun bir süre.

Yedinci Bölüm

DIMITRİ

ÜÇ HAFTADIR OLIVE'LE İLETİŞİM KURMAMAK PEK DE İYİ BİR ŞEY DEĞİLDİ. Cennetten bir dilim. Dürüst olmak gerekirse, benden kaçtığı üç hafta tam bir cehennem gibiydi.

Bir işkolik olmam gerekiyordu ama yatırımlarıma odaklanmak yerine onun neyle bu kadar meşgul olduğunu merak ediyordum ki benimle bir kez bile iletişime geçmedi.

Kendisine ihtiyaç duyulduğunda Kee'nin etrafında beliriyordu, ki bu çoğu zaman oluyordu, ama birden kendimi yabancı hissettim. En iyi arkadaşım ile takılıyordu, her zaman iyi anlaşmıştık ama şimdi kiminle konuştuğunu, ne düşündüğünü, Kee'nin evliliğini basına duyurduktan sonra planlarının ne olduğunu merak ediyordum.

Kee'nin plak şirketinin ofisine girdiğimde hepsini son derece memnun gördüm. Duvarlarda platin plaklar asılıydı ve kardeşim dizüstü bilgisayarıyla oturmuş telefon görüşmeleri yapıyordu. Olive'in bukleleri bir yandan Kee'nin siyah saçlarını kabartırken bir yandan da düğün fotoğraflarını tartışıyordu.

Kapı aralığında belirlediğimde kimse bana bakmadı bile. Bakışlarım Olive'in nerede olduğunu takıntılı bir köpek yavrusu gibi takip ediyordu. O büyük gözlüğünden takmıştı.

Bir fotoğrafı gösterip dergi için işe yarayabileceğini mırıldanırken yine kazakları ve tozluklarında delikler vardı. Olive, Kee söz konusu olduğunda, onun asistanı olarak çalışarak ve halkla ilişkilere yardım ederek her işi yapar hale gelmişti ama Kee ağabeyimle evlendikten sonra odağını spot ışıklarının dışına kaydırmıştı. Kee pop yıldızı olmaya devam etmek yerine kardeşimin onun için satın aldığı plak şirketini yönetiyordu.

Bize bir ya da iki yıl boyunca yeni bir albüm çıkarmayacağını söylemişti. Normalde odak noktam iş olurdu ama onun yerine kendimi ekibi hakkında sorular sorarken ve Olive'i merak ederken buldum.

Benden o kadar özenle kaçtıktan sonra, şimdi ona yaklaşmak için bir nedenim vardı. Açıkçası, bu benim işime odaklanmamdı.

Olive kendi saçındaki pembe çiçeği itip gerinmek için ayağa kalkmadan önce bir resim üzerinde telaşlanmalarını izledim. Beni görünce dondu kaldı ama sonra Kee'ye döndü. "Önümüzdeki ay hiç gösteriye çıkmayacaksın. Sanırım biraz boş vaktin olacak?"

Kee sadece bir ay boyunca görünmeyecekti ama Olive'e bir çalışan olarak pozisyonuna ihtiyaç olmadığını söylemek istemediği için usulca başını salladı.

"Yani bir ay boyunca özgürsün, sanırım." Ofise girdim ve sonunda onu kızdırmak için ağzımdan kaçırdım. Beni kabul etmesini, dikkatini bana vermesini, beni görmezden gelmeyi bırakmasını istiyordum. Bal rengi bakışları odanın bir ucundan diğerine geçerek bana kaşlarını çattı ama ilk başta hiçbir şey söylemedi. Ben de onu biraz daha kışkırttım ve üç hafta önceki gecemizden bahsettim. Gözleri büyüdü ve hızla ayağa kalktı,

kolumu tuttu. "Hadi gidelim."

Beni ofisten çıkarıp koridordaki başka bir boş odaya götürdü ve kapıyı çarpıp ondan bir baş daha uzun olmama rağmen kaba görünmek istercesine bana baktı. "Bu da neydi böyle?"

"Benden kaçıyorsun. Bu yüzden, üç hafta önce yaşadığımız gece hakkında konuşmayı teklif ederek seni durmaya teşvik edeceğimi düşündüm."

"Kee'nin önünde mi?" Ellerini havaya kaldırdı. "O gece hakkında konuşmama konusunda anlaşmıştık."

"Bana bir konuda yardımcı olabilirsen bu anlaşmaya kesinlikle uyacağım. Senden bir iyilik isteyeceğim" dedim, öfkesinden hiç de korkmamıştım. Bunun yerine, kendimi ona bakarken buldum, yanaklarının daha da kızarıp kızarmayacağını, onu daha fazla zorladığımda nefesinin kesilip kesilmeyeceğini merak ediyordum.

Kollarını kavuşturdu ve kıvrımları benim de dikkatimi çekti. Ellerime ne kadar iyi oturduklarını çok iyi biliyordum ve o bana ters ters bakarken lanet pantolonumu yeniden düzenlememek için elimden geleni yaptım. "Bir iyilik karşılığında gecemizi Kee'ye anlatmakla mı tehdit ediyorsun? Pek iyilik sayılmaz, Dimitri. Daha çok şantaj gibi."

"Benden kaçmayı bırakman için bir yoldu. İşe yaradı, değil mi?"

"Senden kaçmıyorum," dedi ama bakışları odanın içinde geziniyordu.

"Bir aydır benden kaçıyorsun, Kee'nin düğün gecesinden beri o odada olmadığı sürece benimle konuşmadın."

"O odada yokken seninle daha önce hiç konuştum mu?" Beni orada tutuyordu ve bu yüzden aramızdaki sessizlik uzadı. "Biz *o kadar* iyi arkadaş değiliz Dimitri. Öyleymişiz gibi davranmayalım." İçini çekti. "Kendi işlerimle uğraşıyorum, üniversite duruşması için hazırlıklarımı tamamlamaya çalışıyorum, bir yıllık yüksek lisans programına yeniden başlamaya hazırlanıyorum. Bu yüzden, ben-"

"Her şeyin kontrol altında olduğunu söylediğini sanıyordum." "Evet, yalan söylüyordum."

Yüzünü buruşturdu.

"Ama bir yıl? Tezini neredeyse bitirmek üzereydin," dedim, kafam karışmıştı.

Taktığı gözlüğü oynattı ve başka tarafa baktı. "Evet, Rufford da beni yeniden atadı."

O orospu çocuğu bunu yaptıysa gerçekten taşaklı biriymiş. "E-postana ne oldu?"

"Üniversite olayı örtbas etti. İddiaları tartışmak için gelmek isteyip istemediğimi sordular çünkü e-posta ekran görüntüleri kırılmış ve Photoshoplanmış görünüyordu. Tezime devam etmeye uygun olmadığımı düşündüğü için hepsini uydurduğumu iddia ediyor. Ben bunu aştım. Yeniden başlayacağım."

"Yani yaptığının yanına kâr kalmasına izin mi veriyorsun?"

"Hayır. Hiçbir şey yapmasına izin vermeyeceğim. Böyle söyleme. İnsanların bir durumun olmasına *izin* verdiğimi söylemelerinden nefret ediyorum." Ayağını yere vurdu ve gözlerinde bir ay önce o e-postayı gönderdiğinde gördüğüm ateşi tekrar gördüm. "Savaşlarımı seçiyorum. Bu konuda çok kızgınım ama mezun olmak istiyorum, yüksek lisans programından atılmak değil. Zaten hiçbir planım yok..." Ellerini havaya kaldırdı. "Dürüst olmak gerekirse her şey. Ve bu yüzden stresliyim." Şakaklarını ovuşturdu ve devam etmeden önce derin bir nefes aldı. "Ayrıca o beni ve aramızdaki ilişkiyi aşağılarken bir toplantı boyunca oturmak istemiyorum."

"Yaşadığınız ilişki mi?" Duyguları karşısında kaşlarını çattım.

Neden buna hâlâ büyük bir saygı duymaya çalışsın ki? "Seni kandırdı, senden faydalandı ve seni manipüle etti. Sana kazık attı, Olive."

Beni azarlamak için ayağa kalkarken ellerini kalçalarına dayadı. "Hâlâ güzel zamanlarımız oldu Dimitri. Onu önemsiyordum," dedi sessizce.

"Bizim de güzel zamanlarımız oldu. Çarşaplarda attığımız taklalar hakkında bir şeyler saklamak isteyeceğini sanmıyorum."

"Korunacak bir şey var mı? Çünkü hatırladığım kadarıyla ikimiz de inmiştik ve hepsi bu kadardı. Karşılıklı 'tatlı sözler' söylenmedi." Evet, ertesi sabah hızlıca ayrılarak bundan emin olmuştu.

"Kukun benim için yeterince tatlıydı. O zamandan beri rüyalarım giriyor."

Omzumu dürtmeden önce küçük ağzında bir şok ifadesi belirdi. "Benim yanımda böyle şeyler söylemeye cüret etme."

"Neden olmasın? İltifattan hoşlanmıyor musun?" Yanaklarına doğru yükselen sıcaklık karşısında sırtıtmaktan kendimi alamadım.

"Bana söylemen gereken tek şey buysa ben gidiyorum."

"Hayır." Dönmeye başladığında hafifçe dirseğinden tuttum.

ve onu geri döndürdü. "İyi. Aslında seni buraya bunu tartışmak için getirmedim, ancak son birkaç haftadır benden kaçmanın gerekli olduğunu düşünmüyorum."

"O zaman beni buraya neyi konuşmak için getirdin?" Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana ayıracak zamanı yokmuş gibi ayakkabısını yere vurdu.

Çok daha fazla zaman kazanmak üzereydi. "İçinde büyüdüğünüz topluluktan bahsetmiştiniz..."

"Paradise Grove?"

"Evet. İşte o." Başımı salladım.

Buklelerini yüzünden geriye doğru taradı ve "Ne olmuş ona?" diye sordu.

"Baban hâlâ orada yaşıyor." Boğazımı temizledim, bunu nasıl karşılayacağından emin değildim. "Aynı zamanda oranın yönetim kurulunda."

"Yani, belki?" Gözlerini kısmıştı. "Neden umursuyorsun ki? Ve nereden biliyorsun?"

O bir adım geri attı ama ben bir adım ileri attım. "Şimdi bekle. Beni dinle."

Ona doğru gelmemi engellemek için ellerini kaldırdı. "Takıldığımız gece bana Paradise Grove hakkında bilgi sormuştun."

Başımı salladım. "Bu doğru, ama birlikte geçirdiğimiz geceyle hiçbir ilgisi yoktu."

Başını bana doğru salladı ve güldü ama sesi boş geliyordu. "Benden bilgi mi istiyordun?"

"Merak ettim." Kurşunu ısırđım. "Bir süre önce Paradise Grove ve çevresindeki araziye yatırım yapmıştım ve-"

"Şaka yapıyorsun. Neden?" diye ağzından kaçırdı. "Neden böyle küçük bir topluluğa yatırım yapasınız ki?"

Bir elimle saçlarımı taradım. Onu ve Kee'yi, kendisi için mutluluktan çok acı barındıran bir sitede nasıl büyüdüğünü anlatırken dinleyeli yaklaşık bir yıl olmuştu. "İnsanlar konuşurken onları dinlerim. Kee ve benimle lüks bir yerleşim bölgesinden bahsettiniz-"

"Çocukluğum hakkında konuşan bendim! Oradan nefret ediyorum. Orayı araştırmak ve oraya yatırım yapmak için bir davet değildi."

Ellerimi ceplerime soktum. "Benim işim bu."

"Utanman gerektiğinin farkındasın, değil mi?" Tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "Arkadaşlarımla konuştuğumu sanıyordum."

"Geçen gece o kadar bile olmadığımızı söylemiştin-"

"Oh, kapa çeneni. Kulak misafiri olduğun şeylerden çıkar sağlamak için bana arkadaş olmadığımızı söyleme. Anlaşma yapmak için insanların kişisel hikâyelerini kullandığını fark edemeyecek kadar paraya kafayı takmış, akli dengesi yerinde olmayan bir yatırımcı gibi konuşuyorsun."

"Risk almayı severim, Olive. Topluluktan ayrıldın, değil mi? Bu yüzden bu eğlenceli, yenilikçi ve HEAT için markaya uygun bir iş gibi geldi."

"Oh, markalı." Alay etti. "İyi şanslar."

"Peki, şimdi." Çenemi ovuşturdum, olaya farklı yaklaşmaya çalışıyordum. "Oradan neden bu kadar nefret ettiğini keşfetmek ve belki de benimle ziyaret etmek ister misin? Bir toplantıya gidip-"

"Şaka mı yapıyorsun?" diye fısıldadı.

Lanet olsun. Bu hiç iyi gitmiyordu. "Bakın, Kee de artık HEAT imparatorluğunun bir parçası. Paradise Grove'da bir sınır bölgesini ve bazı arazileri geliştirme ihalesini kazandık. Burası daha iyi hale getirmek istediğim canlı bir topluluk."

Kaşlarını kaldırdı. "Bunu kalbinin iyiliği için yaptığından şüpheliyim."

"Güzel. Orada bir ev satın aldım, bu yüzden HOA toplantıları olarak maskeledikleri küçük topluluk toplantılarının neden bir şekilde tüm New Haven Şehrinde ipleri elinde tuttuğunu anlayabiliyorum."

"Kulağa doğru geliyor. Paradise Grove her zaman tüm New Haven'ı etkileyebilmiştir. Yani sizi bir toplantıya mı davet ettiler?"

"Pek sayılmaz. Ama teknik olarak orada yaşıyorum, o yüzden geleceğim. Burayı sadece bu saçma sapan toplantılara katılmak için satın aldım. Ev için fazla çaba sarf etmedim."

"Ve eminim tüm Paradise Grove senin hiç çaba göstermediğini görüyordur." Gözlerini devirdi. "Harika. Muhtemelen bu şeyi çevireceğini düşünüyorlar. Ve takla atmaya izin vermiyorlar. Ve New Haven'da tamamen onay vermedikleri sürece hiçbir şeyin değişmesine izin vermezler. O yüzden iyi şanslar."

"Ah, yani Paradise Grove'un şehir yönetmeliklerini etkilediğini herkes biliyor mu?"

"Elbette." Omuz silkti. "Babam ve üvey annem toplantılar ve kasabada olup bitenler hakkında yeterince konuştular."

İşte o anda Olive'in bana yardım etmesi gerektiğini anladım. Çoğu zaman alakasız bilgileri aklında tutmakta ustaydı ama bu durumda buna ihtiyacım vardı. "Pekâlâ, bildiğiniz gibi burası özel bir topluluk ama bazı binaları yenilememiz gerekiyor ve yönetim kurulunun da bunu kabul etmesi gerekiyor."

"Yapmayacaklar." Başını bana doğru sallayarak kıkırdadı. "Cidden Dimitri, sana iyi şanslar diliyorum. Bencilce benden bilgi istedikten sonra bunu hak ettiğinden değil."

"O gece sohbet ediyordum, Olive."

"Boş konuşmuyorsun." Dudağını ısırды ve sonra acı dolu bir sesle fısıldadı, "Sen

Bana daha fazla soru sormayı kaçırdığın için mi ertesi sabah kalmadığımı hayal kırıklığına uğrattın?"

Sorduğu soruyla içim burkuldu. Böyle düşünmesine izin veremezdim, veremezdim. Aramızdaki kimyayı ona hatırlatmak için kendimi durduramadan ona yaklaştım. "Seni tekrar becerebilmek için ertesi sabaha kadar kalmanı istedim. Benim işim sana dokunmamdan ayrı Zeytinim." Eşofmanının yakasından çekiştirerek onu kendime yaklaştırdım, böylece göğüs göğüse gelmiştik.

Nefes nefese adımı söyledi. "Dimitri."

"Arkadaşımızın ofisinde olduğumuz için profesyonel davranmaya çalışıyorum ama istersen sikimin amında nasıl hissettirdiğini sana hatırlatmaktan mutluluk duyarım. Son zamanlarda sen etrafımdayken başka bir şey düşünmüyorum."

Dudaklarını yaladı ve başını sallamadan önce kehribar rengi gözlerinin aşağıya baktığını gördüm. "O tek seferlik bir şeydi."

"Biliyorum. Şimdi bunu iki kez yapmak ister misin?"

Nefes alış veriş hızlanmıştı ve evet derse bir anda ofiste olduğumuz gerçeğini unutmaya hazırdım, ancak gözlerini sıkıca kapatıp "Bu gece bir randevum var" diye itiraf etti.

Elim elektrik çarpmış gibi hemen yakasından düştü. "Randevu mu? Ne için?"

"Evet, bir randevu. Bir uygulamada eşleştiğim bir adamla." "Sadece *uygulamadan* bir adamla mı?"

Kulağa pek güvenli gelmiyor."

"Sorun yok, Dimitri."

"Sen nereden biliyorsun? Onunla tanışmadın bile," diye alay ettim.

"Ben büyük bir kıyım, başımın çaresine bakabilirim." Sanki her şey oyun ve eğlenceymiş gibi kıkırdadı. "Her neyse, oraya geri dönmeye çalışıyorum. Başka kimlerin beni iyi hissettirebileceğini görmek istiyorum, bilirsin işte." Sanki anlamam gerekiyormuş gibi havada bir el salladı.

"Benim sana hissettirdiğim gibi mi hissediyorsun?" Onun yerine ben bitirdim. "Bunu hiçbir randevuda bulamayacaksın," diye resmen hırladım.

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Ben de bunu istiyorum Dimitri. Bu yüzden onu bulacağım. Milyonlarca randevuya çıkmam gerekse bile."

Elimi arkasındaki duvara koyarken ağzım ona yaklaşıp kadar öne doğru eğildim. "Eğer birinin seni benim gibi *becermesini* istediğini söylüyorsan, *benden* seni becermemi iste Olive."

Başını salladı ama güzel gözlerinin büyüdüğüne yemin edebilirim. Bunu o da en az benim kadar istiyordu ve çıplak tenini hissedebilmek için taytındaki yırtığın izini sürmek için uzandığımda, odada seken kimya nefes almasını zorlaştırıyormuş gibi havayı içine çekti. "Dimitri, Kee'nin ofis alanında'yız."

"Yani? Sana dokunduğumu kimin gördüğünü umursadığımı mı sanıyorsun?"

"Yapmalısın. Kardeşlerin de dışarıda bir yerlerde. Ya biri içeri girerse?"

"O zaman herhangi bir randevuya gitmene gerek olmadığını görecekler. Burada her ihtiyacını karşılamaya hazır bir erkeğin olduğunu görecekler." Başparmağım pürüzsüz, yumuşak teninde gezindi ve kalçasında yukarı doğru ilerledi. Dokunuşum karşısında inledi ve elleri omuzlarıma düştü. "Bu doğru değil ve sen de bunu biliyorsun. Bir iş gününün ortasında gizlice dolaşamayız ve-"

Taytını yeterince yırttım, böylece külotunu yana itebildim ve elimi amının üzerinde gezdirdim. "Gizlice dolaşmayı seviyor olmalısın çünkü sırlıslık olmuştun. Yoksa ben yanımdayken mi böyle oluyorsun, Zeytinim?"

"Senin için değil," dedi, sanki saygınlığını korumaya çalışıyormuş gibi, ama kalçası kalçama dolandı ve elime karşı sallandı.

"Saçmalık." Olive benimle seks yapmaya en az benim ona aç olduğum kadar açtı. Ben klitorisini geriye doğru çalıştırırken gözleri parlıyordu.

ve sonra bir parmağını içine kaydırđı. Gittikçe kenara doğru yaklaşıyordu.

"Ya sen değilsen? Belki de burada bir şeyler yapmanın telaşını seviyorumdur, Dimitri. Sen sevmiyor musun?" Takım elbisemin yakalarını kavradı. "Onu burada istiyorum. Tam burada, hemen şimdi. Ve senin de bana bunu istediğini göstermeni istiyorum, sanki bunun için bir saniye daha bekleyemezmişsin gibi."

Mırıldandım, "Yani kontrolümü kaybettiğimi mi görmek istiyorsun? Herkesin bizi bulabileceği bir yerde seni becermemi ister misin?"

Bakışları kapalıydı ve teni terden kaynaklanan hafif bir parıltıyla ışıldıyordu. "Evet. Lütfen. Göster bana, lütfen."

Sözlerinin ağırlığı vardı, içine girmek istediğim duygular vardı ama şimdi zamanı değildi. şimdi ona benden her şeyi alabileceğini gösterme zamanıydı. Olive'e ihtiyaçı olan güveni vermek istiyordum. Ona hiçbir erkeğin onu reddetmemesi ya da kusursuz olmadığını hissettirmemesi gerektiğini göstermek istiyordum. "Söz konusu sen olduğunda hiçbir şeye karşı koymayacağım Olive."

Elleri kemer tokama gitmeden önce "Güzels," diye fısıldadı. Boynunu öperken pantolonumu çıkarmasına izin verdim. Sikimi kavradı ve "Çok büyüksün Dimitri" diye inledi.

Taytını daha da yırttım. "Ne kadar büyük hissettirdiğini seviyor musun?"

Seni şu masanın üzerine yatırıp hatırlatmamı ister misin?"

"Evet." Hızlıca başını salladı. "Beni onun üzerinde becer. Lütfen."

Onu maun ağacından yapılmış büyük masanın yanına çekip yüzünü kapıya dönmesini sağlarken bu sözleri tekrarlıyordu. İkimiz de odanın girişine bakıyorduk, kilitli olmadığını, herkesin her an içeri girebileceğini biliyorduk. Yine de aletim dışarıdaydı ve zonkluyordu, vücudum onun beni görmezden gelmesinden, onu istemekten, onu görmekten ama son üç haftadır her yerde ona sahip olamamaktan dolayı gergindi.

Ellerini koyu renkli tahtanın üzerine koydu, ben de

üzerine eğildim, taytını ve külotunu indirdim ve sonra

Sikimin ucunu onun girişine doğru itiyordum. "Olive, umarım biri gelir."

Kafasını çevirdi ve bana ters ters baktı. "Kapıyı kilitlemeliydin. Kimse bizi görmese iyi olur."

Saç buklelerini tutup sırf benim için kışını kavislendirecek şekilde çekmeden önce güldüm. "Biri görse bile durmayacağım, Olive." Her santimimi aynı anda hissetmesini isteyerek ona çarpıyordum.

Yüksek sesle nefes aldı ve tırnaklarını tahtaya geçirdi. Umarım iz bırakmışlardır. "Seni her yerde beceririm. Karanlık bir otel odasında ya da tüm bu ofisin önünde gün ışığında. Neden biliyor musun?" Tekrar girip çıktım, o da kalçalarını oynatarak inledi. "Çünkü herkesin seninle yattığımı bilmesini istiyorum. Seninle yatmaya devam edeceğim. Ve bunu bu kadar iyi yapabilecek tek kişinin ben olduğumu anlayana kadar seni becereceğim."

"Oh, Tanrım. Bu çok güzel. Sabırsızlanıyorum, Dimitri. Kendimi kaybedeceğim."

"Gel bana, Olive." Kışına önce bir, sonra iki şaplak attım. "Hepsini bana ver."

İşte o zaman duvarları etrafımda o kadar sıkılaştı ki sanki beni hiç bırakmayacak gibiydi. Vücudu sikişmemizi istiyordu ve benimki de öyle. Ona son bir kez daha sokulurken kükredim ve kendimi o kadar derine gömdüm ki beni çıkaramayacağını umdum.

Etrafımdaki tatlı bal kokusunu içime çekerken içimden hızla geçen bir aydınlanmaydı bu. Olive'in hayatına damga vurmak, onu benim yapmak ve benim için karşı konulmaz olduğunu görmesini sağlamak istiyordum. Her erkek için öyle olmak zorunda değildi, sadece benim için. Ve bunu yapmak için her şeyi yapmaya hazırdım.

Sekizinci Bölüm

ZEYTİN

"AMAN TANRIM." DIMITRİ'NİN ALTINDAN KIPIRDANDIM, PIŞMAN OLMUŞTUM.

hemen seks yapmak istiyordu. Son birkaç haftadır odaya her girdiğinde ona tekrar sahip olma arzusu artmıştı. Onun beni istediğini görmek, beni alabilecek kadar güvenle hareket ettiğini görmek, karşı koymak zordu.

Ama şimdi gerçekler tekrar ortaya çıkmıştı. "Kalk. Acele et. Sanırım birinin geldiğini duyuyorum."

"Daha yeni geldin." Kıkırdadı. "Ben de geldim. Muhtemelen duyduğun şey bu."

"Lütfen bununla başlama." Şimdi kazağımı oynatıyor ve tozluklarımı yeniden düzenlemeye çalışıyordum. Kalçamdaki deliğin artık daha büyük olduğunu gören var mıydı? "Buradan çıkarken şık görünmemiz gerekiyor."

"Endişelenmiyorum," dedi, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi.

"Dimitri." Ses tonum öfkeliydi. "Kee bunu öğrenmemeli. Bu gece lanet olası bir randevum varken kontrolümü kaybedip bunu tekrar yaptığıma inanamıyorum ve-"

"O randevuya gitmeyi aklından bile geçirme," diye homurdandı. "Saçmalama." Ona el salladım, ama o bana yaklaştı ve çenemi tuttu.

"Ben seni daha yeni sıkmışken başka bir adamla birlikte olmayı ciddi düşünüyor musun?"

"Elbette öyleyim. Dışarı çıkıp birileriyle çıkmaya çalışıyorum. Yalnız kalmak ya da artık yeterince iyi değilmişim gibi hissetmek istemiyorum." Bunu ona neden söylemişim?

"Olmayacaksın çünkü benimle Paradise Grove'a, sana ihtiyacım olan yere geliyorsun," dedi pantolonunu düzelterip yeniden düzenlerken. Fermuarını çekip kemerini bağladı ve yine yüzde yüz profesyonel göründü.

"Um..." Ayna olmadan buklelerimi düzeltmeye çalıştım ve saçımdan dökülen çiçeği yeniden düzenledim. "Hayır, teşekkür ederim."

Çenesi büküldü ve hemen elimi yanağında gezdirip hayal kırıklığını yatıştırmak istedim. Aramızdaki fiziksel çekime duyguların da karışması felaket olurdu, bu yüzden bir adım geri attım.

"Bak, burası tuhaf bir yer. Yatırımınızı ve sözleşmenizi satın. Zarar yaz."

"Bunu neden yapayım ki?"

"Çünkü Paradise Grove yabancıları kabul etmiyor. Ve anlıyorum. Topluluk harika görünüyor, değil mi? Çoğu insanın hayalini kurduğu şeyleri sunuyor. Demir kapılar yemyeşil peyzajlı güzel evlere açılıyor ve güzel bir salon, güzel bir golf sahası ve orada herkese sunulan özel hizmetler ve olanaklar." Şimdi hızlı hızlı konuşuyor, insanların istediğini bildiğim şeyleri sıralıyordum. "Özel sosyal toplantılarda tüm o muhteşem elitlerle dirsek temasında olmanız harika görünüyor ama *öyle değil*." Ayrılmadan önce beni nasıl dışladıklarını, kendimi nasıl küçük hissettirdiklerini hatırladım.

"Aslında burası işimizi genişletmek için mükemmel bir yer gibi görünüyor. misafirperverlik imparatorluğu gayrimenkul ve ana planlı topluluklara dönüştü."

"Yani yaptığın bu muydu?" Ona başımı salladım. "Peki nasıl sonuçlandı?"

"Cemaat sınırının hemen kuzeyinde inşa ettiğimiz binaya ofis yerleştirme konusunda bir yıldır tıkanmış durumdayım. Paradise Grove'un suçlu olduğunu anladım çünkü beklediğimden daha fazla nüfuza sahipler. Bu yüzden, bunu değiştirmek için benimle geliyorsun."

Kollarımı kavuşturup kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Bunu neden yapayım ki?"

"Sana Kee'nin parasını ödeyeceğim. Sadece bir haftalığına uçman ve bana işin özetini anlatman gerekiyor." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve yemin ederim bu işi nasıl yapabileceğini düşündü. "Üniversiteni arayacağım."

"Ne?" Kelimeyi şaşkınlıkla ağzından kaçırdı. "Ben halledeceğim."

"Oh, öylece mi?" O kadar gücü yoktu.

"Bugünün sonuna kadar bu işi halledersem, bu hafta içinde benimle gelmeyi kabul eder misin? Paradise Grove toplantısı Cuma günü."

"Kee'nin muhtemelen bana ihtiyacı var-"

"Neye, Olive? Burada koca bir ekibi var ve sen de bunu biliyorsun. Planlarımı ilerletmek için bilgi alma taahhüdün karşılığında maaşını karşılayacağım. Burada oturup Kee'nin fazlasıyla yeterli halkla ilişkiler ekibini şişirmektense seni işe almaktan mutluluk duyarım."

"Vay canına. Yumruk atma." Bu sinirime dokundu. Zaten hissettiğim şeyi hatırlattı - aniden burada bana da ihtiyaç duyulmadığını.

Yine de durmadı. "İlginizi çekebilecek bir şeyin parçası olun. Bir şans ver. Ne de olsa burası senin memleketin. Eğer orada bir sorunuz varsa, öylece bırakıp gitmeyin. Geri dön, şansını dene ve dansın tadını çıkar."

"Çok sevdiğin söz bu mu?" Bana bir sloganla yaşadığını söylediğini hatırlıyordum. Ama şimdi beni strese sokarken bunu da araya sıkıştırıyordu. Şakaklarımı ovuşturdum. "Bana migren ağrısı çektireceksin."

Kaşlarını çattı ve şakaklarımı ovmak için ellerimi itti. "Çok sık oluyor mu?"

Çok küçük bir jestti ama gözlerinin içine bakarken dudağımı olması gerekenden çok daha uzun süre ısırmana neden oldu. "Sanırım öyle. Doktorum bunun hormonal olabileceğini düşünüyor ama muhtemelen stresten kaynaklanıyordur..." Başımı salladım ve ondan uzaklaştım. "Önemli değil."

Ellerini ceplerine soktu. "Bu teklifimi kabul edersen daha az stresli olursun."

Bunu düşündüm. Az önce onu bir masanın üzerinde domalmışken becermiştim. Memleketime birlikte gitmek felaketin reçetesi idi ama yine de başka bir şeyim varmış gibi hissetmiyordum. Başka bir şey istiyormuşum gibi de hissetmiyordum. Üniversite sorunumu çözebilirse, "*Bir* haftalığına giderim," diye ağzımdan kaçırdım.

"İyi." Ellerini birbirine vurdu. "Bu mükemmel. O hafta boyunca benden hoşlanıyormuş gibi davran ve önümüzdeki HOA toplantısında bazı önemli ipuçları ver. Sana detayları vereceğim. Güvenilir olduğuma inanmaları gerek. Ve-"

Bir parmağımı kaldırdım. "Önce üniversiteyle ne yapabileceğini görelim. Rufford'a mesaj atmadan önce bilmek isterim."

"Eski sevgilin sana mesaj mı atıyor? Ne diye?"

"Özür dilemek için. Konuşmak ve belki de tezim için ne yapabileceğimize karar vermemize yardımcı olmak istiyor. Üzgün, eminim-"

"Siktir et o adamı. Yakında işsiz kalacak ve -"

"Üniversite ona inanıyor Dimitri," diye hatırlattım ona.

"Göreceğiz." Telefonunu çıkarmadan önce kıkırdadı ve bir numara çevirdi. Bir ya da iki saniye içinde rektörün telefonda olduğunu görünce şok oldum.

"Şansölyeyi tanıyor musun?" Fısıldadım. Üniversitemin başındaki zatla doğrudan bağlantısı mı vardı?

"O üniversitenin çoğu benim. Rufford çoktan kovuldu. Bundan emin oldum." Bana baktı ve sırtıttı. "Ne istiyorsun? Şimdi mezun olmak mı?"

"Daha tezimi bile bitirmedim! Ne demek istiyorsun?" Paniklemeye başladım. "Düşünmedim ki... Bir yıl daha orada kalmak istemiyorum. Belki... yaz boyunca yapabilir miyim?"

"Ne istersen yapabilirsin, Olive." Bana göz kırptı ve telefonda ne istediğimi tekrarladı. "Ve bu meselenin halledildiğinden emin olacak mısın? Bayan Monroe'nun diğer mezun adaylarından daha fazla iş yapmasını ya da haksızlığa uğramasını istemiyorum. Bay Butson'ın gün sonuna kadar oradan çıkmasını istiyorum, anladınız mı? Çıkmazsa Hardy ismi ve Alcove Üniversitesi için kötü olur."

Sonra telefonu kapattı ve şöyle dedi: "Üniversite yeni bir konu seçip yaz boyunca araştırma yaparak Ağustos'ta mezun olmana karar verdi. E-postayı tartışmak için toplantı yok. Senin için uygun mu?"

Sözlerimi kekeleyerek söyledim. "Ama normalde bir yıl araştırma yapmamız gerekir-"

"Ama istediğin bu değildi. Ve ben sana istediğini veriyorum. Sana bazı ipleri çekeceğimi söylemiştim. Her şey hazır." Telefonunu cebine geri koydu ve öne doğru eğildi. "Teşekkür etmek ister misin?"

Çok utanmazdı. "Hayır. Benim teşekkürüm seninle birlikte Cennet Korusu'na dönmek."

"Harika. O zaman hafta sonunda uçabilir misin? O gün gelmeni istediğim bir toplantı var. Herhangi bir karar alınmayacak ama onlara benim toplumun değerli bir parçası olduğumu göstermen için harika bir başlangıç olacak."

Belki de eve gideceğim için heyecanlanmalıyım, ama ev dediğin kendini rahat hissettiğin, ait olduğun, anılarının olduğu ve değer verdiğin bir yer olmalıydı.

Ancak Paradise Grove benim için kesinlikle bunların hiçbirini kapsamıyordu.

Dokuzuncu Bölüm

ZEYTİN

"BENSİZ BUNUN İYİ BİR FIKIR OLUP OLMADIĞINI BILMIYORUM," DEDI KEE.
telefonda sızlandı.

"Neden olmasın ki, Kee?" Biraz dudak parlatıcısı sürdüm ve saçımdaki pembe çiçeği düzeltmeden önce kompakt aynamda kahverengi buklelerimi kabarttım. Açıkçası, Dimitri'nin şoförü o hafta beni havaalanından aldığımda ben de aynı şeyi düşünüyordum. Yol boyunca kitap okuyabilmem için bana özel bir uçuş ayarladığı düşünülürse Dimitri'nin tüm seyahat programımı planladığı anlaşılıyordu ve sonra Bay Preston beni aceleyle SUV'ye bindirdi ve bir saat içinde toplantıya götürmesi gerektiğini söyledi.

Bana gönderdiği e-postayı zar zor gözden geçirdim. Birinin uykusunu kaçırmaya yetecek kadar inşaat yönetmeliği jargonu vardı. Bunun yerine, hayatımın nasıl gittikçe daha hızlı bir şekilde kontrolden çıktığını düşündüm. En yakın arkadaşşıma gizlice yaklaştığım adamla buluşmak için memleketime geri dönüyordum. Babama ya da kardeşime geri döneceğimi söylememiştim ve dört ay içinde teslim etmem gereken tezim için ne araştırmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yoktu.

"Yani, evindesin Olive. Ve orayı sevmiyorsun. Sen de Dimitri ile birliktesin." Adını vurguladı

Sanki bu yeterli bir sebepmiş gibi. "Bazen çok kaba olabiliyor ya da çok çekici ve ..."

"Ve ne?" Rufford'un yüzümü çok iyi çerçevelediğini söylediği gözlüklerimi kompakt aynada oynattım. Homurdandım ve gözlüklerimi çıkardım. Artık istediğimin bu olduğundan emin değildim.

"Ve arkadaş kalmanızı istiyorum," diye sözlerini tamamladı Kee. "En iyi arkadaşlarımdan arkadaş kalmasından hoşlanırım."

"Kötü bir şey olmayacak. Sadece bir hafta." İfadem sessizlikle karşılandı. "Söz veriyorum, Kee. Seni bilgilendirmeye devam edeceğim."

İsteksiz bir *evet* mırıldandı ve sonra sordu: "Rufford aradı mı? Dimitri'nin tezinizin zaman çizelgesini çözebildiğini duyduğuma sevindim."

"Çok nazikti," diye mırıldandım. Fazla kibardı. Ve onun benim için yaptıklarını düşünmeden edememekten nefret ediyordum. Yine de Rufford'la olan ilişkiyi kaybettiğim için fazla depresif olmamı engelliyordu. "Rufford bir ya da iki kez aradı. Cevap vermedim."

Teknik olarak, bana beş mesaj bırakmış ve kovulmasıyla ilgili öfkeyle bana mesaj atmıştı. O gün ondan bir mesaj bile almıştım.

Beni sonsuza kadar görmezden gelemezsin. Olive'in kovulmasıyla ilgili söylediklerim için özür diledim. Ama bunu çözmemiz gerek. Beni ara.

O numarayı engelledim.

Bilinmiyor: Olgun davranmıyorsun. Yaşın belli oluyor. Sadece cevap verebilir misin?

Tekrar göz gezdirirken iç çektim.

"Pes etme, Olive. O senden bir daha hiçbir şey hak etmeyen bir pislik."

"Benim için endişelenmeyi bırakıp kocanın tadını çıkarmalısın, tamam mı?" Ona hatırlattım. O evliydi ve dört gözle beklediği her şey vardı ve ben de iyi olacaktım.

Telefonu kapattığımda, ona yaptığım hatırlatmanın doğru olduğunu umarak iç çektim. Memleketimde bir hafta idare edilebilirdi... hayatım sudan daha hızlı akıp gitse bile.

Bay Preston arabayı sürerken pencereden dışarı baktım, Paradise Grove'a yaklaştıkça yaklaşıyordum. Ailem beni ve kardeşimi orada büyüttüğü için çoğu kişinin sahip olmadığı fırsatlara sahip olduğumu biliyordum. Güzel bir yerdi, hatta bir peri masalından fırlamış gibiydi. Örme tuğla yollar, yüzlerce yıldır büyüyen uzun ağaçlar, her bahçenin mükemmel peyzajı ve yıllar içinde güncellenen ve genişletilen tarihi evler.

Ama her peri masalında gölgeler ve karanlık noktalar vardır, değil mi?

Paradise Grove'da da vardı.

Şoför bana tek kelime etmedi ama demir kapıların yavaşça açılmasını sağlayan bir ISI saatini taradı. Eskiden içeri girmek için her zaman bir kod girmemiz gerekirdi, ama Dimitri küçük değişiklikler yapabilmiş gibi görünüyordu. Yine de, Paradise Grove yazan parlak altın harflere bakarken, değişen pek bir şey olamayacağını biliyordum.

Büyük evler güneşli bir günün fonunda uzun ve ikonik bir şekilde duruyordu. Yemyeşil çim alanlara ve tenis kortlarına sahip büyük parkın yanından geçtik ve uzakta golf sahası ile golf kulübünü gördüm. Topluluğun içine doğru ilerledikçe evler daha da büyüyordu. En büyükleri göl kenarındaydı ve Paradise Grove toplantılarının yapıldığı Seymour Hall'a yaklaştıkça caddeyi kaplayan ağaçlara baktım.

Bay Preston bana, "Sizi toplantıya bıraktıktan sonra bavulunuzu da bırakacağım, Bayan Monroe," diye bilgi verdi.

"Bunu takdir ediyorum."

Kıkırdadı. "Valizini hafifçe hazırlamanı takdir ediyorum. Bir bavul hiç sorun değil."

Aylık olarak tamamen mobilyalı bir daire kiralamıştım, bu yüzden çok fazla eşyam yoktu. Kee ile çok seyahat ettiğim için tüm hayatım bir ya da iki bavula sığıyordu. Ya da en azından eskiden öyleydi. Böyle olmasını seviyordum. Kökler ve ev yoktu, çünkü dünyayı dolaşmak sevmediğiniz bir yere kök salmaktan daha iyi görünüyordu.

Bir köşeyi döndüğümüzde Bay Preston'a, "İşi kolaylaştırıyor," diye katıldım.

Çocukluğumun geçtiği köşedeki eve bakarken kalbim sıkıştı. Monroe malikânesi orada duruyordu. Anneannem ve dedem fazladan avlusu olan bir köşe arsası satın almışlardı ve evin kendisi de büyükannem yaşlılığında aile için yenileyip inşa edene kadar küçük bir yerdi. Annemin, toplumla birlikte değişen ve her yıl insanların yenilediği ve geliştirdiği bir evi miras almasını istemişti. Şimdi, köşede, tamamen gri tuğladan yapılmış altı bin metrekarelik bir ev duruyordu. Bu, orada kalıcı olduklarının bir ifadesiydi.

Annemle babamın hakkını yemeyelim, mülk kendilerine miras kaldıktan sonra hiç taşınmadılar. Bunun sebebinin, annemin buranın büyükannem ve büyükbabam için ne kadar önemli olduğunu bilmesi ve aile içinde kalmasını istemesi olduğunu düşünmek istiyorum.

Toplantıların her zaman yapıldığı Seymour Hall'a giderken önünden geçtik. Önündeki büyük sütunları ve küçük bir tepenin üzerindeki taş mimarisiyle bir kale gibi duruyordu. Bir çeşmenin yanından geçerken Bay Preston, "Umarım toplantı iyi geçer Bayan Monroe. Bay Hardy toplum için çok şey yapıyor."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Ona sordum, gerçekten cevabı bilmek istiyordum.

Başını salladı ve gri kaşları birbirine dolandı. "HEAT imparatorluğu iyi para kazanıyor ama en iyi yerlere de yatırım yapıyorlar."

Araba yavaşladı. "Belki," diye ondan çok kendime homurdandım çünkü hâlâ şüpheciydim.

"O da çok çalışıyor. Her yerde iyi şeyler yaptığını göstermek istiyor, anlıyor musunuz? Tüm yatırımcılar inşa ettikleri binaları topluma nasıl entegre edeceklerini düşünmek için zaman ayırmaz. Ofis alanları için bir apartman dairesi yaptırmayı ihmal etmemiş. Akıllıcaydı. Ve kuracağı butiklerde kendisine bağlı çalışanlar için iyi ücretlerin ne olacağı konusunda araştırma yapıyor. Ayrıca, sanırım topluluğu genişletmenin bölge sakinlerinin zararına olup olmayacağını görmek için bir çalışma yürütüyor-"

"Bir çalışma mı?"

"Şu anda 300 ev var, ancak buna değdiğini kanıtladığı sürece HEAT Lane'i konutlarla birlikte 400'e ekleyebilir."

Ne diyeceğimi bilemedim. Dimitri tüm bunların kulağa ne kadar klinik geldiğini biliyor olmalıydı, değil mi? Bu düşünceyi kendime sakladım ve Seymour Hall'un önüne gelmeyi bekledim. Dimitri Hardy telefonunun başında dikiliyordu, her nasılsa hatırladığımdan daha uzun ve iriydi. Gün ışığında, mükemmel bir şekilde dikilmiş pahalı lacivert takım elbisesi ve İtalyan mokasen ayakkabılarıyla dünyanın en tepesinde görünüyordu. Aracın kapalı kapısının arkasındaki güvenlikten son bir nefes aldım ve sonra indim.

"Olive, başarmışsın." Sarılmak için beni kendine çekti ve mırıldanmadan önce saçlarımdan nefes aldığına yemin edebilirim: "Elma ve bal. En sevdiğim."

Gözlerimi devirdim ve ondan uzaklaştım. "Garip davranma."

Kıkırdadı. "Ben sadece ortamı yumuşatıyorum. Dost olmamız gerekiyor, bana güveniyorsun ve tüm fikirlerimin iyi olduğunu düşünüyorsun. Anladın mı?" dedi konferans odasına girmeden önce.

"Evet, evet. Uçakta gönderdiğin e-postayı okudum." Çoğunlukla göz gezdirmiştım ama bunu bilmesine gerek yoktu. "Elimden geleni yapacağım ama-"

"Gözlüklerin nerede?" Dimitri, beni uçurduğu aptal toplantı hakkında endişelenmek yerine beni değerlendirerek sordu

için.

"Onlar... Şey, onlara ihtiyaım yok. Onları sadece Rufford beni daha alışkan ve eēitimi gsterdiēini dřndēēi için taktım, sanırım-"

"Ne salak herif," diye homurdandı Dimitri. Delici yeşil bakışları benimkileri yakaladı ve dudaklarından kkk bir gülümseme süzülürken bakışlarımız bir şekilde samimi hissettirdi. "Gözlerin gözlüksüz daha da çarpıcı."

Bunu sylediēinde midemdeki kelebeklere karşı koyamadım. Gözlerimi kaçırdım. "Durduk yere çekici olma Dimitri. şu toplantıyı bitirelim de ben de buradan gideyim, tamam mı?"

"İyi. Tamam." Kolunu omzuma doladı ve birlikte içeri girdik.

"Bu zel bir toplantı Bay Hardy. Yanınızda getiremezsiniz-" Beni görebilmesi için Dimitri'nin etrafından dolanırken Lucille'in sesini tanıdım. "Olive Bee?"

Kaşları hemen gülümsemeye dönüştü. Lucille, yn eteēine uygun beyaz yn takım ceketiyle kollarını bana doēru uzattı. Her zaman zamansız bir zarafet timsali olmuştu, büyürken bunu fark etmiştim. Son birkaç yılda da hiç yaşlanmış gibi görünmüyordu, çünkü her zaman düzenli olarak kaplıcaya giden ve kendine bakan bir kadın olmuştu.

İçten bir gülümsemeyle ona doēru yürüdüm. Lucille cemaatin temel taşlarından biriydi ama aynı zamanda annemin ve büyükannemin de arkadaşıydı. Hiç ocuēu olmamıştı ama Paradise Grove'da da bir tür ana tavuk gibiydi. "Oh, Zeytin Arı, seni evde görmek çok güzel. Baban bir daha burada olmayacaēı için yerine bakman için seni mi gönderdi, yoksa..." Sözlerini yarıda kesti ve Dimitri'nin hâlâ yanımda durduēunu görünce kaşlarını çattı.

"Aslında buradayım çünkü Dimitri beni davet etti."

Lucille oflayıp pufladı ve mükemmel boyalı sarı topuzunu sıvazladı. Ben şu sözleri söylerken mavi gözleri sadece bana odaklanmıştı

Kelimeler. Ceketini düzeltti, burada onunla nasıl birlikte olabileceğimi anlamaya çalışıyordu.

"O benim misafirim, Lucille." Ona gülümsedi. "Benimle kalmak için şehre geldi."

"Neden ben..." Gözleri aramızda gidip gelirken konuşması kesildi. Sonunda kendi sonucuna vardı. "Nerede?" Lucille'in gözleri kısıldı. "Eve geri dönüyor olmalısın, değil mi Zeytin Arı? Teknik olarak, Bay Hardy gelecek yıla kadar ya da biz belediye yönetmeliklerinde bir revizyonu onaylayana kadar başka bir çalışanın apartman binasına taşınmayacağını zaten kabul etmişti. Eğer onun için çalışıyorsan-" Boğazını temizledi ve saçlarını okşadı, diğer yönetim kurulu üyelerine göz gezdirdikten sonra mırıldandı: "Bir istisna yapabiliriz ama herkesin nasıl olduğunu biliyorsunuz."

"Benim için çalışmıyor. Benim evime taşınacak-"

"Oh." Lucille'in gözleri büyüdü ve sonra parladı. "Oh!"

"Hayır. Öyle değil-"

"O zaman bu hiç sorun olmamalı. Olive, annen çok mutlu olurdu. Bay Hardy'nin yaptıklarıyla birlikte bu aslında topluma büyük bir katkı olacak. Tam olarak anlayamadık ve nasıl olduğunu bilirsiniz, sadece bu tür şeyleri tamponlamak için güvenilebileceğimiz birini istiyoruz. Alınma Dimitri."

Gülümsedi ve o güzel, aptal zümrüt gözlerinin sanki altın bulmuş gibi nasıl parladığını gördüm. Hatta onunla birlikte başını salladı ve sonra elini sırtımın küçük kısmına koydu. "Evet, evet. Olive'le bir süredir birlikteyiz, ama aramızdaki ilişkiyi gizli tutuyorduk ta ki... Onu gerçekten özledim ve artık daha sık yanımızda olmasının zamanının geldiğine karar verdik. Değil mi?" Gözlerini bana dikti. "Olive mi?"

İstesem bile burası olay çıkara b i l e c e ğ i m bir yer değildi. Ayrıca Lucille'in şu anda kendisine yalan söylendiğini hissetmesine gerek yoktu. Bu yüzden sahte bir gülümseme takındım ve

Bizi içeri almak için ellerini birbirine vurmada önce başını salladı. "Reggie, Olive'e bir koltuk getirir misin?"

Beni ve bana başıyla selam veren New Haven şerifi Reggie'yi işaret etti. "Seni burada görmek çok güzel. Baban için mi geldin yoksa-"

"O burada Dimitri ile birlikte, Reggie!"

Lucille herkesi bilgilendirirken Dimitri bizi konferans masasına doğru götürdü. Ona fısıldadım, "Bu iş tutmayacak. Özellikle de ben burada değilsem."

"Bir yolunu buluruz." Meydan okumaktan hoşlanıyormuş gibi kıkırdadı. "Şimdilik böyle devam et."

"Çok saçma."

Ve toplantı böyle geçti. Her yönden gülünçtü. Yönetim kurulu üyeleri çimlerin bakımını tartıştı, sonra da beş yıl önce taşınan Renata'nın kıyafetlerini bırakma şeklinden hoşlanmadığı için her hafta alınan kuru temizlemeyi tartışılar.

Sonunda Lucille bana baktı ve yüzündeki gerçek mutluluğu gördüm: "Bence Olive'in Dimitri'nin son durumuyla ilgili bize biraz bilgi vermesi harika bir fikir olur. O artık evine döndü, özlemediği yerde."

Yıllar önce beni kapı dışarı etmenin bir parçası olan Reggie sandalyesinde oflayıp pufladı.

Lucille'in gözleri ona kaydı ve sesi sertleşti. "Ayrıca Olive'in üç ayda bir yayınlanacak *Paradise Grove Haberleri'nin* yazımında benimle birlikte çalışmasının iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum. Endişelendiğimiz değişiklikleri ele alan birkaç makaleyle katkıda bulunabilir. Gazetecilik bölümünden mezun olmak üzeresin, değil mi?"

"Öyleyim ama-" Onlara burada o kadar uzun kalmayacağımı nasıl söyleyebilirdim?

"Bunu yapmak hoşuna giderdi, değil mi?" Ben ona ters ters bakarken Dimitri bacağımı sıktı. Ama bana cevap verme şansı vermedi. Hemen devam etti. "Ayrıca, her türlü soruya cevap verebilirim."

Bugün size sormak istediğim sorular var, çünkü biliyorum ki hepinizin şehirle paylaştığı bazı endişeler var."

Soruları yanıtlamaya ve inşa ettiği yeni binadaki ofis alanlarını hayata geçirme planını anlatmaya devam etti. Bazı HEAT çalışanlarını buraya taşımışlardı, ancak yeni bir şehir yönetmeliği kabul edildikten sonra daha fazla ofis alanı kiralamak yasaklanmıştı. "Hepinizin bunu engellemek için şehirle birlikte çalıştığınız açık."

"Parmakla göstermeyin Bay Hardy. Herkes sadece bunun toplum için ne anlama geleceğini anlamaya çalışıyor," dedi Lucille sessizce, belki uzlaştırıcı olabilirmiş gibi. "Olive de burada olduğuna göre, sanırım göreceğiz."

Birkaç kişi daha kabul etti, ama isteksizce ve nefeslerinin altında... Odadaki gerginliği hissettim. Lucille'in kocası Earl'ün mahalleye ait değilmiş gibi görünen her arabaya gözlerini dikip baktığını biliyordum. Reggie de tanınmayacak haldeyse mahalleye giren insanları durdururdu.

"Öyle diyorsun Lucille ama Olive, burada her şeyi küçük tutmanın ne kadar güzel olduğunu biliyorsun. Neden o koca binanın evlerimizin yanında şirket ofisi olmasını isteyelim ki?" Küçük kardeşimin arkadaşı Esme'nin babası olan yaşlı beyefendi Walter, önce kel kafasını sonra da büyük göbeğini hüsrarla ovuşturdu. "Orada kimin olacağını bilmiyorum."

Uçakta göz gezdirdiğim paketin bazı kısımlarını hatırlamaya çalışırken Dimitri'ye baktım. Dimitri bana yardım etmeye çalıştı, "Bildiğiniz gibi bu yeni işletmeler için bir fırsat-"

"Ne düşündüğünü duydum." Adamın sert sesi Dimitri'nin sözünü keserek bana baktı. "Olive'den duymak istiyorum."

"Şey." Boğazımı temizledim. Walter, etrafındakilere faydası olmasa bile her zaman en çok kendi mülkünün değerini önemserdi. "New Haven şehrinin kurumsal alanlarla dolduğunu düşünmüyor musunuz? Neden Dimitri'nin kontrolünde olmasın?"

bizimkinde var mı? O artık burada, Paradise Grove'un bir parçası. Bizim standartlarımıza uygun olmasını sağlayacaktır."

Benimle aynı yaşlarda olan ve liseyi de birlikte okuduğumuz Melly sandalyesinde zıpladı, göğsü de onunla birlikte zıpladı ve geniş göğüs dekoltesini sergiledi. "Golf sahasının yanındaki butiklerde yaptıklarını şimdiden beğendim."

Reggie'nin perakende satış alanının bir alışveriş merkezine benzediğine dair bir şeyler mırıldandığını duyduğumu sandım ama bu konuda yorum yapmadım. Onun yerine, "Doğru. Dimitri butikler üzerinde çok çalışıyor. Ben de burada büyüdüm. Onun için en iyisini yapacağım."

"Oh lütfen. Seni buraya sadece ona yardım etmen için mi sürükledi? Pop yıldızlarıyla ülke ülke dolaşmaktan sıkıldın ve yeni bir şeyler mi denemek istedin? Baban buna bayılacak." Walter homurdandı.

"Şimdi, Walt-" Lucille başladı.

"Earl de aynı şeyi söylerdi." Walter etli parmağını ona doğrulttu ve parmak öfkeyle titredi. "Ve biliyorsun ki bunların hiçbirine katılmayacak."

Lucille bir şey söyleyecekmiş gibi ona ters ters baktı ama Dimitri ondan önce davrandı. "Walter, bak." Sesi değişmişti. Daha alçak, daha kaba, daha soğuktu. "Kız arkadaşımınla yeterince uzun süredir birlikteyiz ve bu imaların saygısızca."

"Dimitri, sorun değil. Biraz ilgisiz olabilirim."

"Hayır." Bana kaşlarını çattı ve sonra yanağıma dokundu. "Hazır hepimiz bir odadayken açık konuşacağım. Bu topluluğa sadece kendim için değil, kız arkadaşım için de önemli miktarda para yatırdım. Bu onun için de benim için de değerli. Yatırım yapmaya devam etmek niyetindeyim çünkü o size bağlı, ben de ona bağlıyım."

Toplantıdaki erkekleri kazanıyor muydu emin değildim ama Lucille'in gözlerinde yıldızlar vardı ve Melly ona tamamen aşık görünüyordu.

"Olive kendini rahat hissedeceği bir yerde tezine odaklanmak için burada olmak istedi. Artık yerleşmenin ve belki de ailemizi genişletmenin zamanı geldi." Aile mi? Neredeyse kendi dilimde boğuluyordum. Yine de, sanki bunu milyonlarca kez yapmışız gibi, sevgi dolu bir erkek arkadaş gibi kolunu bana doladı. Sonra omzumu sıktı. "Sana buranın yerleşmek için mükemmel bir yer olduğunu söylemedim mi Bal *Arısı*? Hepiniz ona böyle diyorsunuz, değil mi?"

Lucille yün cebinden bir mendil çıkarıp bir gözünün kenarını sildi. "Evet. Göbek adını çok seviyoruz. Annesi tam bir hazineydi, Olive Bee'nin size anlattığından eminim, annesi çok sevdiği için büyürken hepimiz ona böyle hitap ettik." Annemin sokağın aşağısından eve gelmem için bağırışını hatırlayınca boğazımdaki yumağı yuttum. "Tanrım. Siz ikiniz birlikte mükemmelsiniz. Nasıl tanıştığınızı duymak için sabırsızlanıyorum. Bu çok harika."

Dimitri devam etti: "Evet, Bal Arısı bana onun hakkında çok şey anlattı."

Ne lanet bir lakap. Masanın altından ayağına basmaya çalıştım ama çabuk hareket etti.

"Elbette. Sevgilim D çok iyi bir dinleyicidir... evde olduğu zaman." Lakabım karşısında burnunu kırıştırırken ona kirpiklerimi kırıştırdım. "Ama çok seyahat ediyor. Eminim burayı Paradise Grove'un standartlarına uygun tutma konusunda ihmalkâr davranıyordur."

"Aslında Dimitri'ye bu konuda yardımcı olmak için elimden geleni yapıyorum." Melly de ekledi.

Lucille tiksiniş gibi dudak büktü ve gözlerini devirdi. "Neyse ki Dimitri artık bu işi hallediyor, Melly. Sabahları yaptığımı bildiğin halde çiçeklerini sulamak için oraya gitmeyi bırakabilirsin."

"Kurduğumuz topluluğu mahvetmeye çalışırken siz kadınlar neden orada onun bitkilerini suluyorsunuz anlamıyorum," dedi Walter kin dolu bir sesle.

Ses. "Earl bu konuda ne düşünüyor, Lucille? Nerede o?"

Boğazını temizledi ve gözleri kısıldı. "Bu seni ilgilendirmez. Oylama zamanı geldiğinde Earl'üm burada olacak ya da ben ona oy vereceğim."

Melly Dimitri'ye tatlı tatlı gülümserken adam ofladı. "Dimitri, bitkileri sulamak için hâlâ yardıma ihtiyacın varsa, seve seve yaparım-"

"Teklifin için minnettarım" -Dimitri başıyla onu onayladı ve sonra sanki bu kadınların ona bu kadar düşkün olması bir şakaymış gibi bana göz kırptı- "ama Olive ve ben artık her şeyi kontrol altına alacağız, değil mi?"

"Sanırım," diye mırıldandım. Bahçe işleriyle hiç uğraşmayacaktım ve haftaya da gitmiş olacaktım ama bu toplantıyı atlatmam gerekiyordu.

"Ve o ve ben hepinize postayla yeterince bilgi vereceğiz. Ayrıca bir sonraki toplantıda hepinizin konutlar ve ofisler konusunda rahat olduğundan emin olmak için daha fazla bilgi vereceğiz, söz veriyorum."

"Gerçekten dört gözle bekliyorum." Lucille'in sesi bizim için gerçekten mutlu geliyordu.

Değildim. Hiç değildim.

Onuncu Bölüm

ZEYTİN

"LANET OLASI BİR AİLE Mİ, DIMITRİ?" BİR KEZ ÇIĞLIK ATTIM
Bay Preston bizi geri götürürken arabada yalnızdım.
Neredeyse hiperventilasyon geçiriyordum ve bu sadece sahte
bir fikirdi.

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, sonra omzumu sıktı.
"Nefes al, Bal Arısı. Bir aile istiyormuş gibi davranmaktan
bile korkmuş görünüyorsun."

"Öyleyim," diye ağzımdan kaçırdım. Sanki ondan
saklanabilecekmişim gibi gözlerimi kapattım, çünkü
korkularımı bilmesine gerek yoktu.

Yine de bana kıkırdadı, ben gerginken o çok rahattı.
"Benimle bir aile kurmanın nesi kötü, ha? İyi bir baba
olurdum. Ve-"

"Aileler kaçınılmaz olarak dağılır. O yüzden lütfen bu
konuda konuşmayı kes," diye ağzımdan kaçırdım. Çocuk
sahibi olup annemi kaybettiğim gibi onları da kaybetme ya
da onları ihmal eden babam gibi olma fikri yüreğimi burktu.
Yine de onunla bu konuda ayrıntılara girmedim.

Yine de Dimitri'nin yüzündeki gülümseme kayboldu ve
yerine kaşları çatıldı. Yumuşak bir sesle, "Olive,
gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye sormadan önce
bir an bekledi.

"Benimki yaptı." Kelimeler ağzımdan dökülürken
irkildim.

"Umarım bunun her zaman doğru olmadığını biliyorsundur" demeden önce, sanki benimle ilgili her şeyi inceliyormuş gibi uzun süre bana baktı.

"Belki seninki için değil." Düşüncelerime devam etmemi bekledi.

Dimitri hiç düşünmeden güveneabileceğim biriydi. Bunun nedeni yıllardır orada burada olması mıydı, yoksa Rufford'la aramın bozulduğunu görmüş olması mıydı, bilmiyordum. Sanki beni en kötü halimle görmüştü ve şimdi ona herhangi bir parçamı göstermekten korkmuyordum. "Ben sadece... annem öldüğünde, her şey dağıldı."

Elimi tuttu, sanki bir anlığına da olsa rahatlatmak ister gibiydi. "Özür dilerim."

"Ve bunu söylemekten nefret ediyorum çünkü daha önce harika anılarım vardı, biliyor musun?"

Başını salladı. "Kötü anılar olsa bile, iyi anılar da olabilir. Her ikisi de doğru olabilir."

"Evet." İçimi çektim ve biraz mesafe koymaya çalışarak elini bırakmadan önce sıktım. "Sadece çoğu zaman, şimdi, babamla birlikte, kötü."

"Umarım şu anda ailen sana iyi davranmasa bile, sana iyi davranacak birini *bulabileceğini* biliyorsundur. Bir aile bulabilirsin, Olive. Bunu biliyorsun, değil mi? Şimdi sana bunu göstermeye ve seni buna inandırmaya meyilliyim."

Böyle inançları olan bir adama ne söyleyebilirdim ki? İçimi çektim ve arabadaki gerginliği dağıtmaya çalışarak omzunu okşadım. "Belki. Ama fikrimi değiştireceğinden şüpheliyim. O yüzden onlara gerçeği anlatmak için bir plan yapmaya başlasan iyi edersin. Bu haftadan sonra ben gittikten sonra onlara açıkça yalan söylersen sana güvenmezler."

"Ya da bunun nasıl sonuçlanacağını görmeye çalışsak? Birlikte küçük bir çocuk sahibi olmayı düşünüyormuşuz gibi davranırız." Sanki o da ortamı yumuşatmaya çalışıyormuş gibi kaşlarını oynattı.

"Saçmalıyorsun."

"Oh, hadi ama. Eğer ciddiysen, artık sürekli çocuk sahibi olmayı düşünüyorum. Erkek ve kız kardeşlerim yeni nesle hayat veriyor. Yeğenlerim tam bir cümbüş. Çocuk sahibi olmak çok eğlenceli olurdu. Öyle davranmak da çok eğlenceli. Benimle yapacağını söyle?"

Yemin ederim adam risk almaktan ve uçlarda dans etmekten hoşlanıyordu. "Biliyor musun, bazı kızlar senin onlara bunu söylemen için adam öldürür. Sanki bu fikri ortaya atarak beni kendine saplantılı hale getirebilirsin."

"Yine de siz herhangi bir kız değilsiniz. Bunu çok çabuk fark ediyorum. Benimle evcilik oyna, Bal Arısı."

Bana yeşil köpek yavrusu gözlerini dikti ve Bay Preston devasa eve yanaştığında ondan ve tuhaf fikirlerinden uzaklaşmak için cipin kapısını hızla açmak zorunda kaldım.

Bunun yerine, kalacağım eve odaklandım. Güzel sundurması ve beyaz dış cephe kaplamasıyla doğrudan *Coastal Living* dergisinden fırlamış gibi görünüyordu. Yine de yüksek çatısı ve çıkıntıyı destekleyen devasa sütunlarıyla hiç de ilginç olmadığını görebiliyordum. Anahtar kullanmak yerine sadece küçük bir pedi tarayarak HEAT saatiyle kapıyı açmasını bekledim.

"Yakında sana da bunlardan bir tane alacağım, böylece istediğin zaman girip çıkabilirsin," diye mırıldandı önce benim girmem için elini uzatırken.

İçeri adımımı atar atmaz yeni boyanın kokusunu alabildim, ancak bu, kemerli kapıların mimarisi, katedral tavanlardaki açık ahşap kirişler ve bu kirişlerle eşleşen koyu renkli zemin döşemesiyle mekanın sahip olduğu eski cazibeyi ortadan kaldırmadı.

Dimitri ayakkabılarını çıkarırken benim etrafı incelememi izledi. Çok fazla mobilya yoktu, sadece büyük beyaz bir kanep ve yemek odasında bir masa ve sandalyeler vardı. Açık konsept, granit tezgahı ile güzeldi.

oturma odasına bakıyor ve yemek odasına bağlanıyor.

"Burası çok güzel, Dimitri." Ona döndüm. "Ama saate ihtiyacım olmayacak. Dediğim gibi, burada uzun süre kalmayacağım."

"Neden biraz daha kalamıyorsun?" Elimi beyaz kanepenin üzerinde gezdirip pahalı olduğunu hemen anladığım pelüş kumaşı hissederken gözlerini bana dikti. "Görünüşe göre Lucille seni seviyor ve gazetesinde yazma fırsatı-"

"Herkesi seviyor gibi *görünüyor* ama aynı zamanda tanışabileceğiniz en meraklı insan."

"Yine de, eğer onunla bir ayağınız kapıya dayanırsa, bu benim apartman dairelerim ve ofis alanım için bir yönetmeliğin geçmesi için iyi olacaktır."

Omuz silktim. "Paradise Grove onun ilk önceliği. Sonra da muhtemelen kocası Earl."

"Toplantıda değildi." Dimitri kaşlarını çattı.

"Muhtemelen meşguldür." Omuz silktim ve merdivenlere baktım. "Sanırım yukarıda misafir odaları var, senin için de u y g u n s a bir hafta orada kalacağım."

Sorularımı duymazdan geldi ve beni ikna etmeye çalışmaya devam etti. "Hadi ama, Lucille'in seni daha uzun süre burada istediği çok açık. Yönetim kuruluna göre bir sonraki toplantı bir buçuk ay sonra."

"Burada o kadar uzun süre kalamayacağım da açık."

"Bana neden tekrar yapamayacağını açıkla." Yanıt beklerken yaklaştı ve yakınlığı karşısında nefesimi tuttum.

"Geri dönmek için yükümlülüklerim var-" Bu noktada nereye ait olduğumu bile bilmiyordum, ama kesinlikle ait olduğum bir yer vardı.

Dimitri bana bunun üzerinde durmam için zaman tanımadı. "Kee artık bir zorunluluk değil. Sadece senin tezin. HEAT'te bir işe gir."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Bu pek de öyle bir şey değil."

"Sana eski maaşının iki katını Kee ile ödeyeceğim."

"Maaşa ihtiyacım yok. Yani rüşvetiniz boktan." Bunu söylemek küstahça bir şeydi, bu yüzden normalde bunu kendime saklardım, ama banka hesabımda her zaman fazlasıyla para vardı. Annem ölmeden önce bundan emin olmuştu ve Kee de bana iyi para ödüyordu.

"Bu size hala bir amaç sağlıyor. Bunun dışında bir iş istiyorsan, özgeçmişinde 'ünlü birinin asistanı' dışında bir şey olmalı. Tabii hayatının geri kalanında onu takip etmeyi planlamıyorsan?"

"Ne olmuş yani? Onun yerine 'sahte uzun süreli kız arkadaşı' mı ekleyeceğim?" Bitirebilmek için bir elimi kaldırdım. "Ayrıca, onu hiç takip etmiyordum. Buna içerliyorum. Ve ne var biliyor musun? Bu konuşmayı daha fazla uzatmayacağım. Önümüzdeki birkaç gün ne halt etmek istiyorsan onu yapabilirsin. Senin için ailemle ve Lucille'le konuşacağım ama sonra gideceğim."

Mükemmel takım elbisesi içinde, teslimiyet değil kararlılık dolu bir ifadeyle orada duruyordu. "Benimle biraz zaman geçirmekten bu kadar mı korkuyorsun?"

"Seninle vakit geçirmek söz konusu olduğunda neden korkuyorsun?"

"Biliyor musun?" Beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve birden vücudum samana atılmış bir kibrit gibi ısındı.

Bunun suçunu Dimitri'siz, Rufford'un da olmadığı bir kuraklık dönemi yaşıyor olmama atıyordum. **Ve** Dimitri'yle iki kez yattıktan sonra, onunla ilgili rüya üstüne rüya görüyordum. "Kendini kaybettin, yemin ederim."

Hışımınla yanından geçtim ama dirseğimi tuttu. "Öyle mi? Çünkü sadece hayal kırıklığına uğradığında böyle kızardığını hiç hatırlamıyorum. Bunca yıldır bunu kaçırmış olmalıyım."

"Yüzüm kızarmıyor. Ayrıca sinirli de değilim. Yani çok şey kaçırıyorsun." Hızla geri çekildim ve ondan uzaklaştım.

Dokunuşu heyecan vericiydi; içimde daha önce var olduğunu bilmediğim bir özlem uyandırdı. "Bu konuşmayla işim bitti. Gitmem gerek" - duraksadım, ondan uzaklaşmak için bir bahane bulmaya çalışıyordum - "ailemi ziyaret edeceğim. Daha sonra evde olacağım."

"Bırakmamı ister misin?"

Lanet bir yangın merdiveniymiş gibi kapıya doğru tökezledim. "Hayır. Yürüyeceğim." Yaşadığımız gerginliğin sıcaklığını hissettikten sonra temiz hava iyi gelecekti.

Ailemin evine vardığımda, içeri girmeye teşebbüs bile etmedim. Bunun yerine verandaya oturdum ve ezbere bildiğim numarayı çevirdim.

"Olive, saat üç oldu. Hala isteyim. Seni sonra arayabilir miyim?" Üvey annem bir merhaba bile demeden cevap verdi.

"Biliyorum, Georgette. Paradise Grove'dayım. Belki bir uğrarım diye düşündüm..."

"Oh. Burada mısınız?" diye bağırdı telefonda. Hışırtılar duydum ve ardından, "Keşke bize daha önceden haber verseydiniz. Baban bir iş seyahatinde ve kardeşin de son zamanlarda çok endişeli. Bugün hala yapmam gereken milyonlarca arama var ve-"

"Uğramak zorunda değilim."

"Ön kapı kamerası verendamızda olduğunuzu haber verdi." Sesindeki kızgınlık hissediliyordu. "Evdeki ofisteyim. On beş dakika daha meşgul olacağım ama yedek anahtarın nerede olduğunu biliyorsun. Neden kardeşinin bir ziyaretçiye ihtiyacı olup olmadığına bakmıyorsun?"

Cevap veremeden telefonu kapattı ve bunun beni herhangi bir şekilde etkileyecek aptalca bir durum olduğunu bilmeme rağmen, içim yine de burkuldu.

Saksıyı kaldırıp altındaki yedek anahtarı almak için acele etmedim ve sonra kapının kilidini açıp içeri girdim.

Büyük merdiveni ve abartılı Yunan tanrısı heykeli ile giriş yolu, içeri girenlere görünüşe önem verdiğimizizi ya da belki de görünüşe biraz fazla önem verdiğimizizi gösteriyordu. Katedral tavanından sarkan avizenin etrafını saran meşe merdivenleri ikişer ikişer çıkarak kardeşimin kapısını çaldım.

Önce homurdandığını duydum, sonra da "İçeri gel." dedi.

Belki de en azından bir gülümseme bekliyordum. Ya da bir sarılma. Elde ettiğim şey, öldürmeye hazır bir kurşun gibi bana sıkılan acı verici bir gerçeklikti.

"Burada mısın?" Sesi fısıltının biraz üzerindeydi ve o kadar yavaş ve bozuk çıkıyordu ki neredeyse tanıyamayacaktım.

Knox hayat ve potansiyel doluydu. Neredeyse çok fazla olduğunu düşünürdüm, çünkü ailem onu gezdirmeye bayılırdı. İri ve uzun boyluydu, iyi notlar alıyordu, tüm sporları yapıyordu, ailemin ona söylediği her şeyi yapıyordu.

Paradise Grove'a uyum sağlamıştı. O parlayan yıldızdı, ben ise saklamaya çalıştıkları.

Ama şimdi orada zayıf bir şekilde oturuyordu, o kadar zayıftı ki hasta olmasından endişeleniyordum. "Hey, evet, bir süreliğine döndüm. Bir uğrayayım dedim." Odasına, karartılmış perdelere ve dağınıklığa bakarken söyleyebildiğim tek şey buydu. Biz Monroe'lardık. Evimizde dağınıklık olmazdı. Hastalığına dair bir kanıt bulmaya, değişiminin ardındaki nedeni anlamaya çalışarak dönüp durdum.

"Geldiğiniz için teşekkürler." Başını bile kaldırmadı. Annem öldükten sonra beni nasıl kovacağını öğrenmişti. İkimiz de birbirimizi her gün kovmuştuk, ta ki artık kardeş sayılmayana kadar.

Ancak şimdi, işten çıkarılma atmosferi felaket gibi geliyordu. Kardeşim eskisi kadar güçlü görünmüyordu ve o güç olmadan, oradaki zayıflığı gördüm ve ona teslim olmasını istemedim.

"Neler oluyor Knox?" Gerçek bir yanıt alabileceğimi umarak soruyu sessizce sordum.

"Olive, sen gideli yıllar oldu." Başını yavaşça salladı, tembelce gülümsedi ama gözleri sabit değildi. "Biliyor musun? Unut gitsin. Sadece yorgunum."

Onu tanımaya çalışarak bir adım daha yaklaştım. "Georgette'i getirmemi ister misin?"

Gözlerini devirdi ama tüm başı da onunla birlikte hareket etti ve yatağına geri düştü. Kalkmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Onun yerine komodinine uzandı ve bakmadan eliyle etrafı yokladı. "İyi olacağım. Bana birkaç tane ver."

Çekmeceyi açtı ve işte o zaman onları gördüm.

Haplar. O kadar çok hap vardı ki soluk soluğa ilerledim ve bir tanesini kaptım.

Ona reçete edildi. Sonra

bir tane daha.

Ve bir tane daha.

Her birinin üzerinde onun adı yazıyordu. "Bütün bunlara neden ihtiyacın var? Hasta mısın Knox?"

"Sadece endişeliyim, Olive Bee. Benim için endişelenme."

Ve bir kapağı ne kadar kolay açtığına ve iki tane geri attığına şahit oldum.

Ben onun ablasıydım. Muhtemelen onu durdurmalıydım. Ya da ağzım bir karış açık durmak yerine bir şeyler söylemeliydim. Ama tek yapabildiğim bakmaktı.

Uzun zamandır birbirimizden uzaktık ve şimdi bu durumdan nasıl kurtulacağımı bilmiyordum. Odasını taradım ve futbol kupalarını, atletizm madalyalarını, birkaç oyun sistemini ve üzerinde birkaç resim olan bir şifonyeri gördüm. Biri benim, diğeri onun ve ailemin fotoğrafıydı. Hepimiz gülümsüyorduk ve o gün muhallebi yemek için Fitches'e gittiğimizi hatırlıyorum.

"Bunu hatırlıyor musun?" Fotoğrafı gösterdim, fark etmesi bir saniye sürdü ama bakışlarını başka yöne çevirmeden önce bir kez başını salladı. "Güzel bir gündü."

"Burada onlardan pek yok," diye homurdandıktan sonra iç geçirdi ve bacaklarını yataktan ayırmak için tekrar doğrulup oturdu. "Neden döndün?"

Bunu şimdi ona nasıl açıklayabilirdim ki? "Birkaç günlüğüne burada bir işim var ve-"

"Oh, iş. Tabii ki." Sesi sertti, omuzları kaskatı kesilmişti. Sonra bana öyle soğuk bir bakış fırlattı ki kardeşime baktığımdan emin olamadım. "Git çalış o zaman, Olive. Beni kontrol etmene gerek yok."

"Knox." İsmi, arkasında ifade edemediğim tüm duygularla birlikte bir yakarış olarak çıktı. "Belki de konuşmalıyız ya da-"

"Konuşacak bir şey yok. Sen gittin. Georgette ve babam yanımda, değil mi?"

"İstediğinin bu olduğunu sanıyordum." Ama en büyük kardeş olmanın ve kardeşimi geride bırakıp onlara tek başına katlanmanın verdiği suçluluk duygusu o anda oldukça sert bir şekilde yüzüme çarptı. Altı yıl önce üniversiteye gitmek için ayrıldığımda Knox daha çocuktu ama her geri döndüğümde bana karşı duyduğu küçümseme daha da artıyordu.

Babam iki yıl önce bir akşam yemeğinde onların yanına ait olmadığımı açıkça ifade etmişti. Georgette bana başarısız derken orada nasıl durduğumu ve birlikte büyüdüğüm arkadaşlarının da nasıl aynı fikirde olduklarını hatırladım.

Paradise Grove sizi ya kabul etti ya da etmedi. Bir şekilde, annem olmadan, dışarı itilmiştim. Ve o gece Knox hiçbir şey söylemedi. Odama koşup eşyalarımı toplamamı izledi. Bana en iyisinin bu olduğunu söyledi. Böylece, iki yıl önce, gelmeyi bıraktım. İki yıl önce, sadece aramaya karar verdim.

"Bana en iyisinin bu olduğunu söylemiştin Knox."

"Her şey buradan daha iyidir, değil mi?"

Belki de iki yıl çok uzun bir süreydi. "Bak, babam ve-" hakkında konuşabilir miyiz?

"Oh, güzel." Üvey annem içeri girdi, dalgalı saçları toplanmıştı ve takım elbisesinin ceketi hâlâ yerli yerindeydi. "Kardeşini bulmuşsun. Knox, öğle yemeği ister misin?"

"Yedim," diye homurdandı ve sonra bize arkasını döndü. Bana sinirlenmiş gibi bir bakış attı ve el sallayarak dışarı çıkardı.

Ayrılmadan önce yatağına dokundum, bağlanmaya çalıştığımı hissedebileceğini umuyordum. "Geri geleceğim, Knox. Belki Fitches'e gidebiliriz?"

Cevap vermedi ama vermek zorunda da değildi. Kardeşimle ilgili çok yanlış bir şeyler vardı ve ne olduğunu bulmam gerekiyordu.

Merdivenlerden sessizce indim ve Georgette'in koyu renkli ahşap zeminde tıkırdayan topuklarını takip ederek oturma odasına girdim. "Bir şeyler içmek ister misin, Olive? Çayım var ya da-"

"Knox'un nesi var böyle?"

On Birinci Bölüm

ZEYTİN

ODADAKİ SESSİZLİK O KADAR YÜKSEKTI Kİ
Üvey annemin bariz rahatsızlığına tanık olmak istememiştim.

Doğruldu ve siyah iş pantolonunu düzeltmeden önce bir saniye boyunca bocaladı. "Oh, yani nezaket yok, sanırım? Hemen tiyatroya mı atlamak istiyorsun? Çünkü ben istemiyorum. Bugün havamda değilim. Beni ziyaret ederken sebepsiz yere duygusal davranmana müsamaha göstermeyeceğim."

"*Seni* ziyaret etmeyeceğim. Çok meşguldün, hatırladın mı? Knox'u ziyaret ediyorum. Ve belli ki bir sorun var."

"Dürüst olmak gerekirse," diye homurdandı ve sorularım ona çok ağır gelmiş gibi buzdolabına doğru döndü. "Neden ilk tepkin bir şeylerin yanlış olduğunu düşünmek oluyor?"

"Bu bir şaka mı? Ona hiç baktınız mı? İki yıl önce şimdikininki iki katı büyüklüğündeydi ve-"

"Yani biraz kilo vermiş." Omuz silkti. "Keşke birkaç kilo verebilsem." Konserve kahkahası mutfığa sıçradı ve ben temiz tezgahlara, duvarlardaki pahalı sanat eserlerine ve süslü mobilyalara bakarken şok içinde orada durdum.

kimse yemeğe gelmeyecek olsa bile masa düzeni.

"Bu kiloyla ilgili bir şaka değil Georgette. Sana kardeşimi soruyorum. Neyin var?" Ona bağırmamak için elimden geleni yaparak fısıldadım.

Tekrar gözlerini devirdi ve içki dolu olduğunu bildiğim dolaba döndü. "Sanırım bununla baban yerine beni uğraştıracaksın. Bu durumda likörü tercih edeceğim."

İki parmaktan fazlasını dökmek için kadehi çıkarmadan önce saf votkadan bir yudum aldı. Üvey annem, nasıl içtiğini saklayabileceği ev dışında sert içki içmezdi. Bana da bir bardak doldurdu ve bana doğru uzattı.

Kollarımı kavuşturdum, onunla birlikte içmek istemiyordum. "Bana neler olduğunu anlat."

Saçmalıyormuşum gibi alay etti. "Hiçbir şeye ne dersin? Pireyi deve yapma. Tanrım, neden hep bu kadar dramatiksindir?"

Öfkeden titrese de sesimi yükseltmeden, "Bu bir endişe, dramatik değil," diye açıkladım.

"*Her zaman* çok endişeliydin." Beni başından savdı. "Annen öldükten sonra katılmana izin verdiğimiz tiyatro dersleri ve programları yüzünden mi? Sonra da içinde o kadar çok dram olan kitaplar yazardın ki, neyin var diye merak ederdim."

"Artık merak etmene gerek yok. Gittim ve yıllardır tek başıma yaşıyorum."

"Aynen öyle. Sen yoktun ve biz burada sensiz bir aile olarak yaşarken, sen Keelani denen kızla kim bilir neler yapıyordun ve saçına o aptal çiçekleri takıyordun." Kulağımın arkasındaki küçük plumeria çiçeğine el salladı.

Bir keresinde ona annemle aramda bir bağ varmış gibi hissettiğimi, kasvetli bir günde bile hayatımda parlak bir renk olmasından hoşlandığımı söylemiştim. Bir keresinde ona da teklif etmiştim ama o

Burnunu kırıştırdı ve bir avukat olarak kendisine yakışmayacağını söyledi. Ve o günden beri bana onları küçümsediğini hatırlattı.

Yine de, bugün konu biz olmadığımız için üst perdeden konuştum. "Kee bana pek çok fırsat sağladı Georgette. Seyahat etmemi sağlayan bir üniversite işiydi. Dünyayı görmek istiyordum. Bunu biliyorsun. Eğer Knox'a odaklanabilirsek-"

"Hangi *gerçek* fırsatlar? İki yıl sonra buraya gelip bize ne anlatacaksın? Bir profesör umut vaat ettiğini düşündüğü için kafayı taktığın o saçma dereceyi aldın mı?"

Sözleri sivri ve acımasızdı. Hızlı ve kesin bir şekilde de vuruyorlardı. O gece onlara bölümümü değiştireceğimi söylediğimde bana nasıl güldüğünü hatırladım. O gece bir daha ziyarete gelmeyeceğimi biliyordum. "Üzerinde çalışıyorum." Ona cevap verirken kendime olan güvenim azaldı.

"Harika. Gazeteci olmak için çalışıyorsun. Tanrım. Bir Monroe olarak koruman gereken bir statün olduğunun farkında değil misin? Baban Hollywood'da önemli bir oyuncu. Bu seni de Hollywood'un bir parçası yapıyor," diye homurdandı bardağına doğru, sonra adaya dönüp bar taburesine oturdu. "Seni bundan çok daha fazlası olman için yetiştirdik. Sonra da bir partiye gelip bölüm değiştireceğini söylüyorsun."

"Bir kez olsun istediğim şeyi yapıyordum. Annemin bana her zaman yapmamı söylediği şeyi."

"Annen," diye alay etti. "Sanki olman gereken kişi olarak yetişmende benim payım yokmuş gibi."

"Beni yetiştirmek mi? Beni *annem* büyüttü, Georgette." Bu övgüyü asla geri almam.

Georgette'in gözleri kısıldı ve içinde olduğunu bildiğim o şeytani ateşle yandı. "Baban gittiğin gece suratına daha sert bir tokat atmalıydı. Her zaman nankördün ve işte buradasın, onu benim evimde büyütüyorsun. Yine nankörlük ediyorsun."

İşte sorun da burada yatıyor. Ben olsam annemin hatırasını silmezdim. Asla. "Burası annesinin evi aslında." Çenemi kaldırdım, onunla savaşılmaya hazırđım ama sonra ellerimi kaldırdım. "Ne var biliyor musun? Şu anda bunun bir önemi yok. Kardeşimden başka hiçbir şeyin önemi yok. Buraya seninle tartışmaya gelmedim."

Bardağındakileri bitirmeden önce ince parmaklarını bardağın üzerinde gezdirdi. Sonra benimkine uzandı. "Peki. O zaman git. Knox için babanı ara. Zamanının yarısını onunla geçiriyor. Knox'u anksiyetesi için doktora götürdüm çünkü baban meşguldü."

"Babam meşgul müydü?" Kestirip attım. Tabii ki meşguldü. Annem hastalandığında da meşguldü.

"Son zamanlarda Knox'la çok daha fazla ilgilenmeye başladı. Aslında Paradise Grove dışında bir iş üzerinde çalışıyorlardı."

"Ne tür bir iş?" Babam her zaman film endüstrisiyle çok ilgiliydi ama başka hiçbir şeye zaman ayırmazdı.

"Bu seni ilgilendirmez. Onlar bu evin geçimini sağlıyorlar." Bunu çok hızlı ve tiz bir sesle söyledi. Yalanı bulmak için gözlerimi kısmıştım. Sorduğum için bile sinirlenmiş gibi saçlarını düzeltmesini izlerken bir şeyler doğru değildi. "Ayrıca, yüksek mevkilerde bağlantılar kurmak kardeşin için iyi bir şey. Ağ kurmak başarıya yardımcı olur."

"Ama kiminle? Ve eğer yanlış türden insanlarsa ve böyle davranıyorsa-"

"Babanızın kardeşinizin iyiliğini düşünmeyeceğini mi sanıyorsunuz? Ayrıca bu dozu doktorlar reçete etti." Sanki doktorlar işin içinde olduğu sürece kardeşinin mizacında bir sorun yokmuş gibi tekrar gerekçelendirdi. "Bunun üzerinde çalıştık ve her şeyi dengeledik."

"Bu dengeli değil." Üst katı işaret ettim, bunu söylerken sesimde öfke vardı.

"Sen nereden bileceksin ki?" Gözlerini devirdi ve kendine biraz daha votka doldurdu. "Buralarda değildin."

"Ben... çalışıyordum." Bu yeterince iyi bir mazeret değildi. Bunu biliyordum. Yapılması gerektiğini bildiğim şeye karar verirken derin bir nefes aldım. "Ama birine ihtiyacı var." Desteğe ihtiyacı vardı. Bir aileye ihtiyacı vardı. Annemize ihtiyacı vardı.

Ama o orada değildi. Ve onu geri getiremedim. Tek sunabildiğim kendimdim.

"Arkadaşları ve biz varız." Georgette saatini kontrol ederek gitmemi istediğini belli etti. "Her neyse, eğer babanı görmeyi bekliyorsan, göremeyeceksin."

"Knox beni de yakaladı. Burada olacağım." O istese de istemese de burada olacağımdan emin olacaktım. Merdivenlere bakarken yanağımı çiğnedim.

Georgette yaptığım açıklamaları umursamıyor gibi görünüyordu. "Her neyse. İşe dönmem gerekiyor. O yüzden gitmen gerekiyor. Knox'u da vedalaşmak için rahatsız etme. Sessiz, yani uyuyor. Bir dahaki sefere gelmeden önce ara. Habersiz ziyaretler ailemiz için iyi değildir." Beni ön kapıya doğru el sallayarak ailesine ait olmadığımı hissettiğini belli etti.

Ben yapmadım. Kardeşim de yapmadı.

Gözlerimde biriken yaşları sildim ve kendime yeni bir plana ihtiyacım olduğunu söyledim. Kardeşimin burada bir insan kabuğuna dönüştüğünü düşündüğümden, Cennet Korusu'nda sahip olduğum köklerin birbirine karıştığını ve tahmin ettiğimden daha derine gömüldüğünü anladım. Onu burada bırakamazdım.

Yine mi?

Dimitri'nin evine dönerken tek bir kişiyle bile konuşmamaya çalıştım. Kaldırımında sinsice ilerledim, başım eğik bir şekilde birkaç evin önünden geçtim, ama sadece bir ev ötedeydim ki, "Zeytin Arı? Gerçekten sen misin? Geri mi döndün?"

Başımı kaldırıp Jameson'ın Dimitri'nin evinin yanındaki evin verandasında durduğunu görmeden önce yüzümü buruşturdum.

"Artık sadece Olive olarak tanınıyorum Jameson."

Eskiden içimde kelebekler uçuşmasına neden olan o tanıdık kahkahayı attı. "Ah, peki." Beni dinlemeyecekmiş gibi başını salladı. Benden birkaç yaş büyüktü ama gençken hep takılmanın bir yolunu bulmuştuk, yaşlandıkça da birbirimizi koklamıştık. Annemin cenazesi için üniversiteden dönmüştü ve o gün benimle saatlerce yürümüş, annemin benim için istediği buysa evden ayrılmamın yapabileceğim en iyi şey olacağını söylemişti.

"Sonunda evde mi kalacaksın?" Neredeyse simsiyah olan saçlarıyla uyumlu koyu renk bir kaşını kaldırdı.

"Bir süreliğine." Kollarımı kavuşturdum ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanırken küçük bir kızın evden son sürat koşarak çıktığını gördüm. Verandanın merdivenlerine geldiğinde tereddüt bile etmedi ve Jameson başını bile çevirmeden onu kollarının arasına aldığı anda nefesim kesildi.

Jameson'ın yüzüne yayılan gülümseme bana ona bağlandığını gösterdi. "Uçan bir sincap olma alıştırmaları yapıyor."

"Oh." Gerçekten ne diyeceğimi bilemedim. Jameson'ın bir çocuğu olması yeterince şaşırtıcıydı, sorumluluk sahibi olması ise daha da şaşırtıcıydı. "Bir kızın var."

Kocaman gülümsedi. "Bir kızım var, Olive Bee." Aynı simsiyah saçlara sahip kıza baktı ve "Bu Olive, Franny. Ona bazen Olive Bee diyoruz çünkü göbek adı yaban arılarından gelen Bee."

"O arı değil, baba." Bana baktı. "Ben Franny'yim. Ben dört yaşımdayım."

"Bu çok hoş." Geri çekilmek isteyerek başımı salladım. Çocuklarla aram iyi değildi, küçük kardeşimle bile aram iyi değildi.

"Zeytin Arı, iyi misin?"

"Ben..." Bu soru gözlerimi yaşarttı ama sokakta dağılamazdım. "Ben iyiyim. Sadece burada olan biten her şeye yetişmeye çalışıyorum."

"Çok şey değişti." Ailemin evine bakarken bunu ağır bir ifadeyle söyledi.

"Evet. Hiçbiri doğru gelmiyor." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Sadece kazdığın yere dikkat et. Paradise Grove'un nasıl olduğunu bilirsin." Bunu hafifçe söyledi ama ses tonunda yakaladığım bir gerçeklik payı vardı.

İçimde bir şeylerin yanlış gittiğine dair bir his vardı ama bu fikri kendime sakladım. "Çok şey değişti. Çok fazla şey." İçimi çektim. "Ama geri döndüm. Belki şimdi buraya nasıl uyum sağlayacağımı görürüz, ha?"

"O Hardy seninle birlikteyken buraya uyum sağlayamazsın. Bizimki gibi bir topluluk kurmak için ne gerektiği hakkında hiçbir fikri yok." Kıkırdadı. "Ona nasıl bulaştın?"

"Aynı çevreler, sanırım." Omuz silktim. Kalacaksam hikâyemizi doğru anlatmamız gerekiyordu.

"Kimse o apartman binasından, o ofis yapısı fikrinden ya da geçmesi için uğraştığı alışveriş merkezinden hoşlanmıyor."

Usulca gülümsedim, iyi bir kız arkadaşın yapacağı gibi olumlu görünmeye çalıştım. "Her şey yoluna girecek. Buraya bizim için kötü olacak bir şey koymasına izin vermem."

"Neden olmasın?" Bana sıırttı. "Eskiden buradan nefret ederdik."

"Evet, ikimiz de döndük, değil mi?"

"Aslında hiç ayrılmadım," diye itiraf etti ve sanki buranın onu yetiştirmek için doğru yer olup olmadığını düşünüyormuş gibi kızına baktı. "O Hardy'yi toz içinde bırakma planın var mı, böylece onun inşaat planlarını gerçekten durdurabilirim?"

İçimi çektim ve omuz silktim. "Hepiniz yeni gelenlere zorluk çıkarmayı seviyorsunuz."

"Doğrusu, seninle çıkan herkese zor anlar yaşatacağım. Bir gün benim için geri döneceğini düşünmüştüm."

Mırıldandım. "Belki benim için ona bir şans verirsin o zaman?"

"Göreceğiz." Göz kırptı ve ben de yaz için yeni evim olmaya karar verdiğim yere doğru yürürken ona el salladım.

Yolda ilerlerken üvey annemin sözlerini düşündüm ve kapıyı açtığımda Dimitri oturma odasında oturmuş, bir saattir evden ayrılmış olmamdan hiç endişe duymuyormuş gibi çalışıyordu. "Bavullarını hazırlıyor musun?"

"Kalıyorum," dedim ona. "Bütün yaz. Ne yapmamı istiyorsun?"

On İkinci Bölüm

DIMITRİ

OLIVE MONROE, GRI KAZAĞI VE YENİ BİR KAZAKLA ORADA DURUYORDU. Gözlerinde kararlı ve ateş dolu bir bakış. Ve gözyaşları. Onu ikinci kez savunmasız ve kırılmış görüyordum. Ve parçaları toplamasına yardım etme ve onu rahatlatma dürtüsü yine oradaydı.

Bu bariz bir sorundu. Daha çıkmıyorken onun tüm sorunlarını çözmek istiyordum. Bunun yerine, buraya gelmesi için ona rüşvet vermiş ve tüm yaz boyunca benimle bir ilişkisi varmış gibi davranması için onu kışkırtmıştım, böylece tüm duygularının ortaya çıkışını görebilmek için onun yanında olabilecektim.

"Az önce ne oldu?" Üzerinde çalıştığım dizüstü bilgisayarı yavaşça kapattım ve bir kenara koydum.

Ellerini buklelerinin arasından geçirdi ve her zaman taktığı küçük Hawaii çiçeğinin üzerinden uçtuklarında onu fırlatıp yere bıraktı. "Hâlâ kalabilirim, değil mi?"

Kalplerini kollarına takan insanların bana hiç hitap etmediğine gerçekten inanmıştım. Aslında onlardan uzak durmakla övünürdüm. İlişkilere daha az, işlere daha çok zaman ayırmanın en iyisi olduğunu düşünürdüm. Yine de Olive ile yüzündeki her duyguyu inceledim. Onlar sanki

Bir kavanoza kilitleyip geceyi aydınlatmasını izlemek istediğim ateş böcekleri.

O arabada bana ailesi hakkında açık konuştu ve birdenbire, onunla güzel anılar biriktiren hayatının bir parçası olmak için elimden gelen her şeyi yapmayı düşündüğümü anladım.

"Evet, elbette," diye yanıtladım ve sonra planlarındaki ani değişikliği açıklamasını bekledim.

"Burada fazla kalmayacaksın, değil mi?" Başını kaldırıp tavana doğru baktı, sonra yüzündeki nemin bir kısmını sildi.

"Neden?" Yavaşça söyledim. Eğer o burada olsaydı, kalmayı tercih edebilirdim.

"Neden olduğu önemli mi? Sadece istediğin şeyi elde etmek umurunda değil mi? Bu iyi bir yatırım." Bana hiçbir bilgi vermemesine rağmen bir cevap almak için sabırsızlanıyormuş gibi ayağını yere vurdu.

Arada bir risk almayı severdim. Lanet olsun, batan yatırımlara milyonlar harcamıştım çünkü tüm gerçeklere rağmen belirsiz bir duruma atlamak bazen işe yarıyordu. Bu yüzden paraşütle atladım, köpekbalıklarının istilasına uğramış sularda yüzdüm ya da her zaman kendimi zorladım. Bu olmadan büyüyemezdik.

Yine de burada tereddüt ettim. Olive köpekbalıklarıyla dolu sulardan daha tehlikeliydi. Çabucak bağlandığım bir kadındı. Ben yatırımlarıma kafayı takmıştım, kadınlara değil. Yine de kendimi sürekli onu merak ederken buluyordum. Paradise Grove'a yapacağı seyahati planlamış ve zamanında varmasını sağlamak için lanet olası uçuşunu takip etmiştim. Sonra Paradise Grove'daki tüm önemli oyuncuların önünde bir aile planlıyormuşuz gibi davranma fırsatına atladım ve bunun nedeni yatırımım için iyi olması değildi.

Onun buna verdiği tepkiyi izlemek bana uzun zamandır hissetmediğim bir mutluluk verdi. Ve onunla bir aile olma fikri kafamda çok eğlenceli bir macera olabilirmiş gibi büyüdü.

Bu düşünce tarzı benim için iyi değildi. Hem de hiç. Duygularıma karşılık vermeyecekse olmazdı. Geri çekilmem ve hatta belki de bu planı şimdi iptal etmem gerekiyordu. "Ben *sadece* yatırıma önemsemiyorum. Ve evet, istediğimi elde etmeyi önemsiyorum." Ne istediğime henüz karar vermemiştim. "Son zamanlarda senin burada olmayışını kabullenmeye çalışıyordum."

"Toplumu nasıl kazanmayı bekliyorsunuz?" Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Walter ve Reggie senden nefret ediyor. Jameson -ki burada çok nüfuzlu biri olduğunu da eklemeliyim- ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin olmadığını düşünüyor. Ve eminim ki herkes senin gitmeni istiyor. Tek umudun benim."

Öfkesinde cesurdu. "Karanlıkta ateş ediyorsun." "Bensiz, ateş edecek bir silahınız bile yok." Kadın Çenesini kaldırdı, gözlerinde yaşlarla hâlâ benimle mücadele ediyordu.

"Kalmak istemene neden olan şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum." Onunla ilgili her şeyi bilmek istiyordum ama bu bir başlangıçtı.

"Sadece bazı şeyler yapmam gerekiyor. Sana engel olmayacağım. Burada olduğumu fark etmeyeceksin bile." Pantolonunda var olmayan bir kırıksıklığı düzeltti ve ben de onu son gördüğümde başka bir pantolonunda nasıl büyük bir delik açtığımı hatırladım.

"Bu imkansız, Olive."

Kaşlarını çattı, dolgun dudakları dışarıya doğru sarktı. "Neden imkansız olsun ki?"

"Çünkü eğer buradaysanız, dikkatim sizde, kazaklarınızda, cüppe görünümlü taytlarınızda ve saçlarınızdaki parlak çiçeklerde-"

"Onlar bitkin değil!"

"Eğer buradaysan, seni becermeyi düşünüyorum. Yirmi dört yedi. Seni her odada fark ediyorum. Ve odada olmadığın zaman da fark ediyorum." Ona gerçeği söyledim, anlaması için ortaya koydum.

"Dimitri." Alt dudağını kemirmeye başlamadan önce adımını sayıkladı. "Muhtemelen söylememelisin

Ben buradayken bana böyle şeyler yapıyorlar."

"Yapacağım." Bu konuda yalan söylemeyecektim.

"Burada fazla kalmayacaksın bile." Oturma odasının penceresinden dışarı bakmak için döndü. "Sadece kalmam gerekiyor."

Sesindeki titreme beni ayağa kaldırdı ve onun yanında durmak için hareket ettirdi. "Bana ne olduğunu anlat."

Dudaklarını büzerek başını salladı. "Ben yukarıda, senin yolundan uzakta kalacağım. Sen de benimkinden uzak dur, tamam mı? Tamamen yolumdan çekil," dedi daha yüksek sesle, sanki bu soruyu sormaktan vazgeçmeme yardımcı olacakmış gibi.

"Eğer bana neden gözyaşlarına boğulmak üzereymiş gibi görüldüğünü açıklamazsan, her lanet gün burada, senin yolunda olabilirim."

"Öyle görünmüyor Dimitri. Gözyaşlarına boğulmak üzereyim!" diye ağzından kaçırdı.

Sonra bir hıçkırık daha. Ve bir tane daha. Sonra onu kollarıma çektim. Kalbini koluna takmıştı ve ben de kadınların ağlamasından rahatsız olduğum için değil, onun ağlaması kendi kalbimi acıttığı için onu balonla sarmak istediğimi fark ettim.

Her şeyin çok samimi hissettirmesi gerekirdi ama bunun yerine doğru hissettirdi. Özellikle de bana doğru kıvrıldığında ve gözyaşları göğsüme çarptığında. Ağlamasına izin verdim ve kolum ona daha sıkı sarılırken diğer elim saçlarındaki buklelerin arasından geçti. Muhtemelen bir dakika boyunca kendini tutmadı ve ben de daha fazla açıklama istemedim. Destek meraklı görünmüyordu ve şu anda koşulsuz şefkate her zamankinden daha fazla ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Sonunda geri çekildi ve gömleğime baktı. "Özür dilerim." Etrafına bakınıp uzaklaştı ve aceleyle fırının kulpundan sarkan beyaz bir havlunun olduğu mutfığa gitti. Barın üzerinden çekip aldı ve gömleğimdeki gözyaşlarını silmek için getirdi. "İstersen bunu senin için yıkayabilirim. Mahvolduğunu sanmıyorum. Makyaj falan da yapmadım."

"Makyaj yok mu?" Mırıldandım ve onu gerçekten incelemek için geri çekildim. Olive'in cildi makyajsız da kusursuzdu; burnunu ovuştururken bronz tenine bir gül tonu dokunuyordu.

"O kadar yakından bakma Dimitri," dedi yumuşak bir sesle, havluyu yüzünün önünde sallayarak ama ben uzun koyu kirpiklerinin ıslanmaktan nasıl daha koyu bir renk aldığını, ağlarken ellerimi üzerinde gezdirdiğim için buklelerinin nasıl biraz dağınık olduğunu görüyordum.

"Makyajın yokken neden sana yakından bakmayayım ki? İşte o zaman hiçbir şey saklamadan gerçek seni görebiliyorum. Herkesten sakladığın mükemmelliği görmek istiyorum."

"Kee haklı. Bazen fazla çekici olabiliyorsun." Aklındaki diğer konuya geçmeden önce iç çekti. "Bana üst katı göstermek ister misin?"

"Doğru. Bu konuda ..." Sırıttım çünkü oraya çıktığında bu ifşanın hoşuna gitmeyeceğini biliyordum. "Fazla mobilyam falan yok."

"Oh, pekala." Gözlerini kısarak derin bir nefes aldı, sanki bir şeyi kabullenmiş gibiydi. "İdare edebilirim."

Mırıldandım. "Henüz dekore etmedim. Daha fazla mobilya almamız gerekecek ve evi sattığımda potansiyel alıcılar için iyi görünmesi için yenileme ve dekorasyon konusunda fikirlerinizi istiyorum. Mimarlar hakkında ne düşünüyorsun-"

"Buradaki evlerin çoğu tarihi, Dimitri. Herhangi birini yenileyebileceğin fikrinden vazgeçmek isteyebilirsin. Yeniden dekore etmeye gelince, eminim gelip sizin için yapacak birini bulabilirsiniz. Yine de bunu kendine sakla, çünkü kimse senin çabucak ayrılıp taşınman fikrinden hoşlanmayacaktır." Bir elini ahşap merdiven korkuluğunda gezdirdi ve oturma odasının pervazı boyunca uzanan kartonpiyerleri işaret etti. "*Eğer* böyle bir ihtimal olsaydı, buranın mimari yapısı ve açık konsepti zaten satmak için ideal. Burası çok rağbet gören bir yer."

Bilgilerini bu kadar hızlı bir şekilde sıralayıp bana bilgi vermesine gülümsedim. "Görünüşe göre yeniden dekore etmeye yardım etmede mükemmel olacaksın. Zaten biraz biliyorsun."

"Bilmiyorum. Birkaç yıl önce bir makale için biraz araştırma yapmıştım ama emlak çok değişken. Tasarım trendleri hızla gelip geçiyor."

"Sen de mi emlakta anlıyorsun?"

"Hiçbir şey hakkında çok şey bilmiyorum Dimitri. Sadece her şeyden biraz. Babamın ve üvey annemin bu kasabadaki çevrelerine ve Kee'nin etkinliklerine karışmak bunu gerekli kıldı." Hayatını şu ana kadar nasıl yaşadığı konusunda o kadar da heyecanlı değilmiş gibi iç çekti. "Hayatta değer verdiğim insanlar için çok fazla döndüm, muhtemelen çok fazla. Önce kendimizi mutlu etmeye odaklanmamız gerekirken bile ailelerimizi, arkadaşlarımızı ve partnerlerimizi mutlu etmek için çabalıyoruz." Artık benimle konuştuğundan emin değildim. O anda bana, eve ve dünyaya bakıyordu. Gözleri perili görünüyordu ama sonra gözlerini kırıştırarak karanlığı uzaklaştırdı. "Her neyse, geçmişim gerçekten önemli değil."

"Öyle," diye düzelttim onu. "Seni sen yapan bu. Ayrıca, eğer bir çift olmayı başaracaksak benim seni, senin de beni tanıman gerekiyor."

"Sanırım bu fikri geri çekmemiz gerekiyor." Burnunu kırıştırdı.

"Bunu akşam yemeğinde çözebiliriz. Sen de bana ailenin evinde neler olduğunu anlatırsın."

İçini çekti ve buklelerinin bir kısmını tekrar yerine taradı. "Sadece aile meseleleri."

"Sadece aile meseleleri' muhtemelen en önemli meselelerdir. Paylaşmaya hazır olduğunuzda ben buradayım." Telefonumu almak için ada tezgâhına doğru eğildim. "Akşam yemeği için ne istersin? Yemek yerken nasıl tanıştığımızın üzerinden geçebiliriz. Bana buralarda neyin iyi olduğunu söyle."

"Ara sıra burada kalmıyor muydun?" "Pek sayılmaz." Toplantılar için gelip gidiyordum.

"Paradise Grove'un sana güvenmemesi için bir neden daha," diye homurdanırken telefonunu da eline aldı. "Pizza siparişi vereceğim. Normalde ne tür malzemelerden hoşlanırsın? Caddenin aşağısında harika bir İtalyan restoranı var."

"Pepperoni iyidir. Sence burada bu kadar çok bulunmam gerekli mi?"

Telefonuna bir şeyler yazıp kendi kendine mırıldanırken bana aptalmışım gibi baktı. Lanet bir nedenden ötürü, onun yanıldığını kanıtlamak istedim. "Sanırım burada olacağım. Senin için Paradise Grove'u ayartacağım. Bir anlaşmayı kazanmak için bunun gerektiğini hepimiz biliyorsunuz."

"Haklısın," dedim usulca, lanet olası kasabayı değil, onu anlaşmaya kazanmaya çalıştığımı düşünerek.

"Önümüzdeki birkaç ay boyunca bazı şeylere katılmaz ve ortalıkta olmazsan sana güvenmezler. Çoğu zaman yerinizi doldurabilirim ama en azından ihtiyaç duyulduğunda geri gelmeniz gerekecek."

"'İhtiyaç duyulduğunda' sizin için ne anlama geliyor?"

"O kadar yoğun bir programın var mı?" Sorumu yanlış anlamıştı. Kıçım orada oturmuş, her zaman burada olmak için sinsice bir yol bulabileceğimi düşünüyordu. Sanki buranın sahibiymiş gibi mutfağa doğru ilerlemek için döndü. "Yani, Kee için oldukça fazla buradaydın ve bilgisayarında çoğu şeyi halledebiliyor gibiydin."

"Kee benim en iyi arkadaşım. Ve bir tatil köyünün açılışıyla uğraşıyorduk. Ayrıca kardeşimle nişanlıydı. Yani ailemle birlikteydim ve iş yapıyordum."

"Tamam, bu durumda yaz sonunda her yıl düzenlenen Cennet Korusu Karnavalı'nı takviminize ekleyebilirsiniz."

"Yönetim kurulu toplantısı bir buçuk ay sonra. Ondan sonra hiçbir şeye gitmeme gerek kalmayacak."

Aynı fikirde değilmiş gibi mırıldandı. "Tabii senin istediğin şeyi yaparlarsa."

"Yapacaklar çünkü sen varsın."

Bana dik dik bakarken kehribar rengi gözleri sertleşti. "Sen de buralarda olmalısın."

"Geleceğim." Gülümsedim, kadının zaten olmak istediğim halde etrafta olmam konusunda ayak diremesi hoşuma gitmişti. "Bir noktada bir ızgara var, değil mi?"

"Eskiden Cuma günleri parkta haftalık yemek partileri düzenlerdik, ama bunu kontrol etmem gerekecek."

"Her Cuma mı?"

"Evet. Çok fazlaydı. Ama dürüst olacağım. İnsanlar gelmenizi bekliyor. Ben büyüdükçe ve annem hastalandıkça annem ve babam onları özlemeye başladı ve bir keresinde bu yüzden neredeyse bir yönetim kurulu toplantısına alınmıyorlardı. Gerçi yönetim kurulu toplantısının haftalık yemekli toplantıları görüşmek için yapıldığını iddia ettiler ama bu yalan." Alay etti. "Lucille'in o noktada yönetim kurulu üyelerine söyleyecek birkaç sözü vardı. Bir araba kazasında ölmekten önce annemin anne ve babasıyla çok iyi arkadaşı."

"Üzgünüm-"

"Olma." Elinin tersiyle itti. "Gençtim. Ama Lucille'in anneme karşı hep bir zaafı olmuştur, belki benim ve kardeşim Knox'un da."

"Anlıyorum. Kardeşin hala sokağın aşağısında mı yaşıyor?"

Titrek bir nefes aldı ve başını salladı. "Onun için kalıyorum. Ve neler olduğunu anlamak için. Bence... bir şeyler doğru değil. Ve bu topluluğun dinamikleri gerçekten de olan biten pek çok şeyi etkiliyor." Dudağını çiğnedi.

"Ne düşünüyorsun?"

"Eğer topluluk hakkında bilgiye ihtiyacınız varsa ve araştırarak bir şeyim yoksa, belki küçük bir topluluğun sosyolojisi iyi bir başlangıç olabilir? Etrafa sorabilir ve herkesle iyi geçinebilirim."

Olive'in becerikli olduğunu böyle anladım. "Bu mükemmel. Neden apartman ve ofis istemediklerine dair toplayabileceğimiz her türlü bilgi yardımcı olacaktır. Lucille'e yardım etmenin yanı sıra yaklaşan etkinliklerin çoğuna gidersen

bu postayla, eminim her şey hakkında anlamlı bir bakış açısı kazanabiliriz-"

"Yine de bu seferkine gitmelisin." Beyaz dolabı karıştırıp bir bardak bulduktan sonra içine su doldururken bana baktı. "Eğer meşgul değilsen."

"Eğer burada olmazsam, uçakla geri dönerim." Önceliklerimi bir şekilde yerinde tutmam gerektiğini kendime hatırlattım. Ama ondan uzaklaştığımda, saçlarının arasından çıkardığı çiçeği yerde gördüm. Bir nedenden dolayı onu orada bırakamayarak yerden aldım.

Her zaman takardı. Bir anlamı var mıydı bilmiyordum ama yemek salonuna doğru yürürken çiçeği elimde tutuyordum. "Sana yeri göstereyim."

On Üçüncü Bölüm

ZEYTİN

ELİMDE SU BARDAĞIMLA ONU TAKIP ETTİM. GİTTİK

Mutfaktan arka verandaya geçtim ve orada bana kaldırım taşları ve taşlarla çevrili yükseltilmiş bir jakuziyi gösterdi. Her şey bir tepenin üzerindeydi ve arazisinin eşsiz bir manzarası vardı. Ana süite varmadan önce birinci katta bir çalışma odası ve iki oda geçtik. "Ben burada kalıyordum," dedi eliyle işaret ederek.

"Mantıklı." Omuz silktim ve banyoya bakmak için odanın diğer ucuna doğru yürüdüm.

O zaman gördüğüm şey karşısında nefesim kesildi. "Vay canına. Bu banyodaki cennet, Dimitri. Bunu sen mi tasarladın?"

"Muhtemelen biraz fazla. Ama bu lüksün tadını çıkarıyorum."

"Bayıldım. Şu küvete bak." Kıkırdadım ve zıplayarak önce bir bacağımlı sonra diğerini içine salladım. "İşte rüyalar böyle yapılır. İyi bir banyoya bayılırım."

Karo döşeli ıslak odanın ortasında pençe ayaklı bir küvet bulunuyordu ve üzerine yağmur spreyli bir tavan montajı yapılmıştı. "Düzen başlangıçta amaçlanandan daha büyüktü ve duvarlar boyunca uzanan mermer mozaik karo, bir takasla kâr etmek için çok pahalı, ancak burada olduğum süre boyunca istedim. Eğer beğenirseniz, bu odada kalabilirsiniz."

Teklifi karşısında dudağımı ısırđım ve bir şekilde o banyodaki halimiz olması gerekenden çok daha samimi göründü. Sonra boğazımı temizledim ve hızlıca dışarı çıktım. "Hayır. Ben... bu iyi bir fikir değil. Dedğim gibi, üst kat benim için gayet uygun."

"Sana göstereyim," dedi kayıtsızca, ama yanımdan geçerken çiçeğı saçıma geri koymak için yavaşladı.

"Ne yapıyorsun?" Fısıldadım.

"Her şeyi ait olduğı yere koyuyorum," diye mırıldandı ve parmağını yanağımda gezdirip çeneme doğru indirerek kaldırdı. "Daha iyi, Bal Arısı. Çok daha iyi."

Dimitri Hardy sandığımdan daha gözlemciymiş. Sanki o lanet çiçeğın bir şekilde sembolik olduğunu biliyor gibiydi. Bu konuda daha fazla bir şey söylemedi ama sanki bunca yıldır nereye gittiğini biliyormuş gibi çiçeğı sol kulağımın tam da doğru yerine yerleştirdi.

Geri adım attım çünkü birlikte yaşayacağım bir adam için çok hızlı bir şekilde oluşmaya başlayan arzuya kapılmak istemiyordum. Çok fazla birlikte olacağımızdan değil. Çoğu zaman dışarıda olacaktı, dedim kendi kendime. Etrafımda arkadaşlarım olacaktı. Yeni insanlarla tanışacaktım. Cennet Korusu'nun yakınına inşa ettiğı ofis, Cennet Korusu sakinlerinin hoşuna gitmese de yeni gelen sürüleri buraya çekecekti. Meşe merdivenlerden yukarı çıkarken, bu kattaki koridorun hiç dekore edilmediğini fark ettim.

Taze boya kokuyordu ama her yer beyazdı. Mobilyasız iki oda ve bir banyo.

"Demek gerçekten de burada yaşamıyormuşsun," diye gözlemledim.

"Hayır."

"Peki, banyonuzu kim yaptı?"

"Sadece bir iç mimar, ama-"

"O zaman geri kalanının dekorasyonuna yardım etmeliler, değil mi?" Ona söyledim. "Ben dekore edemem. Gerçekten." Ben de

istiyorum. Bir evi yuva haline getirme fikri beni oradan ayrılmak için can attırıyordu.

"Yönlendirilmeye ihtiyaçları olacak."

"Onları yönlendir o zaman." Yönlendirmeyecektim.

"Buradasın. Evcilik oynayacağız, değil mi? Sen neden oynayamıyorsun?" Adam sırttı ve beni kızdırmaya çalıştığını biliyordum. Beni sinirlendirmekten gerçekten zevk alıyor olmalıydı. "Burada bulunmamın amacı, senin için, insanların seni bu kasabanın bir parçası olarak görmelerini sağlamak ve böylece saçma planlarını onaylatmak. Bu evi dekore etmek değil." Sonra yan odaya baktım ve yatak olmadığını gördüm. "Burada sadece bir tane mi yatak var? Nasıl oluyor da

mobilya yok mu?"

"Pekala, olarak daha önce belirtti, Ben değil Burada sık sık." Omuz silkti.

Yavaşça dönüp ona baktım. "Nerede uyumam gerekiyor?"

Şimdi şaka yapmak ister gibi kocaman gülümsedi.

"Yatağında, yanımda."

"Kesinlikle hayır."

"Neden? Seni tekrar iyi hissettireceğimden mi

korkuyorsun?" "Hayır." Anında, benim

vücut sıkılaştı. Ben olsam muhtemelen Kee ile arkadaş olmasaydı onunla tekrar şımarabilirdim. Ya da onunla kalmak zorunda olmadığımı bilseydim ve inzivaya çekilmek için ayrı bir yerim olsaydı. Aynı çatı altında yaşamak işleri çok hızlı karıştırdı. O kötü bir fikirdi. Yine de kalbim ve bedenim aklımı dinlemek istemiyordu. "Yan yana uyuyamayız. Sınırlara ihtiyacımız var. Sana yardım etmek için buradayım ve ... kardeşimle ilgili sorunlar var, bu yüzden burada olmam gerekiyor. Karmaşa olmadan." Dürüst olmaya çalıştım.

Kapının pervazına yaslandı ve beyaz odada bana baktı. "Tamam." Sesi teslim olmuş gibiydi. "Bir ya da iki gün kanepede uyurum. Zaten şehir dışına çıkacağım, burada fazla kalmayacağım."

"İş mi?"

"Görev her zaman çağırır, Bal Arısı."

"Muhtemelen en iyi lakap deęil, dűşűnűnce..." Bu cűmleyi bitirmeyecektim.

"Bunu gűzel ve duygusal hale getirmek için Arı'ya sahibim ve seni tattıktan sonra balı icat ettim. Bu lakabı hiçbir Őey için bırakmayacağım."

"Lűtfen dur," diye sızlandım. "İkimiz de burada kaldıęımız sűrece kendimizi biraz dizginlemeliyiz. EŐyalarımızı yerleŐtirdikten sonra ben űst katta kalacaęım, sen de alt katta kalabilirsin. Bu bize biraz mahremiyet saęlar."

"Neden mahremiyete ihtiyaımız olduęunu gerçekten bilmiyorum." "űnkű sevgilim D, kiŐisel alanımı seviyorum."

Gűzleri kısılmıŐtı, "Neden bu lakap bir aŐaęılama gibi geliyor?"

"űnkű herkesin űnűnde bana Bal Arısı demeye baŐladıktan sonra bir tane oldu."

"D benim adım için mi yoksa-"

"Bilmiyorum, Dimitri. Sence sevgilim mi?" Ona tatlı tatlı sordum.

Daha fazlasını sűylemek istedięini biliyordum ama kapı çaldı. "Pizza geldi." Dűndűm ve kapıya gittim. Kapıyı salladım.

Knox'un yakın arkadaŐlarından biri olan sarıŐın, safir gűzlű Esm'e'yi gűrdűęűmde gűlűmsedim. Beni karŐıladıęında ona sarıldım ve sonra Jameson ve Franny'nin onun yanında durduęunu gűrdűm.

"Jameson ve Franny de pizza dağıtmaya mı geldi?"

"Esm'e arabasında pizza ıŐıęıyla geliyordu, ben de selam vermek istedim űnkű hiç teslimat yapmıyor!" Franny duyurdu.

"Suluyum," diye itiraf etti Esm'e gűlerek. Sonra da uzun, dűz saçlarını yıllar űnce bir dedikodu paylaŐacaęı zaman yaptıęı gibi savurdu. "Babam yűnetim kurulu toplantısından eve telaŐ içinde geldi, ikinizin gerçekten birlikte yaŐamadıęınızı ya da ıkmadıęınızı sűyledi. Sanırım birlikte olduęunuzu rapor etmem gerekecek."

Tam o sırada Dimitri yanıma geldi, bűyűk koluyla beni sararak kendine çekti. "Gerçekten ıkıyoruz.

Gerçekten birlikte yaşamak. Ve bundan gerçekten zevk alıyorum." Bana bakarak zaman geçirdi ve şakağımı usulca öpmeden önce saçımdaki çiçeği yeniden düzenledi. Bu jest o kadar samimiydi ki kendimi onun dokunuşunda erirken hissettim, duygularımı bilerek çelikleştirdim ve onun tutuşunda sertleştim.

"Baba, Olive Bee'nin *senin* kaçan kızın olduğunu sanıyordum?" Franny ellerini kavuşturmuş, önümüzde zıplıyordu.

Jameson bana baktı, buz mavisi gözleri birden ciddileşmişti. "~~Kaçan~~kız, Franny. Kaçan değil."

İtirafı karşısında dudağımı ısırdım. Bir noktada, ben de Bunu duymak istiyordum ama şimdi Dimitri yanımdayken orada durmuş, aramızdaki çekimi görmezden gelmeye çalışıyordum.

"O şimdi geri döndü. Yan odada. Peki, neden onu alıyor?" Dimitri'yi işaret etti. "Onu geri getirmiyor musun?"

Jameson onu kucağına aldı ve Franny'yi kalçasında zıplattı. "Belki Olive'i bir ya da iki öğle yemeği için kaçırma şansım olur, ha Dimitri?"

"Adım Bay Hardy, Jameson." Dimitri onu düzeltti ve vücudunun benimkinin yanında gerildiğini hissettim. Odadaki gerilim aniden değişmiş, iki adam arasında çatırdamaya başlamıştı. Dimitri'ye baktığımda, Jameson'ın bakışlarını tutarken bakışları soğuk ve sertti. "Yanlış anlaşılma olmaması için açık konuşacağım, kimsenin kız arkadaşımı benden çalmasına izin vermem."

"Yönetim kurulundan olumlu oy almak için bile mi?" Jameson kaşlarını kaldırarak onu itti.

"Bana bütün bu yeri bir tepside sunsanız bile Bal Arım olmadan istemem."

Cevabından sonra sessizlik uzadı. Bunu o kadar kesin söylemişti ki. Sanki birdenbire onun için bir şey ifade etmişim gibi.

Jameson kıkırdayıp kapıya doğru geri adım atmasaydı, sanırım bu numarayı bütün gece sürdürecekti. "Göreceğiz, ha? Her halükarda, ben ve kız arkadaşım Olive'in arayışını kapatması gerekiyor."

"O artık benden başka kimsenin kızı değil. Bunu hatırlasan iyi olur."

Franny hoşça kal diye bağırırken Jameson başka bir şey söylemedi. Esme gözlerini kocaman açarak bana baktı, sarılmak için beni kendine çekti ve fısıldadı, "Garip. İkisi de seni istiyor."

O gittikten sonra Dimitri bana döndü ve "Sevgi gösterilerin üzerinde çalışmamız gerekecek" dedi.

"Nedenmiş o?" Tezgâha yaslandım ve onun yerine pizza kutusuna baktım.

Birden yaklaştı ve onu her yerde hissettim. Vücudumun onunkine verdiği tepkiden, dokunuşunun içimde söndüremediğim bir ateşi tutuşturmasından kaçamıyor gibiydim. "Çünkü arkadaşlarının önünde başını öptüğümde bile kaskatı kesiliyorsun, Olive. Yoksa Jameson sadece bir arkadaş olmadığı için mi?"

Beni tezgâha yasladı ve parlak yeşil gözlerinde yanan kıskançlığa bakarken dudaklarımı yaladım. "Dimitri, Jameson sadece bir arkadaş." Neden kendimi savunmak zorundaydım ki?

"Gerçekten mi? Ona aşık olalı ne kadar oldu? Çünkü sana olan aşkının hâlâ güçlü bir şekilde devam ettiğine inanıyorum."

"İki mil çapındaki tüm bekâr kızlardan hoşlanıyor," diye kıkırdadım ve Dimitri'nin göğsünü okşadım.

Jameson her zaman bir çapkın olmuştu ama yıllar boyunca iyi geçinmiştik. Baş etmesi gereken kendi sorunları vardı ama yüklerini çocuklarına yükleyen bir aileye sahip olmak bize ortak bir şey verdi ve onu bir müttefik yaptı. Bu yüzden birbirimize bağlanmıştık.

"Bekâr *değilsin*. Sen benimsin. Bunu sana hatırlatmama gerek var mı?" Dimitri homurdandı. "Belki de ikinizle ögle yemeğine çıkmalıyım."

"Burada fazla kalmayacağını düşünürsek, muhtemelen kaçıracaksın. Değil mi?" Bunu neden sanki onun yanımda olmasını istiyormuşum gibi söyledim ki?

"Bu sınırı hemen belirlemem için bir neden daha."

"Ne sınırı?"

"İki mil yarıçapındaki diğer tüm kadınlardan hoşlanabilir ama *benim kadımdan* hoşlanamaz."

Buna güldüm. "Gerçekçi ol. Jameson ve ben birbirinizi sessizce görürseniz, bu sizin için sorun olmaz. Tedbirli davranacaktır. İnanın bana, muhtemelen bu toplumdaki kadınların yarısıyla birlikte olmuştur ve hiçbirinin bundan haberi yoktur."

"Onunla takılır mıydın?"

Alay ettim çünkü bu konuşmanın bir önemi yoktu. "Dimitri, şu anda seks hayatım sıfıra yakın. Rufford'dan ayrıldım, seninle yattım ve neleri kaçırdığımı öğrendim, şimdi de bir kariyer bulmaya çalışırken memleketimde kim bilir ne kadar stresli bir zaman geçirmek zorundayım. Eğer biriyle stres atmak istersem, atarım."

"Ya da benimle stres atabilirsin." Bu yumuşak cümleyle sözümü keserken alnı benimkine düştü ve bu düşünceyle midem bulandı. Devam etti. "Birlikte olmamız gerekiyor."

Bu fikri düşünemezdim. Her şeyi berbat ederdi. "Çiftler her zaman sallanır ve aldatır."

Gözlerimin içine bakmak için geri çekildi. "Biz bunu yapan bir çift değiliz."

"Biz *gerçek* bir çift *değiliz*. İlişkimiz sahte," diye hatırlattım ona. "Ayrıca, dediğim gibi, Jameson ilgileniyor olsaydı, ağzı sıkı olurdu, bunu garanti edebilirim. Tıpkı senin seyahat ederken gizli olmak istemen gibi, bu da harika olurdu."

Bunu söylemekten nefret ediyordum. Onun başka biriyle yattığını düşünmek içime bıçak saplamak gibi geliyordu ama açıkçası işleri çok daha kolaylaştırıyordu. Gerçekçi beklentiler oluşturunuyorduk.

"Gidip başkasını becereceğimi mi sanıyorsun, Bal Arısı? Hala senin tadını düşünürken

kedi?"

"Tanrım, Dimitri." Ona başımı salladım.

"Sen benimsin, Olive. Burada olduğumuz sürece. Sakın unutma."

Doğru. Biz burada olduğumuz sürece. Bu da onun benimle değil yatırımıyla ilgilendiği anlamına geliyordu. Vücudum onun bu kadar yakın olmasına tepki vermeden önce kolunu sıkıp altından kayarak kenara çekilirken kendime bunu hatırlattım. "Jameson çabalarımız için zararsız ve onunla öğle yemeği yemem eninde sonunda davanıza yardımcı olacak."

"Gerçekten umurumda değil-" Derin bir nefes aldı ve burnunun kenarını sıktı. "Bunun gerekli olduğunu sanmıyorum."

"Bence öyle ya da böyle fark etmez. Arayı kapatmam gereken bir arkadaşım. Onunla kardeşim hakkında da konuşmalıyım." Jameson Paradise Grove'da neler olup bittiğini her zaman bilirdi. Kardeşim olmaması gereken kişilerle konuşuyorsa bunu bilirdi.

Bir şeyi değerlendiriyormuş gibi mırıldandı. "Jameson'la kardeşin hakkında konuşmak istiyorsun ama benimle değil? Bu çok ilginç."

"Ben sadece..." Yanağımı çiğnedim ve Dimitri'ye baktım. Bu işin yürümesini istiyorsam ona biraz güvenmem gerekecekti. "Kardeşlerinle çok yakınsın Dimitri. Bir bakıma, keşke ben de benimkilerle yakın olsaydım."

Başını salladı ama devam etmemi bekledi ve bir şekilde sessiz kabullenışı utandığım şeyi paylaşabileceğimi hissettirdi.

"Üniversiteye gittiğimde Knox'u terk ettiğimi, babam ve üvey annemle aram bozulduktan sonra ziyaretlerimi kestiğimi duyunca hakkımda daha az düşüneceksiniz. Kendi akıl sağlığımı korumak yerine bencilce davrandım-"

"Bencil mi? Seni Kee'ye bakarken gördüm, dünyayı gezerken değil, Olive." Bana kaşlarını çattı. "Onu çok ön planda tutuyorsun."

"Doğru, tabii ki. O iyi bir arkadaş ama ben de kardeşime bakıyor olabilirdim ve öncelikleri daha iyi tartmalıydım."

Bununla alay etti. "Olive, çocukken kendini çok mu ön planda tutardın?"

"Yani annem hastaydı..." Ağzım kapandı ve kelimelerimi dikkatle seçmeden önce kaşlarımı çattım. "Onunla geçirdiğim her gün için mutluyum ama biri hastayken kendinizi ilk sıraya koyamazsınız. Babam yanımda değilken ona bakmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım ki bu da çoğu zaman oldu."

"Doğru. Bence kendini ucuza satıyorsun. Sonra gelip Kee'nin icabına baktınız, değil mi?"

"Onunla pek ilgilenmiyordum. Saçını yaptım ve onunla arkadaş oldum."

"Kee'nin sana her zaman ihtiyacı vardı, Olive. Bunu sen de biliyorsun. Halkın gözü önünde olmakla çok uğraştı ve sen onun için oradaydın."

"Belki," diye isteksizce kabul ettim.

"Ve şimdi geri döndün, kardeşinle bir şeyleri çözmeye çalışıyorsun. Tekrar söylüyorum, kendini küçümseme."

Dimitri Hardy oturma odasında dikilirken kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyordu ve ben de buna tamamen kanıyordum. Şimdi bana lütufta bulunması, eve dönerken yanımda olmasını takdir etmemi sağladı. Acaba *onu* küçümsüyor muydum diye düşündüm. "Son birkaç yıldır yaptığım her şeyi teknik olarak bilmesen bile bunu söylemeni takdir ediyorum."

Kıkırdadı. "İçinde bulunduğumuz koşulları göz önünde bulundurarak bunu değiştirmek için çalışmalıyız." Bana doğru adım attı, aramızdaki mesafeyi göğüslerimiz birbirine değecek şekilde kapattı ve ben keskin bir nefes aldım. Kendimi onun dokunuşundan mahrum bırakma konusundaki kararlılığım artık azalıyordu ve ondan gelen her dokunuş damarlarımda şimşek çakması gibi hissediyordum. Bu bana bir zamanlar

Onunla birlikte olduğum zamanlar. Umutsuzca istememe rağmen bedenim unutmamıştı.

"Bunu nasıl yapacağız?" Sormamalıydım. "Sen benimle bazı şeyleri paylaşırsın, ben de seninle bazı şeyleri. Öğreniyoruz." Dudaklarımı yaladım ve gözleri hemen dudaklarıma kaydđ. "Nasıl kız arkadaşımmışsın gibi görüneceğini bilmem için paylaşmak istemiyor musun?"

"I ..." Ne demek istediğini anlamaya çalışarak gözlerimi sıkıca kapattım. Geri çekildim ve bir dilim pizza almak için döndüm. Bir ısırık aldım ve mırıldandım, "Bavulumu açıp hemen yıkanacağım."

Bavulumu almaya gitti. "Bavullarınızı ana süite götüreceğim. Bavulunu açıp şifonyer ve dolabı kullanabilirsin. Bir sürü yer var."

Başımı sallarken dilimimi bitirmek için acele ettim. "Hayır. Ben yapabilirim. Ya da başka bir yatak sipariş ettiğimizde üst kata koyarız ve ben orada kalırım."

"Eşyalarını lanet olası odamıza götürüyorum," diye homurdandı ve yürüdü. Aramızdaki gerginlikten kurtulmaya çalışır gibi elini saçlarında gezdirirken onu takip ettim.

"Haklısın. Düşünmüyorum bile. Zaten seninle yaşıyormuş gibi görünmem gerekiyor," diye kabul ettim koridorda yürürken.

Konunun bu olmadığına dair homurdandığını duyduğuma yemin edebilirdim ama emin değildim. "Eşyalarını istediğin yere koy, tamam mı? Yatak odamızda ikimizin eşyaları için de yeterince yer olmalı."

"Burası senin yatak odan," diye düzelttim.

"*Benim* yatağımda uyuyacağın için bu gece bizim. Eşyalarını yerleştirmene izin vereceğim ama bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, Bal Arısı. Herhangi bir şeye." Sesi derimin altında gürledi ve titrememe neden oldu.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, ama o çoktan gitmişti, beni eşyalarımı yerleştirmeye ve sonra da o vaha gibi banyoda gevmeye bırakmıştı

kendi başıma. Dolapları inceledim ve tasarımcısının burada nelerin saklanması gerektiği konusunda çok düşünmüş olduğunu fark ettim. Pelüş havlular, içinde altın lekeleri olan sabunlar ve Dimitri'nin kullanmadığından emin olduğum banyo bombaları vardı.

Birisi bu banyoyu bir kral için doldurmuş ve dekore etmişti. Ya da Dimitri için, minnettar olacağını umarak. Benim peşimde Jameson olabilirdi ama Dimitri'nin peşinde muhtemelen bir sürü kadın vardı.

İçimi çektim ve bir banyo bombası aldım. Sadece kısa bir dakikalığına rahatlamak, yalnız başıma gevşemek, evde onunla birlikte olmanın gerginliğini üzerimden atmak istedim.

Dimitri beni ya da geçmişimi bilmiyordu. Bu kasabanın bir insanın içini dışına çıkarabileceğini ve onu canlı canlı yiyebileceğini anlamıyordu. Ben onu da bu işin içine katarak ortalığı karıştırıyordum, o da bu süreçte beni sarsıyordu.

Banyo bombasının suya yayılmasına izin verdim ve yukarıdan yağmur musluğunu açtım. Pembe köpük köpürdü, tatlı meyve gibi kokuyordu. Sıcak suya girdiğimde nefes aldım ve kaslarımı gevşetmesine izin verdim. Küvetin küçük fıskiyeleleri de olduğunu görünce şaşırdım.

Her şey eriyip gitti -her endişe, her kaygı- ve geriye kalan tek şey onun evinde, onun alanında, tamamen çıplak, oraya aitmişim gibi olma düşüncesi idi.

Bu vahayı başka bir kadına yarattırmış olabilirdi ama ben orada, etrafımda onun kokusu ve kulaklarımda hala onun sesinin yankısıyla oturuyordum. O mutfakta adımı nasıl soluduğunu, dudaklarımı ısırırken gözlerinin dudaklarımı nasıl taradığını hissettim ve elim hemen bacaklarımın arasına kaydım. Bir boşalmaya ihtiyaç duyulduğunda arzu her zaman güçlüdür. Kendimi inkâr etmek zorunda kalacağımı bilsem de onu istiyordum. Burada, banyoda tek başıma onu hayal edebiliyordum.

Elimi suyun içine, vücuduma ve sonra bacaklarımın arasına kaydırdım. Onu benimle hayal ettim, ellerinin nasıl hissettirdiğini, nasıl sert ama istediğinde çok nazik

olduğunu. Kendimi gittikçe daha yükseğe çıkarırken kaçmasına izin verdiğim inlemeler küçüktü.

"Bal Arısı." Gözlerim açılıp onu kapının pervazına yaslanmış halde gördüğümde göğsünün derinliklerinden ismim gürledi.

"Aman Tanrım!" Sıçradım ve suyun bir kısmı ve köpükler küvetin üzerinden fayans zemine sıçradı. Suyu bir metre ötedeki gidere akıtacak şekilde tasarlanmıştı, o yüzden bu konuda endişelenmedim. Endişelendiğim şey, kapının girişinde durup çerçeveye yaslanması ve üzerinde sadece eşofmanla mükemmel görünmesiydi.

"Geldiğinde adımı fısıldama. Evimdeyken güzelce ve yüksek sesle bağır ki beni düşündüğünü bileyim."

"Burada ne yapıyorsun?"

"Yukarıda duş aldıktan sonra eşofmanlarımı giymeye geldim ve adımı söylediğinizi duydum."

"Yani, öylece içeri mi girdin?"

"Burası *benim* banyom. Bunu sen söylemiştin. Ayrıca, bir şeye ihtiyacın olduğu için beni aradığını düşündüm. Belki stres atmak için?" Önceki konuşmamızdan bahsetti ve yüzündeki sırıtiş neredeyse karşı konulmazdı.

"Bana rahatlamam için zaman vermen gerekiyordu," diye hatırlattım ona.

"Hâlâ öyleyim." Köpüklü suya baktı ve ben artık hiçbir şeyimi örtmek için yer değıştirmedim. "Sadece kız arkadaşımın rahatlamasına tanık olmak istiyorum. Belki nelerden hoşlandığı hakkında biraz daha fazla şey öğrenirim."

Aşağı baktım ve eşofmanının nasıl büyük bir çadır kurduğunu gördüm. Ben de başka tarafa bakamadım. Dudaklarımı yaladım ve gözlerimi kapatmak için elimden geleni yaptım ama beni hiç dinlemediler. "Gitmelisin."

"Yapmalıyım. Ama yapmayacağımı biliyorsun."

Bölüm On Dört

DIMITRİ

BANYOSUNDAKİ KÖPÜKLER O KADAR SEYREKTI Kİ

Göğüs uçlarının nasıl gerildiğini, göğsündeki ve boynundaki kızarıklığın yumuşak yüzüne nasıl yükseldiğini gördüm. Bunu benim kadar onun da istediğini gördüm. "Artık gitmeme imkân yok, Olive."

Kendimi hiçbir şeyden mahrum etmekte iyi değildim. Çoğu riskin almaya değer olduğunu düşünürdüm, ama onunla ilk başta tereddüt etmiştim, bu da onun en büyük risklerden biri olduğu anlamına geliyordu. Her şeyi göze almam gereken kişi oydu. Yapmak zorundaydım. Yine de ona karşı dikkatli olmalı, onu bu fikre alıştırmalı ve her şeyin yolunda gitmesi için her şeyi mükemmel bir şekilde yürüttüğümüzden emin olmalıydım. Onu Jameson'la ya da başka bir erkekle paylaşacak değildim, bu kesindi. Sadece bu düşünce bile beni öfkeliendiriyordu.

"Bunun sonu hepimiz için kötü olacak." İkimize de hatırlatıyor gibiydi. "Ben buradayken berbat bir durumda olmak istemeyiz. İşler ters gittiğinde, Kee ile hâlâ bir dostluğumuz olduğunu unutmamalıyız."

Arkadaşlarımızın birlikte olmamızın üstesinden gelemeyeceklerini mi düşünüyordu? Şimdi bunu ona açıklayamayacaktım.

Beynim şu anda çalışmıyordu. Ona bakarken kısa devre yapıyordu. Bu daha sonra itiraf edeceğim bir şey olmayacaktı. Bunu aletimin kontrolü ele almasına bağlayabilirdim ama o anda öyle hissetmiyordum. Bu şehvetten öte bir şeydi. Kuvetteki bu kadına daha önce hiçbir şeye sahip olmadığım şekilde sahip olmak istiyordum. Bunun için tüm yatırımlarımı verebilirdim.

"O zaman çıkarları olan arkadaşlar," diye karşı çıktım çünkü pazarlık yapmaya alışkındım. Oradan başlayıp yoluma devam edebilirim. "Var mı Biz ulaşıldı ve resmi arkadaş seviye?" O sırttı.

Kanıt istiyordu, ben de ona verecektim. "Elbette. Seni yıllardır tanıyorum Olive. En iyi arkadaşımın saçını yapmaktan hoşlandığını biliyorum. Onunla hiçbir şey hakkında durmadan konuştuğunu ama yine de bunun sana keyif verdiğini biliyorum. Saçındaki çiçekleri sevdiğini ama giydiğın diğer her şeyde ince olduğunu biliyorum. Sessizsin ama gözlemci ve biraz meraklısın. Geçmişte sana cehennemi yaşatmış olsalar bile aileni önemsiyorsun. Her üzüldüğünde gözlerinin sıcak kehribar renginin buğulandığını ve şu anda olduğu gibi tahrik olduğunda koyulaştığını da biliyorum. İstedğin zaman ne kadar açgözlü olabileceğini de biliyorum-"

"Tamam. Bu kadar yeter." Sabunlu küçük bir elini kaldırdı. "şimdi bana kendin hakkında bir şeyler anlat. Ben de seni tanımak istiyorum."

Bir adım öne çıktım ve sorusuyla alay etmemeye çalıştım. "Benim hakkımda konuşmamıza gerek yok."

"İstiyorum." Alt dudağını büktü ve bir elini yavaşça dizindeki kabarcıkların üzerinde gezdirdi. "Birlikte yaşıyoruz Dimitri, bu yüzden ben de bir şeyler bilmeliyim. Yatırım yapmayı, risk almayı sevdiğini biliyorum. Kardeşlerin olduğunu ve Kee'nin arkadaşı olduğunu biliyorum. Dergilerin bana ne söylediğini biliyorum. Ama takıldığın zamanlarda çoğunlukla çalışıyorsun ve ben..." İç ekti. "Boş ver. Bu sadece bizim inişimiz olmalı, değil mi?"

Sözleri beni sarstı ve karnıma bir yumruk yemiş gibi hissettim. Hemen ona sözlerini geri almasını söylemek istedim.

Yine de devam etti. "Yani, bunu biliyorum. Çıkarları olan arkadaşlar. Rufford'dan sonra eğlendik ve şimdi bu da eğlenceli olabilir. Muhtemelen diğer randevulardan daha iyi olacak çünkü-"

"Diğer randevular mı?" İçim burkuldu ve boynumun gerildiğini hissettim.

"Sana o gün Kee'nin ofisinde biriyle çıktığımı söylemiştim. Ciddi bir şey aradığımdan değil... sadece yeni, bilirsin işte, şeyler." Sanki anlamışım gibi sikime doğru el salladı ama sonra gözleri oradaki çıkıntıya kilitlendi. Bütün gün onun için sertleşmişim. Şimdi bunu saklayacak değildim. "Yani, bunu yapabiliriz, değil mi? Yani Rufford'la-"

"Olive, Tanrım." Bir yandan sikime bakarken bir yandan da onu siken diğer erkekler hakkında saçmalıyordu. "Başka erkekler hakkında konuşmayı kes yoksa seni susturmak için sikimi boğazına sokacağım." Bunu yaparken boynunu sıkmak istedim, böylece başka bir adam hakkında tek kelime edemezdi.

"Doğru. Tabii ki. Aman Tanrım. Bunların hepsi aptalca." Gözlerini hâlâ benden ayıramadığı için dudaklarını yaladı ve elinin bacağından suya nasıl kaydığını gördüm. Sızlanıp küvetin içinde kıpırdanırken elini bacaklarının arasına koyduğunu biliyordum. Arzusunu kontrol etmeyi henüz öğrenememişti. Umarım hiç öğrenmezdi, çünkü onunla mücadelesini izlemek hoşuma gidiyordu. "Dimitri," diye nefes nefese adımı söyledi. "Gitsen iyi olacak."

"Gitmek mi? Nereye gideyim? Elimi senin görüntüne sokmak için yan odaya mı? Neden kendini de biraz rahatlatmıyorsun? Seni burada tatminsiz bırakmamı istemediğini biliyorsun. Gittiğimde eline boşalmak mı istersin yoksa o amcığa gerçekten istediği şeyi vermemi mi?" Kaşlarımı kaldırdım ve elimi eşofmanımın içine soktum.

Dudakları şaşkınlıkla ayrılırken gözleri oraya yapışmıştı. "Gerçekten ne istiyor, Dimitri?"

Sikeyim. Bunu sorarak bana beni becermeyi akıl sağlığına tercih edeceğini gösteriyordu. "Elime binmek istiyor,

sikimin onu sikmesini istiyorsun. Bana ait olmak istiyorsun, Olive. Artık senin erkek arkadaşım. Sana çok iyi vakit geçirtebilirim. Çıktığın o randevulardan daha iyi. Bunu ikimiz de biliyoruz."

Başını iki yana salladı. "Eğer bunu yaparsak, şu anda sadece arzumuzu yerine getirmiş oluruz. Bir daha olmaz." Nefesi şimdi daha hızlı geliyordu.

Gülümserken mırıldandım. Yine pes edecekti. Sanırım bunu artık ikimiz de biliyorduk. "Biliyor musun, lisedeyken ailem her şeyi yanıma bırakırdı. Odaklanmaları gereken küçük ikiz kız kardeşlerim vardı ve ağabeylerim zaten ortamı hazırlamıştı, bu yüzden çılgınca koştum. İstedğim her şeyi yaptım. Her şeyle uğraştım. İstedigimi elde etmek için inisiyatif aldım."

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Kaşlarını çattı ve doğrulmaya başladı. Yine de başımı salladım ve çenesini parmaklarımın arasına aldım, böylece başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirebildim.

"Çünkü. Benim hakkımda bir şeyler bilmek istiyordun." "Arkadaş olmak zorunda değiliz Dimitri," diye fısıldadı.

Bunu biliyordum. Ama ona istediği, ihtiyaç duyduğu şeyi vermek istedim. Beni birlikte olduğu diğer erkeklerle kıyaslamıştı ve bu deneyimin farklı bir şey olacağını anlamasını istedim.

"Sanırım arkadaşça davranabiliriz, değil mi?" Eğildim ve dudaklarının tadına baktım, ne kadar yumuşak olduklarının, benimkini tatmak için nasıl yayıldıklarının tadını çıkardım. "Sana kendimden biraz vereceğim ve sonra senden çok alacağım."

"Bana başka bir şey söyle?" Nefesi daha da hızlandı, sanki benim hakkımda daha fazla şey bilmek onu tahrik ediyordu.

Tekrar ayağa kalkıp ona bakarken omuz silktim. "Hayatım boyunca çok şey aldım. Almayı severim. Sahip olmayı seviyorum. Benim olanı herkese göstermeyi seviyorum. Bu yüzden acımasızca yatırım yapıyorum ve istediğimi elde ediyorum."

"En çok istediğin şey nedir?" Kadın suyun altında hareket

ederken bile çok meraklıydı ve ben

Baloncukların etrafta nasıl süzöldüğüne bakarken onu şımarttım.

Daha önce kimse bana bunu gerçekten sormamıştı. "Hayatı deneyimlemek için belki. Ve sahip olamadığım hiçbir arzuyu arzulamamak için."

"Şimdi bir şey istediğinizi mi sanıyorsunuz? Yoksa her şeyi elde ettiğini mi?"

"Neredeyse sahibi olduğum bir mahalledeki küvetimde nefes kesici bir kıza bakıyorum. Ne düşünüyorsun?"

"Sanırım henüz Paradise Grove'un ya da bu kızın sahibi değilsin." "İkisine de sahip olacağım, Olive. Sahip olana kadar da durmayacağım."

Kıkırdadı. "Bana uzun süre sahip olmak istemezsin, Dimitri. Sadece şimdilik. Bu seferlik. Sanırım bunu sadece bu gece isteyeceksin..." Onu durdurmak için ağzımı açtım ama o devam etti. "Tıpkı benim de bunu sadece bir kez daha istediğim gibi."

Kahretsin, bu egomu acıttı.

"Geçen sefer çok iyiydin," diye övdü. Vücudunun neredeyse bana doğru nasıl eğildiğini görebiliyordum ve söylediklerinde ciddi olduğuna inanıyordum. "Ama ben hâlâ başka erkeklerle görüşmek istiyorum. Sen de göreceksin. Dışarıda dünyayı fethederken sadece bununla tatmin olmanız mümkün değil. Ve ben başka neler hissedebileceğimi görmek istiyorum..." Sözleri dağıldı ve yanaklarına bir kızarıklık dokundu.

"Ne zaman?" Sikimi pompalarken sordum. Fantezileri vardı ve ben onları duymak istiyordum.

"Bilmiyorum." Mırıldanmadan önce güzel buklelerini yüzünün önünde salladı, "Ofiste yaptığımız gibi farklı şeyler yaptığımızda. Birinin içeri girebileceğini düşündüğümde hoşuma gitti. Bu yüzden diğer insanlarla daha fazla devam edeceğim. Ve sen de yapabilirsin."

"Bana sınırlar mı koyuyorsun, Olive?" diye sordum ve hemen onları itmek istediğimi hissettim. "Başka kadınlarla görüşmem gerektiğini mi söylüyorsun? Çünkü görüşmeyeceğim."

"Bence en iyisi bu."

"Şimdi seninle bu konuda tartışmayacağım." Bunun

yerine, zaman içinde onu doğru yöne doğru iterdim.

ona istediği her Şeyi verebilirdim. Onu bir ofiste ya da lanet olası bir çatıda bile sikebilirdim, yeter ki benim olsun. "Şu anda istediğini alıyorsun. Peki sen benden ne istiyorsun? Söyle bana."

"Şey, ben..." Küvetin içinde kıpırdandı ve eli nihayet saçındaki küçük çiçeği bükmeğ için yukarı kalktı. Bunu gergin olduğuunda ve utandığuında yapardı. Ve onunla birlikte nasıl kızardığını görmeye bayılırdım.

"Şimdi bana karşı utangaç olma. Anlat bana."

"Beni nasıl istediğini görmek istiyorum. I ..." Tereddüt ederken gözleri sikimin üzerinde gezindi. "Bir erkeğin bana bunu göstermesine alışık değilim."

İlgi ile Şımartılmamıştı, önceki sevgilisinden hak ettiği takviyeyi almamıştı. Bunu değiştirmek için içimde bir dürtü vardı. "Her erkeğin bunu isteyeceğini biliyor musun?" Vücudunu işaret ettim. "Ama sen de beni nasıl istediğini gösterecek misin?"

Bu zorluğuun üstesinden geleceğinden emin değildim ama küçük bedeni küvetimin içinde yuvarlanırken göğuüsleri sudan çıktı ve usulca adımı inledi. Sonra, oturduğu yerden kalkıp kenara giderken gözlerinde hiç utanma ve arzu olmadan bakışlarımı tuttu. Kendini kaldırarak kenara tünedi ve bacaklarını açtı. Ellerini kalçalarında gezdirirken su damlacıkları ve köpükler bronz teninden aşağı kayıyordu. "Çoktan boşaldım Dimitri. Belki de işim bitmiştir."

"Seni bir gecede kaç kez oraya götürebileceğimi zaten biliyorsun. Daha bitirmedin. Parmaklarını klitorisinin üzerinde gezdir."

Kendisine söyleneni yaptı ama bana da yalvardı. "Göster bana."

"Bana ne yaptığını görmek ister misin?"

Dudağını ısırdı ama hızlıca başını sallarken gözlerimin içine bakmadı. Umursamamalıydım ama bu yeterli değildi. Bunun sadece ikimiz için de bir rahatlama olması gerekse de, onun sadece benim için yalvarmasını istiyordum. "Bana bak,

tatlım." Gözleri benimkilere takıldı. "Yüksek sesle söyle. Ve benim adımı söyle, Olive. Bu gece yalvaracağın adam benim."

"Lütfen. Aletini görmek istiyorum, Dimitri. Sana nasıl hissettirdiğimi görmek istiyorum."

"Bu doğru. O ağzın bana her pis şeyi söylemesi hoşuma gidiyor." Sikimi çıkardım ve ona doğru yürüdüm. Yavaşça pompaladım, zamanımı bekliyordum. Bütün gece ona sahip olmak, onun da bunu istediğini göstermek istiyordum. Bu banyodan hemen önce başka bir erkekle gizli saklı olmaktan bahsetmişti ve bu benim alışık olmadığım bir renk görmeme neden olmuştu.

Kırmızı.

Belki kırmızıdan bile daha koyu. Siyah.

O anda onu masanın üzerinde becermek ve ilişkimizin gizli saklı hiçbir yanı kalmayacağını söylemek istemiştim.

Küvetin diğer tarafında, tam onun önünde durduğumda, "Suyun içinde dizlerinin üzerine çök" diye emrettim.

Tereddüt bile etmedi. Yüzündeki gülümsemeyi ve ona söylediğimi yapmak için nasıl acele ettiğini yakaladım. Cinsel olarak her şeyi bu kadar çabuk deneyimlemek istemesi, ona yapabileceğim her şeyi düşünmeme neden oldu. "Beni tatmak ister misin?"

"Evet," dedi, gözleri bana kilitlenmişti ve dudakları o kadar yakındı ki aletimin elimde şiştiğini hissettim.

"Ağzını aç o zaman. O pembe dudaklarını bir saniyeliğine sikkemi sağla."

Ellerimi saçlarının arasından geçirdim, o da kendini sabitlemek için birini kalçama koydu ama diğeri hâlâ bacaklarının arasındaydı. Sonra beni tekrar boğazına aldı, beklediğimden daha uzağa.

"Açgözlü lanet kız." Sorun da buydu zaten. Olive Monroe açgözlüydü ve ona vermemem gereken neredeyse her şeyi istiyordu.

Başı kaya gibi sert aletimin üzerinde sallanırken gözleri kapandı. Saçlarını sıkıca kavradım ve onu olması gerekenden daha fazla üzerime ittim. Dudaklarının sadece aletimin etrafında olmasını, iniltisinin sadece tenimde uğuldamasını istiyordum. Onun da aynı şeyi istediğini görmesini sağlamalıydım.

"Tadım güzel mi?"

Evet diye mırıldandı.

"İstediğin horoz benim. Bu küçük ağzını sikmek için ihtiyacın olan kişi benim. Bunu unutma," dedim saçlarını geriye çekip ağzından bir patlamayla çıkmadan önce. İzin verseydim beni emip kurutabilirdi. "Benim olduğunu unutma." Şimdilik bir şey söylemedim. O artık benimdi. Her zaman benim olacaktı.

Hızlı hızlı nefes alırken dudakları ön spermim ve tükürüğüyle parlıyordu, saçlarını tuttuğumda göğüsleri inip kalkıyordu, böylece bakışları benimkiyle buluştu. "Dimitri, boşalmanı istiyorum."

"Tabii ki istiyorsun. Biz sevişirken her şeyi istiyorsun."

Bunun bir hakaret olup olmadığından emin değilmiş gibi bana ters ters baktı. "Buraya beni dinlemeye gelen sensin."

"Ben yaptım. Açıgözlü olmanı seviyorum, Bal Arısı, beni yanlış anlama.

Neden benim adımı söylediğini görmek istedim."

"Gördün işte," dedi gözlerini kısarak.

"Evet, gördüm. Ve tekrar görmek istiyorum," dedim gömleğimi çıkarıp pantolonumu yere sıyırırken. Sonra onunla birlikte banyoya girdim. Artık üşüyordu, tüyleri diken diken olmuştu, bu yüzden onu önümde durması için yukarı çektim ve üzerimizdeki yağmur musluğunu açtım. Onu öpmeden önce suyun vücudunun üzerinden akmasına izin verdim, az önce beni saran ve neredeyse çok erken boşalmama neden olan dudakların tadına baktım.

Alt dudağını emdim, sonra dilimi ağzına soktum. Kollarını omuzlarıma dolayarak beni aynı hevesle karşıladı. Diğer elim kışının kıvrımlarını sıktı ve o da inledi. Ben

Onu öperken elimi amına doğru kaydurdım, ne kadar ıslak olduğunu, açıklığının ne kadar kaygan olduğunu hissettim ve daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı. "Yine benim için gelecek misin?"

"Yapacağım," dedi beni tekrar ağzına çekmeye çalışırken neredeyse kızgınlıkla. "Senin sikinle orgazm olacağım, bunu sen de biliyorsun."

Başımı salladım. "Benim için ayrılın," diye emrettim ve itaat etmeyi sevdiği için dinledi. Bunu daha sonrası için not ettim.

Küvette arkama yaslanırken bacaklarının arasına uzanmadan önce kendimi oturur pozisyona indirdim. Pürüzsüz bacaklarının şekline hayranlıkla bakarken sağ baldırını küvetin kenarına yerleştirdim. Tek ayağının üzerinde dengede durdu ama sonra öne doğru eğilip elini omzuma koydu, ben de vücudunun üzerinden akan suya ve kenardan sarkan baldırına baktım.

"Şimdi diğeri," diye mırıldandım ve istediğim şeyin farkına varmasını izledim. Diğer bacağını da karşı tarafa sarkıtırsa, tam tepemde asılı kalacağını ve amını görmem için iyice açacağını biliyordu. "Dimitri, önünde tamamen açık olacağım-"

"Tam da seni istediğim gibi." Başımı salladım ve yavaşça diğer bileğini kavradım, sonra beni kaldıraç olarak kullanabilmesi için göğsüme doğru indirdim. İkimiz de birbirimize baktık. "Sadece bu gece için bile olsa, bana güvenmeni bekliyorum."

"Bu güvenle ilgili değil," diye karşı çıktı, "bu bir gece için arzularımıza boyun eğmekle ilgili."

"Biriyle yüksek bir seviyeye ulaşmanın güven gerektirmediğini düşünüyorsanız, en iyi kısmı kaçırmışsınız demektir."

Dudağını ısırarak, sol baldırını diğer tarafın üzerine örtmesine yardım etmeme izin vermeden önce sadece bir saniyeliğine başka tarafa baktı.

"Bana dokunacak mısın?" diye fısıldadı ama ona cevap veremedim.

Küvette su ikimize de çarparken bacaklarını açmış, üzerimde asılı durarak ruhumu ele geçirmişti. Kıvırcık saçları şimdi göğsünün üzerine düşen lüleler gibi görünüyordu ve amından su damlıyordu ve boşalması tam aletimin üzerindeki suya iniyordu. "Kendine dokunmalısın, Honeybee."

İnledi. "Neden? Elini bacaklarımın arasında istiyorum, Dimitri. Böylesi daha iyi."

Başımı salladım. "Sana şimdi dokunursam patlarım. Seni izlememe izin ver. Beni becermek istediğin gibi elini becer."

Dudağını ısırdı ama ellerinden birini kalçasından amına doğru kaydırmak için geriye doğru eğildi. Hareketlerinde hevesliydi, parmaklarıyla hızlıydı ve onları göbeğine daldırıp inledi. Hemen küvetin üzerinde dengesini sağlayarak geriye doğru eğildi ve kalçalarını parmaklarına doğru itti.

"Yavaşla," diye homurdandım, çünkü bunu hatırlamasını istiyordum. "Ve bana bak."

Elimle sikimi tam altından kavradım ve bakışlarımı yakaladığında sıktım. "Bana ne yaptığına bak."

"Sen de bana aynısını yapıyorsun," diye inledi. "Çok yakınım."

Hızlı gitmek istiyorum."

"Başparmağını yavaşça klitorisinin üzerinde gezdir, tatlım. Yavaşça," diye uyardım.

Bu his onu ürpertti ve ben de sikimi bir kez pompaladım. "Çok yavaş."

"Çok doğru. Kukun damlıyor, açgözlü kız. Şimdi bir parmağını sok."

"Dimitri," diye fısıldadı ve içinde sadece bir parmak varken meme uçları büzüldü.

"Sikimin tamamını içinde istiyorsun, değil mi?"

"Evet. Tanrım evet." Tek parmağını sürme şekli bana neredeyse orada olduğunu söyledi. Onun çözülüşünü görmek istedim, sadece benim ona komut vermemle oraya nasıl geldiğini görmek istedim.

"O parmağı içinde hareket ettir, Olive." İzlerken kendimi pompaladım ve onu daha da tatmin etmek için diğer elimi göğüslerinden birine götürdüm. Parmaklarım meme ucunun üzerinde oynarken teni çok pürüzsüz ve esnekti. Bir inilti üzerine nefesinin altında küfür etmeden önce sıkıştırıp çektiğimde gözleri genişledi. "İşte bu doğru. Sen kendinle oynarken benim de seninle nasıl oynadığımı hisset. Şimdi o parmağını içine sok. Bunu yaparken adımı söyle. Elini sertçe sür bebeğim."

Söyleneni yaptığında haykırdı, üzerine sıçrayan suyun içinde tüm vücudu kamburlaştı. Neredeyse öne doğru düşüyordu ama onu yavaşça indirdim, elim hala yumuşak daireler çizerek göğsünü okşuyordu. Tamamen savunmasız ve güzeldi. Tamamen emrime amadeydi. Bacaklarından birini küvetin kenarından kaydırdım, sonra diğerini, böylece amcığı tam sikime yaslandı ve bu sırada orgazmdan hızlı nefesler aldı. Amına soktuğu parmağını aldım ve içindeki meniye emdim.

Başı göğsümde, kocaman gözlerle izledi. "Bu sıcak olmamalı."

"Ve tadın bal gibi olmamalı."

"Ve küvette senin üstünde olmamalıyım." Kıkırdadı.

"Ve senin daha ne kadar dayanabileceğini düşünmemeliyim."

"Çok daha fazlası," diye fısıldadı. "Hepiniz içimdesiniz."

"Burada işimiz bittiğinde, sevişmek istediğimde seninkinden başka bir yüz hayal edemeyeceğimden biraz endişeliyim."

"O zaman belki de geri dönmeliyim? Hâlâ doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedi. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun. Beni bu şekilde becerebilirsin."

Sanırım tam orada bizi durdurmalıydım. Yıllarca görmezden geldiğim ama şimdi gözümü ayıramadığım böyle bir kadını unutmamın bir yolu yoktu. Suyun içinde dönerken beni taşaklarımdan yakaladığını biliyordu.

ve sonra sikime bastırmak için üstüme çıktı. Sanki hayatı boyunca pratik yapmış gibi manevrayı mükemmel bir şekilde yaptı.

O benim için yaratılmıştı ve o gece suyun içinde onu sertçe aldım, sırtı bana dönüktü, sanki onu görmek istemediğimi düşünüyordu.

"Arkana bak, Olive."

Omzunun üzerinden baktı ve gülümsedi. Bu o gece gördüğüm ilk gerçek gülümseme olabilirdi ve sonra benim hamlemi kendi hamlesiyle karşıladı ve ben onun içine o kadar sert boşaldım ki bir saniyeliğine bayılmış olabilirim.

Aynı anda çılgılık attı ve sikimin etrafında sıkıştı, göğsümün üzerine düşerken su kenardan akıyordu.

Ayağa kalkmak için hamle yaptığında nefes nefese kalmamızın üzerinden daha bir dakika bile geçmemişti. Onu geri çektim. "Hangi cehenneme gidiyorsun?"

Kıkırdadı ve kolumu belinden itti. "Pizzamız soğuyor, Bay Hardy."

"Bana öyle deme."

"Az önce Jameson'a öyle yapmasını söyledin." Gözlerini devirdi. "Sana *Darling D* demeye devam etmeli miyim? Sahte erkek arkadaşım için iyi bir takma ad."

"Hayır. *D, baba* anlamına gelmiyorsa." Bu bir şakaydı ama sırtıttı.

"Hoşuna giderse sana baba diyeceğim..." Duştan çıktı ve suyu kapattıktan sonra bana dönüp "Baba" diye mırıldandı.

Sik beni. Genelde böyle çağrılmaktan hoşlanmazdım ama son zamanlarda yaptığı her şey beni rahatsız ediyordu. "O ağzını kullanırken dikkatli olmalısın."

Gözlerini devirdi ve fayanslardaki küçük dikişe bastı. "Küvetin etrafını saran bir gider olması senin fikrin miydi?"

"Elbette. Biraz eğlence katar diye düşündüm." Ona gülümsedim. "Haklıymışım, ha?"

Dolaba doğru yürüdü ve etrafına sarmak için beyaz bir havlu aldı. "Eminim pek çok kız bundan hoşlanıyordur. Ben giyinip yemek yiyeceğim."

"Bir saniye içinde aşağıda olacağım."

"Oh, acele etme. Zaten yemeğimi atıştırıp kendimden geçeceğim."

"O kadar yorgun musun?"

"Çok fazla enerji harcadık." İçini çekti ve yatak odasına baktı. "Yarın yatak sipariş edelim mi? Sen gidene kadar yatağın bir tarafında uyuyabilirsin. O zaten bir kral. Ve biz zaten ... şey, o zamandan beri ..."

"O güzel amcığının çoktan siktim mi?"

"Aman Tanrım. Seksten sonra hep böyle mi olursun?"

"Emin değilim. Genelde kadınlarla yattıktan sonra pek yanlarında olmam ve son birkaç sevişmemizde beni hızlıca terk ettin."

"Nasıl ayrılacağımı bilmem harika, değil mi?" Omuz silkti ve bunu kastettiğinden emin değildim.

"Hayır. Kalmanı ve sarılmanı istiyorum-"

"Kucaklaşmak istemiyorum," diye açıkladı. "Sadece bu konuda konuşmama alıştırmaları yapalım ve gelecekte bu konudan kaçınmaya çalışalım. Benimle kral dairesinde uyuyabilirsin. Ama ellerini gezdirmek yok. Anladın mı?"

Onu bir aşağı bir yukarı süzdüm ve bu sahte flört oyununu daha ne kadar oynamam gerektiğini düşündüm. Şimdilik, oynayacaktım. "Seninkiler de dolaşmadığı sürece."

"Lütfen. Bunu aradan çıkardık. Yakın zamanda tekrar sevişmek isteyecek değiliz."

Egomu bir iki kademe aşağı çekmeyi biliyordu ama ona baktığımda yanaklarının nasıl kızardığını gördüm. Sevimli buklelerini yüzünün önünde salladı ve devam etti. "İnan bana, şimdilik bizi bağlayacak kadar şey yaptık."

Ben kendi kendime homurdanırken o giyinmek için odadan çıktı, "Kendi adına konuş, Bal Arısı. Kendi adına konuş."

On Beşinci Bölüm

ZEYTİN

DIMITRİ SÖZÜNE SADIKTI.

O gece paylaştığımız yatakta el ele dolaşıyorduk. Ya da ondan sonraki gece.

Bir haftalığına gitti ve ben de kendime bunun en iyisi olduğunu söyledim. Eğlenmiştik. İlk gün bana mesaj atmayınca, şehirdeki diğer arkadaşlıklarımı yeniden canlandırırken kardeşimle küçük de olsa bir ilişki kurmaya çalışmam gerektiğine karar verdim.

Kardeşim mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermedi ama Lucille verdi. Annemin Paradise Grove'un dergisinde benim de payım olmasından ne kadar gurur duyacağını anlattı. Sonra kendini davet etti ama bana hafta sonuna kadar süre verdi. Bana meşgul bir kadın olduğunu hatırlattı.

Sonraki altı gün boyunca Dimitri'ye mesaj atmadan meşgul olmaya çalıştım. Onun ne yaptığı beni ilgilendirmiyordu. Bunun yerine, Knox'la konuşma umuduyla günde bir kez babamın evinin önünden geçmeyi kendime görev edindim.

Hiç orada olmadı.

Tezim üzerinde çalıştım, tüm giysilerimi paketinden çıkardım ve hatıralarımdan oluşan küçük kutuyu yatağın altına ittim. I

televizyon izledim ve Kee'ye muhtemelen girdiğim arkadaşlık uygulaması hakkında çok fazla mesaj attım.

O gün, çıkmaya değer olduğunu düşündüğüm tüm erkeklerin fotoğraflarını bile ona mesaj atmıştım.

Kee: Sizi Rufford çöküşünüzden kurtaracaksa hepsine evet.

Ben: Ben çöküşte değilim. Onsuz bir ay oldu ve ben tamamen iyiyim.

Bunu duymak hoşuma gidiyor. Başka biriyle tekrar bir araya gelmelisin.

Ben: Sen konuşmak için birisin.

Kee kendini lise aşkı için saklamıştı ve bu onun için işe yaradı. Ben ve Rufford için pek değil.

Haklısın. Ben değilim. Ama Pink yardımcı olacağını söylüyor. Birinin altına girerek birini aşabilirsin.

Ben: Ben de çıktım. Birinin altına da girdim. Merak etme.

Kee: Umarım dikkatli oluyorsundur! Son zamanlarda pek çalışmadım ve son zamanlarda flört uygulamalarıyla ilgili belgesellere girdim ve bu erkeklerden bazıları hastalık yayıyor. Doğum kontrolü ve çıldırma, Olive.

Dimitri'nin beni prezervatifsiz becermesine izin verdiğim için onun ders metninden irkildim.

Kee: Bu arada doğum kontrolün nasıl? Hâlâ migrenin var mı?

Ben: Evet, sanırım çoğunlukla stres.

Kee: Eğer olmaya devam ederse bırak gitsin.

İçimi çektim ve telefonumu masaya fırlattım. Bu noktada flört uygulamasını eğlenceli olmaktan çıkarıyordu. Ayrıca

Tam zamanında ve Lucille kapıyı çaldı.

Yan camdan el salladı ve kolunun altındaki kâğıtları işaret etti. Onu içeri almak için acele ettim ve mor tüvit elbisesiyle bana kocaman gülümsedi. "Bunu yaptığımız için çok mutluyum. Sana gösterecek o kadar çok şeyim var ki!"

Ben ona içecek bir şeyler ikram ederken elindeki bir kucak dolusu kâğıdı yemek masasının üzerine bıraktı ve bana derginin farklı bölümlerini gösterdi. "Fikir bölümünde 200 kelimelik bir makalen olacak."

"Konutlar zaten ayakta ve ofis binası da öyle Lucille. Sence de sadece bir fikir yazısı yerine daha fazla gerçek - *gerçek* bilgi- yardımcı olmaz mı?"

Yemek odasının etrafında kanat çırpı ve koridora baktı. "Yaşam alanınıza bazı dokunuşlar eklemeniz gerekiyor, Olive."

Tartıştığımız makaleyle hiç ilgilenmiyordu. "Ben daha çok Walter ve Reggie'nin ofis alanı konusundaki fikirlerini değiştirmeleri için buraya ne koyabileceğime odaklanmış durumdayım."

"Earl'ü de unutma. Dimitri'nin planlarına en başından beri hiç katılmamıştı." Masaya oturdu ve getirdiği dizüstü bilgisayarını açtı. Yazmaya devam ederken mırıldandı: "Birkaç değişiklik yaparsam belki seni derginin ön sayfasına çıkarabilirim. İnsanlar bundan hoşlanmayacaktır. Yine de ortalığı biraz karıştırabilir. Bir bakalım."

Kablolu bir gözlük çıkardı ve taktı. Omzunun üzerinde durdum ve hafif bir konuşma yaptım. "Bu arada Earl nasıl? Döndüğümünden beri onu görmedim."

Elbisesini düzeltti ve omuz hizasındaki saçlarını kabarttı. Lucille'in bir toplantısı olduğunda, sadece evime gelmeyi kapsasa bile şık giyinirdi. "Çok meşguldü. Babanı gördün mü?"

"Hayır," diye homurdandım ve küçük dergiye eklediği bazı makaleleri gözden geçirmeye geri döndüm.

"Onu aramalısın, Olive."

"Onu ne için aramam gerekebilir ki?"

"Oh, bilmiyorum. Ona evde olduğunu söylemek için mi?" Masanın üzerine koyduğum telefonumu aldı ve önümde salladı. "Sana karşı iyi olmasa bile ona karşı iyi ol."

"Günümü böyle geçirmek istemezdim," diye mırıldandım telefonu elinden alıp numarayı tuşlamadan önce. Lucille her zaman herkese en iyisini bilen büyükanneleriymiş gibi hissettirirdi. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemezdim.

Babam ilk zil sesinde açtı. "Olive." Derin tınısı telefonun içinden gürledi. "Senden bir telefon bekliyordum."

"Evet. Paradise Grove'dayım. Sana haber vereyim dedim."

"Kardeşin çoktan yaptı. Önümüzdeki birkaç hafta şehir dışındayım ama yakında bir ızgara var, değil mi? Uçakla geleceğim. Yönetim kurulu toplantısı da sanırım bir ay kadar sonra. Bunun için geri döneceğim."

"Şehir yönetmeliklerine katıldığınızı duydum. Yeni ofis binasını işyerleriyle doldurmak istemiyorsunuz."

"O Hardy denen çocuğu buradan uzak tutmak için her şeyi kabul ederim. Ve eğer gerçekten onunla birlikte oluyorsan, durmanı öneririm."

"Ne?" Gözlerimi devirdim. "Onunla tanışmadın ve o-"

"Ne olduğu umurumda değil. Bizim ilişki kurmayacağımız insanlarla iş yapıyor. Annen isterdi-"

Konuyu anneme getirdiğinde irkildim. "Annem öldü."

Lucille'in gözleri o anda benimkilere kaydı ve manikürlü eli hemen benimkilerin üzerine düştü.

İçini çekti, "Ben aptal değilim. O ölmüş olabilir ama bu kasabadaki mirası bizim aracılığımızla yaşıyor. Korumamız gereken bir statümüz var."

"Bu arada, Knox iyi değil."

"Daha iyi olacak. O iyi. Benimle alışıyor, harika gidiyor." Arka planda birinin sesini duydum ve babamın ailesinden ziyade içine odaklandığını anladım.

"Tam olarak ne yapıyor? Çünkü eğer yanlış insanlarla takılıyorsa..."

"Oğlumu kontrol altına aldım. Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan kendini kontrol altına al." Aniden telefonu kapattı.

Onu azarlamaya hazır bir şekilde telefona sarılmıştım ve masaya bırakırken elim titriyordu. Aramızdaki sessizlik uzarken Lucille bir iki dakika boyunca diğer elimi okşadı.

Sonra mırıldandı, "Belki de makaleyi yazmamalısın. Belki de biz-"

"Yazıyorum." Kağıdı aldım ve ona gülümsemeden önce göğsüme bastırdım. "Yazacağım ve harika olacak Lucille. Babam kiminle çıktığım konusunda söz sahibi değil."

"Erkek arkadaşının etrafta olması için asla oy vermeyecek. Dimitri Hardy'yi öyle ya da böyle dışarı itmeye alışıyor."

"Herkes bunu yapmaya mı alışıyor?" Sorguladım, çünkü bunun altında yatan bir neden olduğunu düşünmeye başlamıştım. Mesele sadece apartman daireleri ve ofis binaları değildi.

Lucille içini çekti ve pencereden dışarı baktı. "Küçük Cennetimiz karmaşık bir yer. Bunu sen de biliyorsun. Umarım kardeşin babanın iyi bir örnek olmadığını görmeye başlar."

"Ama bir baba her zaman oğlu için böyle olmaya çalışmalıdır."

"Her insan anne baba olmak için yaratılmamıştır, Olive. Sen bunu zor yoldan öğrendin." Telefonumda bir mesaj yanarken beni kucaklamak için kendine çekti.

Aşağı baktı ve tıpkı benim yaptığım gibi bildirimi gördü.

Kee: Ve eğer doğum kontrolünü bırakırsanız, sarın. Etrafta koşturan küçük çocuklar istemiyorsanız.

Telefonu kaptım ama Lucille çoktan kocaman gülümsemeye başlamıştı. "Bir aile kurmak için doğum kontrolünü bırakıyor musun?" Ellerini birbirine vurdu, gözlerinde yaşlar vardı.

İşte o zaman garaj kapısının açıldığını duydum.

Dimitri eve gelmiş olmalı. Ne mesaj atmış ne de aramıştı. Lucille'e baktım, yanağımı okşamadan önce başını eğdi. "Bütün hafta yok muydu? Son zamanlarda onu dışarıda görmedim. Onu özlemiş olmalısın."

Gitmek için hiç hareket etmiyordu. Kadın meraklı biriydi ve bir gösteri istiyordu.

Kahretsin.

On Altıncı Bölüm

DIMITRİ

"OH, NASIL CEVAP VERECEĞİNİ BILİYOR," DIYE MIRILDANDI KEE.
arabayı garaj yolumuza çektiğimde.

Kee'nin hemen sızlanmaya başlaması üzerine içimi
çektim. "Meşgulüm kadın.

Eve dönmek üzereyim, Olive'e selam vermeliyim ve-" "Ben
de ona mesaj atıyordum. Neden orada kalıyor?
ne kadar uzun?"

"Tezini bitirene kadar ona ek iş teklif ettim." Bu iyi ve
makul bir nedendi.

"Ne tür bir iş?" Kee sordu ve işte o zaman istediğimden
biraz daha fazla bilgi vermek zorunda kalacağımı anladım.

"Buradaki insanlar bana biraz daha güvensin diye bana
yakın davranıyor."

"Ne kadar yakın?"

Pes ettim ve sahte buluşma fikrimizi açıkladım.

"Bu... Bana söylemedi bile! Bu çok aptalca."

"Neden?"

"Çünkü... şey... bilmiyorum. Ben orada değilim! Umarım
iyi davranıyorsundur ve tatlı arkadaşım D.'ye
bulaşmıyorsundur." İçini çekti ve devam etti, "Ve onunla
takılmaya çalışmasan iyi edersin."

"Olive büyük bir kız. Kendi kararlarını verebilir," dedim kıkırdamaya çalışarak ama onun yerine yüzümü buruşturdum. Öğrendiğinde gerçekten çok kızacaktı. Ve kızacaktı da.

Bütün bir haftayı uzakta geçirmiştım ve Olive'e karşı hislerim sönmek yerine daha da artmıştı. Bu duyguların yoğunluğuna, onun için endişelenmeye, onun yanında olmayı istemeye alışık değildim. Bu duygular kaçınılmaz hale gelmişti ve yakında bunları herkese itiraf etmek zorunda kalacağımı biliyordum.

"O aynı zamanda muhtemelen yıllardır birlikte olduğun en karmaşık kadın. Arkadaş grubumuzun içinde ve-"

Olive'in diğer arkadaşı Pink arka planda, "Ve eğer ona zarar verirsen aletini keseriz," dedi.

"Bu çok agresif." Gözlerimi devirdim.

"Katılıyorum. Ama ona yanlış baktığın için gerçekten gözlerini oyarım," diye tehdit etti Kee ve asla böyle bir şey yapmadı.

"Ne oluyor be? Neden Olive'i uyarmıyorsun? Ben senin en iyi arkadaşınım."

"Benim en iyi üç arkadaşım var. Sen, Pink ve Olive. Olive şu anda en savunmasız olanı. Özellikle de konu erkekler olduğunda. Rufford onu incitti." Kee daha fazlasını biliyormuş gibi içini çekti. "Annesi hastalandığında babası onu neredeyse terk etti. Bunu biliyorsun, değil mi? Rufford'da kendisini bir daha asla böyle hissettirmeyecek bir adam bulduğunu sanıyordu ama o da aynısını yaptı. Tam bir pislik. Ve muhtemelen hâlâ onunla uğraşmaya çalışıyor. Aradı mı?"

Lanet olsun. Öyle miydi? "Bilmiyorum." Ama bunu öğrenecektim. Sormak için aklıma bir not aldım.

"Onu unutması gerekiyor ama kiminle takıldığına da dikkat etmesi gerekiyor. Onun için endişeleniyorum."

"Üzülme. Onu ben aldım. O iyi," diye onu rahatlattım ama bunu sadece Kee'nin iyiliği için yapmadım. Olive'in elimde olduğunu biliyordum ve

Bir daha asla aynı şekilde incinmesine izin vermeyeceğim. "Gitmem gerek. İhtiyacın olduğunda beni ara."

"Hiçbir zaman değil, her zaman," diye homurdandı ve telefonu kapattı.

Bir haftadır düşündüğüm kadını görmek için aceleyle a r a b a m d a n indim.

İçeri girdiğimde oturma odamda duruyordu, saçları arkaya doğru toplanmıştı, birkaç buklesi yüzüne dökülüyordu ve şaşkınlıktan ağzında küçük bir O harfi vardı. Beni gördüğüne şaşırmış görünüyordu.

Ayrılma kararımdan hemen pişmanlık duydum. Elbette, HEAT imparatorluğumuz için yapılan yatırımları bizzat kontrol etmek her zaman yardımcı oluyordu, ancak çoğunlukla kardeşlerim misafirperverlik konusunda iyi bir tutuma sahipti. Belki de burada kalmalı ve Olive'in benim etrafta olmama alışmasını sağlamalıydım.

Sonra tekrar Declan'ı ziyaret ettim, bir sonraki nesli gördüm ve kendimi ağabeyimin ailesinde nasıl neşe bulduğunu izlerken buldum ve ben de o ailede neşe buldum.

Küçük olan baldızım ve erkek kardeşimle birlikte gösteriyi yönetti, ama onlar çocuğun yaptığı her şeye gülümsediler. Ben de öyle yaptım. Bir çocukla da aynı şekilde olur muydum?

Olive yapar mıydı?

Zihnim bu fikirle dolup taşı ve ikisinin üzerine nasıl titreyeceğimi, onun nasıl korkacağını ama benim onun endişelerini dindireceğimi ve onu daha önce erkeklerle yaşadığı hayal kırıklıklarından koruyacağımı düşünürken kayboldum. Ona ne kadar iyi bir aile babası olabileceğimi gösterebilecektim.

Olive boğazını temizledi ve beni içeri almadan önce dudaklarını büzerek ağzını kapattı. "Sevgilim D, bugün evde olacağını bilmiyordum." Bunu tatlı bir şekilde söyledi ama ne anlama geldiğini biliyordum. Onunla istediği şekilde iletişim kurmamıştım. "Her neyse, Lucille benimle derginin üzerinden geçiyor." Başını Lucille'e doğru eğdi. Masada duran ve gözlerinin içi gülerek ikimize de bakan yaşlı kadını fark etmemiştim bile. "İçecek bir şey ister misin, yoksa aç mısın?"

Bir içki mi? Onu bir haftadır görmeyen erkek arkadaşı için mi? "İçki istediğimi mi sanıyorsun?" Kaşlarımı kaldırdım. Beni uyarır gibi başını hafifçe salladı. Mutfığa doğru yürüdü, ama ben onu takip ediyor ve hemen benimle ilgilenmek için nasıl atladığını izliyordum.

Onu az önce açtığı buzdolabından uzaklaştırdım, bir kolumu beline doladım ve dudaklarının tadına bakmak için eğildim. Vücudu bana karşı erimeden ve bakışları dalmadan önce dişleri alt dudağının üzerinde kaydı. O ağzı sanki benimmiş gibi, sanki açlıktan ölüyormuşum gibi, sanki hiç havaya çıkmayacakmışım gibi içime çektim. Ama istemedim.

Kollarının otomatik olarak boynuma dolanmasını, dilimi ağzının dikişine doğru kaydırduğım da ağzının benim için açılmasını sevdim. Durmadı ya da tereddüt etmedi. Belki de duramazdı. Belki de benim onu özlediğim kadar onun da bana ihtiyacı vardı.

PG'yi korumak için uzaklaşmam gerektiğini biliyordum ama bunu yaparken kısıp bir onaylamama sesi çıkardım ve "Sizi özledim Bayan Monroe" derken gözlerim onunkilerden ayrılmadı. O kadar ki bir dahaki sefere sizi de yanımda götürebilirim." İçimde dolaşan duyguları nasıl bastıracağımı düşünürken saçındaki pembe çiçeğe dokundum. Onu korkutup kaçırmayacaktım.

"Böyle bir sevgiyle arkadaşına mesaj atacak küçük bir çocuğun olacak," dedi Lucille ve Olive, Lucille'in hâlâ evde olduğunu unutmuş gibi benden uzaklaştı.

"Neden bahsediyorsun sen?" Başımı eğdim ve sevgi dolu bir büyükanne gibi gözleri yaşaran Lucille'e baktım. Yemin ederim, Olive'in etrafındaki en mutlu kadın oydu. Bu bana Olive'in istemese de burada kökleri olduğunu gösteriyordu.

"Olive'in arkadaşı Kee ona çocuk istemiyorsa bu işi bitirmesini söyledi. Mesajı gördüm." Lucille güldü ve onun işgüzarlığına el salladı. "Sanırım o arkadaş senin zaten denediğini bilmiyor."

Olive hızla başını salladı, "Lucille, biz..."

Takım elbise ceketimi çıkardım, yemek odasındaki sandalyelerden birine astım ve Olive'i kestim çünkü gerçekten düşünmek üzereydim. "Şu anda tıpkı Olive'e benzeyen bir tane için hazırım."

Lucille kıkırdadı ve eşyalarını düşündüğümünden daha hızlı topladı. "Sizi tutmama izin vermeyin. Birbirinizi bulduğunuza çok sevindim. Bu çok heyecan verici, Olive. Bu konuda yazmalısın. Paradise Grove'un gelecek nesil için nasıl mükemmel olacağını."

"Sanmıyorum-"

"Evet." Topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım ve ona yukarıdan aşağıya baktım. "Benimle sokakta yürürken, küçük minyonumuzu kovalarken ne kadar mükemmel olacak."

Lucille ciyaklayarak el salladı ve bizi oturma odasında birbirimize bakarken bıraktı.

"Dimitri Hardy," diye başladı Olive, güzel kahverengi gözlerini bana dikerek. "Aile muhabbeti yapmayı bırak."

"Yapmayacağım. Bu hafta sonu yeğenimi Declan'la birlikte gördüm." "Oh, bu çok hoş."

Kağıtları düzeltmek için yemek masasına gitti, kendini meşgul etmek için temizlik yaptı ama ben tüm dikkatini ona vermek istedim. "Çok güzel." Onunla kâğıtların arasına girdim, bileğini tuttum ve başka bir şeyle uğraşmasını sağlamak yerine onu kendime çektim. "Lanet olası bir çocuğu daha önce hiç olmadığı kadar çok istememe neden oldu."

"Eminim bunu isteyecek pek çok kadın vardır-"

"Çocuklarımın sadece bir kadında olduğunu hayal edebiliyorum."

"Gözlerinde bir bakış var. Saçma bir risk almak istediğinde böyle mi oluyorsun, Dimitri? Çünkü bunu birlikte yapacağın kişi ben değilim."

"Bunu kabul ettin."

"Eve gelir gelmez risk alma, adrenalin arama davranışını üzerime salma." Gergin olduğunda yaptığı gibi, saçının gevşek tutamlarını geriye doğru tarayarak topuz yapmaya başladı.

Onun endişesi göğsümde bir şeylerin yanmasına neden oldu. Endişesinin kökenini bulana kadar araştırmak ve onu hafifletmenin bir yolunu bulmak istedim. Bu yüzden ona gerçekten bilmek istediğim ve ilk konuştuğumuzda kaçındığı soruyu sordum. "Buraya geldiğimiz ilk gün bana bir aile fikrinden hoşlanmadığını söylemiştin. Şimdi bilmek istiyorum, bu yüzden mi çocuk istemiyorsun?"

"Lütfen dur." Nefesi daha hızlı geliyordu. "Paradise Grove'un seni sevmesini sağlamaya odaklanmalısın. Burada yaptığımız tek şey bu. Tamam mı? Bu kadar. Bir haftadır seninle konuşmadım. Birdenbire uçuk kaçık planlarla eve gelemezsin. Biz birbirimize yardım eden arkadaşlarız."

"Şimdi de arkadaşlık seviyesine mi çıktım?" Gülümsedim ve bir adım geri çekildim. Şimdilik bu fikirden vazgeçtim. Kendimi onun hayatında sağlamlaştırmak bugün için bir kazançtı. Gerisi üzerinde çalışacaktım.

"Bununla gurur duyuyor musun?" Sonunda sırtıttı ve anında nasıl rahatladığını gördüm.

Gerginliğini unutması, geçmişte onu incitmiş olabilecek her şeyi unutması için devam ettim. "Sonra, erkek arkadaş olacağım, Olive. Sonra da bebeğin babası olacağım."

Başını iki yana salladı. "Arkadaşlar. İşte bu kadar. Beni arkadaş bölgene koy ve oraya kilitle, tamam mı?"

Bunu yapmamın imkânı yoktu. "Tamam. Şimdilik."

"Güzel. Aramızdaki bu aptal anlaşmanın yararı için seni herkesin içinde öpeceğim," diye açıkladı elini kalçasına götürerek. "İşte bu kadar."

"Sikerim öyle işi. Seni her yerinden öpeceğim Olive," diye homurdandım ve onu yutmadan önce vücudunu kendime çektim.

On Yedinci Bölüm

ZEYTİN

DIMITRI EVE DÖNDÜĞÜNDE AKLI DENGESİNİ KAYBETMİŞ OLABILIR.

Belki de benimle takılmayı özlemişti, bu da onu daha fazla düşünmeye itti. Yine de, ondan sonra, bütün bir hafta boyunca son derece samimi ve dostane bir rutine girdik. İkimiz de çalışırken birlikte sessizce yemek yedik, her gece yaklaşık aynı saatte yattık ve küçük sohbetler yaptık.

Ama benim alanıma saygı gösterdi. Mahalledeki günlük planlı yürüyüşlerimiz sırasında elimi tuttu ama daha fazlasını yapmadı. Hatta kendi başı yatağın ayak ucunda, benimki ise üstte olacak şekilde uyumaya özen gösterdi.

Bu, bedenimin her gece onunkine yönelmesini engellemiyordu. Bunun için kendimden de nefret ediyordum. Ona özellikle sarılmayı sevmediğimi söylemiştim ve bu ifade doğrudu, çünkü bağlanmak istemiyordum.

Rufford bana hiç sarılmamıştı ve bu yüzden kendime bunun gereksiz olduğunu söyledim. Yine de, her nasılsa, her sabah kışımı Dimitri'nin kasıklarına sokarak uyanırdım, sanki uykumda bile onun dokunuşuna açmış gibiydim.

Bugün şimşek hızıyla yataktan kalkıp bir kazak ve tozluk giydim, banyoda biraz kapatıcı, rimel ve

Saçımdaki pembe çiçeği at kuyruğu yapmadan önce geri çektim ve kendime kahve yapmaya gittim.

Ona doğru hiç bakmadım, mükemmel çıplak göğsüne bakmadım, ne hayal ettiğini merak etmedim. Bir saniye bile.

"Bacaklarımı kapalı tutarsam her şeyin üstesinden gelebilirim," diye mırıldandım kendi kendime mutfağa gidip bir flört uygulaması açarken. "Ya da başka birini bulurum." Şimdilik yapabildiğim kadar sağa kaydardım. Belki eğlenceli biriyle iletişim kurmaya başlar ve Dimitri'yi tamamen unutturdum.

Başımı tezgâhın üzerine eğdim ve bir an için inledim.

"Ben de sabahları böyle hissediyorum." Dimitri'nin halsiz sesi koridordan geliyordu ve başımı kaldırdığımda tekrar inlemek istedim. Yatak odasından çıkarken tişörtünü çıkarmamıştı. Neredeyse yüzümdeki salyaları silmek zorunda kalacaktım.

Başka bir şeye odaklanmam gerekiyordu. "Aslında şu anda makalenin son rötuşları için Lucille'e yardım etmek konusunda böyle hissediyorum."

Ve gözlerimin onun karın kaslarında aşağı yukarı gezinmesini. Ve dağınık olmayan bir randevu bulmaya çalışmam gerekirken onu istemem hakkında.

"Yakınlarda daha fazla ofis olmasının ne kadar iyi olacağına dair bir makale hazırlamak bu kadar mı zor?"

"Çabuk ve sevimli olmalı, Dimitri. Bütün dergi bu şekilde. Bana gönderdiğin bilgi öyle değildi. Ayrıca, insanlar sadece senin bilgilerinle eğlenmeyecekler." Lucille'in bir aile yazısından daha çok keyif alacakları konusunda haklı olmasından nefret ediyordum. Buzdolabında kahvaltılık bir şeyler olup olmadığını kontrol ederek kendimi meşgul ettim. "Kahvaltı hazırlamamı ister misin? Markete uğramam lazım-"

"Sakinler için bir teslimat servisi yok mu?" Omuz silkti. "Şimdilik kahve içeceğim. Gönderdiğim e-postayı okudun, değil mi? Çoğunlukla HEAT'in desteklediği ve hepsi de saygın olan şirketlerin yer aldığı yeşil enerjili bir bina.

İş için konutlara taşınan herkes yerel tüketiciliğe katkıda bulunacaktır."

"Burada yaşayanların çoğu sizin alışveriş merkezinizdeki birkaç mağazayı umursamıyor."

"Butikler meydanı." Gözlerini devirdi ve bir fincana biraz kahve doldurmak için cezveyi kaptı. "Her neyse, hikayeyi döndür o zaman. Orada çalışanlar kaynaşacak, lanet olası şehir kulübünün bir parçası olacak ve yatırım fırsatları sunacak." Sonra gülümsedi ve bana yan gözle baktı. "Ya da seni ve beni öne koyup yeni ailemiz için ne istediğimizi konuşuruz."

"Dur." Bir elimi kaldırdım. "Sabah olmaz." Yüzümdeki iğrenme ifadesine gülüyordu, eminim.

"Sabahları çocuklar biraz zor, ama bunu başarabiliriz, Bal Arısı." Sonra kahvesini yudumlarken yeşil gözlerini fincanın üzerinden bana dikti.

"Buna cevap bile vermeyeceğim. *İlk* fikriniz işe yarayabilir. Bu kasaba her zaman para üzerine kafa yorar."

Gözleri hâlâ muziplikle parlıyordu. "İkinci fikrim daha çok işe yarar."

"Sen iflah olmazsın." Buzdolabına baktım, sanki içinde gerçekten ilginç bir şey varmış gibi, "Markete gideceğim ve belki biraz yürüyüşe çıkarım, böylece yazacak seçenekler üzerinde düşünebilirim" dedim.

"Bensiz bir yürüyüş mü? Birlikte gitmemiz gerekiyordu." Elindeki bardağı bıraktı ve buzdolabını kapatıp gözleriyle buluşmaktan başka çarem kalmayana kadar yanımda durdu. Atkuyruğumdan kaçmış olması gereken gevşek bir bukleyi çekti ve yanıma geldi, böylece ikimiz de tezgâha yaslanmış, adanın üzerinden oturma odasının penceresine doğru bakıyorduk. Çıplak omzu omzuma değdi ve bu sabah yatakta ona karşı olmanın ne kadar heyecan verici olduğunu görünce neredeyse nefesim kesilecekti. Sonra mırıldandı, "Yürüyüşlerimiz

her gün birlikte olmamız gerekiyordu. El ele tutuşuyor, sokaklarda öpüşüyor olmalıydık."

Kalbim hızlandı ama başımı hızla salladım. "PDA'mızın bu kadar yoğun olması gerektiğini sanmıyorum. Kasabadaki insanlarla konuşarak bizi tanıtırma konusunda iyi bir iş yapıyorum. Hatta Reggie geçen gün beni durdurup uyguladığınız güvenlik önlemlerinden memnun olduğunu söyledi."

"Şerif olduğuna göre öyle olmalı. Eğer mağazaya gideceksen, belki mobilyacıya gidebiliriz ve-"

O bu kadar yakinken, üzerine atlamaktan başka bir şey yapmak istemiyordum. "Markete tek başıma gidiyorum. Üst kat için bir karyola ve yatak ile bir masa sipariş ettim bile. Geldiklerinde hemen oraya taşınacağım ve senin yolundan çekileceğim."

Mırıldandı ve kanepenin yanındaki evrak çantasına doğru yürüyüp dizüstü bilgisayarını çıkardı ve oraya oturdu. Üzerinde hâlâ tişörtü yoktu. "Yoluma çıktığını kim söyledi?"

"Buraya taşındığımda Dimitri, sana üst katta yaşayacağımı söylemiştim." Ayakkabılarımı giydim, kazağımı yeniden düzenledim ve buraya da bir ayna gerektiğini aklıma not ettim. "O zaman yatağı kendine geri alacaksın ve-"

"Ama o zaman sen tam karşımdayken uyanamayacağım," dedi dizüstü bilgisayarından başını bile kaldırmadan.

Donup kaldım. "Ne?"

"Bana sarılmaktan hoşlanmadığını söylemiştin Bal Arısı, ama ben gün doğumunda vücudunun benimkine yapışmış haliyle uyanıyorum. Her zaman erken kalkan biri olmuşumdur. Ama her sabah seni kendime yaslayarak uyuduğumu biliyor muydun?"

"Ben... Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye mırıldandım ve ondan uzaklaştım. Hemen gitmem gerekiyordu çünkü gitmezsem, o kanepede ona sarılmak gibi pişman olacağım bir şey yapacağımı biliyordum. "Gitmek zorundayım."

Çantamı almak için acele ederken arkamdan "Alışveriş yapacaksan arabamı al," diye bağırdı.

"Ne arabası?" Dışarıya baktım ve garaj yolunda ya da sokakta hiçbir şey göremedim. Tek gördüğüm Lucille'in arka bahçesinde büyük bir çukur kazdığı oldu.

"Havaalanından döndüğümde getirdiğim." Omuz silkti. "Garajda."

Onunla konuşmak için bir saniye daha kalmayacaktım. Başka bir adam bulmalı ve Dimitri'nin Rufford'un yerini doldurmasına çalışmamalıydım. Ya da kendi başıma kalmalıydım. Işıkları yaktım ve hayatımda gördüğüm en pahalı arabayı gördüğümde nefesim kesildi. Daha önce Rolls Royce'a, Bugatti'ye, Porsche'ye binmiştim. Ama bu bambaşka bir şeydi.

Anahtarları kancadan aldım. Önce önünü, sonra arkasını dolaştım. Şık, mat bir siyahtı ve her açısı mükemmel bir kıvrım oluşturuyordu. Ailemin her zaman güzel arabaları vardı ama bu türünün tek örneği idi. Kolu çektim ve kapı çılgınca havaya kalktı.

Arabaya bindiğimde, elimi beyaz derinin üzerinde gezdirirken saf bir coşkuyla iç çektim. Gösterge paneli boyunca uzanan ve kontağa bastığımda yanan aydınlatmaya sahip tamamen özel bir iç mekan.

"Beğendin mi?" Dimitri kapının girişinde durarak sordu.

"Olabilir. Ne oldu?" Elimini direksiyonun üzerinde gezdirdim. "Bir Pagani Utopia."

"Gösterişli."

"Evet. Tıpkı büyüdüğün kasaba gibi." Onunla bu konuda tartışmazdım. "Düz vites kullanmayı biliyor musun?"

Bakışlarımı onunkilere çevirdim. "Düz vitesle araba kullanmayı öğrendim."

"Sen öyle diyorsan." Garaj kapısını kaldırmak için düğmeye bastı. "Misafir istemiyor musun?"

Üzerindeki eşofmanla kapının pervazına yaslanmış, bir eliyle kalın siyah saçlarını tarıyordu.

"Hiç sanmıyorum. Yine de, bunu sürmemi istediğinden emin misin? Kaza yapabilirim." Direksiyonu kavradım ve ellerimi direksiyonun üzerinde birkaç kez döndürdüm.

"Sana güveniyorum, Bal Arısı."

"Ona karşı nazik olacağım," diye onu rahatlattım.

"Bu kadar güce sahip hangi güzel şey sadece nazik davranılmasını ister, Bal Arısı?" diye sordu ve bana göz kırptı. "Onu sınırlarına kadar zorlamak, en güzel olduğu zaman olacaktır. Senin yerinde olsaydım, bu riski alırdım..."

"Ve dansın tadını çıkar?" Sözlerini dinlerken titrek bir nefes aldım. "Hâlâ araba hakkında mı konuşuyoruz?"

"Belki," diye mırıldandığını duydum. "Belki de değil." Sonra debriyayı bıraktım ve ona biraz gaz vererek garajımızdan çıktım ve onu arkamda bıraktım.

Yerel bakkal Santelli's'e ulaşmak için sadece birkaç dolambaçlı blok vardı. Halı kaplı manav reyonları, mükemmel dizilmiş meyveleri olan ve sadece organik ürünler satan bir başka aile işletmesiydi. Annem bunun gösterişli olduğunu söylerdi, sonra babam başını bize sallayıp başını belaya sokacağımızı söylerken bana orada üzüm yedirirdi.

O ailedeki mantık ve ışıktı, bizi ayakta tutan kişiydi. Gözlerimin dolmamasına çalıştım ama bunu düşününce gözlerim bulanıklaştı. Çıkış yapmadan önce birkaç farklı dondurulmuş yemek, biraz tavuk ve sığır eti ve biraz da ürün aldım. Arabamı toplarken, Esme'yi caddenin karşısındaki kütüphaneye girerken gördüm ve selam verip belki ağabeyimin şehir dışında iş yapması hakkında bir şey bilip bilmediğini sormam gerektiğini düşündüm.

Ancak içeri girdiğimde onu hiçbir yerde bulamadım. Şık meşe rafların önünden geçtim ve sonunda onu görüp görmediğini sormak için ilginç resepsiyon görevlisine ulaştım. Yirmili yaşlarının başındaki kadın kırmızı gözlükler takıyordu ve kahverengi saçlarını yüksek bir at kuyruğuyla bağlamıştı.

"Oh, o şey..." Arka duvara bir göz attı. "Eminim hemen dönecektir. Tuvalete gitti."

Ben de kontrol etmek için tuvalete gittim ama onu göremedim. Geri döndüğümde, tam orada duruyordu. "Hey. Zen ön tarafta beni aradığını söyledi."

"Merhaba. Evet, geldiğinizi gördüm ve bir merhaba deyip işlerin nasıl gittiğine bakayım dedim."

"Güzel. Burada yarı zamanlı bir işim var, yani vardiyama başlamak üzereyim."

"Belki de önümüzdeki aylarda beni çok sık göreceksin."  çimi çektim ve etrafıma bakındım. "Tezim için küçük bir topluluğun sosyolojisi üzerine araştırma yapıyorum."

Esme güldü ve başını salladı. "Oh, ailelerimiz yüzünden mi? Sanırım baban sana bunu gizli tutman gerektiğini söyledi, haksız mıyım?"

"Söyledi," diye cevap verdim, bunu neden söylediğini bilmiyordum ama bir yere varacak gibi görünüyordu ve ben de nereye varacağını bilmek istiyordum.

"Ailelerimizin her birinin burada böylesine zengin bir geçmişe sahip olması çok ilginç. Birçok  zel, lüks topluluğun da bu tür gizli gruplara sahip olduğunu gördüm. Sosyete kütüphanesinden kitap almaya mı gelmiştiniz? Zen onları bilip bilmediğin konusunda endişeliydi ama ona bildiğini söyledim elbette."

"Doğru." Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Esme böyleydi işte. Paylaşmaması gerektiğini fark etmeden önce çok fazla şey paylaşırdı. Artık bilmek zorunda olduğumu biliyordum. Yapmamam gerektiği halde daha fazla kurcaladım. "Sence en iyi bilgi hangi kitapta var?"

" şte." Topuklarının üzerinde döndü. "Sana göstereceğim."

Esme sır tutma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı. Evime adımıını attığı anda ağabeyime aşık olduğunu anlamıştım ve bu da farklı değildi. Her şeyi bildiğimi varsayarak ağzından kaçırıyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, bence kardeşin babanın onu g r şt rd ğ  kişilerle yanlış ağaca havlıyor. Benim babam da  yle. Bu hiçbir zaman toplumun ortaklığı değildi, biliyor musun?"

"Knox'un durumunun iyi olmadığını biliyorum, bu kesin."

Omuz silkerek etrafına bakındı, yanımızda kimsenin olmadığından emin olduktan sonra duvara dayalı eski görünümlü bir kitabı çekti ve bir kapı açılarak arka odaya geçildi. Duvarlarda yığın yığın eski kitaplar sıralanmıştı ve hepsinin ortasında bir masa ve deri sandalyeler vardı. Uzak duvardaki başka bir kitaba doğru yürüdü ve başka bir koridoru açmak için onu çekti. Sonra anahtarını kullanarak diğer taraftaki kapının kilidini açtı.

"Yani en çok sevdiğim kitap, içinde büyük büyük büyük dedem olduğu için. Hepsini okumadım. Muhtemelen siz de seveceksiniz, çünkü tahminimce büyük büyük büyük dedeniz de bu kitapta yer alıyor, zira Diamond Syndicate'in Birleşik Devletler'e gelmesinde ve toplumun ülke geneline yayılmasında büyük rol oynadılar."

"Elmas Sendikası mı?" Mırıldandım ama sonra boğazımı temizledim ve kuvvetle başımı salladım. "Evet, tabii ki Elmas Sendikası."

Esmeyi yakalamıştı. Gözlerinin hemen nasıl açıldığını gördüm. "Elmas Sendikası'nı biliyorsun, değil mi Olive?"

"Mm-hmm," dedim ama ses tonumdan öyle düşünmediğim çok açıktı.

"Olive," diye tısladı, tökezleyerek geri çekildi, "sen nasıl bilmiyorsun da kardeşin biliyor? Aman Tanrım. Babam beni öldürecek."

Bana uzattığı kitabı geri almaya çalıştı ama ben bırakmadım. "Dur. Kimseye söylemeyeceğim," diye onu rahatlattım.

"Şaka mı yapıyorsun?" Ellerini saçlarında gezdirirken gözleri çılgınca odanın içinde geziniyordu. "Gitmen gerekiyor."

"Neden? Sözde ben de bu gizli cemiyetin bir parçasıyım."

"Birbirimizle konuşmadığımız sürece bu konu hakkında asla konuşmamamız gerekiyor. Annenin bunu..."

Kötü."

"Sen nereden biliyorsun da ben bilmiyorum? Bu neden benden saklandı? Ve ... Zen biliyor mu dedin? Hayatı boyunca burada yaşamadı bile."

"Diamond Syndicate'in de bulunduğu farklı bir topluluktan." Esme derin nefesler alırken bana el salladı. "Kimseye söyleyemezsin ve-"

"Yapmayacağım. Önemli bir şey değil." Sanki annem ve babam hayatım boyunca benden büyük bir sır saklamışlar gibi büyük hissettirdi.

"Bu çok büyük bir olay. Anlamıyorsun. Kuzen Ricky bu konuda dedikodular yaymaya başladı, Olive. Sonunda gitti. Babam Bora Bora'da tatil yaptığını söyleyip duruyor ama o *gitti*"

"Ne?" Fısıldadım.

"Ricky, baban ve Knox'un birlikte çalıştığı adamlarla çalışıyordu. Mafyada. Ricky onlar için uyuşturucu satıyordu ve bunu Knox'a söyledim. Çok kızdı ve şimdi yüzüme bile bakmıyor. Sana söylüyorum-"

"Knox'un bu adamlarla uyuşturucu sattığını mı düşünüyorsun?" Yumuşak bir sesle tekrarladım.

"Ne yaptığını bilmiyorum ama bir şey yapıyor. Ve bunu babanı mutlu etmek için yapıyor. Evet."

"Ciddi olamazsınız. Eğer durum buysa, c-"

"Şerif Reggie Boone sokağımızın karşısında oturuyor, Olive. Babamla Ricky hakkında konuşan oydu."

"I ..." Etrafıma bakındım ve her şey başımı döndürüyordu. "Hasta olabilirim."

"Sakin buraya kusayım deme," diye bağırdı Esme ve beni hızla dışarı çıkardı. "Ve sakın bildiklerini kimseye anlatma. Ne babana, ne kardeşine, ne de bu kasabadaki herhangi birine... özellikle de Dimitri'ye."

Bu sorun olmazdı... ya da ben öyle sanıyordum.

On Sekizinci Bölüm

ZEYTİN

O ÖĞLEDEN SONRA ZİHNİM ANILARIMLA YARIŞTI, Çocukluğum ve lise yıllarım boyunca. Babam yönetim kuruluyla toplantılara gittiğinde, şimdi o toplantıların nelerden oluştuğunu merak ediyorum. Ve sonra hiçbirimizin böyle bir şeyi tartışacak kadar yakın olmadığımız gerçeğinin yasını tuttum.

Aile ağacından nasıl bu kadar uzağa düşmüştüm? Bu kadar ayrılmaz bir parçamı nasıl kaybetmişim?

Nasıl olduğunu biliyordum ama kabul etmek istemiyordum.

Çocukken gizli topluluklar hakkında duyduğum hikâyeleri, liseye gidip gerçek olmadıklarını anlayana kadar birbirimize anlattığımız masalları düşündüm. Sonra Knox'u düşündüm, neler biliyor olabileceğini, neler yaşadığını. Onu aradım ama telesekreterine yönlendirildim. Onu tekrar aradım. Ve tekrar. Ve tekrar.

"Olive, konuşmak istemiyorum." Sonunda telefonu açtı ve ben sadece sesini duymakla neredeyse telefonu düşürüyordum.

"Knox! Cevap verdin," diye kekeledim.

"Aramayı kesmeni söylemek için," diye mırıldandı. "Şu anda bir işin ortasındayım."

"Nerede? Evde misin?" Arka planda erkeklerin sesini duydum. "Babamla mısın çünkü-"

"Babamla şehir dışındayım. Mesaj atmayı ve aramayı bırak." "Ama konuşmalıyız." Bir an tereddüt ettim.

"Konuşmadan

Baba. Ve Georgette olmadan. Konuşmamız gerek ve senin de-"

"Beni rahatsız etmeyi bırak, Olive. En iyisi bu." Telefonu kapattı ve ben ne yapacağımı şaşırdım. Ona mesaj atıp daha fazla zorlamalı mıydım? Ne kadar ilgiliydi? Eğer değilse, sorup onu da bu işe bulaştırmak istemiyordum.

Geriye kütüphaneden ayrılmadan önce Esme'yi bana vermesi için ikna ettiğim kitap kalmıştı. Bana numarasını vermiş ve sorularım için onu aramamı söylemişti, sadece onu, başka kimseyi değil. Eski ve deri ciltliydi ve benim bile saklayabileceğimden emin olmadığım sırlar içeriyordu.

Dimitri'ye tezim üzerinde çalışacağımı söyledim ve o da başını sallayarak beni oturma odasına uğurladı. O çalışmakla meşguldü ve ben de gecenin geri kalanında kapısını arkamdan kapattığım ana süitte okumakla meşgul olacaktım. Bu toplumun, hayal edebileceğimden çok daha fazla çekiciliğe sahip kadın ve erkeklerin aramızda nasıl dolaştığını okumaya başladım.

Hükümetle, kolluk kuvvetleriyle, yatırımcılarla ve toplumun her yönüyle ilgili kararları etkileyebilecek kadar nüfuzlu insanlarla iç içeydiler. Yüz yıl önce bir okulda küçük değişiklikler yapmaktan, uyuşturucu kartellerinin eyalet içinde nasıl ve nereye yerleşeceğini etkilemeye nasıl geçtiklerini okudum.

Notlar aldım, ilişkilerin haritasını çıkardım, bu toplumun şimdiye kadar bildiğim her şeye ne kadar gömülü olduğunu anladım. Dünyanın dört bir yanındaki iş adamlarının en yüksek sosyal çevreleriyle bağlantıları vardı. İnternette yaptığım bir araştırmada bir motorcu kulübüyle de bağlantılı olduklarını gördüm. Hepsi söylentiydi ama mantıklı geliyordu.

Mafya yok.

Elmas Sendikası yüzlerce yıl önce Avrupa'da kuruldu ve üst akıl, doğru olanı yapma gücünü etkilemenin yanı sıra toplumun ahlakını koruyacak bir grup şövalye istedi. Amerika Birleşik Devletleri'ne göç ettiklerinde, bu ahlak kurallarını korudular ve aşırı miktarda para getirdiler. Yine de sendikayı, yasaları şekillendirebilecekleri, güçlerini artırabilecekleri ve nüfuz kullanabilecekleri bir tür gizli topluluk olarak tuttular. Sözde son birkaç yüz yıl içinde bu bölgede mafyanın yakınlardaki topluluklara sızmasını engellediler, erkek ve kadınların koruma için para ödemesini engellediler. Etrafında pastoral bir topluluk için çabalayacaklarını iddia ettiler.

Ancak güç açgözlülüğü doğurur ve bazıları toplulukları mafyaya teslim etmenin kurbanı olmuştu. Bazıları yozlaşmıştı. Ve son derece güçlüydü.

Cennet Korusu'nun, getirdiği şirketler Elmas Sendikası ile uyumlu değilse Dimitri'nin ofislerine karşı çıkması mantıklıydı.

Dimitri'nin kız kardeşlerinin güçlü bir İtalyan mafya ailesi olan Armanellilerle evlendiğini biliyordum. Bu aile kitabın hiçbir yerinde geçmiyordu. Elmas Sendikası için doğrudan bir tehdit olabilirler mi? Dimitri'nin bu bağlantıyı bu topluluğa getirmesi onların uyumunu bozabilir.

Bu toplumun kasabamızı nasıl etkilemiş olabileceğini not ettim. Sonunda ne kullanacağımdan emin olmasam da bunu tezime yazmaya başladım.

Bunu kağıda dökebilmek, bu topluluğun tarihini genişletmek, daha geniş bir toplumu nasıl etkilediğiyle bağlantı kurmak için duyduğum heyecan, ilk başta mükemmel bir tez gibi geldi. Ancak, Elmas Sendikası'nın torunlarına geldiğimde heyecanım söndü.

Annemin ailesinin resmini gördüm, orada bir düğün fotoğrafı basılmıştı.

Annem bana sendikanın bir parçası olduğunu hiç söylememişti, bir kez bile bana onlar hakkında bir şey söylememişti.

Ve nedenini anlayamıyordum. Beynimi zorladım ama daha fazlasını öğrenene kadar, annemin bunu neden benden bile sakladığını öğrenene kadar Dimitri'ye bundan bahsedemeyeceğimi biliyordum.

Okumaya o kadar dalmıştım ki saate bakana kadar migreni hissetmedim. Gözlerimi kısarak görsel bir aurayı uzaklaştırırken ve bir saatlik kedi uykusuna yatmadan önce kitabı şifonyerin çekmecesine koymak için yalpalamak zorunda kalırken buldum kendimi.

Uyandığımda Dimitri hâlâ oturma odasında idi ve bütün gece orada kalmayı planlıyormuş gibi telefonla konuşuyordu.

Baş ağrımın geçtiğine şükretsem de, henüz yatağa gelmemiş olmasına sinirlenmişim. Her gece yan yatmış, vücut ısısı beni ısıtırken uykuya dalıyordum. Onun aynı şeyi yapmak istemediği açıktı. Aynada kendime bakarken iç çektim. Her şeyden çok kendi akıl sağlığım için yatarken büyük, bol kıyafetler giymeye dikkat etmişim. Yine de her geceyi o uzun pantolonların içinde terleyerek geçiriyordum.

Uyumadan önce benimle konuşmak için erkenden yatağa bile gelmediyse, beni benim onu düşündüğüm gibi düşünmediği açıktı. Tekrar şifonyerime doğru yürüdüm ve kazağımı çıkardım. Normalde giydiğim bluz ve şortla uyuyacaktım.

Şimdi onun kadar rahat olurdum ve onu hiç düşünmezdim. Zaten sadece arkadaş olan insanları kim düşünür ki? Platoniktik ve bu şekilde kalabilirdim. Şu andan itibaren hissettiğim diğer tüm duyguları inkâr edecektim. Koridorda onun sesini duyduğum anda çarşafı yastıktan ayırdım.

Yatak odasına girdiğinde, ben hiç öfkelenmeden, yumuşak beyaz örtüyü katlar gibi davranıyordum.

kuş tüyüyle dolu ipek yorgan. "Sonunda karar verdin-" demek için döndüm.

Ama elini kaldırdı ve telefonu işaret etti. "Hayır. Hawaii valisi iklim acil durumu ilan etti." Diğer hattaki kişiye güldü. "Su seviyelerinin Florida'dan daha az tehlikeli olduğunun farkındasınız, değil mi? Zararımıza bile olsa bu yatırım konusunda gayretli olmalıyız." Dinlemek için bir kez daha durakladı. "Eminim öyle olacaktır. Riski bilmiyorsanız yatırım yapmamalıydınız. Şimdi, kız arkadaşımın benimle konuşması gerekiyor. Eğer daha fazla konuşmak isterseniz sabah asistanımı arayın." Telefonu kapattı ve pijamalarını tararken derin bir nefes aldı. "Yatmaya mı gidiyorsun?"

Komodinin üzerindeki saate baktım. "Evet. Saat on bir."

"Saatlerdir buradasın."

"Doğru. Tezim üzerinde çalışıyordum ve sonra migrenim tutunca uyudum."

Adımlarının ortasında yürümeyi bıraktı ve endişeyle başını kaldırıp baktı. "Hâlâ migrenin mi tutuyor?"

"Sorun değil." Ona el salladım. "Sadece stres. Biraz kestirdim ve geçti."

Yine de yatağın benim tarafıma doğru yürüdü ve gözlerime yakından bakmak için elini belime koydu. "Bir dahaki sefere başın ağrırsa gel beni al." Sonra benimle yatağın arasına girerek geri çekilmemi sağladı. "Yatağın altını kısılabiliyim, Bal Arısı."

"Ben de yapabilirim, Sevgilim D," diye şarkı söyledim.

"Ama senin yok," diye açıkladı çarşafları katlamaya başlarken. "Benim var. Ve eğer yatmaya hazırsan, gel beni al."

"Ne için?" Battaniyelerle oynamasına izin verirken söyledim. Yastığımı belli bir şekilde kabartmanın bana yardımcı olduğunu düşünüyor gibiydi. Onu düzeltmedim. Adam hiç değilse dikkatli biriydi.

Ve tam o anda, bu hafta her gece, ona odamıza çekileceğimi söylediğimde çalışmayı bıraktığı aklıma geldi. "Benimle yatmak zorunda değilsin" diyordum ama o yine de geliyordu.

Bana kaşlarını çattı. "Bugün benimle hiç konuşmadın. Normalde uzanırdık ve sen bir şeyler anlatırdın."

"Oh, yani bilgi almak için mi yatağa geliyorsun?"

"Gelecekteki çocuklarımla annesini başka türlü nasıl öğrenebilirim ki?"

"Oh, yine başlama." Ona el salladım. "*Arkadaşın* hakkında bilgi edinmek istiyorsan sorabilirsin. Bütün gün telefonda olmasaydın yatmadan önce sana anlatma fırsatım olurdu." Cevap, ben durduramadan ağzımdan uçup gitti.

"Bugün tatlı bal almayacağım. Olive'i ısırıkla alıyorum, görüyorum." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve ben bir adım daha geri çekildim.

Bu hafta iyi anlaşmıştık. Hiçbir şikayetimin olmamalıydı. Yine de son derece kibardı, fazla kibardı, sanki benim onu istediğim gibi o da benim kemiklerime saldırmak istemiyordu. Yine de bu onu ilgilendirmemeliydi. Bunu biliyordum. Şakaklarımı ovuşturdum çünkü başım ağrımaya başlamıştı. "Sadece uzun bir gün geçirdim."

"Başın hala ağrıyor mu? Bu migren ne kadar kötüleşiyor?"

Doktorunuza bunları sorduğunuzu söylemiştiniz."

"Bazen görsel auralar alıyorum. Ama bu konuda iyiyim. Doktora göre endişelenecek bir şey yok, gerçekten..." Burada benden bilgi alıyordu.

"Ne olduğu sürece?" Sırıttı.

"Hiçbir şey."

"Haydi. Anlat bana," dedi yumuşak bir sesle.

"Sadece stres. Doktorlar hormonal olabileceğini ve belki doğum kontrol yöntemimi değiştirmemin yardımcı olabileceğini söyleyip duruyorlar ama-"

"Bunun senin ilacın olduğunu mu düşünüyorlar?" Sesi şok olmuş gibiydi. "O zaman neden kullanıyorsun?"

"Sorun değil. Sorun yok." Elimi salladım. "Çok çalıştığımında oluyor ve tezimle ilgili bir sürü şey yapıyordum. Anlıyorsun. Sen de günün çoğunda çalıştın."

Yastığı son bir kez daha düzelttikten sonra başını salladı, sonra yüzünü bana döndü ve bana doğru bir adım attı. "Yaptım." Yatağa girmemi işaret etti, sonra çarşafı çeneme kadar çekti ve battaniyeleri sanki baktığı bir çocukmuşum gibi etrafıma doladı.

"Ne yapıyorsun?" "Seni sıkıştırıyorum."

"Tahtakurularının ısırmasını istemiyor musun?"

"Bu giydiğinle Olive, ısırabilirim." Yüzümde bir gülümseme belirdi. En azından fark etmişti ve bana karşı sandığım kadar bağışık değildi. "Kızarıyorsun." Bir parmağını yanağımda gezdirdi. "Bana ne düşündüğünü söyle."

"Teknik olarak arkadaşız, değil mi? Tam arkadaş bölgesi ve hepsi?"

"Bu fikirden her geçen gün daha fazla pişmanlık duyuyorum." İçini çekti ve sol tarafımı biraz daha sıkıttı.

"Bu doğru bir fikir. Beni kimseye güvenemez hale getiren Rufford'la olan ilişkimden yeni çıktım. Eminim uçtuğun her eyalette kadınlarla yatıyorsundur."

Kıkırdadı. "Ben sadece eyaletlerin etrafında uçmuyorum." Gördün mü, inkâr etmedi. Bu, başka ülkelerde de kadınları olduğu anlamına geliyordu.

"Doğru. Yani, bunun yerine beni ısırabilirsin gibi şeyler söylediğinde... Sadece bir arkadaş olarak sana yapmamamı mı söylemeliyim yoksa şımartıp orada burada bir ısırığa aldırmayacağımı mı söylemeliyim gerçekten emin değilim."

Kısık bir hırıltı çıkardı ama ne istediğini tam olarak söylemedi. Sadece bana bakmaya devam etti.

O yeşil gözleriyle sanki her şeyi değerlendiriyor gibiydi. "Bana izin ver ve seni hemen şimdi mahvedeyim, Bal Arısı."

"Yine ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Hiçbir şey söylemek zorunda değilsin. Sadece bunu bilmeni istiyorum." Bir adım geri çekildi ve içini çekti. "Günüm özellikle sinir bozucu geçti. O yüzden biraz dinlenmeliyiz." Bunu söyledikten hemen sonra bana baktı ve başının arkasına uzanarak gömleğini yavaşça vücudunun üzerine çekti.

Gömleğinin santim santim yükselişini ve altında beliren her bir uzvunu izledim. Pantolonunun kenarından görünen V kası, şimdiye kadar gördüğüm diğer erkeklerinkinden çok daha belirgindi. Dilimi üzerinde gezdirme isteği duydum ve tadının nasıl olacağını hayal etmeye başladım.

Sıkılmış dişlerinin arasından, "Duş alacağım," dedi ve sonra banyoya girerek gözden kayboldu.

Ona olan arzum kontrolden çıkmaya başlamıştı ve suyun her abından aşağı aktığını, saçını yıkarken kolunun nasıl esnediğini, ne kadar büyük-

Telefonumu elime alıp arkadaşlık uygulamama baktım. Konuşacak birini bulacaktım. Hatta sağa kaydurdım ve daha iyisini yapmaya kararlı birkaç erkekle mesajlaştım.

Bir arkadaşa aşık olmazdım, özellikle de o istediği her kadını elde edebilen bir Hardy iken. Rufford tarafından aldatılmakla zaten kendimi aptal durumuna düşürmüştüm. Bir daha olmaz. Ayrıca, farklı şeyler deneyimlemek istiyordum. Bunu Dimitri'ye defalarca söylemiştim. Araklamaya geri dönelim.

Gözleri Dimitri'ninkiler kadar ilginç değildi. Ruhumu delip geçmediler. Sola doğru.

O çene hattı hiçbir Hardy kardeşle yarışamaz. Sola.

Dimitri kadar uzun olmasına imkan yoktu. Sola.

Derin bir iç çektim ve "Bu adam bir pisliğe benziyor. Tekrar sola kaydır." Sıçradım ve üzerlerinde su damlacıkları olan karın kaslarını görmek için döndüm.

"Tanrım, Dimitri. Üzerine bir şeyler giy." Yarı çıplak bedenine bakmaya devam etmemek için gözlerimi kapattım.

"Olive, üzerimde havlu var." Kıkırdadı ve gömme dolaba gitti, ancak şort giymiş ama tişörtsüz olarak geri döndü.

"Yine üzerinde tişört olmadan mı uyuyorsun?" Ses tonuma sinirlenmiş bir şekilde söyledim.

"Giydiğin şeyle mi uyuyorsun?"

Derin bir nefes aldım. "Seni rahatsız edecekse değiştirebilirim." Şimdi verdiği yanıtı bakmak zorunda kaldığım için dikkatini çekme kararından pişmanlık duyuyordum.

"Çıplak bacaklarının yanımda olmasından rahatsız değilim." Yatağın kendi tarafına doğru yürüdü ve başımın yanındaki yastığı alıp ayaklarımın dibine yerleştirdi. Başını ayaklarımın dibine koyarak uyumak çok çocukçaydı ama bu noktada tamamen gerekliydi. Başka türlüünü yapamayacak kadar ondan etkilenmişim. Sonra yorganı kendi tarafına çevirdi ve serin havayı bacaklarımda ve ayak parmaklarımda hissettim. "Ama yine de uzun bir günün ardından kendimi daha az tutabiliyorum ve gece boyunca hüsrana uğramaya alışık değilim." Sesi gergin, alçak ve çiğdi.

"Anlıyorum." Dudaklarımı yaladım, tam olarak neye sinirlendiğinden emin değildim. Onunla konuşmam mı, yanında yatmam mı? "Çok fazla telefon görüşmesi yaptın. Yaptığın tüm işlerle uğraşmak uzun bir gün olmalı. Çoğu gün bütün gün müşterilerle mi konuşuyorsun?"

Çenesini ovuşturdu. "İş yüzünden hayal kırıklığına uğradığımı mı düşünüyorsun?"

"Şey, evet. Anlıyorum. Bütün gün insanlarla konuştuğunu duyuyorum ve kulağa yorucu geliyor," diye ağzımdan kaçırdım.

Yatağın kendi tarafına otururken gözlerini bana dikti. "Aramalarımı dinliyor musun?"

"Hayır. Tabii ki hayır."

"Eğer yalan söyleyeceksen, cevap vermeden önce bir nefes al." Kıkırdadı ve uzandı. "Daha inandırıcı olacaktır."

İçimi çektim. "Tamam. Özür dilerim. Sadece konuştuğunuzu duyuyorum ve elimde olmadan-"

"Meraklı olmak mı?"

"Bunu mevcut çevrem hakkında bilgi sahibi olmak olarak sınıflandırmayı seviyorum."

"Merak kediye öldürdü."

"Bilgi güçtür," diye karşılık verdim ve hatta kollarımı onları tutan battaniyelerden çekerek daha yükseğe oturabildim ve gözlerinin içine bakabilmek için dirseklerimin üzerine yaslandım.

Kıkırdadı. "Cehalet mutluluktur."

Beni alt edemeyecekti. Bir ayak bileğimi diğerinin üzerinden geçirdim ve ayak parmağım kolunun yan tarafına dokundu. "Hiçbir şey samimi bir cehaletten daha tehlikeli değildir."

Tam bacaklarımı ondan uzaklaştırmak üzereyken, güçlü bir elin uzanıp ayağımı ovuşturduğunu hissettim. "Gerçekten mi? Martin Luther King Jr?" Bana kocaman gülümsedi.

"Ben sadece en iyilerden alıntı yaparım." Omuz silktim, ayağımı henüz çekmedim.

Tam o sırada başparmağı ayağımın kemerini itti ve vücudumdaki ürpertiye ya da bu hissin ne kadar iyi geldiğini kontrol edemedim. Neredeyse yastığın içinde eriyip giderken bir inilti kaçtı. "Oh, Tanrım. Bu çok iyi hissettiriyor. Yani hayır." Ayağımı çekmeye çalıştım. Tabii ki bana izin vermedi. Yatakta ona ters ters baktım. "Bu gece bana bunu yapmanı kaldıramam, Dimitri."

Tenimde hissettiğim tüylerim diken diken oldu, daha hızlı nefes almaya başladım, devam ederse karşı koyamayacağımı biliyordum.

"Bunu yapmamayı kaldıramam." Birden gözleri daha koyu bir yeşile büründü ve deneyimlemek istediğim bir sıcaklıkla kaynadı. "İş günümde hayal kırıklığına uğramadım, Bal Arısı."

"O zaman seni sinirlendiren ne?"

"Etrafta dar pijamalarınla dolaşıyorsun, yanımda uyuyorsun, bu lanet evin her yerinde varsın ama aynı anda benimle değilsin. O yüzden seçimini yap... Sana bir arkadaş olarak masaj yapmamı ya da erkek arkadaşın olarak seni o yatak başlığına yaslayıp sikmemi seç. Hangisini istersin?" Cevap vermemek için dudagımı ısırdım, çünkü ikimiz de yanlış olanı seçeceğimi biliyorduk. "Tanrım, Olive. Emin değilsen beni kışkırtma. Masajı kabul et."

"İyi. Ama masaj..." Doğru noktaya tekrar bastığında nefesim kesildi. "Yeterince cezbedici."

"O zaman başka bir şeye odaklanalım. Neden bir arkadaşlık uygulamasındasın?"

On Dokuzuncu Bölüm

DIMITRİ

LANET BİR *randevu* UYGULAMASI. BENİ ÖLDÜRMEYE Mİ ÇALIŞIYORDU? YAPABİLİRDİM.

Uzun bir iş gününün üstesinden gelebilirdim, ona zaman ayırabilirdim, birkaç hafta boyunca sadece onun lanet arkadaşı gibi davranmayı başarabilirdim.

Yine de onun başka erkeklerle çıkmasını izlemeye tahammül edemezdim.

Bu noktada kadının benim lanet olası çocuklarımı doğurmasını hayal ettim. Bu saplantılıydı ve planladığım bir şey değildi ama önemli değildi. Artık bunun ötesindeydim.

"Çünkü insanlar böyle çıkar ve takılır, Dimitri," dedi sanki ben bir embesilmişim gibi. "Sana insanların neler sunabileceğini görmek istediğimi söylemiştim. Hiç kullanmadın mı?"

"Dürüstçe söyleyebilirim ki kullanmadım." Ve uzun süre de kullanmayacaktı.

"Gerçekten mi?" Şaşırmış görünüyordu.

"Üniversitede bile mi?" "Üniversitedeyken ders çalışıyordum ve-"

"Bazılarına göre binaları ateşe veriyor ve bulabildiğin her kadınla birlikte oluyormuşsun."

Kıkırdadım. "Yangın yanlış giden bir deneydi." "Bu tam olarak nasıl oluyor da Gece mi?"

"Kimya profesörüm bir gece geç saatte laboratuvarın kısıtlı bir bölümüne girebilmemiz için birkaç kapının kilidini açtı ve bana iki kimyasalın nasıl reaksiyona girebileceğini gösteriyordu, ama sonra dikkat etmedik çünkü ..." Hikayeye daldım.

İşte Olive'le aramızdaki fark buydu. Bana bir flört uygulamasıyla ilgili her şeyi anlatırdı çünkü ben onun gerçekten sadece arkadaşıyım. Ben ona bir kadınla takılmaktan bahsetmezdim çünkü onu bir arkadaş olarak görmüyordum. Küvetten sonra, her gün her saniye onu düşündüm. Düşüncelerimi bastırmak için çok çalıştım ama bir türlü gitmiyorlardı. Bunu artık biliyordum.

"Ne?" diye beni cesaretlendirdi ama sonra gözlerini kıstı. "Onunla oynanıyor muydun?"

Gözleri karardı, yemin ederim ve benim başka biriyle birlikte olduğumdan bahsederken nasıl tahrik olduğunu görebiliyordum. Doyumsuzdu. "Sana anlatmamı ister misin?" Derin bir nefes aldı ve sanki aramızdaki bağı koparmak istiyormuş gibi gözlerini kapattı. "Kes şunu."

Ayağını tuttuğum yerden çekti ve yan yatarak battaniyenin göğsünden düşmesine neden oldu. Üzerinde normalde giydiğinden tamamen farklı bir şey vardı.

Göbeğini zar zor kapatan sevimli beyaz bir bluzdu.

Göğüslerinin ne kadar kabarık görüldüğüne ya da kalçalarının benimkilerin yanında ne kadar pürüzsüz hissettirdiğine bakamıyordum. "Neredeyse

evet dedi. Bu-"

"Belki de iyidir. Ne deneyimlemek istediğini buluyorsun. Seks hakkında yüksek sesle konuşmamdan hoşlanıyorsan, bundan mutluluk duyarım."

"Muhtemelen bu hikayeyi dinlemekten keyif alırdım ama biz PG versiyonuna odaklanıyoruz. Korkmadın mı?"

"Patlamadan ya da-"

"Onunla birlikte binaya girip bunu yapmaktan mı?"

"Sadece bir kez yaşayacağım," dedim.

"Yani, muhtemelen bir flört uygulamasını denemelisin." Kendi kendine kıkırdadı ve kendini yastığının üzerine atarak

telefonunu tekrar açtı. "Bu uygulamada çok güzel randevularım oldu. Aslında hiç denemediğine şaşırdım. Kaç yaşındasın sen?"

"Seni o uygulamadaki tüm erkeklerden daha iyi becerebileceğimi bilecek kadar yaşlısın." Aklım benden sonra kiminle birlikte olduğuna takılırken bacağını sıktım. "Kaç kişiyle çıktın?"

"Tanrım. Fark eder mi?" diye nefes verdi ve kalçasının dokunuşumla nasıl titrediğini hissettim.

"Bana göre öyle." "Neden?"

"Çünkü bu gece seninle işim bittiğinde o adamların her birinin unutulduğundan emin olmak istiyorum."

"Arkadaşlığımızı ilan ettiğimizden beri benimle işin bitti Dimitri," dedi sesi soluğu kesilmiş olsa da ve ben külotunu yana iterken bacaklarını araladı.

Ne kadar tahrik olduğunu görmek için yarığına dokundum. "O zaman neden ıslaksın?"

"Zar zor," diye dalga geçti benimle. "Daha önce çok daha fazla tahrik olmuştum. Aslında buradaki erkeklerle harika sohbetlerim oldu-"

Gecenin karanlığında küfrettim. "Kendine dikkat et, Olive. Eğer o amcığı yalarsam, sıırılsıklam olacak, bunu biliyorsun."

"Hiç sanmıyorum" diye şarkı söyledi.

Doğrudum ve şortunu indirmeye başladım. Ukalalık yapmak istiyordu, benden ne kadarını kaldırabileceğini görecektim.

"Dimitri, ne yapıyorsun?" diye fısıldadı.

"Kalçalarını kaldır, tatlım. Ne kadar ıslak olduğunu görmek istiyorum." "Gerçekten mi?" Utanmak yerine ilgisini çekmişti ve gözlerindeki açlığı görebiliyordum.

Şortunu çıkardıktan sonra, bronz kalçaları kapalı çıplak amına bakarken mırıldandım. Daha şimdiden klitorisinin nasıl parladığını gördüm. "Yeterince ıslak değil, ha?"

"Hayır," dedi nefes nefese bir ses tonuyla.

"Seni daha da ıslatmamı ister misin?"

Dudağını ısırdı. Yine çizgiyi aşılıyorduk ve evet demesi buna göz yumduğu anlamına geliyordu. Başını salladı ve tükürüğü toplayıp ağzından doğrudan klitorisinin üzerine düşmesine izin vermemi izledi. Üzerine ve bacaklarının arasına akan soğuk sıvıyla nefesi kesildi. "Şimdiden ıslandım ve sana dokunmadım bile. Ne kadar dokunmamı istiyorsun?"

"Oramı yalayıp amımı daha önce kimsenin ıslatmadığı kadar ıslatıp ıslatamayacağına bağlı." Kızarıırken bile yüzündeki gülümseme şeytaniydi. Sınırlarımı nasıl zorlamak istediğini görmek hoşuma gidiyordu.

"O pis ağzınla, ceza olarak seni ısırmalıyım."

Bir parmağımı yarığının üzerinde gezdirdiğimde hâlâ elinde telefon vardı ve titrerken telefonu göğsüne bastırdı. Ben onu ileri geri ovalarken o uygulamaya hiç dikkat etmiyordu. Diğer elimi kendime saklamaya, kendimi tamamen bacaklarının arasına yerleştirip onu tatmamaya ve bunu sadece bir ders olarak tutmaya çalışılıyordum. Artık ona zevk verecek kişinin ben olduğumu, başka bir yere bakmasına gerek olmadığını bilmesi gerekiyordu.

Kalçaları ileri geri sallanırken bile içini çekerek telefonuna döndü. "Sanırım bu adam iyi biri olabilir."

Lanet olsun. Bu gerçekten oluyor muydu? Ben onu boşaltırken o başka erkeklere mi bakılıyordu?

"Göster bana."

Telefonunu ekranını saklıyormuş gibi omzunun üzerinden tutarken gözleri bana kaydı. "Asla olmaz." Bir parmağımı yavaşça içine kaydurdım ve göz kapakları inlerken sarktı, "Hiçbiri bunun kadar iyi olmayacak." "Ne?" diye sordum. Ben sordum. Son cümleyi mırıldanmıştı ama Bunu çatılardan haykırmasını istedim. Lanet olsun, kimse daha iyi olamazdı.

"Hiçbir şey." Başını ileri geri salladı, kalçaları parmağımın üzerinde aşağı yukarı hareket ederken gözleri kapalıydı.

Ve onun uyarıldığını duydum, o kadar sıırılsıklamdı ki hareketleriyle sesler çıkarıyordu. Ben onu böyle hissettirirken o adamlar umurunda bile olamazdı, değil mi?

"Olive, hadi ama, ben bir *arkadaşım*," diye alay ettim onunla. "Şu anda öyle olduğumuzu söylemiştin. Bana bir eşleşme göster. Sağa mı sola mı kaydırman gerektiğini söyleyeceğim."

"Aradaki farkı biliyor musun?"

"Uygulamayı kullanmıyor olmam, onu nasıl kullanacağımı bilmediğim anlamına gelmez."

İçini çekti ve kıpırdanarak benden uzaklaştı. "Peki, tamam. Dürüst ol, tamam mı?"

"Hayır." Kalçasını kavradım ve onu kendime yakın tuttum. "Ben sana dokunurken sen de bana göster."

"Ne?"

"Beni duydun." Sesim alçak ve emrediciydi. "Bu kötü bir fikir," diye uyardı ama ben kabul etmedim. Şimdi. Bir haftadır her gece bana karşı uyuyordu ve ben artık buna dayanamıyordum.

"Neden? Eğer bir erkek seni benim kadar heyecanlandırmıyorsa, zaten onu şımartmamalısın. Sana sadece bir örnek veriyorum." Bacaklarının arasına oturabilmek için elimi belime dolamadan önce bacağında gezdirdim.

Ondan damlayan bir damla uyarılmaya dokundum ve klitorisine doğru sürükledim. Tısladı ve ben de kıkırdadım. "Keşke şu anda amının ne kadar güzel göründüğünü görebilseydin. Benim için çok hazırsın."

Titrek bir nefes aldı. "Dimitri," diye inledi ve gözleri nihayet benim üzerimdeydi, görmek istediğim aç bir ateşle yanan sıcak çikolata.

"Devam et." Başımı telefonuna doğru eğdim. "Bana bir erkek göster."

"Şu anda bu umurumda değil." Klitorisine daha fazla sürtünme sağlamak için kalçalarını döndürdü ve ben de ona istediğini verdim, başparmağımı şimdi şişmiş demete bastırdım. Göğüs uçlarının gömleğinin altında nasıl büzüştüğünü gördüm ve muhtemelen daha fazlası için yalvarmamak için dudağını ısırıldı.

"İstiyorum." Her şey için sadece bana bakmasını isterken başka bir yere bakmasını önemsiyordum. Elimi çektim ve bir kaşımı kaldırdım. "Eğer gelmek istiyorsan, iyi bir kız olacaksın ve beni dinleyeceksin. Yapabilir misin?"

O güzel gözlerini bana dikti ve sonra içinden küfretti. "Peki." Telefonunda birkaç tuşa basıp bana doğru çevirdi, ben de bir parmağımı içine sokup başparmağımı klitorisinin üzerinde sola doğru kaydardım. "Sola."

"Tanrım," diye mırıldandı başparmağı ekranda gezinirken. Bana daha fazlasını gösterirken klitorisi üzerinde yuvarlanma hareketimi sürdürdüm.

"Sola, Olive. Tekrar sola. Sol," diye tekrarladım, kalçaları elime sürtünürken, uyarılmışlığı artık elimden aşağı damlıyordu. "Lütfen bana bundan daha iyi bir şey bulacağımızı söyle."

"Bazıları güzel," dedi nefes nefese. Mırıldandım ve klitorisini ağzıma almak için eğildim. Dilim o hassas noktaya bastırdı ve ne kadar tatlı olduğunu tattım.

Hepsi benim için.

"Güzel olanı istemiyorsun, Olive. Sen bunu istiyorsun. Seni boşaltmamı ve o adamların hiçbirinin senin amına böyle bakamayacağını söylememi. Bunu biliyorsun."

"İstiyorum," diye inledi. "Lütfen. Lütfen."

Kalçaları şimdi daha hızlı hareket ediyordu. Ne istediğini biliyordum ama bunun için onu zorlamam, her seferinde bana sahip olmanın nasıl bir his olduğunu ona göstermem gerekiyordu. Sadece bir ya da iki kez değil. Çünkü biz sadece şımartan arkadaşlar değildik. Ben de işin içindeydim. Takıntılıydım. O, vazgeçemeyeceğim bir yatırıma dönüşmüştü, bu şehre değil. "İşte bu. O kadar tatlı ki sana o orgazmı yaşatmam için bana yalvaracaksın. Bana başka bir eşleşme göster."

"Dimitri." Şimdi benim adımı mırıldanıyordu ama bir başkasını kaldırdı.

"Onunla fotoğraf çektirmek yok."

"Bilmiyorum." Artık umursamıyordu.

"Belki de doğru kişi odur. Yoksa onunla eşleşirdin." Seksine pompaladığım hızı yavaşlattım, ama şimdi iki parmağımı içeri kaydardım. "Bana ondan bahset."

"Bilmiyorum. Bilmiyorum, bilmiyorum." Bacakları titriyordu ve klitorisi hareketle parlıyordu. Onu tekrar ağzıma almak istiyordum ama bunu açıkça belirtmeliydim.

"Onun nesi bu kadar iyi?"

"Uzun boylu. Aynı ilgi alanlarına sahip. Benim yaşımda. Uygulamanın onu neden sevdiğini bilmiyorum."

Mırıldandım. "Sağa kaydır o zaman. Bakalım."

Hızlıca sağa kaydırdı ve sonra telefonunu yere attı ve klitorisini sertçe çimdiklediğimde çığlık attı. "Sana bunu hissettireceğini mi düşünüyorsun?" Eğer evet deseydi, muhtemelen bütün gece onu uçurumun kenarına getirecektim.

Bir parmağımı daha soktum ve elleri buklelerine giderken kalçaları aşağı indi ve sırtını kamburlaştırdı. Vay be. Çözüldüğünde çok güzeldi.

"Bu çok iyi, Dimitri." Nefesi ismime takıldı ve ben de sesini kataloglamaya çalıştım. "Çok, çok, çok iyi."

"Seni bana karşı hissettiğim her gece sana bunu yapmalıyım. Bana bu kadar yaklaştığında. Bunu istiyorsun, değil mi?" Bunu itiraf etmesini istedim. Çünkü her sabah yataktan fırlayıp benden uzaklaştığını hissediyordum ve sonra orada uzanıp peşinden gitmemek için kendimi zor tutuyordum.

"Seni istiyorum, evet."

"*Sadece* ben." En hassas olduğunu bildiğim noktayı pompalayabilmek için parmaklarımı onun içinde kıvırdım ve nefes alıp adımı inletirken tüm vücudu gerildi. "Görüyorsun ya Olive, seni böyle boşaltabilecek tek kişi benim."

"Evet, sadece sen," diye sanki inanıyormuş gibi tekrarladı. "İsa-"

"Hayır, bebeğim. Benim. Uygulamadaki bir adam ya da İsa değil. Ben artık senin yüce varlığınım. *Bana* şükret."

G noktasına tekrar tekrar dokunduğumda inledi, Son orgazmını da sağarak çıkardı. Göğüslerinin hareketleriyle nasıl zıpladığını, dolgun dudaklarının nasıl bir O harfi oluşturduğunu, ben onunkileri tutarken gözlerinin benimkilere nasıl kilitlendiğini izledim. O benim merhametime kalmıştı ve ben de resmen kendimi tamamen ona adamıştım.

Onu elimde tutmak için elimden gelen her şeyi yapacaktım. Yine de, o arkadaşlık uygulamalarında başka erkeklere bakarken onu anlamsızca becerirsem, işlerin bulanıklaşacağına dair bir his vardı içimde.

Hayatımda ilk kez aldığım riskten dolayı gergindim, ilk kez danstan zevk almayacağımdan emin değildim.

Onun da benim gibi saplantılı hissetmesi gerekiyordu. O da bunu istemeliydi. Sadece arkadaşım olmanın yeterli olmadığını anlamasını sağlamalıydım.

Asıl soru, onun böyle düşünüp düşünmeyeceğiydi. Olive şu anda kalbimi kırma ve beni yok etme yeteneğine sahipti. Seçim yapmasına izin vermek istediğimden emin olmasam da sonunda bu onun seçimi olacaktı.

Yirminci Bölüm

ZEYTİN

PARMAKLARINI İÇİMDEN ÇIKARDI VE BEN DE BACAKLARIMI AÇTIM ÇÜNKÜ

Onun siki için her zamankinden daha hazırdım. Şimdiye kadar aldığım en büyük erkekti ve onu tekrar hissetmek istiyordum, içime kaymasını ve beni daha önce olduğu gibi doldurmasını istiyordum. Şimdi onu arzuluyordum, elinin bıraktığı boşluğu hissederken amım neredeyse sarsılıyordu.

Yine de, o yeşil gözleriyle bana baktı ve içimde olan üç parmağını ağzına yerleştirdi. "Ne kadar tatlı, küçük bir amcığın var, *dostum*" demeden önce onları emerek kuruttu.

Sesi en iğrenç yorumları bile
O kadar yumuşak ve erotik bir şekilde söylüyordu ki, ilk başta ne dediğini anlamadım. Anladığımda ise midem isyanla doldu. Bundan sonra hâlâ arkadaş mıydık?

Devam ederken yatıştırıcı olmaya çalışıyormuş gibi bacağımı sıktı. "Umarım o uygulamadaki adamları da bu standartta tutmayı başarırısın. Bunu hak ediyorsun."

Tüm vücudumun utançla alevlendiğini hissettim. Bu şimdi bir fırça mıydı? Sadece eğlendiği biri miydim? Eğer öyleyse, başladığı işi bitirebilirdi. Şortunu indirmesini ve üzerime çıkmasını bekliyordum ama o

Aslında yatağın kendi tarafına geçti ve başını ayaklarımın yanındaki yastığa koydu.

"Ne yapıyorsun sen?" Battaniyeden fırlayarak ağzımdan kaçırdım.

"Yatmaya gidiyorum."

"Ne? Neden?" Yan dönüp bana bakarken kaşlarımı çattım. "Biz gitmiyor muyuz... bilirsin işte?"

"Neyi biliyorum?" Sesindeki neşeyi duydum.

"Şey, ben sadece senin kendin için bir şeyler yapmak isteyeceğini düşündüm..." Kendimi daha fazlasını söylemeye zorlayamadım, bu yüzden o konuşana kadar aramızdaki sessizliğin uzamasına izin verdim.

"Hayır. Eğer sadece arkadaşsak, bu gecelik bu kadar yeter. Sabah toplantılarım var."

Ona bağışlamak istedim. Bu şekilde bitmemesi gerekiyordu. Beni yatak başlığına vurması ve sahip olduğu en iyi şey olduğumu söylemesi gerekiyordu. Sonra uyumaya gidecek ve sonuçlarıyla daha sonra ilgilenecektik.

Derin bir nefes aldım ve umursamamaya çalıştım.

Belki de farklı bir yerde bunu yaptığı başka biri vardı. O an gerçekten midem bulandı ve sanki içim de yemekle doldu. En azından burada aramızda daha fazla bir şey olduğuna inandırılmıyordum. "Doğru. Tabii ki. Anladım."

"Neyi alayım?"

"Seyahat ederken tanıştığından emin olduğum kadınlar olduğunu biliyorum." Bunu yüksek sesle söylemek tamamen mantıklıydı ama midem düğüm düğüm oldu. "Yakında tekrar gideceksin. Aslında bunu benimle yaptığın için bile teşekkürler," diye homurdandım utanç içinde.

"Az önce ne dedin sen?" diye mırıldandı alçak sesle.

"Boş ver." Yanıma doğru biraz daha kaydım ve komodinin ışığına vurdum. Sadece bu gecenin bitmesini istiyordum. "Ayrıca, başın aşağıda uyumak zorunda değilsin."

"Sanırım bu noktada olabilirim" diye gürledi.

"Burada olman gerçekten ve gerçekten umurumda değil." Yastığımı öfkeyle kabartmak için doğruldum ve yatağımın kenarına uzandım.

şortumu almak için yatağa uzandım. Onları tekrar giydikten sonra vücudumu tekrar aşağı attım. "Zaten diğer odanın yatağı gelene kadar sadece birkaç gece daha geçecek."

Ondan uzaklaştım ve bunu düşünmemeye çalıştım. Bu en iyisiydi. Yüzü olmayan Bay Mükemmel'e mesaj atmaya çalışmalı ve umarım bir bağ kurmalıydım. Ama sonra arkamda bir hışırtı hissettim ve yastığını başımın yanına koyarken esen rüzgârı duydum.

Sonra vücudu benimkinin etrafında kıvrıldı ve beni kendine çekmeden önce kolu belimde sıkılaştı. "Az önce yine amının tadına baktım ve başka bir kadınla birlikte olmak için ülkenin dört bir yanına uçmayı düşündüğümü mü sanıyorsun?"

"Şey... Ben..." Ne söylemem gerekiyordu?

Kaydığını hissettiğimde eli karnımın derisini yumuşattı, sonra battaniyemin altına girdi ve uzunluğunu kıçımda hissedebileceğim kadar yaklaştı. "Her sabah hissettiğim şey bu. Kıçın sikime yaslanmış, gittikçe yaklaşıyor."

"Biliyorum," diye itiraf ettim, yüzümü buruşturarak. "Uyurken senin tarafına doğru kayıyorum. Dediğim gibi, diğer yatak yakında gelecek ve bu arada aramıza bir yastık koyabiliriz. Özür dilerim-"

Şortumu arkadan kalçalarımın altına indirirken kıkırdadı. Ben daha bir şey söyleyemeden çıplak siki kıçıma dayanmıştı ve mırıldandı: "Sert sikim sana dayalıyken bile tek istediğimin özür dilemek olduğunu mu sanıyorsun?"

"Ben... Bilmiyorum." Daha fazlasını isteyeceğini umuyordum.

"Her gün seni ne kadar çok istediğimi saklamaya çalışıyorum Bal Arısı ve bu tam bir işkence. Seninle yataktayken düşündüğüm tek kişi sensin, günlerdir düşündüğüm tek kişi sensin ve seyahat ederken düşüneceğim tek kişi sensin."

"Oh." Nefes aldım çünkü şimdi uzunluğu amıma o kadar yakın yukarı ve aşağı hareket ediyordu ki her tarafım ıslanmıştı

Tekrar.

Saçlarımı kavradı ve merkezimin onun için daha erişilebilir olması için beni bir açıyla aşağı itti ve kalçalarımı ona doğru çekti. "Senin için de aynısı olacağını söyle, Olive. Seni becerirken beni de düşünceğini söyle."

"Yapacağım. Şu anda bunu düşünüyorum."

"Her zaman içine girip çıkarken beni düşünmeni istiyorum." Ucunu tam girişime koydu. "Bir uygulamadaki lanet olası bir adamı değil."

"Dimitri," diye nefes aldım. Bu adil değildi ve o da bunu biliyordu. "Uygulamadan birini bulmamı istemen gerekiyordu."

"Benden başka kimseyi bulmana gerek yok." İçime kaydım. Sonra, siki tıpkı hatırladığım gibi beni gerdi - neredeyse acı verecek kadar ama bir şekilde sadece zevkle. "Bu amcığa mükemmel uyuyorum. Onu sırılsıklam yapıyorum, böylece onu becerebiliyorum. Seni o kadar iyi boşaltıyorum ki içinde olmasını istediğin tek kişi benim."

İnledim ve adını haykırdım ama kabul etmedim. Onu bu şekilde istememem gerekiyordu. Bunun işe yarayacağını düşünüyorsak inkar ediyorduk.

Yine de arzuya karşı koyamadım, ona karşı koyamadım. Beni arkadan becerirken saçlarımı kabaca tutmasına izin verdim ve her santimini aldım çünkü bunu istiyordum. Onu istiyordum ve o da bunu biliyordu.

Beni merhametine bıraktığını biliyordu.

Kulağıma mırıldandı, "Bana seni en iyi benim becerdiğimi söyle, Bal Arısı. Bu tatlı amcığın tamamen benim için olduğunu söyle."

"Bu gece senin, Dimitri."

Hırladı ve daha sert bir şekilde içime girdi, kavrayışı kalçamda morarmaya başladı. Bu hissi seviyordum, sanki sahip olabileceği her şeye sahip olmak istiyordu. "Sadece bu gece için mi yoksa sonsuza kadar mı? Bunun nasıl bir his olduğunu unutmayacağım. Sen de unutmasan iyi edersin. Sakın unutayım deme."

Beni kabaca sikerken ve içime boşalırken bunu tekrar tekrar söyledi. O zaman ben de onun etrafında sarsıldım,

Parlak beyaz ışık tüm dünyamı kaplarken haykırıyordum. Orgazm o kadar baskındı ki bedenim gevşerken gerçekliğe geri dönmek canımı acıttı. Sanki onun boşalmasının içimde bir geceden çok daha uzun süre kalmasını istiyordum.

Bunun bir geceden daha fazla süreceğini düşünmekle yanılmış ve hayal görmüştüm. Derin nefesler aldım ve ellerim saçlarımın arasından geçip göğüs uçlarımı okşamak için göğsüme, oradan da beni kendine çekmek için karnıma doğru ilerlerken gözlerimi sımsıkı kapattım.

Şimdi sarılacağımızı düşünüyor olamazdı. Bu iş bitmişti. Öyle olmalıydı.

Hemen sonra ayrılmak için elimden geleni yaptım.

"Ne yapıyorsun?" diye homurdandı boynuma sokulurken.

"Gidip elimi yüzümü yıkamalıyım ki uyuyabilelim."

"Sabah yıkanırsın," diye mırıldandı sanki yarı uykuluymuş gibi.

Ben de uykuya dalıyordum. "Dimitri, seksten sonra sarılmak çizgileri bulanıklaştırıyor. Sana sarılmadığımı söylemiştim."

"Sıra falan yok. Sen buradasın. Benimlesin. Benimsin. Şu anda sikim o kadar içinde ki, ben de seninim diyebilirim." Boynumu öptü, kulağımı ısırды ve daha iyi emdi, sonra içimden çıktı. Banyoya gitmek için ayağa kalktı. Döndüğünde elinde sıcak bir bez vardı. Kalçama dokundu. "Benim için aç, tatlım."

"Gidip kendim temizleyeceğimi söylemiştim." "Ama yine de buradayım, senin için yapıyorum."

Neden buna ihtiyaç duyduğundan emin olmadığım için dudak büktüm ama gözleri şimdi bacaklarımdaydı, kararlıydı. "Neden?" diye sordum. Bacaklarımı onun için açarken sordum.

Sıcak bezi yavaşça her bir uyluğuma, sonra da her bir hassas bölgeye doğru sürükledi. "Sana erkek arkadaş malzemesinin ne olduğunu gösteriyorum."

Bunu söylerken, görevine odaklanırken, birbirimize duyduğumuz arzunun birlikte yarattığımız kanıtlarını temizlerken gözümü ondan alamıyordum. "Bir erkeğin bunu her seferinde yapmasına imkân yok."

"Eğer istersen yaparım," dedi usulca. "Ya da sen istersen kendimi senin üzerine bırakırım."

"Bir kız bunu neden istesin ki?"

"Çünkü bu sadece ve sadece benimle olduğun anlamına geliyor, Olive.

Bazı kadınlar benimle birlikte olmak istiyor."

Bunu söylerken içimde kelebekler uçuşmasından, sıcak bezin klitorisimin üzerinde gezinmesinden nefret ediyordum. "Sadece seninle birlikte olmanın neredeyse imkânsız olduğunu biliyor olmalılar."

"Öyle mi?" diye fısıldadı, ne diyeceğimi bilemediğim için yanıt vermedim. Temiz bir bezi daha vücudumda gezdirmesine izin verdim, o da bunu yavaş ve hassas bir şekilde yaptıktan sonra kirli çamaşırların arasına attı ve yanıma uzandı, hâlâ çırılçıplaktı. Aletini tekrar hissettim, onu tekrar arzuladım, neredeyse tekrar içine girecektim, ama sonra mırıldandı, "Uyu, Bal Arısı. Uyu artık."

Bölüm Yirmi Bir

ZEYTİN

ERTESİ SABAH BENDEN ÖNCE UYANDI.

nedenini tam olarak biliyordum. Telefonum öğlene yaklaştığını söylüyordu ama ona bakarken görsel aurayı gördüm. Başım zonkluyordu ve migrenim şiddetle geri dönmüştü. Acı içinde inleyerek banyoya gittim ve yatağıma uzanırken gözlerimin üzerine örtmek için bir bez aldım.

Muhtemelen çok uzun süre öyle kaldım.

"Yürüme zamanı-" Kapı aralığından sesini duydum. "Ne oluyor lan? Sorun ne, Bal Arısı?"

"Şşşt." Gözlerimi kapalı tuttum ve acıyı uzaklaştırmaya çalıştım. Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmem gerekiyordu ve mahallede birlikte yaptığımız yürüyüşler önemliydi. "Yine migrenim tuttu. Uyuyacağım ve sonra yürüyebiliriz-"

"Lanet olsun. Bütün sabah mı? Sadece uyuyorsun sanıyordum," diye mırıldandı ve sesi çok yakındı, sanki koşarak yanıma gelmiş ve yanımda diz çökmüştü, sanki umurundaydı.

"Sorun değil. Yakında doktorumu arayacağım ve bazı şeyleri değiştireceğim. Sadece bir saate ihtiyacım var ve gidebiliriz-"

"Hiçbir yere gitmiyoruz." Ses tonu kesindi. "Sana Advil getireyim." Bir duraklama oldu. "Motrin? Neye ihtiyacın var? Bunları ne sıklıkla alıyorsun, Olive?"

"Sorun yok." Yine de yüzümü buruşturdum. "Sadece Motrin lütfen."

Ayak seslerinin gittiğini ve geri geldiğini duydum. Yatak odasının panjurlarının kapandığını, kapının kapandığını duydum ve sonra gözlerimdeki bezi kaldırdı. Orada, ondan görmeye alışık olmadığım bir endişeyle duruyordu. "Motrin, su ve başın için buz torbası getirdim."

Haplara uzandığımda başını salladı ve ulaşamayacağım bir yerde tuttu. "Ağzını aç." Hapları dilimin üzerine yerleştirirken çok nazikti ve sonra bardaktan suyu içebilmem için başımı biraz kaldırdı. Sonra bardağı komodinin üzerine koydu ve banyoya girerek bezin üzerine tekrar soğuk su döktü. "Gözlerini tekrar kapat."

"Dimitri, ben iyiyim. Alabilirim-"

"Şimdi seninle ilgileniyorum. Lütfen izin ver." Bezi tekrar gözlerimin üzerine koyarken tartışmaya yer bırakmadı ve ardından buz torbasını koydu. Yanıma oturduğunda yatağın onun tarafına doğru eğildiğini hissettim. Sonra başımı göğsüne yaslayabilmem için beni kucağına çekti.

Parmakları şakaklarıma masaj yaparken uyuyakalmışım.

İyi bir arkadaş olmaya başlamıştı. Özleyeceğim ama özlememem gereken biri. Onu rüyamda gördüm ve uyandığımda baş ağrımın geçtiğini gördüm. Mutfakta hışırtılarını duydum.

Ona teşekkür etmem ve yaptığının tamamen gereksiz olduğunu söylemem gerektiğini biliyordum. Bundan daha fazlasıydı, yersizdi ve gelecekte yapılmaması gerekiyordu.

Hâlâ bir önceki gecedен kalma küçük tişörtüm ve şortumla, ona ne kadar harika olduğunu söylemeye hazır bir şekilde oturma alanına doğru ilerledim. Ancak onu lavabonun başında, normal beyaz yakalı gömleği ve pantolonuyla kaşlarını çatmış doğum kontrol hapıma bakarken buldum. Yüzünde tiksintiyle arkasını okuyordu.

Sonra başını sallıyor ve kendi kendine homurdanıyordu.
"Ne yapıyorsun?" Ayağımı yere vurarak sordum.
yerde onun açıklamasını bekliyordu.

"Başın daha iyi mi?" Soruyu bana yöneltti, benimkine cevap vermedi.

"Çok daha iyi." Başımı salladım.

"Güzel. Bunların hepsini okudun mu?" Haplarımı kaldırdı ve gözlerimi kapatıp ovuşturmadan önce inledim.

"Elbette... bir noktada yaptım ya da doktorum bana söyledi." Gözlerimi tekrar açtığımda, onun haplarımın her birini lavaboya attığını gördüm.

"Dimitri! Ne yapıyorsun?" Gördüklerim karşısında olduğum yerde donup kalmış bir halde çığlık attım.

Başını kaldırdı, bir başparmağını sertçe ambalaja doğru sürüklerken gözleri tamamen kararlıydı. Folyodan teker teker hızla çıktıklarını duydum. Bir sıra doğum kontrol hapi.
"Bunlardan kurtuluyorum."

"Aptal mısın sen?" Bağırdım ve hızla adaya döndüm, pakete uzanmaya çalıştım ama o paketi uzanamayacağım bir yerde tuttu ve yüzüme doğru salladı. "Çoktan gittiler. Hepsi boşa gitti."

Özür dilemedi. Pişman görünmüyordu. Onun yerine çöp öğütücüyü çalıştırdı.

"Seni aptal! Bunlar benim gerçek bir istemediğim bir *bebek*."

"İlginç." Sanki bu tamamen normalmiş gibi tezgâha yaslandı. "Neden tekrar çocuk istemiyorsun?"

"Şu anda sıradan bir konuşma yapacağımızı mı sanıyorsun?" Kanımın kaynamaya başladığını hissettiğimde gözlerim şaşkınlıktan kocaman açılmıştı. "Bu bir şaka mı? Tabii ki çocuk istemiyorum! Bu yüzden doğum kontrol hapi kullanıyorum!"

"Şey"-başını öne arkaya eğdi-"insanlar pek çok nedenden dolayı buna biniyor. Baldızım-"

"Umurumda değil." Ayağımı yere vurdum, ona ateş etmeye hazırdım. "Çocuk istemiyorum, Dimitri."

"Neden?"

"Sana ne bundan?" Ellerimi havaya kaldırdım. "Az önce doğum kontrol hapımdan kurtuldun!"

"Yaptım." Başını salladı ve pelüş beyaz kanepeye doğru ilerledi, zerre kadar endişelenmemiştı. "Muhtemelen migrenini azdırıyorlardır."

"Sen... Ben..." Derin bir nefes aldım. Birlikte yaşamak zorundaydık, iyi davranmak zorundaydık. Kendime, öfkelenmeme ya da aşırı tepki vermeme gerek olmadığını söyledim. "Senden yarın doktorumu aramanı ve senin yüzünden yeni bir doğum kontrol hapına ihtiyacım olduğunu söylemeni isteyeceğim."

"Doktorunuzla konuşmak istiyorum." Buğulu yeşil gözleri öfkeli bir ışıltıyla parlayarak bana doğru döndü. "Sana neden migreni ve kan pıhtılaşmasını şiddetlendirebilecek bir ilaç verdiklerini soracağım."

"Ne?" Bu doğru olamaz.

"Ambalajın arkasında yazıyor. Artık o boku almıyorsun."

"Belli ki. Onları kanalizasyona attığından beri. Bu tamamen aşırı bir tepkiydi Dimitri," dedim, hâlâ inanamıyordum.

"Bal Arısı, ne kadar acı çektiğini gördüm. Biri buna neden olursa, gelecekte bundan daha feci bir tepki bekleyebilirsin."

Ona başımı salladım, kızmalı mıydım yoksa sağlığını düşündüğü için çok tatlı olduğunu mu düşünmeliydim bilemiyordum. "Bununla başa çıkmanın yolu bu değil, farkında mısın? Aklına gelen ilk şeyi yapamazsın-"

"Ben hiçbir zaman riskleri tartmayan bir insan olmadım, Olive. Onları kanalizasyona attığımda ne yaptığımı biliyordum."

Bir elimi kalçama koydum ve sonra çıkardım. "Yani, doğum kontrolü olmadan benimle yatmak mı istiyorsun?"

Koltuktan kalktı, bana doğru yürüdü ve kollarını kavuşturarak ü z e r i m d e yükseldi. "Sen sadece

benimle uyuyor."

"Oh, lütfen. Durum böyle olsa bile, ki öyle olmayacak"-diye homurdandı ama ben devam ettim-"ya bir hata yaparsak? Berbat bir anne olurum ve ben çocuk istemiyorum-"

"Ben mi?" Bu cümleyi benim için bitirmeyi bekliyordu. O zaman gülümsedi bile, sanki bunu gerçekten düşünmüş, dengesiz bir psikopatmış gibi. "Senden bir çocuk sahibi olmayı umursamayacağımı söylediğimde şaka yapmıyordum, Bal Arısı. Sen burada kalırdın, evim dediğin bu küçük cennette kargaşa yaratırdık ve ben de senin içinde benim olanı taşıdığını görürdüm."

Bakışları gittikçe daha da açılmıştı. "Dimitri, bu... senin bir tür üreme sapkınlığın falan mı var?"

"Daha önce bilmiyordum. Ama artık biliyorum. Seninle birlikte. Sadece seninle." Midemdeki çırpıntıların durması gerekiyordu.

"Bu kesinlikle olmayacak."

"Çok iyi bir macera olurdu ve eğer şansını denersen, gerçekten eğlenceli bir dans olurdu, Honeybee."

"Her erkek için iyi bir macera mı?" Ses tonum yükseliyordu. Duygularımın kontrolünü tekrar kaybettiğimi hissediyordum. "Çünkü teknik olarak, yattığım herhangi bir erkek olabilir!" Çöp öğütücüsüne el salladım. "Yarın dışarı çıkıp biriyle yatabilirim ve bu-"

"Başka bir adama bakarsan ve o da seni becermeyi düşünürse, onu öldürürüm."

"Öyle değil... Kiminle yatacağıma sen karar veremezsin." Şimdi omzunu ittim.

"Evet. Aslında biliyorum. Ben senin erkek arkadaşınım," dedi sanki bu bir gerçekmiş gibi.

"Aman Tanrım. Aklını mı kaçırdın sen?" Ellerim buklelerime gitti ve onları çekti. "Dün gece çıkacağım erkekleri seçmeme yardım ettin. Sen benim *sahte* erkek arkadaşımsın!" Sanki tam olarak kabul etmiyormuş gibi mırıldandı.

Artık öyle değil. "Bundan emin değilmişsin gibi mırıldanma. İşte bu." Aramızda çılgınca bir hareket yaptım.

"Heyecanlandığında çok tatlı oluyorsun, Bal Arısı." Şimdi tamamen rahat bir şekilde tezgâha yaslanmıştı.

O zaman ona doğru yürüdüm ve göğsünü sertçe dürttüm. "Sadece sinirli değilim, çok kızgınım."

Kaşlarını çattı. "O kadar kızgın mısın?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Tabii ki kızgınım. Ne yaptığını yüksek sesle söyle. Bunu bir düşün."

"Doğum kontrol hapından kurtuldum." Çenesini ovuşturdu. "Peki, tamam. Bunu yüksek sesle söylemek kulağa kontrolcü, tamamen deli, hatta akli dengesi yerinde olmayan biri gibi geliyor. Yine de, konu sen olduğunda bunların hepsi olduğumu fark ediyorum."

"Umarım harika bir seçim yaptığını düşünüyorsundur. Çünkü artık Bay Mükemmel'le buluşmaya gittiğimde doğum kontrol hapi kullanmadığımı düşünebilirsin. Ve açıklığa kavuşturalım, *seninle* hiç yatmayacağım."

Başını salladı ve kasları gerildi. "Bal arısı, iyi şanslar."

Sonra odadan çıktı ve beni günün geri kalanında ilişkimiz hakkında düşünmeye bıraktı.

Ve ben yalnızken telefonum Bay Mükemmel'den gelen bir mesajla çaldı.

Bay Mükemmel: O fotoğrafta saçınızdaki çiçeği beğendim.

Ben: Eğer bir fotoğrafınız olsaydı, fotoğrafınızdaki bir şeyi beğendiğimi söyledim, Bay Mükemmel.

Bay Mükemmel: Çiçekçi Kız, er ya da geç.

Ben: Neden ben tezim üzerinde çalışırken sen de o resmi güncellemeye çalışmıyorsun?

Bay Mükemmel: Konu nedir? Belki ben yardımcı olabilirim?

Ben: Küçük bir topluluğun nüansları, içindikileri nasıl etkileyebileceği. Bu yaz işimle el ele gidiyor.

Bay Mükemmel: Bu yaz ne iş yapacaksın?

Ben: Esasen bir müşteri için bir topluluk hakkında bilgi almak.

İlginç. Hepsi bu kadar mı?

Bu soruyu anlamadım. Daha fazlasını yapmam gerektiğini mi söylüyordu? Gözlerimi kısıtım ve telefonu kapattım.

Tek yaptığım bu değildi. Onun yerine Dimitri ile uzun süreli bir ilişki numarası yapıyordum. Teknik olarak geçen gece hiçbir şeyi taklit etmemiştim. İçimi çektim ve yatağın ve masanın ne zaman geleceğini görmek için e-postamı kontrol ettim.

Gecikmişlerdi. Ama sadece birkaç gün daha.

Bu en iyisiydi. Onun yanında uyumak arkadaşlığımızın platonik kısmına zarar verdiğini kanıtladı. Onun çirkin davranışları yakınlığımız nedeniyle bulanıklaşıyordu ve ben kendimi bunu düşünürken buluyordum, bu da muhtemelen beni daha da çirkin yapıyordu.

O gece ona söylemeden erkenden yattım. Ona söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. İlişkımız zaten bulanıktı.

Yine de her zaman yaptığı gibi beni yatırdığını ve "İyi geceler Olive" diye mırıldandığını hissettim. Sonra beni kendine çekti ve sarıldı. Yuvarlanmadım. Onun yerine mışıl mışıl uyudum.

Yirmi İkinci Bölüm

ZEYTİN

SONRAKİ BİRKAÇ GÜN DIMITRİ ETRAFIMDA DOLANDI. O Yaptığı şey için ona kızamayacağımı hissettiğim noktaya kadar geçici ve aşırı yardımcı oldu.

Bir sabah uyandığımda gitmişti.

Sadece diğer odada değil, bütün evi terk etmişti. Pahalı makosen ayakkabılarından ya da arabasından hiçbir iz yoktu.

Telefonumu kontrol ettiğimde ondan gelen bir mesaj gördüm.

Dimitri: Bugün ofise gittim. Uyandığında bana mesaj at ve nasıl hissettiğini söyle. İstersen uğra.

Ben: Ben iyiyim. Burada kalıp çalışacağım.

Dimitri: Tezin ya da makalen üzerinde burada çalışabilirsin. Makale ne zaman teslim edilecek?

Ben: Hayır. Ayrıca doktorumu da aramam gerekiyor.

Bana birkaç gün daha ver, olur mu? Nasıl hissettiğini gördün mü?

Ona benden bunu istemeye hakkı olmadığını söylemek istedim ama yine de birlikte yaşamak zorunda olduğumuzu ve iyi niyetli olduğunu biliyordum.

Piyasadaki her hapın yan etkilerini araştırdıktan sonra

Pazar, zaten muhtemelen geri dönmek için bekleyeceğimi biliyordum.

Ben: Ne istersem onu yaparım. Bugün birlikte yürüyecek miyiz, yürümeyecek miyiz?

Tabii. Zamanında evde olurum.

En iyisi de buydu zaten, benim de çalışmam gerekiyordu. Diamond Syndicate kitabını tekrar çıkardım, bu sefer Dimitri'yle yaşamaya başladığımda ilk olarak paketlediğim bir kutu hatırayla birlikte.

Kutuda sadece annemin bana verdiği birkaç şey vardı: Boynunda her zaman taşıdığı kaligrafi kalemını tutan altın bir kolye, birkaç resim ve günlükleri. Onları her zaman yanımda taşımamı ve istersem kolyeyi takmamı söylemişti.

Ben hiç yapmadım.

Kendime, hat sanatının benim değil onun hobisi olduğunu söyledim. Kendime bunun bana yakışmayacağını söyledim. Bir sürü bahanem vardı. Gerçekten de, bunca yıldır hâlâ onunmuş gibi hissediyordum. Şimdi onu parmaklarımın arasında yuvarlıyor, kalemi tutuşunu, onunla yazışını, geceleri masasında onunla oturuşunu ö z l ü y o r d u m .

Anıları hissetmek acı veriyordu ama katartik de hissettiriyordu. Kalemi kutuya geri koydum ama yanağımı çiğnedim. Gitmiş olmasına rağmen ona daha yakın olmaya çalışmak birden o kadar da korkutucu gelmemeye başladı. Birden doğru gibi geldi.

Telefonumdan kaligrafi kalemlerine baktım ve birkaç şey sipariş ederek onları taradım. Bu hobiyi deneyecek ve belki de sevip sevmediğimi görecektim.

Sonra, Esme'nin numarasını çevirirken annemle benim çerçeveli bir resmimize baktım.

"Lütfen bana aramadığınızı söyleyin-"

"Öyleyim. Ve bunu benden başka neredeyse herkesin bildiğini bana söylemedin," diye çıkıştım.

Jameson'ın ailesinin ve Lucille'in kocası Earl'ün bu işe nasıl karıştığını planlamıştım.

"Herkes değil. Babam, Jameson ve babası, kesinlikle Lucille ve Earl. Baban... yani, tamam, mahallede tanıdığın pek çok insan var. Ama annen etkiliydi ve-"

"Neden bana söylemedi?" Parmaklarım kalemin altın işlemeleri üzerinde dans ederken iç çektim.

"Oh, Olive, eminim sana kendi yöntemiyle anlatmak istemiştir. Söylemiş olabilir. Belki de yeterince büyüyene kadar senin bu karmaşaya karışmanı istememiştir. Knox'a bak... tüm yanlış kararları o veriyor." O anda Esme'nin sesindeki acıyı duydum. Ona yakın olduğunu, bir zamanlar birbirlerini en iyi arkadaş olarak gördüklerini biliyordum.

"Hangi yanlış kararlar, Esme?"

"Anlatacak benim hikâyem değil, Olive." Esme'nin sesi sanki daha fazla konuşmak istemiyormuş gibi temkinli ve yapmacık çıkmıştı. "Gitmem gerek, tamam mı? O kitaba dikkat et." Ve telefonu yüzüme kapattı.

Buradaki insanlarla yakınlaşmazsam hiçbir şeyin bana açıklanmayacağını fark ettim. Bu yüzden, bu ilişkileri kurmaya devam etmeyi umarak yürüyüşümüze çıkmak için siyah yoga taytları ve spor sutyeni giydim.

Dimitri çok geçmeden, tam ben esneme hareketlerini bitirirken geldi. "Bu kıyafet yasadışı olmalı."

"Her yürüdüğümüzde bunu takıyorum."

"Ve her seferinde Jameson'ın gözlerini senin göğsünden ayırıp ayırmayacağını merak ediyorum," diye hırladı. Ona bu yürüyüşlerin toplumda yer edinmemiz için çok önemli olduğunu, bu şekilde arkadaş edindiğimizi ve Jameson'ın her zaman flörtöz bir arkadaşım olduğunu hatırlatmayacaktım.

"Sen sadece hayal etmek şeyler." I
fırçalanmış kapalı yorumunu duydum ve
başımı odamıza doğru eğdim. "Git, acele et ve üstünü
değiştir ki bu işi bitirebilelim. Bugün spa'ya da uğramak
istiyorum, belki bir bölümünü ben üstlenebilirim.

zaman saatleri." Koridorda yürümeden önce bana son bir kez daha baktı.

"Ne için? Daha fazla paraya mı ihtiyacın var?"

Bunu görmezden geldim. O da ben de yaşam masrafları için paraya ihtiyacım olmadığını biliyorduk. Kasaba dedikodularının beni de kapsamasına ihtiyacım vardı, bu insanlarla daha iyi arkadaşlıklar kurmama yardımcı olacaktı, kulağa çılgınca gelse de. "Makale ve tez konusunda bana yardımcı olacak."

Siyah spor şortu ve açık mavi ince bir tişört giyerek odadan çıktı. Göğüs kasları belirginleşmiş ve kolları tamamen ortaya çıkmıştı. Elinde benim sahte erik çiçeklerimden biri vardı. Kulağımın arkasına hafifçe yerleştirmeden önce buklelerimin bir kısmını düzeltti.

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

İşaret parmağını kaldırmadan önce sanki dünyasında her şey yolundaymış gibi bana başını salladı. "Su şişeni getireyim. Buz yok, değil mi?"

Şişeyi doldurmak için mutfığa giderken gözlerimi ona diktim. "Neden hazırlanmama yardım ediyorsun?"

"Neden yapmayayım ki?" Siyah su şişemi uzattı. "Ben senin erkek arkadaşınım, değil mi?" Verandaya çıkarken elini sırtımın küçük kısmına koydu.

"Kapalı kapılar ardında aşırıya kaçıyorsun," dedim ona.

"Hayır," diye cevap verdi ve sesi yüksek sesle patladı.

"İşte böyle

Olacak, Olive. Ben senin erkek arkadaşınım. Seninle ilgileniyorum.

Sen. Kabul ediyorsun. Şimdi, bugün spa'dan Madi'yi arayacağım ve senin için saat eklemesini söyleyeceğim. Kendisi müdür."

"Kim? Bekle... öylece mi?" Ellerimi havaya kaldırdım.

"Evet." Yürümeye başladığımızda, senkronize olduk ve o elimi tuttu. Yürüyüşümüzde el ele tutuşmamız normaldi ama her seferinde içimde kelebekler uçuşuyordu. "Aynen öyle, Olive. Onu birkaç ay önce işe aldım ama yirmi dakika uzakta yaşıyor çünkü apartman dairelerini kiracılar için onaylatamıyoruz. Henüz."

"Yani bana sadece iş mi verecek?"

"Ben söylersem yapar."

"Biraz iltimas gibi
görünüyor."

"Siz de aynısını yapmıyor musunuz? Bahse girerim
Esmen'in babasını arayıp pizzacıda iş isteseydiniz, size bir iş
verirdi."

"Evet,
ama..." "Ama
ne?"

Ne olduğunu bilmiyordum. Memleketime sızmış olması,
hemen bu kadar nüfuz sahibi olması garip geliyordu.
Diamond Syndicate'in onu kasıtlı olarak engelleyip
engellemediğini daha da merak ettim.

Tam kaldırımın sonuna geldiğimizde Lucille'i gördük ve
ona el salladık. "Hey, siz ikiniz. Bitkilerinizin birazdan
sulanmaya ihtiyacı olacak."

İkimiz de kaşlarımızı çatarak daha iyi günler gördüğü
kesin olan çalılara ve çiçeklere baktık. "Birini tutacağım,"
diye mırıldandı Dimitri bana, sonra da ona bağırdı, "Olive
beni içeride meşgul ediyor, Lucille. Ama kesinlikle
halledeceğiz. Yakında şehir dışında olacağım, o yüzden
yardıma ihtiyacı olursa hatırlatmaktan çekinme."

Gözleri bloğu taradı ve sonra parladı. "Ya da Jameson
yardım edebilir."

Jameson her zaman yaptığı gibi yan verandadaki
salıncağına oturmuş, Franny'ye kitap okuyordu. Adını
duydu ve başını kaldırdı. "Her konuda yardımcı olmaktan
mutluluk duyarım." Bana göz kırptı.

Lucille caddenin karşısına geçmeye başlarken Dimitri
kulağa "Eminim yardım etmekten mutluluk duyacaktır" gibi
gelen bir şeyler mırıldandı. Elini bırakmadan önce elimi
sıkıca kavradı. Sonra kolunu omuzlarıma doladı ve eğer
daha iyi bilmeseydim, Dimitri'nin kıskanç olduğunu ve hak
iddia etmeye çalıştığını tahmin ederdim.

"Siz ikiniz normal günlük yürüyüşünüz dışında ne
yapıyorsunuz?" Lucille bahçe önlüğündeki kiri silerek
yaklaşırken sordu.

Yürümemize alıştığını duymak güzeldi. Bunu normal
rotamız haline getirmiştik çünkü

Stratejik olarak kurul üyelerinin çoğunun evinin önünden geçmek istedim. Şimdi o kuruldaki herkesin Diamond Syndicate'in bir parçası olup olmadığını merak ediyordum. Lucille ve Earl, Jameson, Jameson'ın bir blok aşağıda yaşayan ailesi, benim ailem ve Esme'nin babası da vardı.

Dimitri'nin uzaktan görünen apartmanına bakarken iç geçirdim. Eklenen her şeye bakınca, hiçbirinde kusur bulamadım. Güvenlik, güzel ve yeni bir bina, çiçeklerle dolu taze bir perakende alanı, yeni çatılar ve güncellenmiş iç mekanlar vardı.

Değer üretmişti. Ancak Diamond Syndicate'in düşmanlarıyla bağlantılı şirketleri getirdiyse, bunun bir önemi yoktu.

"Sadece spa'da birkaç saat geçirmem konusunda konuşuyorduk," diye bilgi verdim.

"Oh! Bu harika olur. Saçımı yapmanı çok isterim. Makalen nasıl gidiyor?"

"Neredeyse bitti," dedim bitmemiş olsa da. Bunun yerine Esme'yle konuşmamı düşündüm, onun bu gizli topluluğa ne kadar dahil olduğunu merak ediyordum.

Jameson fazla ilgili görünen bir ifadeyle, "Ne makalesi?" diye sordu.

Lucille ona el salladı. "Merak etme Jameson. Çıktığında görürsün. Dergimde sürpriz makaleler olmasını ne kadar sevdiğimi bilirsin."

"Yine de çok fazla sürprizle karşılaşmamalıyız, Lucille," dedi, devam etmeden önce sesinde biraz uyarı vardı, "Bu arada, Cuma günü mangala geliyor musunuz?"

Haftalık topluluk takviminde görmüştüm ve davet edildiğimizi hatırladım. Dimitri hemen ertesi gün şehir dışına çıkacaktı. "Muhtemelen hayır. Dimitri -" Dimitri'nin "Evet" demesiyle başladım.

"Ertesi gün çalışmayacak mısın?" Ona fısıldadım.

"Bu, bir gece önce müstakbel eşimle dışarı çıkamayacağım anlamına gelmez."

Onun sevgi dolu bakışları karşısında kalbim göğüs kafesime çarptı. Jameson'a dönerken tepkimi kontrol altına almaya çalışarak tatlı tatlı gülümsedim. "Orada olacağız." Başımı salladım. "Büyülü orman temalı, değil mi?"

"Melly!" Evinden çıkmakta olan kadına el salladı. "Dışarıdaki ızgarada abartılı bir gösteri mi yapıyorsun? Büyülü bir tema mı?"

Melly çiçek tarhını temizlemeye çıkmış gibi bahçe aletini tutuyordu ama en dar beyaz jean şortu ve kovboy çizmeleriyle zıplaya zıplaya geldi. "Biliyorsun Jameson. İyi bir kostüm mü planlıyorsun?"

Adam başını salladı ama kadının gözleri şimdi lazer gibi Dimitri'ye odaklanmıştı. "Dimitri, lütfen bana geleceğini söyle. Daha önce hiç gelmediğini biliyorum ve sana Paradise Grove'da nasıl çalıştığımızı göstermeyi çok isterim."

Beni açıkça görmezden geldi.

Lucille de tıpkı benim gibi onun peşindeydi. "Melly, eminim Olive müstakbel kocasıyla katıldığında ona gösterecektir."

Melly'nin boştaki eli kalçasına gitti. "Elbette. Bunu biliyorum Lucille." Konuyu değiştirmeden önce yaşlı kadına ters ters baktı. "Bu arada, Earl nerede? Son zamanlarda onu ortalıkta göremedim," diye atıldı Melly ve işte o zaman Lucille'in biraz büzüldüğünü gördüm, sanki Earl'den hiç bahsetmek istemiyormuş gibiydi. Öfkeli biriydi ve büyürken kavgalarını duyardık ama onun hakkında başka pek bir şey bilmezdik. Lucille'e göre iyi bir adamdı ve emekli olmadan önce de iyi bir memurdu.

"Melly, burnunu sokma," diye azarladı Jameson onu.

Lucille omzuma dokunmadan önce ona hafifçe başını sallayarak teşekkür etti. "Çalışmaya başladığında saatlerini bana bildir, Zeytin Arısı. Makalenі de hemen bana gönder.

Dergiyi önümüzdeki ayın sonlarına doğru basıyoruz," diye homurdandı ve sonra sinsice uzaklaştı.

"Aklını kaçırıyor, yemin ederim. O dergiyi nasıl çıkarıyor, aklım almıyor," diye fısıldadı Melly. Dedikodu yapmak istesem bile Lucille hakkında konuşacak biri değildim.

"Lucille'in aklı her zaman başındadır," diye karşılık verdim ama Melly dikkatini Dimitri'ye vermişti bile.

"Dimitri, bu ofislerin açılması ve yeni gelenlerin taşınmaya başlaması için çok, çok, çok heyecanlıyım. Açıkçası buralarda daha fazla şeye ihtiyacımız var."

Dimitri ona "Bence iyi iş çıkaracaklar," diye bilgi verdi. "Hatta o kadar iyi ki, yatırım yapmayı düşündüğümüz başka bir toplulukla ilgili araştırma yapıyorum."

"Bu kasabadan şimdiden sıkılmaya mı başladın?" Jameson espri yaptı. "Bundan asla sıkılmayacaksın Jameson. Bu

Biri benim kızımın kalbine sahip." Başımın yan tarafını öptü. "Evet. O herkesin kalbini kazanmış olsa bile Bunu biliyorum," dedi Jameson, gözleri benim üzerimdeydi. "Olive, bu hafta ya da önümüzdeki hafta öğle yemeği için boş vaktin var mı? Yazdığın makale hakkında daha fazla şey duymak isterim."

"Oh, tabii. Yakında bir şeyler planlarız, tamam mı?"

Dimitri bir şey söylemedi ama elinin beni ileri doğru yönlendirdiğini hissettim, sanki Jameson'la bugünlük konuşması bitmişti. "Sonra görüşürüz çocuklar."

Jameson veda etti ve yürürken Dimitri'ye baktım, "Başka hangi topluluk?"

"Sana göstereceğim." Gözlerinde bir parıltı vardı. "Bu gece daha sonra bakabiliriz ve sen de bana ne düşündüğünü söylersin?"

Kalbimin küçük bir parçası yerinden fırladı. "Neden?" Fısıldadım. "Sen burada büyüdün. Muhtemelen onlar hakkında daha çok şey biliyorsundur. benden daha fazla."

"Yani yapacağın başka bir büyük yatırım için dürüst fikrimi mi istiyorsun? Bunu sana verebilecek nitelikte olduğumu mu düşünüyorsun?" Kaldırıma baktım ve çok

fazla anlam çıkarmamaya çalıştım.

"Neden senin fikrini almayayım ki? Üzerinde çalışırken yanımda olmanı isteyeceğim için en nitelikli kişi sen olabilirsin."

Küçük bir andı, başka hiç kimsenin fark edemeyeceği kadar küçük. Yine de küçük anlar bazen bir insanın hayatındaki en büyük etkiyi yaratır. "Ben sadece... Rufford ile araştırma üzerinde çalışırdım ve o benim önemli olmadığını düşündüğüm şeyleri söylerdi ve-"

"O adamın ne söylediği umurumda değil Olive. Senin fikrin benim için önemli."

"Tamam," diye fısıldadım çünkü bu benim için sandığımdan çok daha fazla şey ifade ediyordu. O anda Rufford'un bana gerçekten hiç saygı duymadığını anladım, ne üvey annem ne de babam. Ama Kee saygı duyuyordu ve ben de onu dünyanın dört bir yanında takip ediyordum. Eğer beni yeterince önemli hissettirirse, Dimitri'nin planını da uygulayabilirdim.

Sonra Dimitri açıkladı: "Biliyorsun, Cumartesi günü tekrar yola çıkmam gerekiyor. Sen de benimle gelsen?"

"Oh." Duyurusu nedense içime bir bıçak saplanmış gibi hissettirdi. Sanki onun burada olup olmayacağını umursuyormuşum gibi içim burkuldu. "Hayır. Kalıp yatağı teslim aldığımızdan ve bu makaleyi bitirdiğimizden emin olmam gerekiyor. Yönetim kurulu toplantısı yaklaşıyor."

"Yani?" Şu anda HOA ve yönetmelikleri hiç umursamıyor gibi görünüyordu.

Ona şunu hatırlattım: "İnsanların senin konutların ve ofislerin için oy vermesini sağlamalıyız Dimitri. Ben burada kalıp bunun üzerinde çalışacağım."

"Belki. Ya da belki de değil," diye homurdandı ve bir anlığına, yatırım için orada olmasaydı nasıl olurdu diye merak ettim. Ya benim için orada olsaydı?

O gün, doğum kontrolü ya da takılma konusunda ona kızmamayı seçtim. Onunla gerçekten çıksaydım nasıl olurdu diye düşünmeyi seçtim. Ve düşündüğüm şey kalbimin çılgınca, mutlulukla ve korkuyla çarpmasına neden oldu.

Yine de çocukluğumun geçtiği eve yaklaştığımızda durdu. Genelde önünden geçerken evde kimse olmazdı ama şimdi ön kapı açılıp kardeşim elinde basketbol topuyla dışarı çıktığında kaldırımda donup kaldım. Her zaman oynardı ama döndüğümünden beri oynadığını hiç görmemiştim.

"Bu senin kardeşin mi?" Dimitri sordu.

Başımı salladım ve dudağımı ısırdım. Bunca zamandır onu dışarıda yakalamayı umuyordum ama şimdi gerçekleştiğine göre ne yapacağımdan emin değildim.

"Evet ama beni görmezden geliyor ve bana kızgın Dimitri," diye fısıldadım çünkü hissettiğim duyguları serbest bırakmadan söyleyebileceğim tek şey buydu. Dimitri'ye Knox'la ilgili sorunun ne olduğunu tam olarak söylememiştim, sadece bir sorun olduğunu söylemiştim. Ona ilaçları açıklayamadım. Çok karmaşık, çok acı verici geliyordu.

Ve belki de o kaldırımda ne kadar sıkıştığımı gördü, çünkü bir adım bile atmadı. Elimi tuttu ve gözlerimin içine bakarak "Bunu yapmak ister misin?" diye sormadan önce beni biraz ileri çekti. Beni ailenle tanıştırmanın zamanı geldi mi?"

Yanımda duruyordu, gitmiyordu. İhtiyacım olan desteği vermek için oradaymış gibi elimi tutuyordu. Bu bende ilerleme, şansımı deneme ve kaçmama isteği uyandırdı. "Ya şimdi ya da asla" demeden önce bir nefes aldım.

Yirmi Üçüncü Bölüm

ZEYTİN

KARDEŞİM KOLUNUN ALTINA BİR BASKETBOL TOPU SIKIŞTIRDI VE TERS TERS BAKTI.

bizi görür görmez bize baktı. Dimitri'yle nefesimin altında hızlı hızlı konuşmaya çalıştım. "Yani, biz anlaşılamıyoruz, yıllardır anlaşılamıyoruz. Son zamanlarda kendinde değil. Seninle ya da benimle konuşmak istemeyecektir."

"Telafî etmek için en iyi zaman şimdiki zamandır," diye mırıldandı.

Bir ayağım diğerinin önünde, araba yoluna vardığımızda ne söyleyeceğimi düşündüm.

Ama oraya vardığımızda hiçbir şey çıkmadı.

Dimitri'yle birlikte orada durmuş, gözleri onu son gördüğümünden çok daha aklı başında görünen kardeşime bakıyordum. Ama diğer her şey hâlâ çok farklıydı. Eskiden çok daha iriydi, orada dururken boyu hâlâ uzundu ama önümüzde basketbol topunu sürerken eskiden sahip olduğu kaslar artık yoktu. "Sanırım babamın bana anlattığı söylentiler doğruymuş." Gözlerinde tiksintiyle bizi bir aşağı bir yukarı süzdü. "Buraya onun için taşındınız."

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve başımı salladım. "Eve ve sana daha yakın olmak ve onunla birlikte olmak için geri taşındım. Evet."

"Babam bu konuda mutlu değil. Düşmanla çalışıyor olmana katlanamıyor." Seçtiği kelimelerin pek çok anlamı vardı: Paradise Grove'un, ailemizin, Diamond Syndicate'in düşmanı mı yoksa bundan daha derin bir şey mi? Sormak istedim ama Dimitri oradayken sormadım. Knox sanki daha iyi bilmem gerekiyormuş gibi bana başını salladı. Dikkatini Dimitri'ye çevirerek, "Burada yarattığın dalgalanma etkisi hoşuna gidiyor mu?" diye sordu.

"Sadece Cennet'i biraz daha iyi hale getirmeye çalışıyorum," diye karşılık verdi Dimitri. O kadar kolay caydırılmazdı. "Top mu oynuyorsun?"

Kardeşim başıyla onayladıktan sonra topu gereğinden sert bir şekilde Dimitri'nin göğsüne doğru fırlattı. Dimitri benim gibi anında öfkelenmek yerine kıkırdadı ve topu akıcı bir şekilde kaptı. Bir, iki, üç kez top sürdükten sonra kusursuz bir sıçrayış atışı yaptı.

Ben etkilenmiş olsam da kardeşim züppe bir ergen gibi gözlerini devirdi ve top sekip giderken onu yakalamak için yanına gitti. Dimitri'nin aynı mesafeden şut atmak zorunda kaldığı şekilde top sürdü ve zıpladı. Topu geri alırken sordu: "Yatırımlarınız tamamlandıktan sonra burada kalmayı düşünüyor musunuz Bay Hardy? Yoksa bunların hepsi göstermelik mi?"

"Muhtemelen kız kardeşine bağlı." Dimitri omuz silkti ve ben de soru sorarcasına ona baktım. Bakışları aramızda gidip gelirken gözlerinde ciddi bir ifade vardı. "Bir gösteri olarak başladı."

"Dimitri!" Ne yaptığından emin olmadan adını haykırdım.

"Biz ailemize karşı dürüstüz, Honeybee. Kardeşine karşı dürüst oluyorum. Anlaması gerekiyor, aslında buraya bir yatırım için gelmiştim ama artık sadece senin için buradayım." Bunu o kadar içten söyledi ki hemen gözlerim yaşardı. Şimdi Knox'a odaklanmıştı. "Sadece senin için burada olmak istedi. Yani her şeyi çözdükten sonra kalırsa

ben kalırım. Çıkmazsa, istediği yere gitmeye hazırım."

"Yani aranızdaki şey artık gerçek mi?" Knox Dimitri yerine bana sordu.

"Benim için gerçek," diye yanıtladı Dimitri. "Sizinle içeride konuşabilir miyim? Bizi su içmeye davet eder misin?" diye sordu ağabeyime.

Knox'un bakışları benimkilere kaydı. "Georgette evde değil. Birkaç gündür buraya gelmedi." Beni uyarıyor muydu yoksa içeri girmeyi kabul etmem için beni ikna etmeye mi çalışıyordu emin değildim.

"Biraz su istiyorum Knox" demeden önce yanağımı çiğnedim.

Küçük kardeşimi içeri kadar takip ettik ve kanımda dolaşan endişe yüzünden tüm vücudum ter içinde kaldı. Knox'un aklının nerede olduğunu, son birkaç gündür neler yaptığını, neler hissettiğini nereden bilebilirdim?

Bana açıkça aramayı ve mesaj atmayı bırakmamı söylediği geçen haftadan beri konuşmamıştık. Bunu babamızın isteği üzerine yaptığından emindim... ama yine de.

Dimitri ile de bu konu hakkında konuşmamıştım. Hiçbir şeyden haberi olmayan Dimitri'ye Knox'un durumunu nasıl açıklayabilirdim?

Knox adaya oturdu ve beni lavaboya doğru yönlendirdi. "Buyur. Hala yolunuzu bildiğinizden eminim."

İçimi çektim ve dolaptan iki bardak aldım, biri benim için diğeri Dimitri içindi. Knox'a baktım, gerçekten baktım, bugün tamamen farkında olup olmadığını görmek için, "Su ister misin yoksa-?" diye sordum.

"İhtiyacım olursa kendi suyum kendim bulabilirim."

"Tamam. Nasıl gidiyor, Knox?" Tekrar denedim. "Seni son gördüğümünden beri daha iyi görünüyorsun-"

"Kendimi daha iyi hissedip hissetmemem umurundaymış gibi davranmana gerek yok," diye homurdandı, sesi zehirle doluydu.

"Dikkatli ol." Dimitri'nin sesi alçaktı.

"Dikkatli mi?" Kardeşim Dimitri ile ilgili hiçbir şeyi mantıklı bir şekilde tartmıyor gibiydi. Farkında gibi görünüyordu ama

Onu son gördüğüm zamanki kadar yorgundu ama Dimitri'yle başa çıkabileceğini düşünmesine imkân yoktu. "Bu konuda ne halt edeceksin?"

"Bak, birbirimizi çok iyi tanımıyoruz Knox, ama kimsenin kız arkadaşıyla bu şekilde konuşmasına izin vermem. Bu bir yabancı, bir arkadaş ya da bir kardeş olabilir. Babası ona yan gözle bakabilir ve ben de bu konuda bir şeyler söyleyebilirim. Anladın mı beni?"

"Kız kardeşim kendi başının çaresine bakabilir."

"Yapamayacağını hiç söylemedim. Ama benimleyken bunu yapmak zorunda değil." Sonra Dimitri çenesini ovuşturdu. "Benim de kız kardeşlerim var. Ve açıkçası, seninleyken de bunu yapmak zorunda olmamalı. O *senin* kanından. Ona göz kulak olman gerekiyor."

Kardeşim alay etti ama kara kaşları biraz aşağı indi ve bana baktığında yüzünde suçluluk gibi bir şeyin parladığını gördüm. Ben daha büyüktüm, onunla ilgilenmem gerekiyordu ve Knox yerine oturup tartışmak ister gibi görünmese de bir şeyler söylemem gerekiyordu. "Dimitri haklı. Sen benim kardeşimsin. Gerçi son birkaç yıldır pek kardeş gibi davranmıyoruz. Eve daha çok gelmeliydim."

Ben daha büyük bir insan olacaktım. Saçımdaki çiçeği oynattım ve onunla göz teması kurmaya çalıştım. Onu geride bırakarak neden olabileceğim kalp acısını kabul etmek kolay değildi ama tepkisiyle yüzleşirken dik durdum.

Yumrukları sıkıldı ve kaşları çatıldı. Sonra gergin gibi görünen bir nefes verdi ve bir eliyle kısa kıvrıkcık saçlarını taradı. "Babam ve Georgette çok fazla, Zeytin Arı." O kadar sessiz söyledi ki, adımı fısıldarken çenesi sanki anlamamı, ona yeniden bağlanmamı istemiş gibi gerildi. "Babam ve ..." Dimitri'ye bakarken daha fazlasını söylemek ister gibi tereddüt etti. "Bu yıl çok şey yaşadık."

Adanın etrafında döndüm ve kollarımı ona doladım. Sarılmama karşılık vermedi, kendimi çok sert ve küçük hissediyordu ama yine de onu sıkıca kavradım ve "Artık buradayım. Yanına geleceğim ve-"

"Ya da gelip bizimle kalabilirsin," diye teklif etti Dimitri.

"Ne?" Nefes nefese kaldım ve başımı kaldırdığımda buklelerim etrafa savruldu.

"Burada kendini iyi hissetmiyorsan odamız var." O kadar soğukkanlı bir şekilde evini kardeşime teklif etti ki, daha önce tanışmadığım türden bir adam olduğunu düşünmemi sağladı. Bağlanmaya hazırdı, sorumluluk almaya hazırdı.

Ve Knox gerçekten de bunu bir saniyeden fazla, evde mutlu olsaydı düşünmesi gerekenden daha uzun süre düşündü. "Hayır. Sorun değil. Üvey annem ve babam zaten pek evde değiller. Bu yaz benim de yapacak işlerim var ve arkadaşlarım-"

"Bu arada arkadaşların kim?" Müdahaleci görünmemeye çalışarak sordum. "Esme ikinizin artık pek takılmadığınızı söyledi."

"Onunla konuştun mu? Onu ne zaman gördün?" Gözleri şimdi üzerimde lazer gibiydi, parlak ve bilinçliydi.

"Geçen gece pizzayla uğradı." Kütüphaneden bahsetmedim.

"Benim hakkımda başka ne söyledi?" diye sorarken yerdeki hiçbir şeyi tekmelemedi.

"Fazla değil." Kollarımı kavuşturdum. "Sadece artık takılmıyorsun."

Küçük bir "ha" sesi çıkardı ve yumruk yaptığı ellerine tekrar bakarken başını salladı. "Evet, bilmiyorum. Sanırım kendi arkadaşları var."

"Gerçekten mi?" "Çünkü seni göremediği için oldukça üzgün görünüyordu."

Dimitri boğazını temizledi. "Demek basketbol oynuyorsun?" diye sorarak konuyu değiştirdi, ben kardeşime saldırmadan önce.

Konuşma oraya doğru gidiyordu, çünkü Knox da ben de Esme'nin harika bir kız olduğunu biliyorduk.

"Eskiden."

"Fadeaway'in bir dnek için hala iyi görünüyor."

Dimitri'nin sözleri bakışlarımı Knox'a evirmeme neden oldu. Ve yüzünün kızardığını gördüm. "Ben pes eden biri değilim."

"Az önce *eskiden* oynadığını söyledin," diye devam etti Dimitri. "Evet, oynardım. şimdi oynayamam."

Knox göğsünü kabarttı.

"Oh, kemiğini mi kırdın?" Dimitri bir kaşını kaldırdı, bekliyordu.

"Vay canına, bugün çok meraklısın." Onu bu özel sohbetten uzaklaştırmak istedim ama Dimitri bana bakmıyordu bile.

"Artık babamla çalışıyorum. Ayrıca, artık bu işle ilgilenmiyorum."

"O zaman neden basketbol oynamak için n tarafa gittin? Okul takımına giremedin ve bıraktın mı?" Dimitri onu kışkırtıyordu. Bunu hepimiz biliyorduk. Ama Knox'un gözlerinde alışık olduğum kararlılığın bir kısmını gördüm, eskiden olduğu yarışmacının birazını gördüm.

"Dostum, birinci sınıfta niversiteye girdim. İstesem şimdi de yapabilirim."

"Yani ya vazgeçen birisin ya da yeterince iyi değilsin. Hangisi?"

"Dimitri." Ona ters ters baktım.

Yine de kardeşim bir şey söylememe izin vermedi. Topu aldı ve dedi ki, "Bire bir. H e m e n gidelim."

Dimitri'nin yüzünde daha önce hiç görmediğim kadar içten bir gülümseme belirdi. "Seni yeneceğim, evlat."

İkisi de dışarı çıktılar ve beni mutfakta ne olduğunu merak ederken bıraktılar.

Yirmi Dördüncü Bölüm

DIMITRİ

KARDEŞLER ARASINDAKİ SEVGİNİN NEREDEYSE KIRILMAZ OLDUĞUNU BİLİYORDUM.

Knox ve Olive'i anlaşılmazlık içinde görmek beni normalde asla yapmayacağım bir şeye yatırım yapmaya itti.

Hayat bir dizi seçimden ibarettir. Bir insana zaman ayırmayı ya da çekip gitmeyi seçersiniz. Kalmanın riskleri büyüktü. Zamanınız, sevginiz, kalbiniz. Ama ödüller de büyük olabilir. Her zaman değil. Ama risk buydu. Artık artıları ve eksileri tartmama gerek yoktu. Olive için her şeyin iyi olmasını istiyordum. Bizim için iyi olan her şeyi.

Sadece bu fikre ısınması gerekiyordu. Bu, onun ailesine ve değer verdiği her şeye de yatırım yapacağım anlamına geliyordu. Onunla ilgilenecektim; sağlığıyla, ilişkileriyle, her şeyiyle.

-En iyi sonucu alacağından emin olmak için.

İkna olmuşum, sonuçta o benim gelecekteki çocuklarımın annesiydi. Aramızdaki çekimden kaçsa ve aramızdaki her şey sahteymiş gibi davransa da, lanet olası uygulamalarda erkeklerle konuşsa da ve şimdiye kadar aldığım en büyük risk olacak olsa da.

Knox göğsüme sertçe omuz atıp beni geçerek turnikeyi atarken buna değdiğini düşündüm.

"Kahretsin," diye küfrettim içimden, topu bana doğru fazladan bir güçle fırlattığında. "Dörde sıfır. Bir şey kanıtlamak ister gibi oynuyorsun Knox."

"Ve sen hiç kanıtlayacak bir şeyin yokmuş gibi oynuyorsun."

Geri dönüşüne gülümsedim. "Kanıtlayacak bir şeyim yok, evlat."

"Ben çocuk değilim. Bana çocuk deme."

"Bir yetişkin gibi davrandığında, sana o unvanı vereceğim."

"Buraya gelip kız arkadaşının küçük kardeşine pislik yapmanın seni bir yere götüreceğini mi sanıyorsun?"

Topu onun önünde bir ileri bir geri sürdüm. "Çocuklarla aram iyi olduğu için benimle değil." Yine de ona çocuklarla aramın iyi olduğunu kanıtlamak istiyordum.

Topu kaptı ama ben geri çekildim ve şutumu atmak için acele etmedim. Tam içine battı.

Nefesinin altında küfürler mırıldanarak onu almaya gitti. "Sana söylemiştim. Ben çocuk değilim. Hatta Olive benden daha çocuk. Çok dramatik ve hayal kurmayı ne zaman bırakacağını bilmiyor. Asla tek bir şeye bağlı kalmaz."

İkimizin de olmaya karar verdiği çimenlere geri döndü ve çembere baktı. Bir adım geri attım. Odaklanmamıştı. "Büyük işler başarmak için büyük hayaller kurmalısın."

"Sana göre büyük mü yaptı? Bir ünlünün peşinden koşuyor ve şimdi evinde hiçbir şey yapmıyor."

Gençler küçük pislikler olabiliyor. Sanki kız kardeşinin duygularını incitmeyecekmiş gibi bunu çok kolay söyledi. Ama o dışarı çıkmıştı ve verandada durmuş bizi dinliyordu. "Sen de pek bir şey yapmıyorsun, Knox." Kendini savundu ve bunu duymaktan gurur duydum ama gözlerindeki acıyı ve öfkeyi gördüm.

Bir yöne doğru kaçmaya çalıştı ama ben diğer yönü engellemek için hazırdım ve onu yakaladım. Yine de durmadı. İçimden geçmeye çalıştı ama bu sefer ayaklarımı diktim,

Duruşumu sabitledim ve bana çarptığında hemen sıçradı ve çimlerin üzerine düştü.

"Sana kız kardeşinle konuşma şekline dikkat etmeni söylemiştim." Kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım ama ayağa kalkıp topu fırlatmadan önce elimi geri çekti. "Bu çok aptalca."

Tartışmak istemediğim için başımı salladım. "Evet, spor oldukça aptalca."

"Ne?" Bana kaşlarını çattı.

"Lise boyunca onlarla oynadım. Bana hiç yardımcı olmadılar."

"Şey... disiplin, takım çalışması ve kararlılık öğretiyorlar." Kendini bıraktığı sporu savunurken yakaladı.

"Sanırım." Omuz silktim. "İmparatorluğumu spor olmadan da kurabildim."

"Yani disiplininizi başka bir yerden mi aldınız?"

"Belki biraz basketboldan. Çoğunlukla ailemden. Onların desteği olmadan hiçbir yere varamazdım."

Knox'un gözleri Olive'inkilere kaydı. "Evet, belki bir gün bunu yapan bir aile bulurum."

"Belki de zaten bir tane vardır, göt herif," diye fısıldadı Olive. Sonra ona ters ters baktı. "Şehir dışına çıktığında ne yapıyorsun?"

Etrafımızdaki kuş cıvıltıları aramızdaki sessizliği doldururken çenesi tekrar tekrar aşağı yukarı çalıştı. "Senin için ne önemi var?" Bakışlarını onunkilerden ayırmıyordu ve daha fazla bir şey söylemesini istiyor gibiydi.

"Her ne yapıyorsan bırakmalısın."

"Bu seni ilgilendirmez," dedi kesinlikle.

İletişimleri kopmuştu ve her ikisinde de acıyı gördüm. Olive'in ağzını bir kez açıp sonra nasıl kapattığını gördüm. Onu zorlamaktan korkuyordu ve bence bunun yerine kelimeler olmadan en azından orada olduğunu görmesini umduğunu anlatmaya çalıştı. Deniyordu. Ben deniyordum.

kalmaya ve onunla denemeye istekli. İhtiyaçları olmadığını düşündüklerinde bile ailenin ihtiyacı olan şey buydu.

Ama sonra siyah bir SUV yanaştı ve pantolonlu ince bir kadın indi. Mavi gözleri bana dikilmeden önce üçümüze baktı.

"Merhaba." Yanına gidip elini uzatmadan önce bir süre kıpırdamadan durdu. "Bay Hardy, uğramanız ne kadar hoş. Olive'e yakın zamanda bir araya gelmemiz gerektiğini söyledim."

"Cuma günü ızgaraya gideceğim. Belki ikinizi de orada görürüm?"

Knox ağzından kaçırdı, "Izgaraya mı gidiyorsun?" "Neden olmasın?"

"Buraya taşındığından beri bir tanesine bile gitmedin." Onun bu gözlemi bana bu topluluğun benim hakkımda ne kadar çok konuştuğunu gösterdi.

"Bal Arısı iyi bir zamanı kaçıramaz." Yanına gittim ve ilk başta tüm vücudunun katılaştığını hissetmeme rağmen kolumu beline doladım. Bir saniye sonra bilinçli olarak gevşedi.

Knox'un gözleri büyüdü. "O da mı gidiyor? *Herkesin* orada olacağını farkındasındır." Bunu doğrudan kız kardeşine söyledi ve şimdi kara gözleri bu bilgiyle aydınlandı. "Melly'nin tüm arkadaşları."

"Evet mi?" Olive hırıldadı.

Knox kıs kıs güldü. "Onlardan nefret ediyorsun."

"Hayır, ben kimseden nefret etmiyorum," diye bağırdı Olive çok hızlı ve çok yüksek sesle. Tüm birikimimi şimdi nefret ettiğine yatırabilirdim.

Knox o zaman kahkahalarla güldü. "Ve çok gösterişli bir parti olacak, Olive Bee. Davetiyenin tamamını okudun mu? Melly'nin arka bahçesinde, havuzu ve tüm arkadaşlarıyla birlikte olduğunu biliyor musun?"

Yüzünün rengi soldu ve Knox kelimenin tam anlamıyla kahkahalarla gülerek yere eğildi. Olive bir süre yanağını çiğnedi.

Birkaç saniye sonra yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. Sonra kıkırdamaya başladı. Bu kardeşlik bağıydı ve birbirinize kızgın olsanız bile paylaştığınız bir iç şakaydı. Gittikçe daha çok gülüyorlardı. Knox'un kahkahası bulaşıcı, gürültülü ve tamamen sınırsızdı.

"Sen tam bir pisliksin Knox, ama umurumda bile değil. Benim yüzümden gülmek sana bu kadar keyif veriyorsa, alabilirsin." Çenesini kaldırmaya ve başını dik tutmaya çalıştı. "Melly'yi ve onun lise maskaralıklarını tamamen aştım."

"Elbette öylesin." Olive'inkilere çok benzeyen kara gözlerini sildi.

"Kapa çeneni, Knox, öyleyim!"

"Knox, canım, gidip birlikte yemek yiyelim mi?"

Üvey annesine saçmalıyormuş gibi baktıktan sonra, "Evet, gitmem gerek. Ama belki sırf bunu görmek için ızgaraya gelirim." İkimize de el salladı ve sonra biraz tereddütle bana bakarak, "Güzel oyundu ve daha önce söylediklerim için özür dilerim çocuklar. İkinizi de görmek güzeldi."

Sanırım Olive ve üvey annesi şok oldular çünkü kolumu Olive'e doladığımda ve onlara el sallarken onu uzaklaştırdığımda hiçbir şey söylemediler.

Yol boyunca sanki bir ödül kazanmışım gibi gülümsedim. Olive, "Neden böyle gülümsüyorsun?" dedi.

Elini eskiden olduğu gibi gevşekçe tutmak yerine, parmaklarımı onunkilerle iç içe geçirecek şekilde manevra yaptım. "Duymadın mı Olive? "İyi oyundu." dedi.

"Ve bu sizin için bir şey ifade ediyor mu?"

"Tabii. Sana ne kadar iyi bir baba olacağımı gösteriyorum. Huysuz bir ergenle bile." Gözleri irileşti ama yüzümü asmadım çünkü ne kadar ciddi olduğumu bilmesi gerekiyordu. "Küçük kardeşini kazanıyorum, Bal Arısı. Ve bu başlı başına bir zafer."

Yirmi Beşinci Bölüm

ZEYTİN

DIMITRI HAFTANIN GERİ KALANINDA ÜZERİME TITREDİ.

Ona tekrar tekrar dostça davrandığımızı hatırlattım. O öyle olmasa bile ben mantıklı davranmalıydım. Biz menfaatlerine düşkün arkadaşlardık. Ama artık bunu bırakıyorduk. Birbirimize dokunduğumuz tek an, kendimi ona sarılmış bulduğum gecelerdi.

Buna karşı koyamadım. En azından yatak gelene kadar.

Cuma günü Dimitri ofise gitti ve ben de o gece dışarıdaki ızgara konusunda gergin olmamak için elimden geleni yaptım. Ayrıca onu ve Knox'la nasıl etkileşime girdiğini, sonrasında bana nasıl gülümsediğini, baba olma konusunda nasıl hiç kekelemediğini düşünmemek için elimden geleni yaptım.

Mantıklı olmaya ihtiyacım vardı. Ben de arkadaşlık uygulamasına geri döndüm.

Daha önce cevap vermediğim için özür dilerim.

Hayatına devam ettiğini, seni bir şekilde kırdığımı düşünmüştüm.

Ben: Hayır. Sadece meşguldüm.

Bay Mükemmel: Anladım. Şimdi biriyle mi görüşüyorsun?

Ben: Hayır.
Değilim.

Bay Mükemmel: Emin misin? Normalde arkadaşlık uygulamasında biriyle konuşmayı bıraktığında ne olur?

Ben: Kimse ciddi
değil.

En azından kendimi öyle hissettirmeye çalışıyordum. Duş almak için kalktım ve sonra o bana mesaj atarken meşhur ızgara için hazırlanmaya çalıştım.

Bay Mükemmel. Bana şu pek de ciddi olmayan kişiden bahset.
Neden ciddi değil ve o noktaya geldiğimizden nasıl emin olabilirim?

Ben: Şey, onunla, sadece olamaz. Birbirimize uygun değiliz. Ayrıca arkadaşlıkları da mahveder.

Bundan şüpheliyim, Çiçekçi Kız. Hem de çok. Bence herkesle uyumlu olursun. Bunun arkadaşlıkları daha iyi hale getirmeyeceğinden emin misin?

Söylemesi garip bir şeydi ama zaten bu noktada konuşmamıza pek de ilgi duymuyordum. Kee arıyordu ve ben de ona bu ızgaranın ne kadar kötü olacağını anlatmak için hemen cevap verdim.

"Birlikte büyüdüğün herkesi görmenin ve bir işin, gerçek bir erkek arkadaşın, hatta lanet olası bir yolun olmamasının getirdiği bir şey var," dedim telefonda.

O gün şifonyerimin üzerine koyduğum pakete doğru yürüdüm ve Kee'yi dinlerken paketi açtım. "Senin bir işin var. Sen benim asistanımsın," diye düzeltti Kee beni. "Ve Dimitri herkesin önünde erkek arkadaşın gibi *davranıyor*, değil mi? Bunu ondan duyduğum için hâlâ kızgınlığım bu arada."

Dimitri'nin yatırımı uğruna rol yaptığımızı biliyordu. "Biliyorum. Özür dilerim. Burada bir kasırga oldu."

İç çekti. "Kendini strese sokma. Unutma, orada numara yaptığını kimse bilmiyor. Bilmek zorunda da değiller."

"Ama biliyorum," diye sızlandım çünkü her kız en iyi arkadaşına önemli olmaması gereken şeyler hakkında sızlanabilmeliydi. Arkadaşlar bunun içindir. "Kaderimde bekâr bir hayat yaşamak olduğunu biliyorum."

"Bütün bu telefon görüşmesi boyunca üzülecek miyiz? Erkeklerle konuşuyorsun. Bana onların fotoğraflarını gönderdin."

"Biliyorum." Ama Bay Mükemmel beni Dimitri gibi heyecanlandırmıyordu, bunu ona söyleyemezdim.

"O yüzden bu adamlardan birkaçına odaklanın."

Pink'in arka plandan "Ya da erkeklerin *her* biri" diye bağırdığını duydum. Sonra Kee onu azarlıyor, yatıp kalkmama gerek olmadığını söylüyordu.

"Hâlâ bir erkekle mesajlaşıyorum. Göreceğiz bakalım." Paketi açtım ve ince siyah bir kutudan çıkardığım kaligrafi kalemine baktım. "Ve yeni bir hobiye başlıyorum. Kaligrafi."

"Kaligrafi mi?" Kee'nin kafası karışmış gibiydi.

"Evet, mürekkep ve kalem aldım. Annemin eskiden yaptığı bir şey."

"Kaligrafi mi yapıyor?" Pink'in ağzından kaçırıldığını duydum. "Hobi olarak mı? Gördün mü? Sıkılmış. Zamanını sanat ve zanaatla dolduruyor. Erkeklere ihtiyacı var."

"İstemiyorum." Gözlerimi devirdim ve kalemi parmaklarımın arasında tutup ağırlığını hissetmek için bir an durdum. "Annem yapardı ve ben de neden denemeyeyim ki diye düşündüm, değil mi?"

"Kötü bir fikir olduğunu söylemedim," diye yumuşakça açıkladı Pink ve sonra kıkırdadı. "Sadece senin de hayatında bir sike ihtiyacın olduğunu düşünüyorum."

"Belki Bay Mükemmel bunu sağlayabilir."

"Flört uygulamasındaki adam bu mu?" Kee sordu. "Gördün mü, Dimitri ve flört uygulaması var. Oradaki kadınların çoğundan çok daha iyi durumdasın. Ayrıca, tezini bitirdikten sonra beni terk etmeye çalışıyor olabilirsin ama hâlâ benim asistanımsın."

Tanrım, hayatım tam bir karmaşaydı. Üvey annemin bana nasıl avukat olmamı söylediğini düşündüm ve acaba

haklıydı. "Keelani Hale, bir yıl ara veriyorsun. Senin koca bir halkla ilişkiler ve pazarlama ekibin var."

"Yine de sana ve Pembe'ye hepsinden daha çok güveniyorum."

Arkadaşım sonsuza dek sadıktı. Ve sadık dostlar her zaman gurur ve egodan daha değerli olmalıydı. Şifonyerin üzerindeki mürekkep şişesini açtım ve kalemi denemek için komodinden bir defter aldım. Üzerine *arkadaşım* çizdim ve mürekkebin kıvrımına gülümsedim. "Ben de size herkesten daha çok güveniyorum. Size söyledim, tavsiye almak için istediğiniz zaman bana mesaj atabilir ya da arayabilirsiniz, ben de ne zaman isterseniz ücretsiz olarak saçınızı yapmaya gelirim. Ya da siz buraya uçup-"

"Dimitri'nin kafayı taktığı bu tuhaf topluluğu biraz merak ediyorum. Acaba benim büyüdüğüm kapalı site kadar berbat bir yer mi?" Pink, "Ama cidden, Bane de bu konuda garip davranıyor" demeden önce kıkırdadı.

"Neden?" diye sordum. Sordum, çünkü Bane onun düşmanıydı ama aynı zamanda belki de sevgilisiydi ve onunla karşılaşan herkesin ilgisini çeken gizemli bir adamdı.

"Muhtemelen bizimkinin ne kadar zehirli olduğunu bildiği ve şimdi hayatında daha fazla zehir istediği içindir. Muhtemelen Hardy'lerin altından satın almaya çalışacaktır."

"İyi şanslar," diye homurdandı Kee. "Dimitri çoğu zaman bana cevap vermese bile, Paradise Grove'a ne kadar bağlı olduğunu biliyorum. Bu da beni meraklandırıyor. Siz ikiniz orada bir ilişki numarası yapmaktan başka ne yapıyorsunuz?"

Kalemi bırakıp mürekkep şişesini tekrar sıkıca kapatırken "Hiçbir şey," diye geveledim. Zaten ızgara için hazırlanmayı bitirmem gerekiyordu. Çantamı kaptım ve şifonyerin yanındaki boy aynasında kendime bakarken dudak parlatıcımı bulmak için karıştırdım. "Hiçbir şey yapmıyoruz."

Ve tabii ki Dimitri'nin gelip ana yatak odasının kapısında durduğu an da tam o andı. Onu gördüm.

Çerçeveye yaslanmış, çölün ortasında, berrak camın üzerine serpiştirilmiş yoğunlaşma ve belki de içine atılmış birkaç buz küpüyle uzun bir su içeceği gibi görünüyordu. Aniden sıcaklamış ve susamıştım. "Takım elbise mi?" Ona fısıldadım.

Yalanıma sıırttı ve ardından "Kalıcı bir etki bırakıyor" diye fısıldadı.

"Dün onu aradığımda cevap vermedi," dedi Kee bana. "Ve beni geri aramadı. Bu onun yapacağı bir şey değil."

"Çok çalışıyor," diye mırıldandım Dimitri kapı çerçevesini itip arkamda dururken. Yeşil askılı bluzumu bağlamakla uğraşıyordum. Örme bir kumaştı ve üzerinde minik altın teller vardı. Orman temasına olabildiğince yakındı ve bikini altlarımla uyumlu olduğu ve gözlerimdeki altın benekleri ortaya çıkardığı için mutluydum. Güya hepimiz onun havuzu için de giyinecektik. Bikinimin üzerine bol paça bir pantolon ve ona uygun şeffaf bir hırka giydiğimde kendimi yeterince güvende hissediyordum.

Ama sonra Dimitri'nin eli örtünün altından geçip belime dolandı, nefesim kesildi ve Kee'nin "Sorun ne?" dediğini duyarken telefonu aldı.

"Bir şey yok, Kee," dedi Dimitri eli karnımın üzerinde gezinirken. Vücudum onun nasırlı eline tepki verirken ne dediğini zar zor anlayabiliyordum, tenime karşı çok sert ama çok nazik hissettiriyordu. Daha önce hiç böyle dokunmamıştık, tenimizi birbirimizin tenine değdirmemiştik. "Dışarıda ızgara yapmaya gidiyoruz. O yüzden gidip hazırlanmamız gerekiyor."

Bir an durakladı, şimdi sadece başparmağı kalçamda aşağı yukarı hareket ediyordu. Neredeyse inliyordum, "Dimitri..."

"Çalıştığım için sana geri dönemedim ama iyiyiz. Kızınla ilgileniyorum." Biraz daha sessizlik. Sonra, "Olmalı mıyım?" Kıkırdadı ve ben ona soruyla baktım. "Şaka yapıyorum, Kee. O benimle güvende."

Kadının bir sonraki sorusu karşısında kaşlarını çattı. "Şey, yarın şehir dışına uçuyorum. Yani, hayal edebilirsin. Ve bir dahaki sefere hepinizi arayacak.

hafta. Sadece çok fazla endişelenme." Bir duraklama daha, sonra en iyi arkadaşlarının cümlesini söyledi, "Eğer değil, her zaman ne zaman." Sonunda telefonumu aynanın yanındaki şifonyerin üzerine koydu.

"Bu cümleye bayılıyorum," dedim çünkü ne kadar iyi arkadaş olduklarını, yıllar içinde bir aile haline geldiklerini gördüm.

Kıkırdadı. "Gerçekten mi? Bunu ona her söylediğimde saçma olduğunu düşünüyormuşsun gibi tekrarlıyordun."

"Hayır." Başımı salladım. "Senin gibi bir arkadaş olmasının güzel olduğunu düşündüm. Ona her zaman sarsılmaz bir destek verdin."

"Değer verdiğim insanlar için her zaman yaparım." "Sana ne sordu?" Yumuşak bir sesle söyledim.

"Eğer seninle birden fazla şekilde ilgileniyorsam."

"Ah," diye fısıldadım ve öne doğru adım atmaya çalıştım ama eli hala belimdeydi ve beni aniden orada tuttu. "Dediğin gibi, seninle güvendeyim, değil mi?" Neredeyse ciyak ciyak bağıracaktım.

"Seni sonsuza kadar incinmekten koruyacakmışım gibi güvenli mi, yoksa bütün gece sana dokunmayacakmışım gibi güvenli mi?"

"İkisi de mi?" Dokunuşuna eğilmemek için elimden geleni yaparak ciyakladım.

"Ellerim şimdiden her yerinde dolaşıyor, Bal Arısı, ve henüz halka açık bir yerde bile değiliz. Eğer bütün gece sana dokunmamı istemiyorsan üstünü değiştirsen iyi olur." Derin bir nefes aldı, sonra elini çekti, sanki sadece benim için kendini tutmaya çalışıyordu.

Anında daha soğuk hissettim, sanki tenimde her zaman olması gereken bir şey eksikmiş gibi. "Aslında bu gece aramızdaki ilişkiyi daha inandırıcı kılmak için bana dokunman için harika bir zaman olurdu," dedim saçlarımı topuz yaparken. "Herkesin şahit olması için bir süredir birlikteymişiz gibi görünmeliyiz."

Ellerini ceplerine soktu, dişlerini emerken gözleriyle beni tekrar taradı. "Eğer dokunmamın sakıncası yoksa

Sadece bu gece mi Olive?"

"Ben de öyle dedim." Aynadan ona baktım ve yeşil gözleri şimdi açlıktan alev alev yanıyordu.

"Her gece sana dokunmak için ölüyorum. Bunu anlıyorsun, değil mi? Her gün neredeyse *bütün* günümü kendimi bundan vazgeçirmeye çalışarak geçirdiğimin farkındasın."

"Dimitri-" diye başladım.

"Lütfen bana başka bir gömlek giyeceğini söyle."

Küçük çantamı elime aldım ve kaşlarımı çattım. "Ne için?" "Ciddi misin sen?"

İri ellerinden birini yüzünde gezdirmeden önce çenesi bir aşağı bir yukarı çalıştı. "Eğer biraz örtünmezsen bu gece kimse üzerinde iyi bir izlenim bırakamayacağımdan eminim."

"Sen kocaman bir çocuksun." Göğsünü okşadım. "Kendini kontrol edebilirsin."

"Farkındayım. Sadece diğer erkeklerin bunu yapacağından emin değilim ve sonunda hepsinin canına okuyacağım."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Yine de, benim gibi bir erkek arkadaşın varken, senin yerine ben seninle ilgilenmeye meyilliyim."

Gözlerimi devirdim. "Bu gece bakacak tonlarca başka kadın olacak. Melly normalde tüm arkadaşlarını davet eder. Göreceksin. Senin ve diğer tüm erkeklerin gözleri onlara yapışacak."

"Dikkatimi çeken tek kadın sensin, Olive Monroe. Bir daha senden ayrılacağımı sanmıyorum."

Buna kıkırdadım. Dünyada benden çok daha güzel kadınlar olduğunu ona hatırlatmak üzereydim. "Sanırım çok uzun süre kapalı kaldın."

İç çekti. "Kendin hakkında yeterince yüksek bir fikre sahip olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Gerçekçi bir tane var," dedim topuklu ayakkabılarımı giyip kapıyı işaret ederken.

"Gerçekçi mi? Son zamanlarda hiç aynaya baktın mı, Bal Arısı?"

"Sadece öyleydim."

"O zaman bakmıyor olmalısın." Beni durdurdu ve aynaya doğru çevirdi. "Kendine gerçekten bak, çünkü tanrının biri sana fazladan zaman ayırmış."

"Dimitri, ben senin kaçına yaklaşık 5.4 boyundayım? Boyu 1.80 ya da çılgınca bir şey."

"Altı altıdan biraz fazla." Sırıttı.

"Peki her gün beş saat falan mı spor yapıyorsun?"

"Yeterince çalışıyorum."

"Doğru. Sadece komşularımı ve ailemi gözetlemek için hafif bir koşu ya da yürüyüşe çıkıyorum."

"Senin de Lucille kadar meraklı olduğunu düşünmeye başlıyorum." Bu ne cüret. "Bunu senin için yapıyorum."

"Kendine bunu söylemeye devam et."

"Her neyse, kendimi güvende hissetmemi sağlamaya çalıştığın için minnettarım, gerçekten. Ama bu kitlelerle savaşmak gibi bir şey değil."

"Geçen gün bir sürü kibritin var gibiydi." "Takılmak için," dedim ona. Ne demek istediğimi anlamadı mı? Uygulama mı?

"Yani sadece onlarla takılmak mı istiyorsun?" Gözlerini kısmıştı. "Buna değmezler."

"Aman Tanrım. Bu konunun dışında."

"Kee'nin dışarı çıkıp risk almanı isteyeceğini gerçekten düşünüyor musun-"

"Bana şansımı denememi ve dansın tadını çıkarmamı söylemiştin."

"Ne dansı arıyorsun lan sen?"

"Şey, takılmak normalde harika bir-" "O cümleyi sakın bitirme," diye bağırdı.

Bir ahududu patlattım ve ona kapıya doğru el salladım. "Bu topuklu ayakkabıların ve bu partinin buna değmeyeceğine karar vermeden önce yürüyelim."

Gözleri bacaklarımdaydı. "Topuklular buna değer, tamam mı? Parti? Emin değilim."

O gece Melly'nin arka bahçesine girdiğimizde, onun her şeyi yapmış olmasını bekliyordum çünkü ızgara yapmaya gönüllü olan herkes normalde bunu yapardı. Ama ben bile bir dakika ağzım açık kaldım. Arka bahçesi, arkasında orman olduğu için çoğu kişiden daha büyüktü, ancak yemyeşil ağaçların arasında yer alan geniş araziyi sergilemeyi ihmal etmemişti. Ormanın içine yerleştirilmiş ışıklar, üzerinde "*Büyülü ormanın tadını çıkarın*" yazan bir tabelanın bulunduğu bir yolu aydınlatıyordu.

Periler gibi giyinmiş kadınlar şampanya tepsileri tutuyordu ve bir tanesi hemen yanımıza geldi, belli ki görevi konukları karşılamaktı. "Peri Diyarı'na hoş geldiniz," dedi ve elindeki bardakları salladı. Asasının önündeki duman içkilerimizin üzerinde uçtu ve bir şekilde gecenin içinde parladılar. İki tane aldım çünkü onlara ihtiyacım olacağını biliyordum.

Dimitri başını salladı ve bana gülümsedi. "İkimize de yetecek kadar var."

Peri kanat çırparak uzaklaştı ama benim dikkatim onun üzerindeydi. "Bende yeterince yok. Bir tane almalıydın. İhtiyacın olacak."

Kıkırdadı. "Partilerden hoşlanırım." Ben onu her şeyi incelerken omuz silkti. Havuzun zarif kıvrımları sürekli değişen renkli bir ışıkla aydınlatılıyordu ve içine doğru akan beş şelale vardı. Suyun üzerinde şeffaf bir zemin kesintisiz bir şekilde asılı duruyordu ve insanlar bu zeminin üzerinde yürüyor, kendilerini nasıl tuttuğuna bakıyorlardı.

"Eep! İkiniz de başarmışsınız." Melly'nin tiz sesi, Dimitri'ye sarılmak için avludan hızla geçerken evden duyulabiliyordu. Dimitri'nin uzun boyuna yetişebilmek için parmak uçlarında durmak zorunda kaldı ve parıldayan beyaz inci peri elbisesi benimkinden çok daha açık olduğu için ona mükemmel bir şekilde sokuldu. "Temayı beğendin mi?"

Dimitri başını salladı ve ben de ona katıldım. "Fazla süslenmediğimiz için üzgünüm." Omuz silktim. Kadınlar son derece şık giyinmişlerdi ama erkekler pek şımartılmamıştı. Melly bütün gece için canlı bir grup tuttuğundan bahsederken göz ucuyla Jameson'ı gördüm. Jameson gözlerini devirdi, ben de kıs kıs güldüm.

Ama Melly konuşmaya devam etti. Dimitri'nin tüm dikkati ondaydı çünkü neden olmasındı ki? Sahip olduklarını nasıl sergileyeceğini bilen uzun boylu, güzel bir esmerdi. Ve sonra, "Yakında yapılacak bir sonraki yönetim kurulu toplantısında ele alınacak bazı noktalar hakkında küçük bir hazırlıksız toplantı yapıyoruz. Senin için iyi şeyler söyleyeceğim, tamam mı?" Elini koluna koydu ve bedenim anında isyan edip ona saldırmak istedi. Bana ait olana dokunuyordu. Bunu bilmiyor muydu?

Ama derin bir nefes aldım. Bunun için buradaydık, toplumla etkileşim kurmak için. Yine de Dimitri geri çekildi ve kolunu bana doladı. "Yönetim kurulu toplantısında olacağım. Üç hafta içinde, değil mi? Mümkünse sizinkine de davet edilmek isterim."

"Oh, bu sadece biz birkaç kıızız. Arada sırada bir araya geliriz. Ama senden övgüyle bahsedeceğim, söz veriyorum. İsterseniz birazdan konut ve ofis binasıyla ilgili planlarınızı konuşabiliriz. Sanırım şu anda en büyük endişeniz bu, değil mi?" Kadının beni görmezden gelme konusunda esrarengiz bir becerisi vardı ve bu yüzden kendimi buraya sokmanın bize hiçbir faydası olmayacağını biliyordum.

Sessizce uzaklaşmaya çalıştım ama Dimitri onunla konuşmaya devam ederken bile belimdeki tutuşu sıkılaştı. "Umarım Bu. Hayır endişe bir kez I izin ver herkes Biliyorum Kiralamanın nasıl olacağını. Ofis binası da aynı şekilde olacak ama orayı çok fazla kiraya vereceğimizi sanmıyorum. Orada çalışan herkesin çoğu HEAT imparatorluğunun bir parçası olacak." "Bunu biliyorum," dedi sanki yıllardır bu işin ortağıymışlar gibi.

"Sadece herkesi ikna etmemiz gerekiyor

değil mi?" Onun yanına doğru eğilirken gülüşü çok yumuşak ve mükemmeldi.

"Elbette." Omuz silkti.

"Şimdi ortama karışmalıyım." Başka bir konuğa el salladı. "Ama sonra beni dansa kaldır da bu konuyu biraz daha konuşalım, tamam mı?" Kirpiklerini kırpıştırdı.

İşte o zaman kaskatı kesildim ve Dimitri'nin de bunu hissettiğini biliyordum. "Muhtemelen yapmayacağım," diye itiraf etti yüzünde hiçbir pişmanlık ifadesi olmadan. "Bütün gece kız arkadaşım ile dans etmek niyetindeyim."

Melly beni orada bulduğuna şaşırmış gibi kelimenin tam anlamıyla "Oh" dedi. "Olive'in seni bir iki dans için gizlice götürmeme aldırmayacağına eminim."

"Sorun yok." Başka ne diyebilirdim ki?

"O aldırmazdı ama ben onun başka bir adamla gizlice kaçmasına aldırmıyorum." Melly sanki en iyi arkadaşlarının önünde reddedilmiş gibi görünüyordu. Belki de öyleydi. Rina ve Willa aslında tam yanındaydı. Uzun boylu, zayıf ve kendi tarzlarında büyüleyiciydiler. Tıpkı Melly gibi.

İkisi de, Melly gibi, lisede birlikte okumuş olmamıza rağmen bana merhaba demek için herhangi bir girişimde bulunmadılar. "Öyle ya da böyle, göreceğiz. Olive, senin de gelebilme çok sevindim. Bu gece havuzun yanında adımlarına dikkat et." O telaşla uzaklaştı ve Dimitri alnımdan öperken arkadaşları da onu takip etti.

"Çok abartıyorsun," diye mırıldandım ona.

"Hayır. Bence doğru olan bu. Sen burada benimsin. Benim duyduğum saygıyı senin de hak ettiğini bilmeleri gerekiyor."

"Bana hiç saygı göstermiyorlar ve hiçbir zaman da göstermeyecekler. Melly ümitsiz bir vaka, dolayısıyla havuzla ilgili sözleri de öyle."

"Havuz ne oldu?" Kaşlarını çatı.

"Melly birkaç blok ötede ailesiyle yaşıyordu. Onların da bir havuzu vardı. Olive'i davet etti ve lise son sınıftaki balo fotoğrafları sırasında onu havuza itti," dediğini duydum Knox'un arkamdan. Döndüğümde onu üvey annemle babamın arasında dururken gördüm. O da

Dudaklarında küçük bir gülümsemeyle dimdik durdu ve sanki ikimizin saklaması gereken bir sır varmış gibi bana göz kırptı. "Onlar pislik."

İşte oradaydı. Kardeşim tam da onu hatırladığım gibiydi. Sarılmak için onu kendime çektim, o da bana izin verdi. Bu gece onda farklı bir şeyler vardı ama aynı zamanda eskiden olduğu gibiydi. Bu sarılmayı biraz daha uzun tutabilir ve onu biraz daha sıkabilirdim. "Bu gece seni görmek gerçekten çok güzel, Knox."

"Az önce beni gördün." Yumuşak bir şekilde güldü. "Dramatik olma." Ama anlamış gibi sırtımı sıvazladı ve ona daha fazla sarılmama izin verdi.

Dramatik olabilirdi ama onu burada, partide görmek güzeldi demek istemedim; onu bilinçli, sosyalleşmeyi becerebilen, insan içine çıkmak isteyen biri gibi görmek güzeldi demek istedim.

Kendimi geri çektiğimde babam bana sarıldı ve kısık bir ses tonuyla beni gördüğüne sevindiğini söyledi. Dimitri ile birbirlerine bakarken gergin çene çizgisi aksini düşünmeme neden oldu.

Babam uzun boylu, yakışıklı bir adamdı. Koyu dalgalı saçları ve benimkiyle aynı renkteki parlak kahverengi gözleri, özellikle de büyüleyici gülümsemesiyle gençken ona hep oyunculuk rolleri kazandırmıştı. Şimdi, bir yönetmen olarak, çoğu insanın dikkatini ve saygısını çektiğini düşünüyorum. Kariyerini yapan da ailesini yıkan da buydu. Kadınlar her zaman onun peşindeydi ve o hiç direnmedi. Ne annemle birlikteyken ne de şimdi üvey annemle birlikteyken.

Bu yüzden bana karşı teselli edici ve tatlı olmaya çalıştığında bile gözlerinin içine saygıyla bakamadım. Annemin hastalığının sonunda yanımda olmadığı için onu hiç affetmedim ve belki o da onu affetmediğim için beni hiç affetmedi.

"Seni gördüğüme sevindim Dimitri. Olive bana ikinizin şimdilik aynı evi paylaştığınızı söyledi." Dimitri'nin elini sıkmak için elini uzattı.

Dimitri elini salladı ama "Bundan daha fazlasını paylaşıyoruz Bay Monroe. Kendisi bir süredir benim kız arkadaşım."

"Doğru. İkinizin de geçen yıl Paradise Grove'da kimseye bahsettiğiniz bir şey değil, yoksa duymuş olurum." Ses tonunda bir soru vardı. Dimitri'nin sırtışını izledim ve babamın kendisine yönelttiği meydan okuma karşısında gözlerinde bir parıltı belirdi. "En iyi arkadaşım Kee ile seyahat ediyordu. Birlikte yaşamaya başlamadan önce ilişkimizin ciddi olduğundan emin olmak istedik. biliyorum."

"Yine de böyle bir haberle beni aramanı istiyorum Olive. Bunu yapacak kadar bana saygı duymalısın."

Knox içini çekti ve "Baba" diye inledi.

Kendimi hemen açıklamamak için elimden geleni yaptım. Hâlâ evde yaşıyor olsaydım ben de böyle yapardım. İşleri yoluna koymaya ve herkesle ilgilenmeye çalışırdım. Şimdi ise beyhude olduğunu hissediyordum. Knox zaten mücadele ediyordu ve ben çoktan gitmiştim.

Dimitri ne diyeceğimi uzun süre düşünmeme gerek bırakmadı. "Saygı iki yönlüdür."

Babam gözlerini Dimitri'ye dikti ve üvey anneme döndü. "Neden gidip bir şeyler içmiyoruz? Aile meselelerini başka bir gece konuşuruz. Bu seferki eğlence için. Tamam mı millet? Olive, beni bu hafta ara." Dimitri'ye başını sallamadan önce bakışlarımı tuttu, sonra Knox'a döndü.

Birbirlerine baktılar ama Knox başını salladı. Babamın gözlerindeki o bakışı ilk kez görmüştüm ve ilk kez sessizce ağırlığını koymaya çalışmıyordu. Knox'un kolunu tuttu, ama kardeşim kas kaybetmiş olmasına rağmen yine de babamdan çekip aldı. "Knox," dedim usulca, çünkü özlediğim o bakış -kendisi gibi olduğu o bakış- tam orada, babam babama baktı.

Babam etrafına bir göz attıktan sonra ona el salladı ve kocaman gülümseyerek karısıyla birlikte bara doğru döndü.

Partinin yüksek sesli müziği ve kahkahaları havayı doldursa da üçümüz arasında bir sessizlik vardı. Gerilim, çevredeki tüm eğlencelerden daha yüksekti. Knox ve babamın neler yaşamış olabileceklerini düşününce içim burkuldu. "Knox, sen-"

"Yapma. Sadece... başka bir gün konuşalım." Babamıza bakarken kaşlarını çatı ve alnını kırıştırdı.

"Babam muhtemelen streslidir." Neden bahane üretiyordum ki?

"Fark etmez." Gözlerini kaçırdı ve daha önce hiç görmediğim iki adamı tanıdığı anı gördüm. Sanki aniden daha fazla enerjiye sahip olmuş gibi canlandı. Normalde onu heyecanlı görmekten mutlu olurdum ama bu çok fazlaydı. Bana dönmeden önce onlara el salladı ve aceleyle, "Yarın başka bir filmin setine gitmek için hazırlanırken bunu unutur," dedi. Derin bir nefes aldım ve Knox omzumu sıvazladı. "Git ve büyülü ormanın tadını çıkar, Zeytin Arısı."

Aceleyle gidişini izlerken boğazımı temizledim. Dimitri'ye "Gidip iyi olduğundan emin olacağım," dedim ama kolumu yakalayıp işaret etti.

Esme bir görev için Knox'a doğru ilerliyordu. "Sanırım bunu senin için yapmak üzere." Müdahale edip etmemem gerektiğinden emin olamadan yanağımı çiğnedim. "Kendi kararlarını kendisi vermeli."

"Yanlış kararlar alıyor ve ben daha önce onu doğru yöne yönlendirmek için yanında değildim."

"Sen de büyürken çocukmuşsun gibi geliyor, Bal Arısı." Omzumu dürttü. "Ve şimdi buradasın. Kaçınılmaz olarak kazdığı bok çukuruna daha da düştüğünde, onu çıkarmak için orada olacağız."

BİZ derken gözlerim Knox'tan Dimitri'ye kaydı. "Oh, bunun bir parçası olmana gerek yok. Bu benim sorunum-"

"Senin sorunların benim *sorunlarımdır*." Bana gülümsedi ve bunun sadece göstermelik olup olmadığından emin değildim.

Bu düşünceden sıyrıldım ve Melly'nin arka bahçesinde toplanan tüm kasabaya bakarken iç çektim. "Özür dilerim. Burada her şey muhtemelen düşündüğünden çok daha karmaşık," diye fısıldadım. "Babam..."

"Başkalarının yaptıkları için üzülmeysin. Onlar senin sorumluluğun değil." Dimitri beni kendine çekerek fısıldadı: "Şimdi şu saçma dans pistinde dans etmek ister misin?"

"Hayır." Ne kadar uzun zaman önce olursa olsun, içine düştüğüm o korkunç anılardan kurtulamıyordum.

Grubun melodisi yavaş bir şarkıyla yükselirken Dimitri bana baktı. "Gel hadi. Seni yakınımda tutacağım. Denize düşmene izin vermeyeceğim. Söz veriyorum."

"Ben almayayım."

Mırıldandı. "Ama Olive, bu *deneyimle* hiç mi ilgilenmiyorsun?"

"Ciddi misin? Her şeyi o kadar merak etmiyorum."

Homurdandım ama şimdi düşünüyordum ve biraz merak ediyordum. "Belki oraya gidip bana anlatabilirsin?"

Başını iki yana salladı. "Sadece sen gidersen giderim."

Etrafıma bakındım ve Melly'yi ya da arkadaşlarından birini göremedim. Ve şeffaf plastiğin üzerinde duran insanlar gayet iyiydi. Yine de platformun havuzun sadece dörtte üçünü kaplaması hoşuma gitmemişti. Elbette, insanların düşmemesi için biraz açık bir çıkıntı vardı ama yıllar önce bunun bir önemi olmazdı. O zamanki düşüşüm destansı olmuştu.

Yine de bu fırsatı kaçıramazdım ve içimi çektim. "Çantamı bırakayım." Şezlonglara doğru yürüdüm ve misafirlerin yarısının mayo giymiş olduğunu fark ettim. Hava ilkbahar için alışılmadık derecede sıcaktı elbette ama Melly de havuzun "mükemmel şekilde ısıtıldığından" bahsedip duruyordu. Mayo giymiş olmam, düşme ihtimalime karşı akıllıca bir karardı. Mayomdan sıyrıldım

pantolonunu ve örtüsünü giydi ve Dimitri'yle buluşmak üzere parıldayan suyun kenarına gitti.

Beni görünce dans pistinden çıktı ve beni şezlonglara doğru yürütmeye başladı. "Hayır." Başını salladı. "Kesinlikle olmaz."

Kıkırdarken durakladım. Bu adam bana egomun daha büyük olması gerektiğini, bir işim olmasa bile buna değdiğimi, bu ızgara maskeli sanal lise buluşmasında övünecek bir şeyim olmadığını hissettirdi. "Kes şunu Dimitri. Ne giydiğim konusunda endişelenme ve hadi dansa gidelim."

"Üzerinde külot ve sutyen var, Olive." Beni arka bahçenin kenarına çekti. "Bu konuda nasıl endişelenmemem gerekiyor?"

Yirmi Altıncı Bölüm

DIMITRİ

"BU BİR MAYO, TIPKI BURADAKİ HERKESİN GIYDIĞI GIBI.
Ve eğer talihsiz bir olay sonucu suya düşersem, eşyalarımın mahvolmasını istemem."

Bütün gece Olive'e sanki benimmiş gibi baktım. Benim yatağında uyuyordu. Yemeğimi paylaşıyordu. Benim evimi. Artık *bizim* evimiz. Her yerde ona ait küçük şeyler görmeye başlamıştım. Banyo tezgahındaki bir kasede çiçekleri, çekmecelerde giysileri ve her yerde teziyle ilgili notları.

Hayatımı işgal etmişti ve bir saniye bile kafamı çeviremiyordum. Benim olmaya başlamıştı. Sadece sahte kız arkadaşım değil. Gerçek kız arkadaşım.

Bu yüzden takım elbise ceketimin düğmelerini açtım ve ona bakarken neredeyse hırladım. Ona olması gerekenden daha uzun süre bakanın üzerine atlamak istiyordum. Ceketini uzattım. "Giy şunu."

"Ne için?" İnanmaz görünüyordu. Ya da kafası karışmış. Hangisi olduğundan emin değildim. "Bunu neden giydiğini bile bilmiyorum. Hava yetmiş derece ve ılık."

Beni dinlemediğini düşündükçe kanım kaynamaya başladı, kaslarım gerildi. "Çünkü buradaki her erkek

gözleri senin üzerinde."

Şaşkınlıkla etrafına bakındı. Ama Jameson'ın ona nasıl el salladığını fark ettiğini biliyorum. Orospu çocuğu. Çocuğuna ve kasabadaki herkese ne kadar iyi davrandığı umurunda değildi. Adam zar zor çalışıyordu. Her gün verandadayken nasıl bir mesaisi vardı ki zaten?

"Dimitri, kimse bakmıyor. Durum böyle olsa bile, kimin umurunda?"

Kimin umurunda? Erkeklerin onu süzmesinin normal olduğunu mu düşünüyordu? "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Kükredim. "Yapıyorum. Benimle. Erkek arkadaşın. Sen benimsin ve buraya senin her parçanı başkasına göstermeye gelmedim."

"Ama Dimitri, aramızdaki bu-"

"Sahte de, Bal Arısı. Sana meydan okuyorum." Aramızdaki havada bir şeyler süzülüyordu ve o bunu biliyordu. Onu kendime çektim ve elimi vücudundan köprücük kemiğine doğru kaydırdım, sonra da boynunu tuttum. Dokunuşumla ürperdiğinde etraftaki herkes bizi son derece mahrem görüyor olmalıydı. Bunu inkâr edemezdi. Bizi inkar edemezdi. Biraz sıktığımda ve nefesi kesildiğinde aramızdaki her şeyin sahte olduğunu söyleyemezdi.

Gözleri karardı ve daraldı; meydan okumama karşılık verip vermeyeceğini merak ettim. "Şey, bu sahte." Yüzünde bir sırıtışla beni itti ve damarlarımdaki kanın nasıl hızla aktığını hissettim. Bu tür şeyler için yaşadığımı bilmiyor muydu?

Başparmağımı dudaklarında yavaşça gezdirdim. Bana meydan okuduğu için gurur duyuyordum. Sonra hala arkasında tuttuğum ceketini aldım ve onu içine soktum.

Meydan okuma karşılandı. Ona bakmalarını istemediğimi herkese açıkça belirtecektim.

Ağzı bir karışık açık kaldı. "Ciddi misin? Bu kesinlikle çok saçma Dimitri. Umurunda bile olmamalı." Ayağını yere vurdu.

"Ve yine de buradayım... çok fazla önemsiyorum," diye fısıldadı ona. "Aslında yeni karar verdim. Seni bu konuda rahat hissettirmek için parmak ucunda dolaşmaktan bıktım. Bunun ne anlama geldiğini öğrensen iyi olur."

Kollarını kavuşturdu. "Gerçekten mi? Bunu gerçekten yapacağımıza yeni mi karar verdin? Aramızdaki *bu şey* sadece tek bir amaç için." Gözlerini kısarak etrafına bakındı ve beni kalabalıktan uzaklaştırıp arka bahçenin karanlık bir köşesine, kimsenin dikkat etmediği çalılıarın yanına çekti. "Yeni bir tez yapmama izin vererek bana hizmet ediyor çünkü sanırım bu ülkede çekebileceğin bazı saçma iplerin var. Bu da bu topluluğu kazanmanı sağlayarak sana hizmet ediyor. Bu. Bu. Bu."

"Bunun gerçekten bu yüzden olduğunu hiç sanmıyorum," dedim ona yukarıdan aşağıya bakarak. "O otel odasında adımı haykırdığını duyduktan sonra en başından beri gizli amaçlarım vardı."

"Şey, yapmamalısın," diye açıkladı, sanki bu konuda bir seçeneği varmış gibi. Ama yoktu. Bunu anlamaya başlamak zorunda kalacaktı. Artık onu koruyacak ve her fırsatta ona benim diyecektim. "Sen sadece tahta için endişelenmelisin, tamam mı? Beni bütün gece lanet bir köşede tutmanın buna bir faydası olmayacak."

"Yarı çıplak olman da bir işe yaramayacak," diye karşılık verdim sırf onu kızdırmak için.

Başını salladı ve fısıldadı, "Aslında, eğer kabul edersen kesinlikle olur. Bu bizim yararımıza bile olur. Belki biraz flört edersem, bir sonraki yönetim kurulu toplantısında insanların rahatlamasını sağlayabilirim Dimitri." Sanki beni asıl hedeflerimize yeniden odaklamaya çalışıyormuş gibi gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Dürüst olmak gerekirse, ikimizin de kışkanç insanlar olduğumuzu biliyorum. Sadece bunu düşünme." Yanakları aydınlanırken nefesini dışarı verdi.

"Benim de etrafta dolaşıp kimseyle konuşmamı istemiyorsun, bunu sen de biliyorsun. Düşüncesinin bile seni ne kadar rahatsız ettiğini görebiliyorum."

"Öyle değil." İnandırıcı olma konusunda berbat bir iş çıkarmıştı. "Asıl amacımıza odaklanalım, o da sanırım bu dayanıksız, ş e f f a f platformun üzerinde mutlu bir şekilde dans etmek ve kaynaşmak. Hadi herkese iyi vakit geçirtelim."

Gözlerimi kısmıştım. "Tam olarak kime iyi vakit geçirteceksin Olive? Çünkü burada benden başka kimseyle flört etmiyorsun."

"Ne demek istiyorsun?" Bana fısıldayarak bağırırken elleri birbirine dolanmıştı. "Çiftler bunu her zaman yapar. Ben bu gece erkeklerle iyi geçineceğim. Sen de kadınlarla iyi geçinirsin. Bir sonraki yönetim kurulu toplantısında avantajlı olabilirsin."

"Böyle bir şey olmayacak." "Peki neden?"

"Çünkü bu topluluğa yatırım yapmış olabilirim ama şu anda *sana* daha çok yatırım yaptım," diye mırıldandım neredeyse kendi kendime. Doğrudan o büyüleyici gözlerine bakarak, "Şu andan itibaren, gerçekten benimsin. Hoşuna gitse de gitmese de sana da öyle davranacağım."

Ses tonum doğrudan, emrediciydi ve tartışmaya yer bırakmıyordu. Beni iyi tanıyan herkes bunu iş yapmak istediğim zamanlar için sakladığımı bilirdi, çünkü normalde oldukça rahat biriydim.

Olive notu almamış gibi görünüyordu. Kollarını kavuşturdu ve bana aptalmışım gibi baktı. "Ben bunu kabul etmedim."

"Yine de şimdi yapacaksın." Elim ceketimin altına kaydı ve onu yanıma çekip dans platformuna doğru yürümeye başlamadan önce yavaşça tenini okşadı. Havuza yaklaştığımızda vücudunun kaskatı kesildiğini, tereddüt ettiğini hissettim.

Birisi uzun zaman önce onun güvenini sarsmıştı ve ben şimdi bunu ona geri kazandıracaktım. Ona bakarken başparmağımı ritme göre aşağı yukarı ovuşturdum ve mırıldandım, "Seni yakaladım. Şansını dene ve benimle dansın tadını çıkar."

İlk adımı atmasını bekledim, sonra hemen onunla senkronize oldum. Yavaşça ve bir amaç uğruna, açık platforma doğru yürüdük ve belini kavrayışım hiç sarsılmadı. Ya onu yakalayacağımı ya da birlikte düşeceğimizi ama yine de onu kurtarmak için orada olacağımı anlaması gerekiyordu. Herkesten daha fazla.

Platformun ortasında şarkıya eşlik ederken yüzüne öyle büyük bir gülümseme yayıldı ki hiçbir şeyin ona sahip olmamı engelleyemeyeceğini anladım. "Sanırım seninle korkuları yenmeyi seviyorum Dimitri."

Mırıldandım. "Hepsini benimle birlikte fethetmeye hazır ol," dedim usulca ve onu ızgaranın ortasında, Jameson da dahil herkesin görebileceği şekilde öptüm.

Sonra onu hızla daldırdım ve tekrar öpmek için yukarı çektim. Tüm bu süre boyunca kıkırdadı. "Biliyor musun, bu gece doğru düşünemiyorsun." Hâlâ mantığın sesi olmaya çalışıyordu.

Elim sırtında daha da aşağıya indi ve sonra onu kendime doğru çektim. Karnına karşı ne kadar sert olduğumu hissettiğinde nefesi kesildi. Ellerimden biri güzel buklelerinin arasından geçti, böylece yüzünü kendime doğru eğbildim ve kulağına yaklaşarak yumuşak bir sesle, "Sikim kadar düz düşünüyorum, Bal Arısı. Kıvrımlarının her birini kendime doğru bastırdım ve buradaki tüm erkeklerin boynunun eğimini, kalçalarının kıvrımını ve o lanet topuklularla kıcını nasıl ileri geri sallayabildiğini katalogladığına ikna oldum."

"Dimitri," diye inledi, "bu senin yatırımını iyileştirmek için."

"Doğru. *Sana* tamamen yatırım yaptım. O yüzden başka bir yol bul ya da bulma. Bu noktada gerçekten umurumda değil. Ama açık konuşayım, buradaki herhangi bir erkekle flört edersen, ben de flört ettiği için onu boğarım."

Yalanı bulmaya çalışmak için bana bakmak için uzaklaştı. Tek bir tane bile yoktu.

İçini çekti ve mırıldandı, "Biliyor musun? Şu anda umurumda değil. Çünkü lanet olası bir havuzun üzerinde dans ediyoruz." Ve sonunda kollarımda gevşemesiyle ilgili bir şey beni bir köşeyi döndüğümüze inandırdı. O ve ben birlikte bir güç olacaktık.

Ben de ona ayak uydurdum. Belki o anda bunu daha fazla konuşmalıydık ama birbirimizi etkilemeye karşı bağışıklığımız yoktu. O anı hak etmiştik ve onu yaşadık.

Sadece dans etmedik. Vals yaptık, sonra fokstrot yaptık ve ritim değiştiğinde kendimizi bıraktık. Sonunda alnımdaki teri sildiğimde ve ona bütün gece dansına ayak uyduramayacağımı söylediğimde ikimiz de gerçekten güldük.

Her zaman yanında kalarak onu etrafta dolaşmaya götürdüm ve HEAT ile ilgili her şeyin Paradise Grove için ne kadar harika bir katkı olduğunu anlatabildiği her insanla konuştu.

O kadar uğraşmıyordum. Ya da hiç. Esme ve babasından uzaklaşırken, "Rahatla," dedim. "Bu gece en az elli aile üzerinde etki bıraktın."

Etrafına bakındı. "Sence?"

"Biliyorum. Ve her seferinde doğru açıyla yaklaşıyorsun."

"Benim makalem de mükemmel olacak. Göreceksiniz."

"Hiç şüphem yok. Aklına koyduğun hemen her şeyde oldukça iyisin." Kee için, görünüşe göre annesi için, ailesi için ve şimdi de benim için her işin ustasıydı.

Gülerek omuz silkti. "Sana söyledim, ailem beni her şey hakkında biraz bilgi sahibi olacak şekilde yetiştirdi." Tekrar iki kadeh şampanya aldı ve kaşlarımı kaldırdığımda bana gülümsedi. "Alkol tüketimim hakkında yorum yapma. Lise toplantısı gibi bir şeydeyim, tamam mı? Artı, ihtiyacım var

tuvalete gitmek için. Bu da sanırım Melly'nin evine gitmem gerektiği anlamına geliyor, ha?"

"Seninle gelmemi ister misin?" O takım elbiseyi giydiği sürece ona her yerde eşlik edebilirdim. Onunla birlikte banyoya girer, çıkarmasına yardım eder ve belki birkaç dakika da eğlenirdim.

"Hayır. Kal ve kaynaş." Koluma vurdu. "Buraya yapmak için geldiğimiz şeyden kaçmayı bırak. Bütün gece uğraşmadın. Git birine iyi davran. Onlara duymak istediklerini söyle."

Artık bunu yapmayı hiç umursamıyordum. "Göreceğiz."

"Dimitri, bu işi yürütebilmemizin tek yolu bu." O Kalçasını çıkardı ve ben de rüzgârda uçuşan bukleleri ve yüzündeki gülümsemeyle ona baktım. Ama o hâlâ aramızdaki anlaşma üzerinde çalışıyordu, ben ise onun yerine sadece onun tadını çıkarıyordum.

"Tam olarak ne işe yarayacak?" Zihnim sadece onunla işleri yoluna koymayı düşünüyordu.

"Kiralık dairelerinizi ve ofislerinizi onaylatmak için," diye fısıldadı ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. Sonra şampanyasını yudumladı ve kadehi ayaklı bir masanın üzerine koydu. "Bu iş bittiğinde bana teşekkür edeceksin. Şimdi umalım da Melly'nin saçma evinde kaybolmayayım."

Döndü ve içeri girmek için yola koyuldu. Kadın bu gece çok fazla görevdeydi. Bundan hoşlanmadım. Görevimin değiştiğini fark ettiğimde değil. Bu topluluk için giderek daha az endişeleniyordum ve onun için giderek daha fazla endişeleniyordum.

Ve bu hiç hoşuma gitmedi. Düşünceler kafamdan geçerken egomun on basamak aşağıya düştüğünü hissediyordum. Bay Mükemmel'e bu gece de uygulamasından mesaj attığını biliyordum.

Bunu bilmemeliydim ama ona olan takıntım aklımı kaçırmama ramak kalmıştı.

Hayır, tamamen aklını kaçırmış.

Ben de bunun için özür dilemeyecektim. Bana bunun sadece aramızdaki bir alışveriş olduğunu hatırlatıyor olabilirdi ama ben ona bundan çok daha fazlası olduğumuzu hatırlatmak üzereydim.

Yirmi Yedinci Bölüm

ZEYTİN

MELLY'NİN EVİNDE NEDEN ON TANE KORIDOR VE YÜZ TANE banyoyu bulmadan önce? Ve neden banyo mükemmel görünmek zorundaydı?

Evi yumuşak nötr tonlarda dekore edilmişti ve kapı girişlerinde güzel kemerler ve ben işerken banyonun tezgahında tam olarak doğru renklerle patlayan değerli taşlar vardı. Ayrıca, bir havuzu vardı. Ve birlikte bir hayatı.

Bu gece herkese reklamcılık işi için harika bir müşteri daha bulduğunu söylemişti. Ve ben sadece bu banyonun sessizliğinde tüm bunları tamamen kıskandığımı itiraf edebildim. Aralarına karıştığım herkesi. Herkese gülümsedim ve ne kadar harika işler yaptıklarını söyledim. Yine de kendi geleceğimin yükünün ruhumu ezdiğini hissediyordum. Tez ve deri ciltli kitap beni tam olarak nereye ait olduğumu merak ettiriyordu.

Derin bir nefes aldım ve kıyafetimi düzelttikten sonra sifonu çektim, ellerimi yıkadım ve yanaklarıma biraz soğuk su çarptım. Üzülmeyi bırak, dedim kendime. Buradaydım, çalışıyordum ve kendi hayat yolumu çiziyordum.

Yolun biraz kayalık olması, bir başkasınıninkinden daha kötü olduğu anlamına gelmiyordu.

Sonra kapının dışında fısıltılar duydum. "Esme! Nasılsın? Seni Knox'un yanında gördüm." Esme cevap vermedi ve sonra kadın dedi ki, "Doğru. Doğru, doğru. Akli başına gelecektir. Her zaman öyle yapar. Ama kız kardeşi için aynı şeyi söyleyemem. Tanrım, değil mi?"

"Peki ya o?" Esme ses tonu kapalı bir şekilde cevap verdi.

"Knox bana babalarının bu ilişkiden memnun olmadığını söyledi. Bu yüzden Dimitri ile ilişkilerinin uzun sürmeyeceğine eminim. Yani, hadi ama. Nasıl sürsün ki? Kız berbat durumda."

"Neden böyle söyledin?"

"Hâlâ yüksek lisans yapıyor. Ayrıca profesörüyle yattığını da duydum. Dimitri *Hardy*'nin bununla kalmasına imkan yok. Kız arkadaşım Melly'nin bu gece onu etkileyebileceğini umuyorum. Çok tatlı bir çift olurlardı."

İşte o zaman kapıyı açmayı seçtim ve dışarı çıkıp onlardan uzaklaşırken dik durmak için elimden geleni yaptım. Esme adımı seslendi ama o anda söyleyeceklerini duymak istemiyordum. Sadece oradan çıkmak istiyordum.

Kimsenin kitabında on numara olmadığımı biliyordum. Tüm bu ızgaranın boktan bir lise toplantısı gibi hissettireceğini biliyordum, ama gelmiştim ve bunun bir parçası olmuşum. Bildiğim en iyi gösteriyi sunmuşum ve o anda bunun hala bazılarına layık olmam için yeterince iyi olmadığını fark ettim. Bu yüzden artık gitmek istiyordum. Ancak tam köşeyi döndüğümde Melly'nin ağzından adımı duydum.

"Bir keresinde onu kazara bilerek havuza itmiştim. Gerçi çok uzun zaman önceydi ve gençlerin nasıl olduğunu bilirsin. Şımarık bir çocuktum ama iyi biri oldum, değil mi?" Sesi sinsi bir mırıltı gibi çıktı ve o anda kiminle konuştuğunu anladım.

"Elbette," dedi Dimitri ona. Ses tonu kayıtsızdı ama kabul etmiş olmasından bile nefret ediyordum.

"Lütfen bana ikinizin arasında ciddi bir şey olmadığını söyleyin.

Pek senin tipin gibi görünmüyor."

"O benim normal tipim *değil*," diye cevap verdi ve kalbim biraz kırıldı.

"Ben öyle düşünmüyordum." Melly'nin sesi daha heyecanlı çıkabilir miydi? "Hoş biri ama ben seni biraz daha, ne bileyim, kendi teninde rahat biriyle görüyorum, değil mi?"

"Geçmişte bunun için uğraştım. O kesinlikle farklı." Böyle söylediğinde *farklılık* pek de iyi bir şeymiş gibi gelmedi.

"Bence hayatımızın bir noktasında harika bir eş olabilirdik Dimitri. Ve burada yapabileceğimiz onca şeyi düşününce." Gülüşü çok yumuşak ve boğuktu, sanki tam karşısındaymış gibi. "Belki hâlâ yapabiliriz, hmm?"

Sessizlik uzadıkça en kötüsünü düşünmekten nefret ediyordum. Boğazımı temizleyip odaya girdiğimde bunu düşünmek için kendime daha fazla zaman bile vermedim. Melly yüksek sesle soludu ve kırmızı rujunu silerken yüzünde bir gülümsemeyle ondan uzaklaştı ve boynunda bir leke görmek için gömleğine baktım.

"Ben gidiyorum," diye fısıldadım çünkü tek çıkarabildiğim buydu. Sonra avlu kapısına doğru yürüdüm, çantamı, pantolonumu ve örtümü olabildiğince hızlı bir şekilde aramaya başladım.

Arkamdan seslendiğini duydum ama onunla konuşmak istemedim. Bana bir şey borçlu olduğundan değil; *gerçekten* birlikte değildik. Mesele bunu onunla yapıyor olmasıydı, sözde birlikte olduğumuzun farkında olan bir kadınla, ama yine de kötü niyetle beni incitmeye çalışıyordu. Ve o da buna izin veriyordu.

Hışımınla dışarı çıktım, eşyalarımı almaya hazırdım. Yine de fazla uzaklaşmadım. Dimitri hızla yanıma geldi, ellerini saçlarında gezdirirken gözleri endişeyle doluydu. Bu bakışın suçlu olduğu için mi yoksa beni kızdırmak ya da olay çıkarmak istemediği için mi olduğunu anlayamadım.

Kalbim ihanetten çatlarken hiçbir şeyden emin olamazdım.

Ağlayacaktım. Hayatım tam bir felaketti. O kadar çok yöne savruluyordum ki hiçbirini doğru düzgün tutamıyordum. Tuvaletin dışında Esme'nin yanındaki kız haklıydı.

İlk gözyaşı döküldüğünde Dimitri bana doğru yürüdü ve şöyle dedi: "Seni büyümlü ormana götürüyorum Bal Arısı. Bana karşı koyma."

Sonra beni bir çocuk gibi kucakladı ve parlayan patikadan aşağıya doğru yürüdü. Kimsenin bize bakıp bakmadığını ya da bizi görüp görmediğini bilmiyorum ve umurumda da değildi.

Parçalanırken biraz zamana ihtiyacım vardı. Ondan sonra, şu anda beni tamamen utançtan kurtaran adamın, buna neden olduğu için nefret ettiğim adam olduğu gerçeğiyle başa çıkacaktım.

Yirmi Sekizinci Bölüm

DIMITRİ

MELLY'NİN ARKA BAHÇESİNDEKİ ORMANDAN GEÇTİM VE

İki büyük bar alanının yanından geçerken bir tanesinde puro da satılıyordu. Izgaralar belli ki komşuların her biri için savurganlıklarını göstermenin bir yoluydu.

Artık bunu pek umursadığımdan değil.

Onu تنها bir yere götürüp önüme yatırdığımda kız arkadaşımın gözlerinde gördüğüm parıltı beni daha çok endişelendiriyordu.

"Gitmeme izin vermeliydin," diye mırıldandı ve gözlerini sildi. "Sadece kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var."

"Bu partideki insanlarla bir saniye daha geçirmektense seninle bir dakika geçirip kendimi toparlamayı tercih ederim."

Hıçkırıkla karışık bir kahkaha attı. "Annem ölmeden önce beni hiç etkilemediler, biliyor musun? Birinin benimle dalga geçmesi umurumda değildi çünkü eve gidip ona bunları anlatabileceğimi biliyordum. Oraya aittim çünkü o oradaydı, anlıyor musun? Başka bir yere ait olmak zorunda değildim. Şimdi o gitti ve ben hiçbir yere ait olduğumdan emin değilim. Özellikle de buraya."

"Eğer yardımı olacaksa, bence sen buraya, benim yanıma aitsin," dedim çünkü onun kendini topraklayacak bir yeri olmadığını düşünmesine dayanamazdım. O yer her zaman benimle olacaktı.

Bana baktı, gözleri ay ışığında parlıyordu ve sessizce itiraf etti: "Biliyorsun, sana karşı böyle hissetmeye başladım."

Bu da bir başlangıçtı. "Güzel. Ve benimle olmasan bile, olmaya karar verdiğin her yere ait olduğunu bilmiyor musun, Bal Arısı? Sen de herkes kadar bir yeri hak etmiyor musun?"

İç çekti ve sonra ileri geri volta atmaya başladı. "Sanırım rahatlığımı annemde buldum ve o öldüğünde bunu içime attım. Bana güvenli bir alan sağlamıştı. Onu arayabileceğimi ya da eve gitmek için dersi asabileceğimi biliyordum. Bana bunun iyi bir şey olduğunu, zamanıma değmeyen insanlarla etrafımı sarmamam gerektiğini söyleyeceğini biliyordum. O her zaman yanımdaydı... ta ki yanımda olmayana kadar."

Başımı salladım ve çimlerin üzerinde bir ileri bir geri yürümesine izin verdim. "İyi bir anneye benziyordu."

"En iyisi. Ve biliyor musun, şimdi geri döndüğümde, onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye devam ediyorum."

"Ne gibi?"

Bir an için gözlerini kaçırdı ve sonra şöyle dedi: "Sanırım bize gerçekten bir baloncuk inşa eder ve bize yanlış yapacağını düşündüğü herkesten bizi korurdu. Ve bunu yapmak için burada olamamasından nefret ediyorum çünkü... Bence Knox'un buna ihtiyacı var." İç çekti.

"Senin de buna ihtiyacın olması normal, Olive." Şimdi onun yoluna çıktım ve elimi yanağına dokundurdum. "Ve onu özlemen de normal. Ama benden ya da dışarıdaki birinin sana hissettirdiklerinden kaçmak zorunda değilsin. Herkes kadar senin de burada olmaya hakkın var."

Buklelerini ileri geri salladı. "Anlamıyorsun. Melly haklı. Onun gibi biriyle birlikte olmalısın ve sen

muhtemelen olmak istiyorum."

Bir damla gözyaşını silmek için başparmağımı pürüzsüz teninde gezdirdim. "O kadına on metrelik bir sopayla bile dokunmazdım, Olive. Şu anda başka bir kadına bakmam yerine beni kızgın kömürlerin üzerinde sürükleyebilirsin. Dikkatim 7 gün 24 saat sende ve bunu nasıl kullanmayacağımı bilemiyorum."

Gözlerini sımsıkı kapadı ve mırıldandı, "Ruju yakalı gömleğine bulaşmış, Dimitri."

"Sik beni." İnledim. Melly eğilip beni öpmeye çalışmıştı ama ben ondan kaçmıştım ve o da gömleğimin içine düşmüştü. "Onunla hiçbir şey yapmadım, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyor musun, Rufford beni aldattığında içten içe biliyordum. Hem de hemen. Seninle de hemen anladım Dimitri. Sadece... bu fikri görmek ve onun hala bu kadar zalim olabileceğini görmek acı veriyor. Yine de, bu sadece sahte olsa bile senin aldatmayacağını biliyorum."

"Ama aramızdaki ilişkinin sahte olmadığını biliyorsun, değil mi?" Bunu şimdi ondan duymaya ihtiyacım vardı.

Bunun yerine başını salladı ve gökyüzüne baktı. "Yine de hayatıma bir karmaşık şey daha ekleyebilir miyim bilmiyorum. Yapamam... Kee'ye ne söyleyeceğiz ki?"

"Şu anda bunun için endişelenmiyorum, Olive. Sadece dansın tadını çıkarıyorum." Bununla birlikte onu kendime çektim ve usulca öptüm.

Gömleğimi kavradı ve içime doğru inledi. Bir saniyeliğine uzaklaştığında mırıldandı, "Biliyor musun, ağabeyim, babam ve Georgette aslında bu gece benim dramatiğime düşkün olduğunu söylerlerdi."

"Pek sayılmaz. Seni ormana taşıyan bendim." Kıkırdadı.

"Bir mağara adamı gibi."

"Çünkü söz konusu sen olduğunda ben de öyleyim. Elimde olsa seni ormanda becerirdim." Bakışlarını kaçırmadan önce dudaklarını ısırdı. "Benim yapmamı ister misin?" Yanaklarında aniden beliren allığa dokunurken sordum. "Bütün gece seni becermek için bekledim."

"Başka bir şey yapmamamız gerekiyor Dimitri," diye fısıldadı. "Unutma, doğum kontrolüyle sınırı aştin. Bu tamamen pervasızcaydı ve sen pervasız olsan bile ben olmamalıyım. Melly'nin arkadaşı az önce bunu söyledi. Ben karmaşanın mükemmel bir örneğiyim. Tam bir kaos. Ve yine de sana teslim olmak üzereyim çünkü kendimi inkar edemeyeceğim bir noktaya geliyorum."

"Güzel. Kendini inkar etme. Teslim ol. Bana teslim olmadan Rufford'dan sonra istediğin her şeyi nasıl deneyimleyeceksin, ha?" Kolumu beline doladım ve yüzümü boynuna doğru indirdim. Başını eğdi ve dilimi yumuşak noktasının üzerinde gezdirmem için bana anında erişim sağladı. "Burada, Melly'nin arka bahçesinde dururken bile beni reddedecek misin?"

Dudaklarını yavaşça yaladı. "Eğer denersen," diye etrafına baktı, "kaçabilirim."

"Ama eğer seni yakalarsam, Bal Arısı, istediğimi alırım." Elimi göğsünün üzerinde gezdirdim ve sonra kumaşın arasından göğüs ucunu büktüm. Bunu yaparken beni izlerken nefesi kesildi.

"Bunu mu istiyorsun? Beni mi? Tüm kaosumu Melly için mi?" dedi, ses tonunda bir kırılmanlık vardı, sanki bunu duymaya ihtiyacı varmış gibi. "Söyle bana, lütfen."

"Sadece seni istiyorum. Senin için lanet ormanda koşarım, bana söylediğin kadar deliymişim gibi seni kovalarım. Sadece senin güzel amını istiyorum. Seni lanet bir ağaca yaslayıp sikmek ve herkesin duyması için adımı haykırmanı istiyorum."

Şimdi nefes nefeseydi ve takım elbisemin ceketine yapışmıştı. "Bunu burada mı yapacaksın?"

"Seni her yere götürürüm. Ama *özellikle* buraya."

"Melly bunu onun arka bahçesinde yaptığını öğrenebilir," diye uyardı ama bunu söylerken meme uçlarının nasıl büzüldüğünü gördüm, sanki o kadının gerçekten nasıl birlikte olduğumuzu bilmesini istiyordu.

"Umarım öğrenir, Olive. Umarım öğrenir. Kaçmak için beş saniyen var. Seni yakaladığımda, çığlık atana kadar durmayacağım."

Bitirmeme bile izin vermedi. Ormana doğru kaçtı ve ben sadece üçe kadar saydım çünkü onu o kadar çok istiyordum.

Onu yakalamaktan başka hiçbir şeyi umursamadan, pahalı makosen ayakkabılarımla çimlerin arasında hızla ilerledim. Orman biraz kalınlaşmadan önce bazı çitlerin etrafından dolandım. Ağırılığı altında bir dalın kırıldığını, ardından bir ya da iki kez soluduğunu duydum.

Gecenin karanlığında bir dalın kırılmasıyla döndüm. Büyük bir ağacın arkasına saklanırken nefes alışının hızlandığını duyduğumda, yavaşça ağaca doğru yürüdüm. "Bal arısı, benden saklanamazsın. Seni her zaman bulacağım. Bunu bilmiyor musun?" Ağacın arkasına uzandım ve kolunu yakaladım. Onu kendime doğru çekerken inledi. "Yakaladım seni," diye mırıldandım boynuna karşı.

"Ne istiyorsan al" derken yüzüme bakmadı. Belinden eğildi ve ellerini ağacın üzerine koydu.

Bikini altından kurtulmak için acele etmedim, pürüzsüz kalçalarından aşağıya doğru santim santim kaydardım. "Erkek arkadaşından kaçtıktan sonra bile onun için nasıl hazırlandığına bak."

"Sadece kısa bir süreliğine," diye mırıldandı ama alayını duydum ve beni kışkırtmasını sevdim, onun için savaşmamı istemesini sevdim.

Ben de onu bu sözünden dolayı cezalandırmak istedim ve karşılık olarak kışına bir şaplak attım. Nefes nefese kaldı ve hoşuna gitmiş gibi kalçalarını oynattı. "Ben ne kadar istersem o kadar, Olive. Bunu unutma. Ve unutma, benden kaçabilirsin, ama benim tarafımdan yakalanmayı seviyorsun ve ..." Pantolonumu çıkarırken ona yaklaştım, onun eğilmiş ve benim için hazır olduğu görüntüsünde tamamen kayboldum. Uzunluğumu bir kez pompaladım ama kendimi daha fazla inkar edemedim. Hızla içine girdim. "Benim tarafımdan becerilmekten hoşlanıyorsun."

"Aman Tanrım," diye bağırdı ben onu ağzına kadar doldururken. Bikini üstünü çözerken durmadım. Bunun yerine, onun uyarılmasının sikimin üzerinde parladığını görmek için geri çekildim ve sonra ona daha sert ve daha sert çarptım. Göğüslerini tutup sıkarken tenlerimiz birbirine çarptı ve her hamlede onu daha da yakınlaştırdım. Ona sahip olmaya, onu tüketmeye, her parçasına sahip olmaya çalıştım.

Artık sadece bir istek değildi. Onunla birlikte olmak için lanet bir ihtiyaçtı. Onu o ormanda asla özgür bırakmayacakmışım gibi becerdim ve kulağına homurdandım, "Seni tekrar tekrar böyle becermemi istemiyorsan bir daha erkek arkadaşından kaçma Bal Arısı."

Geldiğini, duramayacağını, benim de durmamam gerektiğini haykırdı. İkimiz de bitkin düşüp ormanın zeminine yığılana kadar durmamam için defalarca yalvardı.

"Özelde sevişmemek buraya kadarmış" diye mırıldanırken zar zor hareket edebiliyordum. Sonra inledi. "Ve lanet bir prezervatifle güvende olmak."

Göğsüme bir tokat attı ama özür dilemeyecektim. "Ben temizim ve sana daha önce de söyledim, senden bir bebeğim olacak. Prezervatifleri hatırlamak istiyorsan bana söyle Olive, ama muhtemelen bu noktada hatırlamayacağım." Kıkırdadım çünkü onunla bebek yapmaktan korkmuyordum. Bu noktada onunla hiçbir şeyden korkmuyordum.

"Bu kesinlikle yanlış bir yaklaşım. Bir bebek, muhtemelen tam olarak anlayamadığımız bir ebeveyn olmaya ömür boyu bağlılıktır."

"Dokuz ay boyunca karnında bebeğimizi taşıyarak dolaşacaksın, onu ne kadar güzel taşıyacağına bakacağım ve bir ömür boyu annenin sana sağladığı rahatlığı bebeğimize nasıl sağlayacağını göreceğim."

"Dimitri..." Adımı usulca fısıldadı ve sonra dudağını ısırdı.

Belki yine haddimi aşmıştım. "Üzgünüm, eğer-"

"Az önce söylediklerin için özür dileme." Çenesi sallanıyordu.

"Bal arısı, ağlamayı istemiyorum."

Derin bir nefes aldı ve sonra hızla gözlerini ovuşturdu. "Hayır, değilim. Sadece annemin anısını, ondan kaçınmak isteyeceğim kadar acı veren bir kayıp olmak yerine, benim güzel bir parçam haline getiriyorsun. Onu bu şekilde düşünmek beni rahatlatıyor."

Mırıldandım. "Seni rahatlatmak için her zaman burada olacağım. Uzun zamandır güvenli alanını kaybetmiş olabilirsin Olive, ama bundan sonra o alan ben olacağım."

Umarım bunu kastettiğimi anlamıştır. Her zaman onun yanında olacağım.

O kız beni kontrol ediyordu, tam tersi değil.

Bölüm Yirmi Dokuz

ZEYTİN

ORMANDA SAHTEMİN YANINDA ÇIPLAKTIM AMA BELKİ ŞİMDİ

Gerçek erkek arkadaşım, her şeye bakış açımı değiştirmiş gibi ona bakıyordum.

Anılarım o kadar acı verici değildi, kalbim o kadar kırık değildi, hayatım o kadar darmadağın değildi, çünkü onun bebeğine hamile kalmayı gerçekten kaldırıp kaldıramayacağımı düşünüyordum. Anne ve eş olabilir miydim? Böyle bir hayat isteyebilir miydim? Ve sonra bunu hak edip etmediğim sorusu aklımdan geçti. Bunu istemiş olabileceğimi fark ettim ama her zaman bunu hak etmediğimi düşünmüştüm.

Dimitri'nin istediğim şeyi hak ettiğime dair sözleri daha önceki şüphelerimi sarstı ve kendimi gülümserken buldum.

İşte o zaman onu duydum.

"Dimitri. Dimitri!" Melly büyülü ormanda kelimenin tam anlamıyla şarkı söyleyerek onun adını haykırıyordu. Ayağa fırladım ve çabalamaya başladım. Mayomu zamanında düzeltmemin hiçbir yolu yoktu. "Oraya git ve onunla konuş."

"Ne? Asla," dedi bir parmağını göğsümün üzerinde gezdirirken ve altında nasıl titrediğimin tadını çıkarmak için acele etmedi. Kıkır kıkır gülüyordu ve bu konuda gerçekten hiçbir endişesi yoktu.

Benimle bir aile kurmak. Hatta rahatlamış görünüyordu; sanki hamilelikten korunmayan bedenime boşalması gelmiş geçmiş en iyi fikirmiş gibi.

"Ciddiyim, git." Onu hızla ittim, belki de bir çocukla iyi olabileceğimize dair düşüncelerimden kurtulmak için bir saniyeye ihtiyacım vardı. Benim neyim vardı ki? "Acele et, buraya geri gelecek."

"Ne olmuş yani? Oraya gitmeyeceğim. O, ne zaman ona doğru baksam senin yerine onunla ilgilenebileceğime dair düşünceleri kafana bulaştıran bir parazit kadın. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Birlikte bebek sahibi olmaktan bahsederken olmaz."

"Bu bir şaka değil!" Dedim ama kendimi kıkırdarken yakaladım. "Sadece git. Artık Melly için endişelenmiyorum. Artık onunla hiçbir şey yapmak istemediğine inanıyorum. Az önce seni onun arazisindeki ormanda becerdim."

Gözleri buğulanırken gülümsedi.

"Kendine gel!" Onu tekrar ittim. "Eğer kışını kaldırıp hemen oraya gitmezsen, o ve arkadaşları beni lanet ormanda çıplak görecekler." Üstümü düzeltmek için çabaladım ve sonra bikini altımı bulmak için etrafa bakındım.

"Yine de görmek için çok güzel bir manzara." Gülümsedi ve takım elbisesinin içine geri soktu kendini. Ona bakmak da hiç fena değildi. Heyecanımın hâlâ sikinde nasıl parladığını, kemerini bağlamak için aşağı bakarken karın kaslarının nasıl esnediğini gördüm.

Farklı bir bakış açısı denedim. "Biliyor musun, eminim o da birkaç erkekle birlikte. Bana bakmalarına izin verirsen mutlu olur musun?"

Bu kadar sevmemem gereken bir kıskançlık bakışı vardı.

"Siktir git," diye homurdandı ve çalıların arasından geçmeden önce aceleyle gömleğinin düğmelerini ilikledi. Sesi kadınlara benzeyen grubu selamladığını duydum.

Tabii ki bu benim şansımdı, ama askılı üstümü tekrar giyebildim ve bikini altımı tekrar yerine yerleştirebildim.

İşte o zaman duydum. Ağaçların arasından Lucille'in evine doğru öfkeli seslerin en yumuşak fısıltısı.

Hemen aklıma Earl geldi. Derin bir hayal kırıklığı hırıltısı duydum. Bir yaprak yığınının üzerinden atladım ve topuklarımın üzerinde parmak uçlarımla yürümek için elimden geleni yaptım.

Arazinin Lucille'in tarafına yeterince yaklaşp eğildiğimde Jameson'ın sesini duydum. Daha sert, daha acımasızdı ve benim tanıdığım Jameson'a hiç benzemiyordu. Her zaman çok yumuşaktı, Franny'yi bacağında zıplatır, benimle lise anılarımız hakkında şakalaşırdı, ama şimdi sesi tehditkâr geliyordu.

Belki de kulak misafiri olmamalıydım ama küçük bir topluluk böyle bir şeydi. Ayrıca, Lucille hiçbir yerde yoktu ve sesi onun bahçesinden geliyordu.

"Bu tutmayacak."

"Şey, bu noktada gerçekten umurumda değil. Zaten onu saklamaktan yoruludum."

Earl'de bir terslik olduğunu biliyordum. Bir sebepten dolayı onu içeride tutuyor olmalıydı.

"Lucille, kes şunu. Her şey yoluna girecek. Bu en başta benim fikrimdi. Sen telaşlanmadan önce bırak ben devam edeyim."

"Bu sizin fikrinizdi. Ama uygulamamla oldukça gurur duyuyorum, bu yüzden önümüzdeki haftaya kadar buraya bir kişi bulamazsak bunun için aşağı ineceğim."

Adımımın ortasında donup kaldım ve gölgelerin içine doğru eğilmeye çalıştım.

Gelecek hafta ne vardı?

Jameson, "Adamlarım gelecek hafta burada olacak," diye onayladı ve düz burnunun köprüsünü nasıl sıkıştırdığını gördüm. "Bunun için endişelenme."

"Melly her hareketimi izliyor. Eğer onu bodrumda daha fazla tutarsam ..."

Aklımdan neler konuşuyor olabilecekleri geçiyordu. Earl'ü rehin mi tutuyordu? Gizli cemiyete karşı mı geliyordu? Hemen polisi aramaya gitmeliydim.

Yine de olan bitenin bu olduğundan tam olarak emin değildim. Hemen sonuca varmak istemiyordum ve şerif Lucille'i tanıyordu. Herkes tanıyordu.

Bunun yerine, emin olmam, biraz araştırma yapmam, bu toplum hakkında daha fazla okumam gerekiyordu. Dimitri'den yardım isteyebilir miyim?

İşte o zaman çok içtiğimi anladım. Bu topluluğu bilmemeliydi. Onu yok ederdi. Ve ben kasabamız için bunu istemiyordum. Bunun farkına varmak beni şok etti ve düşünceyle hıçkırdım. Bir çocuk gibi hıçkırdım.

Sonra bacaklarımın yanında küçük bir ses duydum. "Affedersiniz. Ayrıca, kimi gözetliyoruz?" Franny, en az benim kadar meraklı olan ve beni takip etmemesi gereken küçük tatlım, dedi.

Hem Lucille'in hem de Jameson'ın kafaları bize doğru döndü. "Franny," dedi Jameson ve sonra sesi alçaldı.

"Olive Bee. Ne yapıyorsun?"

"Büyükbabam ve büyükannem bizim de partiye gitmemizi söyledi." Yanlış bir şey yaptığını biliyormuş gibi hızlı hızlı konuşurken minik bir elini omzunun üzerinden atarak işaret etti. "Melly ile çok uzun konuştular. Olive'i gördüm ve onunla casusluk yapmak istedim! Casusluk oynamayı seviyorum!"

"Ve ne kadar iyi casuslarmışsınız." Lucille ikimize de gülümsedi ama gözleri benim üzerimdeydi ve bir parçası olmak isteyeceğimden daha karanlık bir şeyler barındırıyordu. "Neden hepiniz evime gelmiyorsunuz? Size nefis yiyecekler alırız ve öğrendiğiniz her şeyi tartışırız."

"Oh, sorun değil." Bir adım geri çekilmeye çalıştım ama Jameson daha hızlıydı. Aceleyle ileri atıldı ve dirseğimi yakaladı.

"Israr ediyoruz Olive," dedi kızının duyabileceği bir sesle. "Lucille'in gizli kurabiye tarifini denemeni çok isteriz."

Ve böylece beni Lucille'in evine doğru sürükledi. Yol boyunca kolumu oynattım. "Hey, ne yapıyorsun?" Beni kapıdan içeri itip yemek masasına oturttuğunda nihayet kendimi kurtarabildim.

"Bizi ne hakkında konuşurken dinliyordun?" Jameson bana ters ters bakmak için Lucille'in ahşap masasının karşısına oturdu.

"Hiçbir şey," diye hızlıca ağzımdan kaçırdım.

Franny hemen televizyonun karşısına oturdu ve çizgi film izlemek için televizyonu açtı. Lucille devasa mutfağında mırıldanıyor, Franny için bir kurabiye çıkarmak üzere birkaç kavanozu karıştırıyordu. Sonra bana döndü, eli biraz titreyerek, "Kurabiye ister misin, Olive?" diye sordu.

"Hayır, teşekkür ederim." Boğazımı temizledim ve ikisiyle de göz göze gelmemeye çalışarak etrafıma bakındım.

Lucille'in evi tertemizdi, her yerde küçük heykeller vardı ve hiçbirinin üzerinde tek bir toz zerresi bile yoktu. Kişiliğine mükemmel bir şekilde uyan antika mobilyaları vardı. Yıllardır güzel parçalar topladığı belliydi. Altın çerçeveli sanat eserleri her duvarı süslüyor ve boyalı ahşap mobilyalarından bazılarına uyuyordu.

Gerçi burada sahip olduğu her şeyi görmeye hiç fırsatım olmamıştı çünkü Earl'le hayatını oldukça gizli tutuyordu ve şimdi işlemeli perdelerinin nasıl kapandığını gördükçe bunu daha çok sorguluyordum.

"Dinliyorsan bir şeyler duymuş olmalısın, Olive."

"Jameson, nasıl olduğumu bilirsin." Gergin bir şekilde kıkırdadım. "Sadece bir şey duydum ve ne olduğunu görmek istedim. Melly'nin çitlerinin köşesine gelmişim ve bilirsin işte."

Yüzümde yalan arıyordu ve Esme'nin sözlerini hatırladım. Birden orada öylece oturup beni sorgulamasına izin veremeyeceğimi anladım. Çatlardım.

Lucille omzumu sıvazlamak için yanıma geldi. "O iyi, Jameson." Bu onun ana kuzusu ses tonuydu, toplumdaki çoğumuza karşı kullandığı ses tonuydu ve o söylediğinde hepimiz hizaya girerdik. "Eğer bir şey duymuş olsaydı, bize söylerdi. Dürüst olmak gerekirse, sadece Jameson ve ben Earl'le yaptığımız kötü bir hisse senedi alım satımını tartışıyorduk. Biraz utanç verici ama büyütülecek bir şey değil, değil mi?"

Jameson gözlerini kısarak ona baktı.

"O seninle büyüdü, Jameson. Senin hakkında daha azını düşünmeyecektir, değil mi Olive?" Lucille şimdi titrek bir gülümsemeye bana bakıyordu. "Bu merakınla *Paradise Grove Haberleri*'ni her üç ayda bir yazmama yardım etmelisin. Sadece bir sonraki değil. İster misin? Belki Pazartesi günü bir araya gelir ve diğer şeylerin yanı sıra bir sonraki makalenin de konuşabiliriz?"

"Şey, üzerinde çalışmam gereken tezim var ve kuaförde saç yapmaya başlıyorum-" Tam kapı zili çaldığı sırada kelimelerimin arasında tökezledim.

"Ne düşünüyorsun, Jameson?" Lucille kapıya doğru yürürken sordu.

"Bence bu çok iyi bir fikir." Kollarını kavuşturdu ve sanki arkadaşı değil de bir suçluymuşum gibi bana baktı.

"Oh, Dimitri, merhaba," diye anons etti Lucille ve Dimitri içeri baktı. Jameson ve beni masada görünce kasları gerildi.

Gözleri aramızda gezinirken yavaşça, "İşte buradasın," dedi.

"Evet, Jameson ve Olive de tam arayışı kapatıyorlardı. Franny kurabiye yemek için gelmek istedi."

Franny onu televizyona doğru tuttu ve bize doğru bakmadı bile.

"Olive, sabah erkenden uçağım var."

"Doğru, benim de migrenim tutmaya başladı. Yola çıkmalıyız," dedim şakaklarımı ovuştururken. Gerçekten de alkolün etkisi geçtikçe ve zihnim hızlandıkça lekeler görmeye başlamıştım. Sandalyeyi hızla geriye ittim. "Melly'ye uğrayıp örtümü almam gerekiyor ve-"

Eşyalarımı kaldırdı. "Aldım, Bal Arısı. Ailenle de vedalaştın. Eve, yatağımıza gitme zamanı."

Jameson alay etti ama ayağa kalktı ve bana sarıldı.

"Çok yakında öğle yemeği için buluşmak üzere sana mesaj atacağım." diye fısıldadı.

Otuzuncu Bölüm

DIMITRİ

"GERÇEKTEN MIGRENİN Mİ TUTTU?" ONA SORDUM, HEMEN doğum kontrolü değişikliğinin işe yaramadığından endişeliydi. "Hayır." Başını hızla salladı. "Bu sadece bir yoldu çık oradan."

"Yani, yetişmek istemedin-" Caddenin karşısındaki evimize doğru yürürken sorumu durdurdum ve bunun yerine ikimiz de kapımızın önündeki büyük kutuya baktık.

"Sanırım bu bizim yatağımız."

Başımı sallamadan önce dişlerimi emdim, bu gece ya da başka bir gece onun üst katta uyumasını düşünmek istemiyordum. "Yarın sabah getiririm."

Başını salladı ve duvarlarının nasıl yeniden örüldüğünü gördüm. Ormanda aramızdaki bariyeri yıktığımızı biliyordum ama bu yatak her şeyi mahvedecekti. Sonra dedi ki, "Bu gece halletmeliyiz. Üzerimi değiştirdikten sonra sana yardım edebilirim."

İçimi çektim. "Hayır. Ben kendim getirebilirim, Olive."

"Her neyse." Teklifimi elinin tersiyle itti. "Bir tane taşıyabilirim"

Sen de diğer tarafa. İki kişiyle daha kolay olur ve havalanması için açmalıyım. Köpük olanlar normalde birkaç gün boyunca biraz tuhaf kokar."

Çenemin aşağı yukarı sıkıştığının farkındaydım. "Git üstünü değiştir, Olive. Bunu oraya kendim götüreceğim."

"Ama-" Kutuyu kaldırdım ve benim için ne kadar kolay olduğunu görünce çenesi düştü. "Tamam gösteriş. Sanırım hepsini tek başına taşımak senin için kolay," diye homurdandı ve kapıyı açıp benim için tuttu.

Merdivenlerin her birini tepinerek çıktım, artık onu benimle birlikte ana süitte tutmak için hiçbir neden kalmayacağı için kızgındım.

"Git duş al, Olive," dedim ona tekrar, merdivenlerden sürünerek çıktığını duyduğumda. "Ben bunu ayarlayacağım."

İçini çekti ve bu fikir pek hoşuna gitmemiş gibi kutuya baktı, ama sonra başını salladı ve koridorda kayboldu. Ne onun durulanması ne de benim karton kutuyu açıp plastiği yırtarak yatağın havayı emdikçe kendi kendine açıldığını görmem uzun sürdü.

Çöplerle birlikte merdivenlerden indim ve "Haklısın. Havalanması birkaç gün sürecek. Bu gece kimse orada uyumayacak."

Bir eliyle ıslak saçlarını tararken gözlerini kıstı. "Dimitri, eğer bu-"

"Bu arada, Jameson'la Lucille'in evinde ne konuşuyordunuz?"

"Ah, şey, hiçbir şey." Her zaman olduğu gibi, yalan söylediğinde hemen cevap vermeye başladı.

Bu yüzden konuşmalarının samimi olduğu belliydi. "Melly'yi kışkandıktan sonra bu işin peşini bırakmamı mı bekliyorsun?"

"Kıskançlık değildi. Bu ..." Açıklamasına daldı ve gözlerini benden kaçırdı.

"Ne?"

"Bilmiyorum. Güvensizlik mi? Kendine değer vermeme hissi, muhtemelen?" Sonra duygularını belli ederken yüzünü buruşturdu. "Tamam, belki biraz kıskançlık."

"Yani Jameson'la ne konuştuğunuzu bana söylemek istemiyor musun?"

Başını hayır anlamında salladı ve kollarını başının üzerine uzattı. Sonra kendi omuzlarını ovuşturdu. "Belki daha sonra. Oldukça yorgunum."

Araya girdim ve onun için ovuşturdum. "Bana söylemek istemiyorsan sorun değil." Kesinlikle değildi. Dürüst olmak gerekirse, bu topluluğun her yerine kurduğum ancak HOA'nın onayı geciktirmesi nedeniyle açmadığım tüm güvenliği çalıştırmayı düşünüyordum. Lucille's'e neden gittiğini ve Jameson'la ne kadar yakın durduklarını görebiliyordum.

Paradise Grove'daki yatırımlım çoktan boka sarmıştı ama orada en çok istediğim şeyi kaybetmeye niyetim yoktu. Jameson'la görüşmesinden sonra, birdenbire, açık olmasını istediğim kapalı bir kitaba dönüşmüştü. Anlayamadım. Ormanda tamamen istekliydi, sanki benimle daha fazlasını istiyormuş gibiydi ve şimdi ben ondan bilgi sızdıracaktım.

"Aramızda hiçbir şey yok, Dimitri. O beni Melly'nin seni istediği gibi istemiyor."

"Buna bir an bile inanmıyorum. Eğer bu şekilde sahip olabilseydi, ikinizin arasında bir şeyler olurdu, Bal Arısı."

O güzel gözleriyle bana baktı ve usulca gülümsedi. "Hiç sanmıyorum. Eğer seni daha iyi hissettirecekse, onun bir şeyler konuştuğunu duyduğumu sandım ve kulak misafiri oldum. Sadece ne duyduğumu bilmek istedi."

"Onları mı gözetliyordun?"

"Şey..." Omuzlarını biraz daha yoğurduktan sonra parmak uçlarımı buklelerinin arasına sokarak kafa derisine de masaj yaparken omuz silkti ve mırıldandı. "Aslında casusluk değildi. Sadece yakından dinliyordum." Sınırları yoktu. "Ayrıca, ya tahtayla ilgili bir şey duysaydım? Bize yardımcı olabilirdi."

Ona başımı salladım. "Ben yokken etrafı karıştırma," diye kaşlarımı çattım, Jameson'ın bakışlarını hatırladım

Bu gece. "Jameson dinlediğin için pek mutlu görünmüyordu." Kıkırdadı ama bakışlarını nasıl kaçırdığını gördüm.

Bana bir şey söylemiyordu ve bu düşünce beni çileden çıkarıyordu. Bazen bu merak konusunda benim işimde aldığım risklerden daha pervasız olduğuna yemin edebilirdim.

O gece telefon görüşmeleri yaparken ve yapmamam gereken şeyleri yaparken onu rahat bırakmaya çalıştım. Olive'i korumasız bırakmayacaktım. Üst kattaki banyoda duş aldım ve havluyu belime sararak ana süite gitmeden önce kurulandım. Yatağına çoktan girmişti ve komodinin üzerindeki ışığı kapatmıştı.

Yine de telefonuyla mesajlaşıyordu. Nedense, ormanda yaptıklarımızdan sonra, tüm ilgisini üzerime çekmek istiyordum. "Kiminle mesajlaşıyorsun?"

Başımı onunkinin hemen yanına koyarak uzandığımda omzunun üzerinden bana baktı. Ben ona yaklaşırken bir an için hiçbir şey söylemedi. "Yine burada mı yatıyorsun?" diye fısıldadı, sesi biraz nefes nefese çıkmıştı.

Onun beni etkilediği gibi benim de onu etkilememi seviyorum. "Bir süre seni yatağımda göremeyeceğim. Son gecemde kışına yaslanıp uyumayı es geçeceğimi mi sanıyorsun?"

"Ne kadar romantik." Onu kendime doğru çekerken kıkırdadı.

Telefonunu hemen kapattı. "Benim yerime kimin dikkatini çektin?"

"Hiç kimse" demeden önce bir an tereddüt etti. "Bay Mükemmel mi?" Kaşlarımı kaldırdım. "Erkeklere mesaj atıyorsun benimle gerçekten çıkıyorsun?"

"Bunun olduğuna emin miyiz? Ormanda söylediğin şey ciddi olmak zorunda değil. Geri dönebiliriz-"

"Ben ciddiydim. Bunu o adama söyleyen iyi olur. Yoksa biz çıkarken onunla buluşmayı mı planlıyorsun?"

"Bilmiyorum." Omuz silktiğini hissettim ve sonra itiraf etti, "Daha önce hiç rastgele biriyle çıkmadım. Rufford ve ben ciddileştik

Hızlı. Başka bir erkekle aynı yatağı paylaşmamın birileri için sorun olup olmayacağını bilmiyorum."

"Senin erkek arkadaşın olan başka bir adam." Elimi şortunun içine kaydırđım. "Ve senin amınla nasıl oynayacağını çok iyi biliyor."

"Dimitri-" İçini çekti ama amına girmeden önce klitorisine dokunabilmem için bacakları hemen açıldı.

"Kahretsin, benim için çoktan ıslanmışsın. Devam edebilir ve Bay Mükemmel'e ilişkimizin özel olduğunu söyleyebilirsin."

"Yapmamalıyım. Bunun nereye gideceğini görmeliyiz Dimitri. Daha çok yeni," diye açıkladı ama ben onu çalıştırdıkça sesi daha da yükseliyordu. "Eğer biriyle çıkarsan ve onunla daha iyi giderse, durabiliriz."

"Şimdi durmamı ister misin?" Bir parmağımı içine sokup kıvrırken sordum.

"Hayır." Hemen cevap verdi. Küçük parmakları bileğime dolanırken kalçaları onu parmaklamamın ritmine göre ileri geri hareket ediyordu. "Durma. Bunu istiyorum. Sadece ilişkimizin karmaşık olmamasını da istiyorum. Eğer başkalarıyla çıkmaya başlarsak, dururuz."

"Ben olsam bunu asla bırakmazdım, Bal Arısı."

Adımı inledi ve aletim sertleşti.

"İsmimi inlediğini duyduğumda sana sahip olmaya çalışmaktan asla vazgeçmeyeceğim. Bunu durdurabileceğini mi sanıyorsun?" Başparmağımı klitorisine bastırırken sikimi kıkına sokarken fısıldadım. "Görünüşe göre bu sıradan ilişki senin için oldukça iyi gidiyor."

Klitorisini çimdiklediğimde miyavladı ve sonra kıkını horozuma daha sert yuvarladı. "Öyle. Çok iyi," diye mırıldandı.

"Neymiş o? Seni birlikte olduğun tüm erkeklerden daha iyi becerdiğimi mi?"

"Evet." Elimi şortunun içine daha hızlı soktu ama ona başkasından alabileceğinden daha fazlasını vereceğimi anlamasını istiyordum. Diğer elimi kıkının yanağından aşağı kaydırđım ve başparmağımın diğer deliğinin üzerinde gezinmesine izin verdim.

"Ne yapıyorsun Dimitri?" derken tüm vücudu titriyordu.

Sesi emin değildi, ama o anda biliyordum ki, hiçbir erkek onu orada sikmemiştir. Ben de o anda, benden başka hiçbir erkeğin onu beceremeyeceğini biliyordum.

"Gitmeden önce seni orgazm edeceğim," dedim boynuna karşı.

"Ama ben hiç... Orada kimse bana bir şey yapmadı."

Bunu itiraf ettiğini duyunca sikimi şortumdan çıkardım ve tam orada ona doğru ittim. Ucumda büzüldüğünü hissetmek istedim, aynı anda hem çok sıkı hem de yumuşaktı.

"Eğer başka erkeklerle sevişmeye başlayacaksan, önceden nelerden hoşlandığını bilsen iyi olur, değil mi?" Başka bir erkeğin ona dokunmasına asla izin vermezdim. "Ben senin erkek arkadaşınım. Artık senin her parçanla ilgilenen benim. Ve sana nelerden hoşlandığını göstereceğim, Honeybee." Sadece beni sevecekti. İçindeki sikimi. Ait olduğum yeri.

"Seni tekrar istiyorum, Dimitri. Bu sefer prezervatif al."

O anda onu dinledim ama her zaman dinleyeceğimden emin değildim.

Bölüm Otuz Bir

ZEYTİN

O GECE BENİ DAHA FAZLA OYNATMADI AMA YINE DE

Orgazm üstüne orgazm. Bana bunu başka bir gece için sakladığını söyledi, sanki onunla daha fazla gece olacağının farkında olmamı istiyordu. Ve sonra beni sürekli doyurmak istercesine amıma masaj yapmaya devam ederken uykuya daldım.

Onu hayal ettim, onun için inledim, onun için sızlandım ve yalvardım. İçime girip çıkması, bana "benim" demesi çok iyi hissettiriyordu.

"Benim aletim sana ait, Honeybee. Beni nasıl aldığını hissediyor musun? Benim için nasıl gerildiğini?" dedi kulağıma. Aleti o kadar büyük ve sertti ki, hepsini almak için yan yattığımda kendimi yatakta daha fazla eğmek zorunda kaldım.

"Çıplak çok iyi hissediyorsun bebeğim," diye mırıldandı. Kulağa çok gerçek geliyordu, çok gerçek ve çiğ hissettiriyordu. Bunun bir rüya olmasına imkân yoktu.

Bir anda gözlerimi açtım. "Dimitri-"

Saçlarımı tutarak içime daha sert pompaladı. "Al onu, Olive. İstemiyormuş gibi davranma."

Amım bunu istiyordu. Kıçım onun itişini karşılamak için geri sallanırken, pratik olarak onun etrafında kenetleniyordu. "Sonunda durmalısın."

"Kapa çeneni, bebeğim. Sadece çeneni kapa ve onu benim gibi becermemi isteyen iyi bir kız gibi sikimi al."

Onu nasıl durdurabilirdim? Kolu belime dolandı, diğer eli saçlarımdaydı ve sonra beni yüzüstü çevirip daha sert bir şekilde içime girdi. "Sanırım bebeğimi istiyorsun."

"Dimitri, istemiyorum," dedim ama kelimeler boğazımda düğümlendi ve sonra yüksek sesle inledim.

"Durmamı ister misin?" Tekrar içine girerken sesi artık kontrollüydü.

"Yapmak zorundasın. Er ya da geç birbirimizle işimiz bitecek."

"Eğer benim bebeğimi doğuracaksan, Olive. Benim olanı taşıyorsan olmaz. Sen benim olduğunda."

"Yapamam. Bu işte iyi olamayacağım." Kendimi hissetmeye başladım kontrolümü kaybettiğimi ve uçurumun kenarından yuvarlandığımı hissettim. "Daha sert, Dimitri. Daha sert," dedim ona çünkü kendimi bu zevkten mahrum bırakmakta iyi değildim. İnkâr edemezdim.

"Bana durmamı söyle," diye hırladı.

Ve şimdi kalçalarımı aynı hızla onunkilerle buluşmak için geri itiyordum. "Sakın durayım deme. Sakın buna cüret etme."

İçime sertçe boşaldı ve daha sonra sikini benden çekerken acele etmedi. Çekerken de arkamı dönmeme izin vermedi.

Parmağını aldı ve amımdan damlayan dölleri tekrar içime doğru sürükledi. "*Umarım* hamilesindir, Honeybee. Ve umarım gitmene izin vermeyeceğimi biliyordur. Bu yatırım saçmalığı bittikten sonra olmaz. Ve asla."

Hiçbir şey değişmemiş gibi yataktan kalktı. Ben de hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalıştım.

Yine de ertesi gün, ben hala yatarken, takım elbisesini giymiş ve kravatını takmış bir şekilde sessizce bavulunu toplarken uyandım.

Orada yatağımızın pelüş yorganına sarılmıştı. Ve kalbim onun gidişine isyan etti. Korku damarlarımda dolaşırken, bir daha dönmek üzere gittiğine dair düşünceler zihnimin her köşesini işgal etti. Şüphe insana sinsice yaklaşır ve neşesini boğar.

Alnımdan öptü, o sert ellerini yanağımda gezdirdikten sonra mırıldandı: "Seni bu battaniyeye sarıp yanımda götüreyim mi?"

Paniklemiş gibi görünmeden sevişme baloncuğumuzun puslu havasına tutunmaya çalıştım. "O zaman bu bir iş gezisi sayılmaz."

Bunu düşünüyormuş gibi başını hafifçe eğdi. "Yine de gelmek istemediğine emin misin?"

İş seyahatlerinde onu takip etmek ve sadece benimle olduğundan, beni terk etmeyeceğinden ve aklındaki tek şeyin ben olduğumdan emin olmak istemem, "Yapamam" demem için yeterliydi. Tez." Battaniyeyi kollarımın altına sıkıştırdım ve işaretlemek için parmaklarımı kaldırdım. "Makale. Kurul toplantısı hazırlığı. Masa teslimi."

"Bunların hepsini uzaktan halledebilirim." İki elini yastığımın üzerine koydu ve beni içine hapsetti. "Sen de gelebilirsin ve Kee'yi görüp ona söylemek için durabiliriz-"

Bununla birlikte, sevişme balonumuzun bulanıklığını bıraktım. Kelimenin tam anlamıyla patladı ve durumun ciddiyeti havaya yayılarak derin bir nefes almamı zorlaştırdı. "Hayır." Gözlerimi sıkıca kapattım. "Bu... bu ağırdan alma zamanı, değil mi? Ve çoğu zaman çalışıyor olacaksın, Dimitri. Çalışmak zorundasın, değil mi?" Ödev yapmak istemeyen bir çocuk gibi inledi. "Ayrıca, Kee'yi görmek o kadar da iyi bir fikir olmayabilir." Konuyu nasıl açacağımı bilemediğim için başka tarafa baktım.

"Hâlâ ona bizimle ilgili tek bir şey söylemek istemiyor musun?" Alnı benimkinin üzerine düştü.

"Ağırdan alalım." Ya da bu fikirden tamamen vazgeçmek, diye düşündüm sonucu düşündüğümde. Eğer şimdi onu kaybetmekten bu kadar korkuyorsam, sonunda harap olurum.

bu kaçınılmaz olarak sona ermişti. "Şu anda kimsenin bilmesine gerek yok. Yakın dostlarımıza duyurmadan önce işlerin nasıl gittiğini görmeliyiz."

"Yürümeyeceğini düşündüğün için mi?" Başını tenime doğru salladı ve çenesindeki tüylerin beni ürperttiğini hissettim.

"Sadece tedbirli olmaya çalışıyorum."

"Bence sen kendini adamayarak o güzel kalbini korumaya çalışıyorsun." Sonunda geri çekildi ve nasıl tepki verdiğimi inceledi.

Ne diyebilirdim ki? Daha önce de yanmıştım. "Şu anda sıradan kalalım. Görmem için bana zaman ver, lütfen?"

"Rahat mı?"

"Evet. Bakalım etrafta uçarken başka birini istiyor musun? Bakalım birbirimizi özleyecek miyiz? Nasıl olduğumuzu görürüz." Kelimeler ağzımdan çıkarken neredeyse asit tadı veriyordu ama en iyisi buydu.

"Bütün bu sorulara şimdi cevap verebilirim," dedi. Bir eliyle saçlarını taradı ve rahatladı. "Deneyeceğim, Bal Arısı. Senin için."

Otuz İkinci Bölüm

ZEYTİN

YAPMAM GEREKEN HER İŞE KENDİMİ VERDİM.

Dimitri yokken. Doktorumu arayıp farklı bir doğum kontrol yöntemi talep ettim. Her gün yürüdüm ve kardeşimi rahatsız ettim. Görünüşe göre ızgaradan sonra yeni bir sayfa açmıştı ve artık her sabah benimle H-O-R-S-E oynuyordu. Sonra eve gidip gece gündüz önce makaleyi sonra da tezimi yeniden yazıyordum. Madi ile saç yapımı hakkında konuşmak için spaya gittim ve o günün sonunda ne yapacağımı biliyordum. O kadar çok çalışıyordum ki onu özleyecek vaktim bile olmuyordu.

Yatakta yanımda yatmasını özlememiştim, sarılmasını özlememiştim, kokusunu özlememiştim, çirkin ağzını özlememiştim. Onunla ilgili tek bir şeyi bile özlemedim.

Ve her aradığında, açmayarak bunu açıkça belirttim. Ne zaman mesaj atsa, tek kelimelik cevaplarla karşılık verdim.

Bunun yerine, kaligrafi çalıştım ve telefon çaldığında zıplamadım bile. Annemin günlüklerine bakar ve bana bıraktığı kendi hat kalemine bakardım. Neden paylaşmadığı bu kadar çok şey olduğunu bilmiyordum.

ama öğrenmek istediğimi biliyordum. Onun hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenerek buraya ait olduğumu biliyordum.

Kolyeyi taktım, onun anısının ağırlığı o kadar acı vermiyordu. O benim bir parçamdı, bir araçtı, artık geleceğimi yönlendirecek bir şeydi. Kolyenin altın rengine dokundum ve kendi kendime gülümsedim; Dimitri bunu anlamama yardım ettiği için, sonunda bunu hissedebildiğim için minnettardım.

Sonra, adamın bana söylediği diğer şeylerin üzerinde durmamaya çalışarak günüme devam ettim. Şüphesiz anlayışlıydı ama yüzleşmek istemediğim şeylere dikkat çekmesinden nefret ediyordum.

Kalbimi daha fazla travmadan korumaya çalışıyordum. Ona aşık olmak ve onu kaybetmek istemiyordum. Buna bir kez katlanmıştım ve tekrar katlanabilir miydim bilmiyordum.

Zen'den bir telefon almamış olsaydım belki de kaçınma planım işe yarayacaktı. Kütüphaneden izinli olduğu günlerde spa'da da çalıştığını ve benim zaten bir müşterim olduğunu söyledi. Madi gelemeyeceği için haftanın yarısında onun yerine gelmemi istiyordu.

Buklelerimi geriye doğru topladım ve rahat hareket edebileceğim siyah bir maksi elbise giydim. Ardından, birkaç gün önceki ızgaradan kimseyi görmemeye çalışarak hızlı adımlarla salona doğru yürüdüm.

Henüz Lucille ya da Jameson'la karşılaşmama gerek yoktu, duyduklarımınla ilgili endişeliyken olmazdı. Ama tabii ben içeri girdiğimde spa'da Lucille'den başka müşteri yoktu.

Arka planda sessiz bir senfoni müziği çalıyordu ve Zen bana el sallayarak içeri girmemi sağlarken Lucille de manikürlü tırnaklarındaki gök mavisi minik çay fincanını hoş geldin demek için kaldırdı. "İçeri gel hayatım. Konuşmamız gereken birkaç şey var."

Henüz eşikten mermer döşemeye adımımı atmamıştım ki Zen beni öne doğru çekerek kapıyı çarptı.

kapıyı arkamdan kilitledim.

Lucille porselenleri kâğıt inceliğindeki tabağa koyarken çıkan şingirtı salonda başka hiçbir konuşmanın duyulmamasından anlaşıyordu. "Bugün müsait olduğunu duyduğuma çok sevindim, Olive Bee. Saçımı kestirmem lazım."

Zen'e baktım ve bir elimi kalçama koydum. "Gerçekten mi?"

Zen yüzünü buruşturup burnunu kırıştırdıktan sonra beyaz granit tezgâhın üzerindeki bitkilerden bazılarını düzeltmeye başladı. "Esme Lucille'e senin kütüphane rafları hakkında bir şeyler bildiğini söylemiş olabilir."

"Olabilir mi?"

"Haydi canım." Lucille sarı buklelerini kabarttı, yetmişini çoktan geçmiş olduğunu bilmeme rağmen tek bir gri saç teli bile görünmüyordu. Kadın bazı şeyler konusunda titizdi, özellikle de bu şeyler Paradise Grove'dayken ve uyumunu tehdit ediyorsa.

Orada öylece dururken kolyenin üzerindeki altın dolmakalemle oynadım, ne yapacağımı bilemiyordum. "O kadarını bilmiyorum Lucille," diye itiraf ettim.

Lucille'in bakışları kolyeye odaklandı ve nefesi kesildi. Sonra parmağını ona doğru kıvrımadan önce kolyeyi işaret ederek yaklaşmamı istedi. "Bu annenin mi? Sen... Sonunda onun dolma kalemini takıyorsun."

Sesi inançsızlıkla titredi ve sonra mavi gözleri yaşlarla parladı. Gözyaşlarından biri yavaşça yüzünden aşağı süzüldü. Eli kalbini kavradığında tereddüt etmedim. Hızla ona yaklaştım, dizlerimin üzerinde eğilerek bakışlarıyla buluştum ve zayıf parmaklarını kendime çektim. "Lucille?"

"İyi misin? Neyin var?" Birbirimizden sır saklıyor olmamızın bir önemi yoktu, geçen gece duyduklarımın ya da gelecekte olacakların bir önemi yoktu, umurumdaydı tüm bunların ötesinde yaşlı kadın için.

"Önemli bir şey değil." Diğer elini yüzünün önünde salladı. Sonra kolyenin küçük zincirini çekti.

köprücük kemiğimi tuttu ve sanki anlamam gerekiyormuş gibi havaya kaldırdı. "Annen sadece... bunu istedi, anlıyor musun?"

"Anlamıyorum," diye fısıldadım ve Zen'e endişeyle baktım. "Ona biraz su getirebilir misin?"

"Ben iyiyim." Lucille derin bir nefes aldıktan sonra elimi sıktı ve dolmakalemin bir kısmını alabilmek için bıraktı. "Açtın mı?"

Kaşlarımı çattım ve yere baktım. "Sen neden bahsediyorsun?"

İçini çekti, sonra dikkatlice bir parçasını açtı ve içinde rulo yapılmış küçük bir parşömen vardı. Lucille onu çıkarıp bana küçük kâğıdı uzatırken kaşlarımı çattım. "Annen her zaman yaratıcıydı. Hat sanatını çok severdi, biliyorsun.

Zamanı geldiğinde bu mektubun sende olmasını istedi."

"Neyin zamanı?" Lucille'in bana uzattığı mektuba baktım ama ondan almadım. Ayağa kalkıp geri çekilirken ellerim titredi, mektubun ağırlığından uzaklaştım.

not tutabilir.

"Eve döndüğünde, Olive Bee, ona geri döndüğünde, kitabı okuma zamanının geleceğini söyledi."

"Bilmiyorum... Belki de temelli evde değilimdir," diye ağzımdan kaçırdım. Lucille kaşlarını çattı. "Bir aile kuruyorsun, değil mi?"

"Bilmiyorum... Bilmiyorum." Dudaklarımdan dökülmesine izin verdiğim sözcükler karşısında nefesim kesildi, çünkü bunlar gerçektir. Dimitri'yle rol yapıyor olabilirdim ama artık bilmiyordum. "Ben... Ben gerçekten bunların hiçbirine hazır olup olmadığımı bilmiyorum."

"Oh, tatlı kız." Lucille ayağa kalktı ve beni kollarının arasına aldı. Nedense, yaşadığım korku, acı ve travma içimden akıp gitti. Lucille'in bana sarılmasına ve ağırlığı paylaşmasına izin verdim. Eski dostumun kalbimin tutunduğu acının bir kısmını omuzlamasına izin verdim ve bunu paylaşmak bir anlığına nefes alabildiğimi hissettirdi.

"Dök içini, Olive Bee. Kimsenin bunları içine atmaması gerekiyor." Lucille beni aceleyle bekleme alanına götürdü. Birlikte oturduk ve o, "Senin gitmeni istedi," dedi.

Sen buraya dönmeye hazır olana kadar ruhunun istediği yerde kaldın. Artık her şey için hazırsın."

Elimi kucağına çekti ve kapalı yumruğumu usulca açarak rulo halindeki kâğıdı elime tutuşturdu. "Oku şunu."

Bir anne ailesiyle ilgilenir, Olive Bee.

Dünyayı görmeye ihtiyacın vardı ve umarım görmüşsündür. Umarım içinden geçip her köşesini görmüşsündür.

Sana Diamonds'tan bahsetmedim çünkü bir çocuk olarak Diamonds'ın bir parçası olmanın sorumluluğu olmadan yaşama fırsatım olmadı. Sen ve Knox için farklı bir şey istedim.

Elmas Sendikası ve baban anlaştılar. Umarım anlaşmanın kendilerine düşen kısmını yerine getirmişlerdir. Senin sorumluluğun sadece hayatı sevmek ve onu istediğin gibi yaşamak olmalıydı. Daha fazla sorumluluk almaya hazır olduğunda geri dönecektin. Görünüşe göre hazırsın.

Diamond Syndicate'i gelecek nesiller için olması gerektiğine inandığın hale getireceğin konusunda sana güveniyorum. Artık evindesin.

"Bu ne anlama geliyor?" Sözleri damarlarımdan aktı, acının boşluklarını ve sakladığı sırların sorularını doldurdu ama daha fazla soru lekesi, benim olmaması gerektiğini bildiğim sorumluluğun korkusunun damlacıklarını bıraktı.

Lucille giydiği beyaz eteğin tüvit kumaşını karıştırırken içini çekti. "Bu nüfuzlu toplumun bir parçası olmak zor kararlar vermek anlamına geliyor. O bunu istemedi

Dünyayı görmeden, kim olduğunu öğrenmeden önce sana yapılan baskı-"

"Hâlâ kim olduğumu bilmiyorum." İtiraf etmemem gereken bir şey söyleyerek sözünü kestim. Elimdeki notu salladım. "Gerçekten hiçbir fikrim yok. Ve korkunç kararlar veriyorum, Lucille. Profesörümle yatıyordum ve o da beni aldattı. Bunu biliyor muydun?" Ağzımdan neden böyle bir şey çıktığını bilmiyorum ama paniğe kapıldığım için saçmalamamın önüne geçemedim. "Yani, geçen gece Melly'yi duydun mu? Kaos içindeyim ve ne yapacağımı bilemiyorum Lucille. Evimizin önündeki bitkileri bile canlı tutamıyorum. Çok kararsızım. Gazeteci mi yoksa kuaför mü olmak istediğime, burada olmak isteyip istemediğime, Dimitri'yle birlikte olmak isteyip istemediğime ve bir b-" Durdum. Lucille ve Zen sanki bir filmin iyi bir bölümünü izliyor ve not alıyorlarmış gibi eğilmişlerdi.

"Ah, tatlım." Lucille boğazını temizledi ve hayal kırıklığına uğramış gibi kaşlarını çatı. "Bu hiç de söz vermemek değil. Bu sadece kendini neye adanmak istediğine karar vermek. Tanrıya şükür sana iyi davranmayan bir profesör değil. Bir bitkiyi canlı tutamıyorsan kimin umurunda? Sadece bahçenizde yanlış bitkiler var demektir. Aklıma gelmişken, sana biraz kaktüs alalım. Oradan başlayın. Bu tür bir iklimde çok daha kolay, söz veriyorum. Ayrıca, artık biraz daha dikenli olmayı öğrenmen gerekecek."

"Ne için?" Şaşkınlıkla başımı salladım.

"Zor kararlar, beraberinde getirdiği sorumluluğun ağırlığıyla alınır. Bunu kabullenmeniz gerekecek. Açıkçası, Melly geçen gece küçük bir cadı gibi davrandığında bunu yapmalıydın."

Tavana doğru baktım ve o kitapta okuduklarımı hatırladım. Milyonları sosyal ve kişisel olarak etkileyen büyük parasal kararlar alıyorlardı. Ona kaba olmamaya çalışarak şöyle dedim: "Bu bana göre değil Lucille. Ben bunun bir parçası olamam. Annem böyle düşündüyse yanılmış-"

"Annen haksız değildi. Eğer gergin olmasaydın, endişelenirdim," dedi Lucille. "Artık hayatın karşına çıkaracağı her şeye hazırsın, Olive Bee. Hazır olduğunu biliyorum çünkü Melly'yi o ızgara partisinde nasıl idare ettiğini duydum.

"Ne duydun? Çünkü olan tek şey ormanda ağlamaya gitmemdi!" Ellerimi havaya kaldırdım.

"Evet." Elimi okşadı. "Güzel. Hâlâ hissetmen gereken her şeyi hissediyorsun. Onları hissetmek için kendine izin ver. Annen bu konuda endişeliydi."

"Ne için endişeleniyorsun?"

"Her şeyi içine atıyorsun. Bence öfkeni biraz daha dışarı vurmalsın. Ormanda yaptığın şey buydu. Kiminle birlikte olduğunu belli ettiğini duydum. Oldukça açıktı, canım. Yani bazen dikenli olmak işe yarıyor, tıpkı yetiştirmene yardım edeceğim kaktüsler gibi." Az önce bana en iyi tavsiyeyi vermiş gibi kendi kendine gülümsedi. "Her neyse, zaman geçtikçe bizimle birlikte zor kararlar almayı öğreneceksin. Son derece büyük şirketlerle ortaklıklar kurduk. Senin büyükanne ve büyükbabaların ve onların büyükanne ve büyükbabaları-"

"İç içe geçmişler. Kitapta gördüm ve neler olduğunu bir araya getirmek için araştırma yaptım."

"Biliyorsun," dedi Lucille, Zen'in getirdiği berrak sürahideki suya uzandı ve iki bardağa biraz doldurdu. "Eyalet yönetmeliklerini etkileyebilir, bazı insanların daha fazla güce sahip olmasını sağlayabilir ve-"

"Diğerleri değil." Onun yerine ben bitirdim. Nesilden nesile iş ilişkileri giderek daha sessiz bir hal aldı. Hepimiz ailelerimizin paradan geldiğini biliyorduk, ama anneme sorduğum zamanları hatırladım.

"Büyükkannen ve büyükbaban zengindi, Olive Bee. Burada hepimiz çok şanslıyız. Geçmişte bu bir ahlak meselesiydi, orası kesin. Çete aileleri gibi diğer gruplar üzerindeki gücümüzü korumak için mücadele ettik ve gördüğünüz gibi Dimitri hakkında endişelerimiz var. Kız kardeşleri

Armanellis." Boğazını temizledi ve doğruldu. "Hepsini oldukça hoş buldum ama bazıları aynı fikirde değil. İşte bu yüzden, bir noktada, burada, Paradise Grove'da, Elmas Sendikası'nda ailenizin yerini alacaksınız. Baban artık bu rolü üstlenmeyecek. Onun yerine kararları sen verebilirsin."

Sonra bir motosiklet sesi duydum, daha önce sadece birkaç kez duymuştum ama bu sesi biliyordum. Jameson her gün sürmezdi. Franny yanında olmadığı sürece çoğunlukla garajda tutardı. Tam salonun önüne yanaştı ve motoru durdurdu. Siyah tişörtü, siyah kaskı ve kollarındaki dövmeleleriyle kesinlikle heybetli bir görüntüsü vardı.

Zen kapının kilidini açmak için acele etti ve kaskını çıkararak içeri girdi, mavi gözleri sadece bana odaklanmıştı. "Güzel. Seni burada yakalamışlar."

"Sanırım öğle yemeğini bekleyemedin," diye homurdandım, kendimi bir tür tehlike altında hissetmem gerektiğinden emin değildim. Lise arkadaşım eskisine göre çok daha iriydi ve muhtemelen onun da hakimiyetinin olduğunu biliyordum. Yine de geri çekilmeyecektim.

Kaskını tezgâhın üzerine koydu ve bize bakarken kaskına yaslandı. "Peki, Lucille bilmeniz gerekenleri size anlattı mı?"

"Daha yeni başladım, Jameson. Bu ..." Lucille durakladı ve nota tekrar baktı. "Bu hassas bir konu. Annesi senin ailen gibi değildi."

"Farkındayım." "Keşke benim de böyle bir annem olsaydı. Seni pek çok şeyden korurdu."

"Bunu görüyorum." Kollarımı kavuşturdum. "Bu noktada benim zararına olup olmadığından emin değilim."

"Muhtemelen senin bir Hardy ile ilişkiye gireceğini ve onun da mafyaya bulaşacağını bilmiyordu."

Lucille sanki uzun zaman önce onları kazanmış gibi, "Islah olduklarında bir çete sayılmazlar," dedi. "Sana bunu söylemişim,

Jameson."

"Seni duydum. Ve sana inanmaya meyilliyim. Sadece Olive'in gerçekten dūřmanla aynı yatakta olup olmadığını merak ediyorum. Dimitri'yle birlikte olması çok tesadüfi. Ya ona karşı ya da onunla birlikte çalışıyor demektir. Bu da ya bize karşı ya da bizimle."

"Babası Jameson'a istihbarat sağlamak için onunla aralarındaki kimyayı taklit ettiğine gerçekten inanıyor olamazsın." Lucille kıkırdadı. "Bunu daha yeni konuştuk. Babasının İrlandalılarla ilişkisi olduğunu bile bilmiyor."

Dondum kaldım, elimdeki içecek masaya çarptı, her yere su döküldü. "Ne oldu?"

"Oh, Olive Bee. Haberi verdiğim için üzgünüm." İçini çekti ve Zen'in aceleyle getirdiğı peçetelere uzandı. "Bunu sadece birkaçımız doğruluyor ama doğru olduğuna inanıyorum."

O anda Jameson'ın çenesinin nasıl büküldüğünü gördüm. Kasları saldırmaya hazırmış gibi gerildi ve sonra hızla yanıma gelip sandalyeye oturdu, mavi bakışlarını üzerimde keskinleştirdi. "Babana bilgi mi veriyorsun Zeytin Arısı? Yoksa Dimitri'yi kasabadan uzaklaştırmaya mı çalışıyorsun?"

"Ne demek istediğini anlamıyorum," dedim, kafam tamamen karışmıştı. Bir ilişki numarası yapmıştık ama tam tersi için. "Paradise Grove'un gelişmesini istiyorum Jameson. Burada olmamın nedeni bu ve Dimitri'nin Armanelli işleriyle ilgili ofislerinin iyi bir hamle olduğunu düşünmemin nedeni de bu."

Sözcükleri söylediğimde, içimdeki gerçeğin çimento gibi yerleştiğini hissettim. Jameson o kadar ikna olmamıştı ve beni kendine çekmek için elini sandalyemin ayağına attı. Yakınlığımız karşısında nefesim kesildi ve onun her zaman sahip olduğı çekiciliğı hatırladım.

O mavi gözlerin ardında karanlık gizleniyordu, vahşi ve hırçın. Acıya neden olan, sakladığı, içine girebileceğı derin, kavernöz sırları olduğunu biliyordum. Doğru kışkırtmayla o karanlığı dışarı çıkarabileceğini söyleyebilirdim. "Olive, dürüstlük istiyorum. Şimdi bana yalan söyleme. Sen ve Dimitri, bu gerçek mi?"

Başımı sallayıp evet diye fısıldadığımda yalan yoktu. Bunun ne anlama geldiğinden ölesiye korksam da kalbimi kandıramayacağımı biliyordum. "Eğer burada biriyle aile kuracaksam Jameson, bu o olacak."

"Göreceğiz," diye homurdandıktan sonra arkasına yaslandı ve bakışlarını Lucille'e çevirerek, "Buraya seni korkutmaya gelmedim," dedi.

"Gerçekten mi?" Ağzımdan kaçırdım. "Gözlerini dikip bakınca öyle görünüyor."

"Aferin kızım," dedi Lucille usulca. "Kazanmak için onlara dikenli ver."

Jameson yüzünde küçük bir gülümseme oluşmadan önce parmak eklemlerini kırdı. "Kendimi bir pislik gibi hissettirmeyi sana bırakıyorum."

Lucille benim yerime, "Motosikletinle sanki bir görevdeymişsin gibi buraya geldin ve şişinerek tepindin," diye karşılık verdi.

Jameson kaşlarını çatı ve muhtemelen ona yardım edeceğimi umarak mahcup gözlerle bana baktı. "O haklı. Özellikle motosiklet çok abartılıydı."

"Motosiklet seninle konuşmamın bir parçası bile değildi. Franny iki haftalığına büyükannesiyle İtalya'ya gitti, ben de öncesinde birkaç tur atacağım-"

"O motosikletin ne kadar gürültülü ve korkutucu olabileceğinden de korkuyor olmalı." Zen Lucille'e göz kırptı ve ona doğru sakarca bir gülümseme gönderdi. "Açıkçası, neden bir tane sürdüğünü bilmiyorum. Son derece tehlikeliler."

"O bisikletle bir gün birinin hayatını kurtarmasına ihtiyaç *duyabilirsin*." Lise den beri bir motosikleti vardı. Babası bu konuda garip bir şekilde iyi görünüyordu, ama hepsinin birkaç saat uzaklıkta bir motosiklet fabrikası olan bir kulüpte olduklarından emindim.

"Olive Bee, sen de benim kadar iyi biliyorsun ki bu konuda her zamanki gibi dikkatliyim."

Zen benden önce davranarak yumuşak bir sesle, "Bir başkası senin yanında dikkatli sürmüyorsa dikkatli olamazsın," diye karşılık verdi.

Ayağa kalkıp kaskını tezgâhtan almadan önce sinirle alay etti. Zen'e yaklaşmıştı ama aralarındaki gerilim çatırdarken kollarını kavuşturmuştu. "Binmek ister misin? Şu anda ne kadar dikkatli olduğumu sana gösterebilirim."

Sanki bir an için odadaki tek iki kişi onlarmış gibiydi, sonra gözleri büyüdü ve neredeyse sarsılarak ondan uzaklaştı. Bir kez gözlerini kırptırdı, bana dönmeden önce başını salladı ve o anı yok etmeye çalıştı. "Ya da seni motosikletle gezdiririm, Olive. Dikkatli olduğumu biliyorsun."

"Evet, Dimitri kız arkadaşının başka bir adamın bisikletinin arkasına atlamasına bayılırdı," dedim alaycı bir şekilde.

"Eğer bu gerçekten doğruysa, istersen onun kız arkadaşı olmanı düzeltmekten mutluluk duyarım." Boğazını temizledi ve eldivenli ellerini sanki bundan zevk alacakmış gibi birbirine sürttü. Motorculara karşı bir ilgim yoktu ama Jameson yine de elini siyah saçlarında gezdirirken bunu çok iyi başarmıştı. Sanırım Zen de bunu görmüş olacak ki dudağını ısırıp uzaklaştı.

"Bu doğru, Jameson." Bu kez bakışlarını tuttum ve ne demek istediğimi anlatmaya çalıştım.

"Güzel. Çünkü ben bu toplum için en iyisini istiyorum. Senin ve benim memleketim için." Kaskını taktı. "Ve kardeşin için. Ve lanet kızım için. O dünyayı hak ediyor. Sahip olduğum tek şey o. Onun için olmasaydı bunların hiçbirini riske atmazdım. Çok iyi bir çocukluğu hak ediyor ve ben ona bundan daha azını vermeyeceğim."

"Bunu yapmanı istemezdim. Bunu demek istedim. Buradaki amacın ne olduğundan emin değilim ama-"

"Izgarada ne duyduğundan emin değilim." Ağzımı açtım, bu noktada ona söylemek istiyordum. "Ama Lucille'i tanıdığına güveniyorum ve her şey kontrolüm altında. Diamond Syndicate hakkında bildiklerini kendine sakla."

"Ama-"

"Sadece şimdilik." Derin bir nefes aldı. "Ne kadar az bilersen o kadar iyi. Ve herkes ne kadar az bilirse o kadar iyi olur. Bunu çözmek için iki haftam var. Lucille ve ben bunu yapacağız."

Kaplıcanın önüne doğru döndü, kapının kilidini açtı ve öylece çıktı.

"Tam bir drama kraliçesi," diye homurdandı Zen.

Lucille gözlerini devirdi ve mırıldanarak onayladı. "Yine de haklı. Bu konuda kimseyle konuşma, tamam mı? Bize sadece iki hafta ver."

"Yönetim kurulu toplantısına kadar." Başımı öne eğdim. "Peki ya yazdığım makale?"

"Ah, o zamana kadar her şey yoluna girecek." Endişelerini elinin tersiyle itti. Sonra döndü ve pencereden dışarı baktı. "Oh, bakın. Knox eve götürülüyor. O cipi biliyorum. Gidip seninle biraz basketbol oynayıp oynamayacağına bakmalısın Olive. İyi olduğundan emin ol."

Yaşlı kadını ve taktiklerini inceledim. "Saçını kestirmen gerekmiyor mu?"

"Oh, bu gelecek haftaya kadar bekleyebilir." Kıkırdadı, kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı bile. "Zaten bahçemde çalışmam gerekiyor." Kapıyı benim için açık tuttu.

"Bu eğlenceliydi," diye mırıldandım ses tonumda hiç neşe yoktu.

"Knox'la hasret gidermek eğlenceli olacak. Sana her zamankinden daha çok ihtiyacı var," dedi gizemli bir şekilde. "Unutma, sır dökmek yok."

Onun için söylemesi kolay. Ona mesaj atan takıntılı bir Dimitri Hardy yoktu.

O kapıdan çıktığımda, ondan bir mesaj daha geldi.

Dimitri: Ben uzun metinler isterken sen bana kısa konuşuyorsun. Paragraflar. Senden romanlar.

Ben: Sadece meşguldüm. Ve stresliydim.

Dimitri: Baş ağrısı?

Ben: Hayır ama bu doğum kontrolü yüzünden olduğu anlamına gelmez.

Aynı fikirde değilim, Honeybee. Eğer stresliysen, bir gün dinlen.

Ben: Ben iyi olacağım. Benim için endişelenme. Git çalış.

Lucille'in söylediği her şeyi düşünerek derin bir nefes aldım. Çok fazla bağlılık ve neye bağlanmak istediğimi seçmek. Dimitri'yi beni yalnız bırakması için cesaretlendirdim, onu kendimden uzaklaştırdım çünkü sizi yok etme potansiyeli olan bir şeye bağlanmaktan korkuyordum. Onun mesajlarına cevap verirken hissettiğim kelekleri ve baş dönmesini yalnızlığın güvenlik ağına feda ettim.

Eve yürüdüm ve Knox'u arayarak sorumluluklarıma odaklanmaya çalıştım. Zaten dikkatimin onun üzerinde olması gerekiyordu. Artık her gün H-O-R-S-E oynuyorduk ve her seferinde daha çok kendine benziyordu. Bir şey biliyorsa bana söyleyecek miydi? Yine o kadar yakınlaşıyor muyduk?

Öyle ya da böyle umursadığımdan emin değildim. Bilginin ağırlığı çok fazlaydı ve sanırım her şeyden çok onun varlığının rahatlığını istiyordum. Bu oyunu çocukken oynamıştık. Benim zihnim darmadağın olsa da, o da kendisini uyuşturucuya iten şeyle mücadele ediyor olsa da, ikimiz için de güvenli bir yerdi.

Belki de kırılmıştık. Ama ailelerin sizi ya tamamen parçalayan ya da bir arada tutup yeniden birleştiren bir yolu vardı. Birbirimiz için ikincisi olmamızı istemiştım, buna doğru ilerlediğimizi düşünmüştüm.

Yine de telefonuma cevap vermedi. Ertesi sabah da cevap vermedi. Normal saatte basketbol oynamaya gittiğimde de orada değildi. Ve telefonu doğrudan sesli mesaja düştü.

Bütün gün elimde telefonla bekledim.

Telefon gelene kadar bekledim. Ama ondan değil,
babamdan gelmişti.

Otuz Üçüncü Bölüm

ZEYTİN

BABAMIN HUYSUZ SESİ SINIRLI OLMAKTAN ÇOK

Telefonu açtığımda çok sevindim. "Knox bu haftanın geri kalanında top oynamayacağını size bildirmemi istedi."

"Tamam." Söz konusu kelimeyi uzatarak söyledim. Saat geç olmuştu ama kaligrafi malzemelerimi çıkarıp yemek odasındaki masada çalışmaya başladım, telefonu boynumun kıvrımında tutuyordum. "Peki tam olarak neden bana mesaj atamadı?"

Sormamdan bile tiksiniş gibi benimle alay etti. "Çünkü onun yerine babasıyla konuştu. Yapacak çok işimiz var Olive. Sırf sen eve döndün diye insanların işleri bırakmasını bekleyemezsin. Bana sorarsan bu oldukça bencilce."

"Bencillik mi yapıyorum?" Soru hızla kabardı. Mürekkebi söktüm ve masaya istediğimden daha sert bir şekilde vurdum.

"Neden buraya dönüp her şeyi karıştırıyorsun? Arkadaşın Kee'nin sana ihtiyacı yok mu?" Sanki beni gitmem için zorluyor gibiydi.

"Knox için buradayım ve-"

"Biliyorsun, ilaçlarını dengelemeye çalışıyor ve üvey annen onu basketbol oynamak için sabahın erken saatlerinde arayıp durduğunu söylüyor. Bana iş konusunda yardımcı oluyor ve dinlenmeye ihtiyacı var. Onunla uğraşmaya devam edemem-"

"Vay canına," diye kestim sözünü, Knox'un ona bunu söylemesine kırılmışım çünkü doğruydı. Onu aramıştım ama sadece aynı fikirde olduğumuzu düşündüğüm için. Farklı uçları yerleştirdim ve görüşme sırasında sakın kalmaya çalışarak masaya oturdum. "Düşündüm ki-"

"Ne düşündüğünüz umurumda değil. Seninle uğraşmak istemiyoruz. Burada olmamalısınız." Ses tonu kalbime saplandı. Gerçekten onu beni orada hiç istemeyecek kadar hayal kırıklığına mı uğratmışım? "Ailemin şu anda istikrara ihtiyacı var."

"Ailen mi?" Sipariş ettiğim kalemin yeni ucunu test ederken usulca sordum. Vuruşlarım ağır ve sertti. Kalem yere bıraktım ve parmaklarımı birleştirerek içimde yuvarlanan duyguları dizginlemek için elimden geleni yaptım. Yazının mükemmel çıkmasını istiyorsanız narin, hassas olmalı ve kaligrafiyi özenle ele almalıydınız, bileğimin hareketi ve kağıda yaptığım baskı her parçayı değiştirdi.

"Evet. Georgette ve Knox. O yüzden onu rahat bırakın." Kesin bir ifadeyle söyledi. Kendi kızını dahil etmedi. Ve birden Lucille'in sözleri biraz olsun anlam kazanmaya başladı. İncinmiş hissetmek ve öfkemi görmezden gelmek yerine ikisini de kucakladım.

Yaptığım ağır mürekkep darbesinin öfkesini hissederek gözlerimi kısmıştım. "Siz ikiniz hangi iş üzerinde çalışıyorsunuz?"

"Bu seni ilgilendirmez."

O zaman sesimdeki öfke ve diken ortaya çıktı. "Kardeşim söz konusu olduğunda her zaman beni ilgilendirir baba. Eğer istemezse onu aramayacağım ama *burada* olacağım,

Beni aradığında cevap vermeye hazırım. Hiçbir yere gitmiyorum. Bundan emin olabilirsin."

Babam telefonu yüzüme kapatmadan önce, "Sen imkânsızsın," diye karşılık verdi.

Ve sanırım o gece kalbim başka bir şekilde kırıldı. Babam ailesinin bir parçası olmadığımı söylemişti ve o gece pencereden dışarı bakarken bunu kabul ettim ama aramızdaki bağın gerçekten kopmasının acısını hissettim.

Dimitri'den bir mesaj daha aldığım da görmezden geldim. Görmezden gelmek için başka bir gün, başka bir zaman.

Ertesi gün tekrar mesaj attı.

Dimitri: Hala stresli olmalısın.

Daha sonra bilinmeyen bir numaradan gelecek hafta tüm spa'nın benim için rezerve edildiğine dair bir uyarı aldım ve mesajda "Spa gününüzü rezerve ettiğiniz için tebrikler" yazıyordu.

Suçluyu biliyordum ve aşırı çabası karşısında gülümsememeye çalıştım. Bir ekran görüntüsü aldım ve ona geri gönderdim.

Ben: Bu nedir?

Dimitri: Rahatlamam için bir spa günü.

Ben: Dimitri, bunu istemiyorum. İptal et.

İade edilemez.

Spa'nın sahibi sensin!

Dimitri: Evet ve işletme sahibi olarak spa'yı dışarıdan gelen misafirlere ne zaman kapatacağımı biliyorum, böylece müstakbel eşim spa'da kendini şımartabilir ve rahatlayabilir.

Ben: Hayır. Sıradan kız arkadaşın olarak, aşırı hediyelere ihtiyacım yok. Onları başkasına ver. Dünyanın etrafında uçuyorsun. Bunun ve eğlenebileceğin tüm kadınların tadını çıkar.

Bu arada sorun değil. Tabii ki. Ben de buradaki tüm erkeklerden hoşlanıyorum.

Aptallığımdan dolayı irkildim. Kendi eğlencem mi? Pek sayılmaz.

Ona böyle bir mesaj attığım için midem bulandı, alçaldı ve yuvarlandı. Onu özlemiştim. Hissetmemem gereken duygulara kapıldığımı biliyordum. Geçen hafta ayrıldığından beri gittiği her ülkedeki her kızla muhtemelen birlikte olduğuna dair mesaj attığında incineceğimi de biliyordum.

Bu bana hissettiklerimi daha iyi ve daha hızlı bir şekilde inkâr etmem gerektiğini gösterdi. Bu maskaralığın sona ereceği, onun bana olan arzusunun sona ereceği, onu tutamayacağım konusunda gerçekçi olmam gerekiyordu.

İçimi çektim ve iMessages'ı kapatıp bildirimlerimi Rahatsız Etme'ye aldım. Paradise Grove'da Dimitri Hardy'ye aşık olamayacağım kadar çok şey oluyordu. Bu yüzden onun yerine flört uygulamasını açtım ve daha az karmaşık bir yoldan gitmeye çalıştım.

Ben: Nasılsın? Bir süredir konuşmadık.

Meşguldüm ama bu konuşmamamız gerektiği anlamına gelmez. Bu gece ne yapıyorsun?

Ben: Aslında uyumak üzereyim.

Bay Mükemmel: Bunu görmek istediğimi söylesem kötü mü olur, Çiçekçi Kız?

Bana taktığı lakaba gülümsedim. Bay Mükemmel'in şu ana kadar aramızdaki ilişkiyi oldukça düzgün tutmasını takdir ediyordum. İlk kez sınırı biraz zorluyordu. Bu, bir yol seçmem için açık bir davetti. Zor bir karar vermek için, özellikle de Lucille'in gelecekte daha fazla karar vermem gerekeceğini söylediğini düşünürsek.

Paradise Grove'da kalacağımı biliyordum ve Dimitri bunu sonsuza dek istemezdi. Dünyanın etrafında uçarken beni unutacaktı. Haklı olarak.

Beyaz çarşafın üzerine çıplak bir bacak attım ve Bay Mükemmel'e göndermek için fotoğrafını çektim.

Ben: Bu sadece biraz. Belki gerçekten tanışırsak daha fazlasını görürsün. Yarın akşam Rooster Rock yakınlarında olacağım. Saat 9'da bir şeyler içebilir miyiz?

Telefonum çaldığında ve Dimitri'nin adı çıktığında, bir şekilde tamamen yanlış bir şey yapmışım gibi hissederek onu sıcak bir patates gibi bıraktım. Dimitri'yi aldatmıyordum. Sadece öylesine takılıyorduk. Bu yüzden neden içimde kabaran bir suçluluk duygusuyla telefona baktığımı bilmiyorum.

Dikkatle elime aldım ve ona baktım. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikri yoktu, tıpkı benim onun orada ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim olmadığı gibi.

"Alo?"

"Ne halt ediyorsun sen?" diye hırladı.

"Sana da merhaba." Telefona kaşlarımı çattım. Sesi öfkeli geliyordu.

"Mesajıma cevap vermedin" demeden önce iki derin nefes aldı.

Ne dediğini görmek için hemen mesajlarına baktım.

Kiminle eğleniyorsun lan sen?

Eve erken dönmek için her şeyi bıraktırmayın bana.

Dimitri: Cevap vermezsen eve erken uçacağım, Bal Arısı.

"Varlığınla beni tehdit mi ediyorsun?" Utangaç bir tavırla sordum, ona karşı olan karmaşık duygularımın konuşmaya taşıdığını hissediyordum.

"Neden mesajlarıma cevap vermiyorsun?" Ses tonu keskindi.

"Sessize aldım," diye itiraf ettim.

"Neden?"

"Çünkü..." Başka bir ülkede yapıyor olabileceği şeyleri kısıktığımı nasıl açıklayacağımı gerçekten bilmiyordum.

"Ben de uyumak üzereydim."

"Biliyor musun... Gerçeği bilmeseydim bu yalana inanırdım."

"Hangisi ne?" Gözlerimi kıstım çünkü başka bir erkekle mesajlaştığımı bilmesine imkân yoktu.

"Bence başka biriyle eğleniyorsun. Bunu az önce lanet bir mesajda yazdın."

"Öyle olsaydı telefona cevap vermezdim." Yatakta yuvarlanırken gözlerimi devirdim ve birkaç gün önce yanımda yattığı boş noktaya dokundum.

Tüm bunları düşünüyormuş gibi mırıldandı. "Yarın eve geç geleceğim. Beni bekle."

"Yapamam." Bir sonraki cümleyi söylemeden önce durakladım. "Biriyle çıkıyorum." İşte çizgi buradaydı. İkimiz de bunun gündelik ilişkimiz için ne anlama geldiğini net bir şekilde görebilelim diye çiziyordum.

"Randevu mu?" diye mırıldandı. "Kiminle?"

"Bay Mükemmel." Tereddüt ettim. "Sanırım. Henüz cevap vermedi. Ama denemeliyim diye düşündüm, değil mi?"

"Gerçekten istediğin buysa, Olive." demeden önce bir süre sessizlik oldu. Yine de seni uyarıyorum, rekabetle aram pek iyi değildir."

"Bu bir rekabet değil. İşleri ağırdan almak ve emin olmaktır."

"Eminim. Gökyüzünün mavi olduğundan, benden başka kimseyle birlikte olmaman gerektiğinden eminim. Randevundan sonra beni bekler misin?"

"Eğer bütün gece onunla dışarıda kalmazsam." Kıkırdadım.

Benimle birlikte gülmedi. Sanırım onun yerine bir hırıltı duydum. "Olmaz, Bal Arısı. Yarın gece görüşürüz."

Bununla birlikte telefonu kapattı ve etkileşimimizden dolayı o kadar gergindim ki Bay Mükemmel'e yazdıktan sonra mesaj atma zahmetine bile girmedim:

Orada olacağım. Senin için orada olduğumu belli eden uzun adamı ara.

Telefonu halı kaplı zemine attım ve uyumaya gittim.

Otuz Dördüncü Bölüm

DIMITRİ

"ORADA NEYE BAKIYORSUN?" DIYE SORDU KARDEŞİM DOM. ofisinde otururken sordu. Son durağım olarak onu görmek için uçmuştum.

"Seni ilgilendirmez." Gözlerimi kısarak kamera görüntülerine baktım. O kadın orada ne halt ediyordu?

Dom telefonumda ne olduğunu görmek için eğildiğinde, telefonumu kapattım. "Sakin bana Dex gibi aptalca şeyler yaptığını söyleme."

"Öyle miydi yoksa öyle mi?" Ben de karşılık verdim. Kıçının hâlâ karısının her hareketini izlediğini hepimiz biliyorduk. Aslında şimdi onu bunun için eleştirmiyordum.

"Telefonunda lanet olası bir güvenlik videosu gördüm." Dom bir eliyle siyah saçlarını taradı ve sonra kollarını kavuşturdu. "Paradise Grove'da güvenlik sisteminiz çalışıyor ve bunu hepimiz biliyoruz."

"Siz benim kendi yatırımlarımla ne yaptığımı mı izliyorsunuz?" Alınmış gibi görünmeye çalıştım ama gerçekten faydası yoktu.

"Elbette öyleyiz. Kee senin en iyi arkadaşın ve Dex onun akıl sağlığını steroidli bir şahin gibi izliyor. Onu strese sokuyorsun."

"Neden? Sadece Olive'i kontrol ediyorum," diye ikna etmeye çalıştım. "Sen Tabii ki hakkında Bu mu?" O kaldırılmış bir kaş. "Bu Geçen hafta bir arkadaşlık uygulamasına yaptığınız yatırım, onu sadece kontrol ettiğinizi mi gösteriyor?"

"Bunu seninle tartışmayacağım," diye homurdandım. "Benim paramla ne yaptığım-"

"Senin işin. Ailemi etkiliyorsa sadece beni ilgilendirir." Gözlerinin içine bakmak için masaya yaslandım. "Benim pisliğimden uzak dur."

"Onu kameradan izlemeyi bırak ve-"

"Durmayacağım." Elimi masaya vurdum ve kalbimin göğsümde çılgınca atmasını durdurmak için derin bir nefes almaya çalıştım. Bu nafile bir çabaydı. Artık sadece onun için atmayı asla bırakmayacaktı. "O benim kızım ve-"

"Ah." Dominic o zaman gülümsedi. En büyük ağabeyim her zaman bizi zorlardı. "Bilmem gereken tek şey buydu. Sanırım Bane Black ile yaptığım görüşmeye katılmalısın."

Bane en yeni tatil köyü girişimimizin ortağıydı. Tatil köyünü ve kumarhaneyi faaliyete geçirmenin tek yolunun bu olduğunu anladıktan sonra onunla istemeyerek de olsa bir anlaşma yapmıştık. Sabıka kaydı şüpheli, farklı gruplarla olan bağları gevşek ve karanlık, tavırları ise çoğu zaman tekinsizdi. Bu adamın yatırımlarıma daha fazla bulaşmasına ihtiyacım yoktu.

"Ne için?"

Dominic içini çekti, "Senin şu Cennet'inin düşündüğümüzden daha büyük bağlantıları var gibi görünüyor ve dikkatli olmamız gereken bir şekilde Birleşik Devletler'i kapsıyor."

Normalde bu haber beni heyecanlandırırdı. Bana bir falsolu top at ve ben de ona vurayım. Ama korkunun içime hücum ettiğini hissettim ve tüm kan yüzümden, kalbimden çekildi ve damarlarımda hızlandı. "Tam olarak neden bahsediyorsun?"

Dominic, Bane ile görüntülü konuşmayı açtı. Orada oturmuş başka bir ekrana bakıyordu, köşeli yüzü bizi selamlarken zar zor görünüyordu. Sonra Dominic açıkladı, "Kardeşim senin Elmas Sendikası'nı bilmiyor, Bane. Olive'in de bildiğinden emin değilim."

Bane ekrana doğru döndü ve delici mavi bakışları beni delip geçerken arkama yaslandım. Dövmelerinin boynuna doğru kıvrılması, göz göze geldiğinizde başka tarafa bakmaması ve her an saldırmaya hazır bir şekilde kıvrılmış gibi hissettirmesiyle bakışları her zaman ürkütücüydü. "Diamond Syndicate çok gizli bir topluluktur. Doğduğumdan beri bir parçasıyım. Bana başka türlü sahip olamayacağım fırsatlar sağladı. Ama biz siz Hardy'ler ya da kız kardeşlerinizin evlendiği adamlar gibi statümüzle hava atmayız. Armanelliler kendilerine oldukça iyi bir isim yaptılar." Kıkırdadı.

"Ne demek istiyorsun?" Mırıldandım.

Paradise Grove'un tıpkı içinde büyüdüğü seçkin topluluk, bir Diamond Syndicate kapsülü gibi olduğunu anlattı. Tüm bu topluluklar dünyayı sessizce etkilemek ve belirli grupların Birleşik Devletler'i istila etmesine izin verilmemesini sağlamak için birlikte çalışıyordu.

"Yani gerçek çeteyi bastırmak için kendi çeteni mi kuruyorsun?" Aslında bir asansör konuşması olan şeyi dinledikten sonra geri attım.

Kıkırdadı. "Bizim hakkımızda ne istersen söyle Dimitri. Buraya seni kazanmaya gelmedim. Paradise Grove'a yatırım yaptığınızı ve oyuncularının yanlış adım attığını bilmenizi sağlamak için buradayım. Onaylamadığımız ortaklarla işbirliği yaptılar. Bunu ihtiyatlı bir şekilde ele alıyoruz." Parmak eklemlerini sinirli bir şekilde ekrana vurdu ve ardından diğer dizüstü bilgisayarında yazmaya başladı. "İnceleyebilmeniz için size dosyalar bırakıyorum."

Telefonum ondan gelen bildirimlerle çınladı. İlk dosyayı açtım ve hemen Diamond Syndicate'in geçmişini gördüm.

"Kız kardeşin Izzy'nin hakkını vermeliyim. Bir süredir kocası Armanelli ile birlikte bu bilgileri araştırıyor. Bunun düzeltilebileceğini düşünüyor gibi görünüyor."

İrlanda mafyasıyla, uyuşturucu satışıyla ve geçen yılki kaçakçılıkla bağlantıları vardı. "Düzeltildi mi? Armanelliler bunların hiçbirini ailelerinde barındırmamak için yeniden organize oldular. Benim ailemde de olmayacak," diye fısıldadım inanamayarak. Kesinlikle mümkün değildi. Aniden ayağa kalktım. "Gitmem gerekiyor."

Kardeşim omzumdan tuttu ve beni aşağı çekti. "Sakin ol." Dirseğimi çekmeye çalıştığımda beni tuttu. "Dostum, sakın ol dedim. Sana katılıyorum. Hepimizin aynı fikirde olduğunu biliyorsun. Şu anda herkes güvende. Olive iyi. Ama öyle kalmasını istiyoruz. Hâlâ kimin sendika dışında çalıştığını ve İrlandalılarla ortaklık yaptığını teyit ediyoruz."

Masadan uzaklaştım ve odada bir aşağı bir yukarı volta attım. "Lütfen bana o olduğunu düşündüğünü söyleme-"

"Hayır. Ama babası? İşin içinde kimin olduğunu teyit etmeye çalışıyoruz."

"O zaman beni aradığından emin ol," diye homurdandım ayağa kalkmadan önce. "Ve Bane, esasen ailemizi çökertmek isteyen lanet olası gizli bir topluluğun parçasıyken bize yatırım yapman komik."

"Diamond Syndicate'in her zaman ahlaki bir pusulası olmuştur. Ben bunun içinde doğmuş olabilirim" - gülümsedi, ama bu uğursuz bir gülümsemeydi

-"Ama bu benim de aynı pusulayla doğduğum anlamına gelmez."

"Eğer seninle ortak olmasaydım, seni döverdim." "Evet, evet. Armanelli kardeşlerin de aynı şeyi söyledi. birkaç gün önce. Dürüst olmak gerekirse, Elmas Sendikası İtalyan ailesi içinde getirdikleri reformu onayladı. İtalyanları çökertmek için çalışmıyoruz."

"Bunu yapamazsın." Kollarımı kavuşturdum.

Çenesini ovuşturmadan önce alçak sesle güldü. "O kadar emin olmayın. Bakın bir topluluğu ne kadar hızlı zenginleştirebiliyoruz,

Dimitri. Yatırım yapmanın bir sebebi var. Her neyse, savaşımlar seninle değil. Sen hiç sorun değilsin. Sorun bize ihanet edenlerle." İç çekti. "Sadece Olive'e göz kulak ol ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca dikkatli ol."

"Tam olarak neye karşı temkinli?"

"Konutlarınız ve ofisleriniz konusunda bu kadar tepki almanızın bir nedeni var. Eğer İrlanda mafyası birkaç kişiyi etkileyerek diğerlerini size karşı oy kullanmaya zorluyorsa... gitmenizi istiyorlar ve eğer Olive'e sizinle birlikte olduğu için yanlış bakıyorlarsa-"

"Onları öldüreceğim," diye cevap verdim hiç düşünmeden.

Bane güldü ve Dom arkasına yaslanıp sonunda haklılığını kanıtlamış gibi ellerini havaya kaldırdı. "Peki o zaman... Tıpkı Dex gibi."

"Öncelikle, Dex'in yaptığı şeyin haklı olduğu konusunda hemfikiriz." Kardeşim karısına zarar veren birinden kurtulmuştu.

"Elbette." Dom tereddüt bile etmedi.

"Eğer bu şerefsizler ailemin herhangi bir parçasını tehdit ederlerse, Dex'in yaptıkları kadar ya da daha kötüsünü hak ederler. Ben peşlerine düşmeden kızımın yüzüne ikinci kez bakamayacaklar."

Dom sessizce, "Artık ikiniz arasında küçük bir iş alışverişi değil mi?" dedi.

"Bak" -çenemin inip kalktığını hissediyordum- "Kee ve Dex'e söyleme. Henüz değil."

"Tanrım, ben senin sır tutucun değilim Dimitri. On iki yaşında değiliz. Çabuk söyle onlara."

"Yapacağım." Başımı salladım. "Olive benden bunu kendimize saklamamı istemeseydi çoktan yapardım. Şu anda geri dönmem gerekiyor. Paradise Grove'da kaçırmamam gereken şeyler oluyor. Clara'ya selamımı söyle."

Dom başıyla onayladı. "Sakın içine etme."

Eve dönerken bütün uçuş boyunca mesajına baktım. Cevap vermek için bir neden yoktu.

Ne kadar ciddi olduğumu yakında anlayacaktı.

Bölüm Otuz Beş

ZEYTİN

BULUŞMAK İÇİN UBER'LE ŞEHİRDEN OTUZ DAKİKA UZAĞA GITMİŞTİM.

Bay Mükemmel ile.

En iyi kırmızı elbisemi, en iyi ayakkabılarımı giyip en iyi makyajımı yaparken bir yandan da yardım için Kee ve Pink'e FaceTim atıyordum. Pink bir saniye telefona baktıktan sonra "Daha fazla kırmızı ruj ve saçına kırmızı çiçek" dedi.

"Emin misin?" Normal pembe plumeria'mı kırmızı bir plumeria ile değiştirdim. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Çok ateşli." Pink bana başını salladı ve Kee gülümsedi.

"Senin için çok heyecanlıyım." Kee gözyaşı dökcekmış gibi görünüyordu.

"Gelmeyeceği ya da istediğim gibi görünmeyeceği konusunda endişeliyim."

"Adamla neredeyse hiç konuşmadın, değil mi?" Pembe omuz silkti. "Yani, eğer berbat biriyse, kimin umurunda?"

"Birkaç haftadır konuştuğum tek kişi o. Ve bu bölgede başka kimseyle eşleşmedim." Dimitri yüzünden gerçekten denemediğimi itiraf edecek değildim.

"Bu iyi. Dışarı çık. Yeni adamlar deneyin." Pink şimdi bir şeyler sayıklıyordu. "Eski sevgilini hiç unut

Varmış. Eyerine geri dön, bir kovboyu sür ve-" "Yeter."

Arka planda derin bir ses duydum. "Ne? Bane?"

Pembe teslim edildi ve Telefoniğin Kee kim

onlardan uzaklaşmaya başladı. "Gerçek bu. Hepimizin geçmişini unutmaya ihtiyacı var."

Hırladığını duydum ve ardından "Benimleyken hiçbir şeyi unutmuyorsun." dedi.

Kee başka bir odaya girip bana bakarken güldü. "Bane az önce Pink'i görmek için özel bir jetle geldi. Belli ki Pink onun gelmesinden pek memnun değil."

"Nasıl gidiyor?"

"Beklediğiniz kadar iyi." Bane ve Pink'in hiçbirimizin ayrıntılarını tam olarak bilmediği karmaşık bir geçmişi vardı ama birbirlerine duydukları sevgi ve aşırı nefretin farkındaydık. "Her neyse, randevunuzdan sonra beni arayın. Harika olacak."

"Geleceğim. Arayı kapatırız o zaman. Seni görmeyeli çok uzun zaman olmuş gibi geliyor."

"Sen ve Dimitri. Siz ikiniz birbirinizi benden çalışıyorsunuz." Köşeyi döndü ve Dex kolunu boynuna dolamak için oradaydı.

"Görünüşe göre biz olmadan da gayet iyi idare ediyorsun. Seni seviyorum ve gitsem iyi olacak çünkü Uber'im geldi."

Çarıklarımıyla dışarı koştum ve arabaya atladım. On dakika kadar sonra Dimitri bana mesaj attı.

Randevunu tekrar gözden geçirdiğini söyle.

Ben: Bunu yapamam. Uber'de.

Dimitri: Bana sürücü detaylarını ve konumunuzu gönderin.

Gerçekçi ol.

Dimitri: Beni delirtme ve telefonunu hacklemenin bir yolunu bul.

Bu çok saçma. Ben zaten oraya gidiyorum.

Dimitri: Nereye gidiyorsun?

Ben: Duymadığına emin olduğum küçük bir bar.

Adı ne?

Ben: Rooster Rock. Şehrin dışında kimsenin beni görmeyeceği bir bar.

Eğer hız yaparsam evimizden 30 dakika uzaklıkta. Bana lanet konumunu gönder ki sürücüyü takip edebileyim.

Tamam. Gönderdim.
Mutlu musun?

Dimitri: Hayır. Kız arkadaşım olduğun halde randevuya gidiyorsun. Neden mutlu olayım ki?

Ben: Biz gerçekten çıkıyoruz.

Dimitri: Aletim kalbini hissedebileceğim kadar içindeyken rahat hissettin mi?
Dayak mı?

Ben: Seks sırasında söylediklerimiz ve hissettiklerimiz seks dışında tartışmaya açık, sence de öyle değil mi?

Gerçekten mi? Çünkü umarım seni hamile bırakmışımdır.

Ben: Dimitri, bu neredeyse imkansız.

Ama yine de mümkün. Ve sonra seni sonsuza dek alırım.

Ben: İnsanlar çocuklarını her zaman ayrı yetiştiriyor.

Yani çocuğumuz sende mi kalacak?

Bu konuşmayı neden yaptığımı bile bilmiyorum. Ben hamile değilim!

Göreceğiz, Bal Arısı.

Ben: Saçmalama. Dünyanın dört bir yanında zaman ayırman gereken işlerin ve insanların var.

Dimitri: Ya bağlanmayı önemseydiğim tek kişi Uber'de başka bir adamla görüşmeye gidiyorsa?

Barın etrafında beni görmeye geldiğini belli edecek uzun boylu bir adam aradım. İlk başta onu göremedim, bu yüzden bir kabine oturdum ve bir içki sipariş ettim.

Bir dakika geçti.

Sonra bir dakika daha.

Bir mesaj gelene kadar telefonuma baktım. Bay Mükemmel'den değildi ama.

Jameson: Önümüzdeki hafta Paradise Grove Golf Kulübü'nde bir öğle yemeği? Tercihen yönetim kurulu toplantısından önce ve makalenizi teslim etmeden önce.

Bana sadece gün ve saati söyle.

Orada oturup içkimi yudumladıktan sadece beş dakika sonra onu gördüm. Uzun boylu, muhtemelen altı yaşında, yeşil gözlü, mükemmel lacivert takım elbiseli ve yüzünde şeytani bir gülümseme vardı. Masama geldiğinde eğildi ve fısıldadı, "Hey, Çiçekçi Kız."

Dimitri Hardy. Bay Mükemmel değil.

Lakabını söylerken nefesim kesildi, nasıl kokuyordu, vücudum ona dokunmak ve onu öpmek için nasıl acele ediyordu. Tüm bunlardan kendimi alıkoymak için dudağımı ısırırdım. Onu özlemiştim ama o bunu bilmiyordu. "Az önce bana ne dedin sen?"

"Beni duydun." Buklelerimden birini çekti ve sonra karşıma oturdu.

"Dimitri, burada ne halt ediyorsun?"

"Bir randevu için kız arkadaşım ile buluşacağım." Başını eğdi ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ya da çıkacağını düşündüğü randevuyu mahvetmek. Biri ya da diğeri."

"Hayır." Başımı salladım. "Bu mümkün değil. Bay Mükemmel nerede?"

"Bay Mükemmel bir dangalak." Mükemmel dişlerini emerken bir an tavana doğru baktı ve "Seni o göz alıcı elbisenin içinde görmekte zorlanıyorum. Kırmızı mı, Bal Arısı? Benden başka bir erkek için mi?"

Elbiseme baktım ve kumaşı kalçalarımın üzerinde düzelttim. "Birine güzel görünmek istedim."

"Her zaman iyi görünüyorsun. Kazağın içinde. Gözlüklerinle. Gözüksüz. Kırmızı rujla. Rujsuz, her ne kadar dudaklarını bana sarılmış olarak hayal ettiğim için çok seksi görünse de, bu başka bir erkeğin de hayal ettiği anlamına geliyor. Saçında kırmızı çiçeklerle. Ve boynunda altın bir kolye." Uzanıp zincirle oynadı ve onu inceledi. "Bu yeni mi?"

O kadar çabuk fark etti ki, görünüşümde farklı olan bir şey, merkezimi ihtiyaçla ısıttı. Cevap vermeden önce derin bir nefes aldım, "Annemindi. Onun için çok şey ifade ediyordu. Eskiden takardı..."

"Sana çok yakışıyor." Sonra gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı gezindi. Yanağımı çiğneyerek vücudumdaki sıcaklığın geçmesini beklemeye çalıştım ama sıcaklık içime daha da yayıldı. "Kahretsin, seni görmeyi özlemişim."

Yanaklarımın kızardığını hissettim ve değerlendirmesinden dolayı kalçalarımın sıkışmasından nefret ettim. "Tekrar sormalı mıyım? Bay Mükemmel nerede?" Fısıldadım.

"Bay Mükemmel mükemmel değildi. Senin için değil." Biraz pişman görünüyordu ve ben de büyük bir yudum almak için içimi kaptım. Buna ihtiyacım olacağını anlamıştım ve itiraf ettiğinde haklıydım, "Senin kullandığın flört uygulamasını satın aldım, Olive. Benden başka kimseyle çıkmayacağından emin olmam gerekiyordu."

İçkide boğuldum. Bir peçete kapıp silmeden önce kelimenin tam anlamıyla ağızımdan fıskırdı. "Sen

Ne?"

"Kendimi savunmam gerekirse, harika bir flört uygulaması olduğunu söylemiştin."

"Berbat bir arkadaşlık uygulaması. Daha yeni başladı!"
İçkimi yere çarptım ve taşıtı.

"Doğru. Girişim yaklaşık bir yıl önce faaliyete geçti ve eminim ki birkaç milyonluk teklifimden memnun kaldılar, bu da fazla kazanmadıkları anlamına geliyor."

"Bir start-up uygulamasına milyonlar mı yatırdınız? Ne için? İyi olduğunu söyledim diye mi?! Bu hayatımda duyduğum en aptalca şey."

"Bir uygulamaya birkaç milyon dolar yatırdım çünkü sen benim *tek* eşim olduğun halde bir eş bulmaya çalışıyordun." Koltuğunda arkasına yaslanıp kollarını kabine doğru uzatırken bunu çok rahat bir şekilde söyledi.

İşte o zaman içimdeki öfke kabardı. "Ben... senin... değilim," diye kekeledim, az önce olan her şeyi bir araya getirmeye çalışıyordum. "Sen-? Bay Mükemmel'e ne oldu? Onun bilgilerini nasıl aldın?"

"Açıkçası tüm profillere erişimim var." Omuz silkti. "Ve onun hakkında daha fazla bilgi edinmek için onu araştırdığımda, senin iyi bir eşleşme olmadığını gördüm."

"Onunla eşleşmeme yardım ettin! Bunu nasıl bilebilirsin ki?"

"O ben değildim, Bal Arısı. Senin için tek eşleşme benim." "Göreceğiz. Bay Mükemmel'le tanışmama izin ver, sana söyleyeyim." "Mümkün değil. Onun profilini makul bir fiyata devraldım." "Ona ödeme mi yaptın?"

"Bundan sonra seninle maç yapan her adama para ödeyeceğim."

"Son zamanlarda kimseyle eşleşmedim... Bana eşleşme vermiyorsunuz, değil mi?"

"Yine söylüyorum, onlar ben değilim." "Sen aklını kaçırmışsın."

"Ya da seni içinde inkar hakkında ve gerçek o benim özel kız arkadaşım."

"Geçen hafta neredeyse hiç konuşmadık."

"Bana zar zor cevap verdin, tabii. Sana durmadan mesaj atıyor ve arıyordum."

"Biliyor musun, kardeşinin Kee için deli olduğunu sanıyordum." "Ben ondan daha deliyim."

"Bu gurur duyulacak bir şey değil." Gözlerimi bardaki insanlara diktim. "Erkek arkadaşına ihtiyacım yok. Benim bir tane vardı ve o-"

"Sana karşı kesinlikle bir pislik. Olmayacağım."

"Ne diyeceğimi bile bilmiyorum." Ona başımı salladım ama sonra içimden bir kahkaha yükseldi ve hıçkırdım.

"Uygulamayı ne zaman satın aldın?"

"Onunla eşleşmeniz ertesi günü."

"Yani bunca zamandır sen miydin?" Gözlerimi kısmıştım. "Bacaklarımın fotoğrafını çekmişsin."

"Bu yüzden hemen seni aradım." Eliyle masamızdaki peçeteyi buruşturdu. "Başka bir adama fotoğraf gönderiyordun."

"Kadınlarla buluşmak için dünyanın dört bir yanına uçuyordun," diye ağzımdan kaçırdım.

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"I-" Benim ağız kopmuş Kapa çeneni. "I olabilir var kendimi senin öyle olduğuna inandırdım. Çünkü Ruff-"

"Ben o değilim." Dimitri sözümü kesti. "Asla onun gibi biri olamayacağım."

Sonra şakaklarımı ovuşturdum. "Sanırım önce Paradise Grove ile olan şu işi halletmemiz gerekiyor."

"Sadece benimle görüşmeyi kabul et ve görüşelim."

"Kıskançlık sana yakışmıyor." Kesinlikle yakışıyordu. "Yani artık arkadaşlık uygulamaları yok mu?" Kederli görünmeye çalıştım ama zaten onlar için herhangi bir çaba sarf etmiyordum.

"Sana yetmeyeceğimi mi düşünüyorsun? Her ihtiyacını karşılaması için başka bir erkeğe mi ihtiyacın var?"

Tam o sırada, hala masanın üzerinde duran telefonumun ışığı yandı ve bir mesaj geldi.

Jameson: Franny haftaya yok, o yüzden bir tane yapabilirim.

Salı günü öğle yemeğinde daha fazla konuşmak için?

Gözlerim Dimitri'ninkilerle buluşmak için yukarı fırladığında, bedenimin tepki verdiği o kıskanç yeşil korla yanıyordu.

Ve tek söylediği "Hayır" oldu.

Otuz Altıncı Bölüm

DIMITRİ

BAL RENGİ GÖZLERİ SIRITARAK BANA BAKTI.

"Gördün mü? Kıskanç. Bana kiminle yemeğe gidip gidemeyeceğimi söyleyemezsin, Dimitri." Sonra içkisine uzandı, ama garsona kartımı uzatmadan önce içkisini elinden aldım. "Ona bir su getir ve hesabımızı kapat."

Olive'in evde, yatağında güvende olmasını istiyordum. Kardeşim ve Bane'den daha önce öğrendiğim bilgileri ifşa edecek değildim ama artık onu çok daha yakından izleyeceğimi biliyordum. Kasabanın her yerine güvenlik yerleştirdiğim ya da onaylanmadan önce güvenlik sistemini açtığım için pişman değildim. Sevdiğim kadın için yasaları çiğneyebilirdim. Bundan da pişman olmayacaktım.

"Su mu?" Olive kaşlarını kaldırdı.

"Hamile olabilirim, Honeybee." Ne kadar ciddi olduğumu anlamasını sağlamak için her kelimeyi ağırlıkla söyledim. "Yani alkolden uzak durmalı ve bir düğünden bahsetmeliyiz, senin katılmadığın bir öğle yemeği randevusundan değil."

Bana karşı duyduğu hayal kırıklığını bastırmaya çalışır gibi gözlerini kapattı. Ve orada kızgın bir şekilde otururken bile, yanaklarının pembe tonunun kırmızıya nasıl uyduğuna hayran kaldım.

çiçek ve kırmızı elbise vardı. Hay sikeyim. Onu burada, barda mahvetmek istedim.

Önündeki peçeteyi katlamadan önce derin bir nefes aldı. "Biliyor musun, her ne kadar çocuk sahibi olmayı düşünmek istemesem de Dimitri, *düşündüm*. Sen bu konuyu açtığın için düşündüm ve bu da bana bu dünyanın ötesinde bir bağlılık getireceğini düşündürdü. Hayatıma baktın mı?"

"Evet mi?" Kafam karışmış bir şekilde cevap verdim.

"Ama gerçekten düşündünüz mü? Çünkü dürüst olmak gerekirse, uzun zamandır önemseydiğim şeylerden kaçıyorum. Annem öldükten sonra burayı terk ettim, biliyor musun? Muhtemelen buraya çok bağlı olduğum ve beni daha fazla incitecek başka bir şey olmasını istemediğim için. Sonra, Rufford'u bulana kadar sürüklendim. Ona bağlandım, değil mi? Ve sonra... şey, o da işe yaramadı. Daha fazla b a ğ l ı l ı ğ a ihtiyacım olduğunu sanmıyorum. Eğer varsa, sadece endişelenirim."

"Ne için endişeleneyim?" Kaşlarımı çattım.

"Senin hakkında." Gözlerini kaçırdı. "Şimdi hep endişeleniyorum. Şimdi bu kadar önemsiyorsam, sonra ne olacak? O zaman ne için endişeleneceğim?"

"Tekrar soracağım... ne hakkında?"

"Benden daha iyi birini bulacaksın," diye fısıldadı. "Bunun yeterli olmayacağını. Yeterli olamayacağım ve kalbim o kadar kırılacak ki onarılamayacak."

Böyle bir şeyin asla söz konusu olamayacağına dair onu rahatlatmak için eline uzandım ama elini geri çekti. "Hayır. Bu konuda beni teselli etme. Kendime güvenemediğim ya da risk alamadığım için nefret ediyorum ama artık bitti."

Garson kız hesabı vermek için yanıma geldi. Üzerine küçük kalpler ve kendi numarasını da yazmıştı. Olive'in gözlerinin nasıl açıldığını ve başka bir kadının bana bu kadar bariz bir şekilde asılmasından duyduğu kıskançlık ve utançla nasıl kızardığını gördüm.

"Affedersiniz." Kadını durdurdum ve hesabı garsona geri uzattım. "Bana başka bir fatura getir. Üzerinde numaranız olmayan bir tane." Sonra başımı salladım, kartımı çıkardım ve mırıldandım, "Aslına bakarsan, sadece hesabı getir."

Garson kız kekeleyerek özür diledi ve aceleyle uzaklaştı.

İç çekti. "Gördün mü? Böyle şeyler hakkında endişelenmekte tamamen haklıyım."

"Ve endişeni nasıl hemen yok ettiğimi gördün mü? Sana yaklaşan her erkeğe aynısını yapsan iyi edersin," dedim, elini çantasına atıp bana biraz para uzatmaya çalışırken. Başımı salladım. "Ödeme yapmayacaksın. Bu bizim ilk randevumuz."

"Bu son randevumuz olmalı." Buklelerini yüzünden uzaklaştırırken kaşlarını çattı. "Hazır olmadığımı kabul etmelisin."

"Senin hazır olmanı bekleyeceğim. Bu arada ben de ikimize yetecek kadar hazır olacağım."

Peçeteyi buruşturdu ve bakışlarımla buluştu. "Dimitri, bundan nefret edeceğini biliyorsun. Özellikle de hâlâ bir yerlere Uber'le gitmeye, eve taksiyle dönmeye, randevulara çıkmaya, öğle yemeklerine gitmeye niyetliyken."

Bakışlarını tuttuğumda aramızdaki gerilimle hava dönüyordu. Benimle kafa kafaya çarpışacaktı, bunu söyleyebilirdim. Neyle karşı karşıya olduğunu bilmiyordu.

"Bu gece eve taksiyle gitmeyi dene. Bakalım senin için nasıl olacak."

O anda ayağa kalktı. "Umarım kartınızı yakında getirir." Dışarı çıkarken gülümsemesi sakarindi, kırmızı elbisesinin içinde kalçaları bir boğanın önündeki kırmızı bayrak gibi sallanıyordu. Boğa bendim.

Ve hedefimi vurmadan gitmesine izin vermeyecektim.

Masaya bir yüzlük attım ve tam çıkarken onun bir taksiye el salladığını gördüğümde kartımı aldım.

Arabamı alması için valeye mırıldandım ve o binmeden önce hızla yanına yürüdüm. Bu noktada onunla tartışacak bir şey yoktu.

Dinlemeyecekti. O kararını vermişti ama ben de kendi kararımı vermiştim. Bu yüzden eğildim ve omzumu beline sokup onu omzumun üzerinden kaldırdım. Bunu yaparken çığlık attı ama ben "Olay çıkarma yoksa bu gece polislerle konuşursun" dedim.

"İstediginizi elde etmek için korkunç bir güç mü kullanıyorsunuz?"

Valenin arabamı çektiği yere doğru yürürken, "Ve söz konusu senin güvenliğin olduğunda her zaman yapacağım, Bal Arısı," diye karşılık verdim. Sonra onu atmam için yolcu kapısını açtı.

"Sen en saçma, en inatçı-"

Kapıyı suratına kapattım ve valeye cömertçe bahşiş verdim. Gülümsedi ve harika bir gece geçirmemi söyledi.

Arabanın önüne yanaştım ve bindim. Hâlâ çığlık atıyordu. "Ve açıkçası, Bay Mükemmel'in yatakta daha iyi olacağına bahse girerim."

Arabayı birinci vitesine taktım ve ona bakarken gaza bastım. "İkimiz de bunun bir yalan olduğunu biliyoruz. Senin amını herkesten daha iyi beceriyorum çünkü o benim. Sen benim için yaratılmışsın. Bunu inkâr etme."

"Aman Tanrım. Egon sebepsiz yere çok büyük." Bir dur işareti geldiğimizde, kapının kolunu çekti. "Çıkar beni."

Ona bakmadım bile. "Yapmayacağımı biliyorsun." "Eğer buradan çıkmama izin vermezsen Pencereye çık ve çığlık at," diye beni uyardı. "Buralarda senin için iyi olmayacak ve bunu biliyorsun."

Paradise Grove'daki itibarımın artık zerre kadar umurumda olmadığını anlamadı mı?

Otuz Yedinci Bölüm

ZEYTİN

DIMITRI HEYECANI SEVERDİ, RISKİ SEVERDİ, BUNU YAPARDI.

Sadece nasıl sonuçlanacağını görmek için tamamen aptalca bir şey. Birinin onu zorlamasına ya da ona meydan okumasına bayılırdı. Ağzının bir kenarı kalkmadan önce yeşil gözlerinde o ateş patlaması vardı. "Devam et o zaman, Bal Arısı." Bunun itibarını zedeleyeceğinden hiç korkmuyordu. Aksine, az önce vurulmuş eğitimli bir askeri köpek gibiydi ve kaosun içine dalmaya hazır kuyruğunu sallıyordu. "Yüksek sesle çığlık at."

Sonra o delicesine pahalı arabasıyla hızlandı.

"Lanet olsun." Kapının üstündeki kolu kavradım ve hızım çok arttığı için nefes nefese kaldım. "Hız sınırını aşıyorsun."

"Bileti riske atacağım." Omuz silkti ve devam etti.

"Peki, bunu yaparken hayatımı riske atmamaya ne dersin!"

Sonra bana baktı ve arabayı aniden yavaşlattı, öyle ki bedenim öne doğru eğildi ama kolu fırlayıp beni yakalayacak kadar hızlıydı. "Yolda kimse yok. Bu arabayı idare etmek için eğitildim."

"Eğitimli misin? Gerçekten mi?" Gözlerimi devirdim.

"En iyilerden ders aldım," dedi ve ben de ona inandım çünkü bu noktada övünmek için bir neden yoktu. "Yine de hız yapmamalıyım. Sen arabadayken olmaz. Bu almayacağım bir risk."

"Oh iyi. Demek risk fikrini anlıyorsun." Onu başka bir şekilde ikna etmeye çalıştım. "Gerçek bir ilişki yaşamaya çalışmamızın Kee ile olan arkadaşlıklarımız için büyük bir risk olduğunun farkındasın. Peki ya biz? Biz arkadaşız-"

"Sakın arkadaş olduğumuzu söyleme, yoksa bu arabayı kenara çeker ve seni üstünde beceririm."

"Kendini duyuyor musun?" Ellerimi havaya kaldırdım. "Biz buradaki insanlar üzerinde iyi bir izlenim bırakmaya çalışırken sen beni herkesin içinde becermekten bahsediyorsun."

"Ne demek istiyorsun?"

Yemin ederim beni kızdırmak istiyordu ve artık umurumda değildi. Ona bir tane verdim. Lucille'in dediği gibi, insanlar bazen huysuzluğu hak ediyor. Elimi o kadar sert bir şekilde gösterge paneline attım ki çökertmek istedim. Ama bunun yerine elimi hemen geri çektim ve acıyla ovuşturdum. "Kahretsin." Bana endişeyle baktı ve elini hızla benimkinin içine sokarak ovmayı devraldı. "Ne yapıyorsun?" Ona bakarken mırıldandım.

"Seninle ilgileniyorum."

Bu dört kelime. Benim için endişelenmesi. Benimle ilgilenmesi ve bir anlığına elimi ovması. İçimde bir şeyleri değiştirdi. Gözlerime dolmaya başlayan yaşları geri kııptım. "Anlamıyorsun Dimitri. Buradaki her şey darmadağın. Ben de öyleyim. En büyük karmaşa benim. Beni isteyemezsin."

"Ama ben biliyorum. Ve sana göstereceğim. Beni istediğin kadar inkar et. Etmeyene kadar bekleyeceğim."

Garaja girip arabayı durdurduktan sonra üzerimize bir sessizlik çöktü.

"Yeterli olmadığımı korkuyorum. Kendimi adamaktan ve sonra yeterli olmadığımı anlamaktan korkuyorum." İlk gözyaşını sildim

içeri girmek yerine arka bahçeye açılan kapıdan içeri girmeden önce düştü. Arka bahçemizin üzerindeki berrak yıldızlara baktım. Burada fazla vakit geçirmiyordum. Kendime çim servisinin halledeceğini söylemişim ama ışıkların çitlerin üzerinden nasıl parıldadığını, tepe ışıklarımızın nasıl doğru loş parıltıyı sağladığını gördüm.

"Siz kendinizi yüz milyarda bir görmüyorsunuz diye ben de görmeyeceğim anlamına gelmez."

"Yüz milyar, ha? Bu oldukça kesin."

"Bu galakside yaklaşık yüz milyar yıldız var, Olive. Biliyorum çünkü uçakta düşündüğüm başka bir iş yatırımını tartışıyordum. Ve aklımda ne vardı biliyor musun? Seni. Sen benim için yüz milyar yıldızdan daha parlaksın."

Onlara baktım. Sonra ay ışığında bizimkine bağlı diğer arka bahçeleri nasıl görebildiğimize, tepelerin sağdaki yıldızlara ve soldaki şehir ışıklarına nasıl yuvarlandığına baktım.

Tüm bu topluluk o kadar iç içe geçmişti ki, birbirimize nasıl uyum sağladığımızı özlemiştim. Nasıl uyum sağlayabileceğimi. Nasıl uymam gerektiğini. Yine de parçalar yerine oturuyordu ve Dimitri'nin de benimle birlikte yerine oturup oturmayacağını merak ediyordum.

İçimi çektim ve sıcak küvete baktım. Kapağı ittim ve buharın gece havasına karıştığını hissettim.

"İçeri mi giriyorsun?" Dimitri arkamdan mırıldandı.

"Yapmamalıyım." Başımı salladım. "Gidip tezim üzerinde çalışmalı ve yönetim kurulu toplantısı için teklifimizin tam olarak ne olması gerektiğini bulmalıyım. Bunu yapmamı istemelisin."

"Ama yine de seni jakuzide istiyorum." Sesi boynumun yumuşak derisinde tam da doğru şekilde titreşerek beni ürpertti.

Ay ışığında ona bakmak için döndüm. Tam karşımda duruyordu ve ben de onunla birlikte oraya sığdım. Sonra beni belimden daha da yakına çekti, böylece ne kadar sert olduğunu hissedebildim. "Eğer evet dersem, bu her şeye evet anlamına gelmez."

Kalçalarını kavradı ve beni taş jakuzi basamaklarına doğru ilerletti. Bir an tereddüt ettiğimde beni sıkıca kavradı ve jakuzinin kenarından kaldırıp içine oturttu. "Şu anda her şeye evet demeni istemiyorum, Olive." Eli önce boynuma, sonra da elbisemin kırmızı askılarına dokundu. Önce birini, sonra da diğerini çekerek elbisemin suya düşmesini sağladı.

"Elbisem mahvolacak," diye mırıldandım bu gece için seçtiğim kırmızı sutyen ve külotla orada dururken.

"Güzel. Sana çenene kadar uzanan ve ayak parmaklarına kadar inen yeni bir tane alacağım."

"Daha sonra çıkacağım tüm randevular için mi?" Elbiseyi suyun içine itip etrafından dolanırken söyledim.

Gömleğinin düğmelerini açıp çıkarırken başını bana doğru sallıyordu. "Biliyorsun, jetimi geri aldım ve yarı yolda hızlanmalarını sağladım."

"Neden? Sen o noktada Bay Mükemmel'din. Başka kimsenin gelmeyeceğini biliyordun," diye hatırlattım ona kemerini çözerken. Kemerini kemer halkalarından geçirdi ve merdivenlerden jakuziye doğru yürüdü, pantolonunun düğmelerini açıp pantolondan kurtuldu.

"Başka bir adam seni orada tek başına otururken görüp sana asılacaktı. Buna izin veremezdim."

Bana doğru yaklaştı ve ıslak teni benimkine değdiğinde neredeyse inliyordum. Sonra uzandı ve köpükleri açtı. Benimle birlikte içeride olduğu ve sıcak su etrafımızda hareket ettiği için her his daha da artmıştı. Serin nefesini, yumuşak dudaklarının yanağıma dokunuşunu, elinin sıcak suyu karnımda gezdirişini hissettim. "Bütün bunlara başka bir erkeğin bakmasına izin veremem. Başka birinin hayranlık duyamayacağı kadar çok özledim."

"Saçmalama," diye mırıldandım ama çoktan kolumu bedenime yasladığı koluna dolamış ve kıcımlı ona bastırmıştım çünkü ben de onu özlemiştim. Hem de çok.

Otururken beni aşığı çekecek kadar geri çekildi ve sonra kucağındaydım, boynumu öperken başımı arkaya yasladım ve ellerini sütyenimin üzerinde gezdirdi, kancasını açmak için arkama geçti ve sonra askıları ittim.

Elleri hemen göğüslerimi kapladı ve ben de boxerını itmek için arkama uzandım. Yine de uzaklaştı, henüz ona sahip olmama izin vermeye hazır değildi. "Seni istiyorum. Seni hemen şimdi istiyorum, Dimitri."

"Biliyorum, Bal Arısı. Çok uzun sürdü," diye mırıldandı kulağıma. "Yine de beni ne kadar çok istediğini görmek hoşuma gidiyor. Bana bir dakika daha ver, olur mu? Önce sana kendini iyi hissettireyim."

"Sikin içimdeyken kendimi iyi hissedeceğim," diye inledim.

Başını boynuma doğru sallarken çenesindeki kırışıklıkları hissettim. "Senden uzakta çok fazla zaman geçirdim. Bir daha yapmayacağım. Önce şu amından özür dilemem gerek bebeğim. Bacaklarını aç."

"Hayır. Lütfen." Ama Dimitri'nin benim ricalarımla işi bitmişti. Tangayı bacaklarımdan çekti ve suyun altında yırtıldı, kırmızı kumaş seksimden uzaklaştı, beni çıplak bıraktı ve kabarcıklar bana ve uyarılmama doğru hareket etti. Eli beni kavradı ve ona doğru sarsıldım.

"Bu kedi her şeyi isterken benim sikim için nasıl yalvarabilirsin?"

Bir parmağını içeri kaydırıldı ve hemen bacaklarımı açtım. O zaman da sikini kıcımda hissettim ve ucu diğer deliğıme doğru bastıracak şekilde kaydırıldı, beni inletti ve inletti. Kıkırdadı ve kalçalarını biraz esnetti, kıcımın onun ucuna karşı gerilmesini sağladı.

"Dimitri, lütfen." Bu noktada ne istediğimi bile bilmiyordum. Kaldıraç olarak ellerimi dizlerine koydum ve sikini geriye doğru ittim. Kıcım biraz gerildiğinde yemin etti ve başparmağı klitorisimin üzerinde yuvarlanırken parmakları hızla içime girdi.

Tüm o hisler, sıcak suyun göğüslerimde yükselip alçalması, boynumu ısırması, vücudumun o hissi özlemesi

onunkini. Gecenin içinde haykırırken her parçam kıvrıldı ve parçalara ayrıldı.

Vücudum orgazmın etkisiyle o kadar hızlı sarsıldı ki, ona doğru gerilerken etrafımdaki su sıçradı. Aletin kıcıma daha fazla girmesini engellemek için elini çabuk tuttu ama artçı şoklarımı sağlamak için parmaklarını yukarı aşağı hareket ettirirken mırıldandı: "İşte bu, Bal Arısı. İstedğin kadar al. Elim o güzel küçük amcığınla becer ve bana ne kadar iyi bir kız arkadaş olduğunu göster. Bakalım nasıl alacaksın. Nasıl istediğini. Nasıl benim olduğunu."

Sanki ne kadar hassas olduğumu test ediyormuş gibi başparmağını tekrar klitorisimin üzerinde gezdirirken başımı omzuna doğru ileri geri sallıyordum. "Bu çok iyi, Dimitri. Bir tane daha alamam."

Mırıldandı. "Bence yapabilirsin. Bu amcık benim. Ne kadar dayanabileceğini biliyorum. Şimdi ..." Kulağımı ısırıldı. "Burada ne kadar ıslaksın? O amcığı üzerime koy. Hissetmeme izin ver."

"Yeni doğum kontrol yöntemim devreye girmeden önce son kez çıplak kalıyorsun." Şimdi kalçalarımı onun sikinin ucuna doğru sallıyordum. Bacaklarımı açıyordum, inliyordum ve onu hissettiğimde sızlanıyordum.

"Olive, orada iyi misin?" Aniden duydum. Ve donakaldım.

Gecenin bir yarısıydı ama hâlâ dışarıdaydık, hâlâ halkın içindeydik. Ve tam o sırada Jameson'ın silüetinin bahçenin kendi tarafından yürüdüğünü gördüm ve bir saniye içinde bizi jakuzide göreceğini biliyordum.

"Bir şey söyleyen iyi olur yoksa eski aşkın senin için ne kadar erkek arkadaş olduğumu görecek." Dimitri'nin sesi alçak, ölçülü, neredeyse dengesiz ve dengesizdi.

Kalçamı sertçe sıktı ve ben bunun verdiği hissi sevdim. Benim de içimdeki bir şeyi açığa çıkarmıştı, tekrar içime atmak istemediğim bir şeyi. Bu cesur, yanlış, tabu ve asla yapmayacağım bir şeydi.

Daha önce yaptığım, merak ettiğim bir şey olsa da, sadece kendim için yapacağım bir şey.

Dimitri'nin bunu kendisi için yapmayacağını da biliyordum. Gözlerindeki çatışmayı gördüm ve bir nedenden ötürü, kendimi buna kaptırma ihtiyacı hissettim. Rufford beni herkesten saklamıştı. Halk tarafından istenmiyordum, hatta özel olarak da istenmiyordum. "Benasla bitti Bu ile herhangi biri," I fısıldadı için Dimitri. "Ama isteyebilirim."

Dimitri'nin çenesi yukarı ve aşağı doğru sıkıştı. "Tanrım, bunu kesinlikle yapmak istemediğim tek kadın sensin." Ama sonra yaklaştı. "Sadece senin için, Bal Arısı."

Dimitri'ye doğru gevşedim ve yüksek sesle, "Ben iyiden de öteyim Jameson," dedim. Adını mırıldandım ve gözlerini kısarak bize bakarken gölgelerin arasından yüzü belirdi.

Dimitri'nin sikini sıkıca kavradım ve onu tamamen içime alırken nefes nefese kaldım, ona doğru batarken göğüslerim suda yüzüyordu. Dimitri kararımdan dolayı beni cezalandırmak istercesine klitorisimi sertçe çimdikledi ve yuvarladı, ama Jameson'ın üzerimizde gezinen gözlerine bakarken acı zevkle karıştı.

"Siz ikiniz burada bela arıyorsunuz," diye mırıldandı ama içeri girmek için geri adım atmadı. Bunun yerine yavaşça ilerledi.

Dimitri ona ciddi ve sessiz bir sesle, "Kız arkadaşımı bensiz yemeğe götürerek başını belaya sokuyorsun," dedi ve Jameson'ın bakışları tam benim üzerimde olduğu için birbirlerine baktıklarını hayal ettim.

"Onun senin olduğuna emin misin? Aranızdaki ilişkinin gerçek olduğuna emin misin?" Jameson kendi çıkarları için bizi kışkırtıyordu, bunu biliyordum. Yine de Dimitri onun ilişkimiz hakkında bizimle alay ettiğini düşünüyordu.

Dimitri'nin göğsündeki gümbürtü, boynumu emmeden önce yeterli bir yanıttı. "Bana içeri girmek istediğini söyle, Bal Arısı. Seni tam istediğin gibi becereceğim."

Dizginleri kopmak üzereydi. Ve o anda bunu istediğimi biliyordum. Kendim için buna ihtiyacım vardı. Ben nasıl onunla risk alıyorsam, onun da benimle bu riski almasını

istiyordum. "İstiyorsun ki

Jameson'a beni ne kadar çok istediğini göstermek yerine içeri girmeye ne dersin?"

Bu bir meydan okumaydı. Bunu o da biliyordu, ben de biliyordum.

Eli göğsüme dolanmadan önce çenesi bir kez, sonra iki kez sıkıştı. Sonra sertçe içime girdi. Gücünü, amımın gerildiğini, tutkuyla birlikte sahiplenmenin de olduğunu hissettim.

Sonra beni kaldırıp küvetin kenarına doğru eğdi, dizlerim koltuğun üzerindeydi, memelerim suyun dışında Jameson'a sergileniyordu. "Onu nasıl becerdiğimi izle, Jameson. Onun benim olduğunu bil."

O zaman tereddüt etmedi, ben de etmedim. Kıçımı geri getirdi ve kalçalarını tekrar tekrar ileri itti. Sıcak su etrafımıza sıçırıyor, ritmimize uyuyor ve tutkumuzu gösteriyordu. Kendimi onun ne kadar iyi hissettirdiğine, sikiinin duvarlarımı nasıl gerdiğine, nasıl girip çıktığına, ellerinin beni nasıl morartıcı bir hassasiyetle kavradığına ve bir saniye bile bırakmadığına kaptırdım. Yıldızlar üzerimizde parlıyordu, ay ışığı Jameson'ın, Dimitri'nin benim için kontrolünü kaybetmeye, o anda onun için ne kadar önemli olduğumu başka birine göstermeye istekli olduğunu bilmenin coşkusuyla çözülmemi nasıl izlediğini aydınlatıyordu.

Bir erkeğin istemediği halde benim için bir şey yapmasının bir tür telaşı ve çekiciliği vardı. Tereddüt ettiğini, o anda ne kadar sahiplenici olduğunu hissetmişim, çünkü benimle birlikte olduktan hemen sonra kollarını vücuduma doladı ve beni tekrar suya çekti. Sonra Jameson'a "İçeri gir." diye emretti.

Jameson ikimize de başıyla selam verdi. "Bence siz ikiniz gerçek olabilirsiniz. Öğle yemeğinde görüşürüz, Olive Bee. Sakın geç kalma."

Jameson gözden kaybolduktan sonra Dimitri'ye döndüm ve çenesinin nasıl sıkıldığını, boynunun tamamen gerildiğini gördüm. "O yemeği cesedimi çiğneyerek yiyeceksin."

Kıkırdadım ve kucağından inerek hızlıca jakuziden çıktım ve kapıya doğru koştum. "Biri bizi polise ihbar etmeden önce söylenmeyi bırak ve içeri gir."

Koşarak içeri girdim ve ana süitin salonuna baktım. Şimdi üst katta duş alıyor ve orada uyuyor olmalıydım. Anlaşmamız böyleydi. Yatak hazırды. Ben de yukarı çıktım ve hemen duş aldım.

Dimitri'nin benimle işi henüz bitmemişti. Kapının açıldığını duydum ve "Neden burada duş alıyorsun?" demeden önce arkamdan içeri girdiğini hissettim.

"Asıl plan buydu Dimitri."

Beni taş duvara doğru itti ve gözlerinde ateşle bana baktı. "Beni delirtmeye mi çalışıyorsun?"

"Ne?" Birbirimize bakarken öfkesiyle birlikte aletin de yükseldiğini hissettim.

Bacağımı kaldırdı ve sikini yavaşça, santim santim içime sokmak için biraz eğildi. "Bu, benim senin sahte erkek arkadaşın olmam planına sadık kalıyormuşuz gibi hissettiriyor mu?"

"Dimitri-"

Diğer bacağımı da kaldırırken tırnaklarım ona battı. Sonra geri çekildi ve sertçe içime girdi. Tekrar ve tekrar ve tekrar. "Sen. Benimsin." Bir kez daha. "Yatağında benimsin." Başka bir itiş. "Jakuzide benimsin." Başka bir itiş. "Her yerde benim."

"Sanmıyorum-"

Eli boğazıma gitti. "Şimdi ne söylediğine dikkat et, Bal Arısı."

Tek bir şey bile söyleyemedim. Boğazımı sıktığında duştaki sıcaklık yüz derece arttı ve bedenim onun etrafında sarsıldı. Ve onun da kendini içimde nasıl serbest bıraktığını hissettim, vücudu esnedi ve tuttuğu gerginliği çözdü. İçime pompalarken hiç geri çekilmedi.

Ve ona yaslandığımda, çekilmeye çalışsam bile gitmeme izin vermedi. Bunun yerine sabununu aldı ve her yerimi yıkamaya başladı; sessizce, usulca, titizlikle.

Sessizce duş aldık ama aramızdaki bağ görmezden gelinemeyecek kadar yüksekti. Bu ilişkinin gerçek olduğunu inkâr etmek gittikçe zorlaşıyordu.

Buna odaklanmamaya çalıştım ve beni alt kattaki yatak odasına götürmesine izin verdim, orada beni yatağının benim tarafıma sıkıca yerleştirdi. "Boş yatak odasında uyumayı aklımdan bile geçirme," diye homurdandı.

"Bu başka bir günün konuşması gibi görünüyor," diye mırıldandım. "Ya da asla," diye karşılık verdi ışığı söndürürken ve yatağın etrafında dönerek tamamen çıplak bir şekilde içeri girdi. "Evimizde her gün benim yanımda uyuyorsun."

"Sattığında bizim evimiz olmayacak," diye hatırlattım ona. "Evle ilgili anılarım varken evi satabileceğimden emin değilim.

seni jakuzide becermek."

İnledim. "Hatırlatma bana. Bunu Jameson'ın önünde yaptığımıza inanamıyorum."

Bana doğru sokuldu. "Bunu bir daha asla yapmayacağım. Senin için bile."

"Ne yapmak?"

"Sırf hoşuna gittiği için ya da bir şeyi kanıtlamak için kız arkadaşımı başka bir erkeğin önünde becermek."

"Ben yapmadım- Şey, nasıl olacağını merak ediyordum ve..."

"Neydi?" Kulağımı ısırıldı.

"Artık insanların neden röntgenciliğe merak sardığını biliyorum."

Neredeyse hırlayacaktı. "Yapmayacağım. Bir daha asla, Olive. Bu memeler, bu am." Elini üzerimde kaydıldı ve ben inledim. "Bu sesler sadece benim için." Boynumu emdi ve tenimi ısırırken inledim. "Anlıyor musun?"

"Dimitri-"

Parmağını tekrar içime kaydıldı ve bacaklarımı açtım, vücudum vermek istediği her şeye hazırıldı.

"Söyle sen Anlıyorum, Bal arısı. Bu sen ait bana."

Biliyordum. Gerçek iliklerime kadar işlemişti. Bunu tekrar tekrar söyledim. Ama Diamond Syndicate'in haberleri ortaya çıktığında onun da aynı şeyi hissedip hissetmeyeceğini merak ediyordum.

Otuz Sekizinci Bölüm

ZEYTİN

ERTESİ SABAH, DIMITRI'YE HER ŞEYİ ANLATMAYA HAZIR BİR ŞEKİLDE YUVARLANDIM.

toplum hakkında konuşmak zorunda kaldım.

Benden sonra bir saat uyuyabilen adamın gitmiş olması dışında. Ve onun boşluğuna bakarken tüm bunların stresinin üzerime çöktüğünü hissettim. Kuaförde çalışıp sonra da eve gelip kaligrafi çalışmak ve tez notlarıma bakmakla çok iyi gidiyordum.

Ama Lucille ve Jameson tezimle ilgili düşüncelerimi karmakarışık hale getirmişlerdi.

Dimitri ile olan ilişkim de karmakarışıktı.

Deri ciltli kitabı sakladığım şifonyere baktım. Ona sendikadan nasıl bahsedecektim? Penceresinin dışındaki insanlara bakmak için ayağa kalktım. Lucille'in bir tehlike olduğunu düşünmediğimi ve Jameson'ın sadece kızı için en iyisini istediğini nasıl açıklayacaktım?

Buna inanmış mıydım?

Çim biçme makinesi ve bahçe aletleriyle dolu bir römorku olan bir kamyonun ön tarafa park ettiğini görünce gözlerimi kısıtım. Dimitri'nin tuttuğu çim servisi olmalıydı. Şimdi burada olduklarını düşününce neden midemin bulandığını bilmiyordum. Sanki evime kendim bakamazmışım gibi. *Benimkini*. Benim evime.

toplum. Hakkında bir şeyler öğrenmem, ilgilenmem ve gelişmesine yardımcı olmam gereken topluluk.

Kolyeye dokundum ve annemin sözlerini düşündüm. Beni etkiliyorlardı. Ya da belki Lucille'in sözleri... ve belki Dimitri'yi de. Bunu yapmam gerektiği, çimlerle kendi başıma ilgilenmem gerektiği fikri birden içimi yaktı ve dolaba gidip üzerime bir şort ve spor sutyeni geçirdim. Sıcak bir gün olacaktı ama her halükarda bunu kendim yapacaktım.

Aceleyle merdivenlerden indim ve kapıları açtım. "Hepiniz çimlerde çalışmayı bırakabilirsiniz."

İki adam başını kaldırdı ve diğeri hiç tereddüt etmeden çim biçme makinesini kamyonuna götürdü. "Hanımefendinin dediğini yapın," dedi meslektaşlarına.

"Size geri ödeme yapacağımdan emin olun-" "Yıl boyunca ödemelerimiz yapıldı."

"Ah, doğru ya. Peki, ayda bir kez gelip gözden kaçırdığım şeyleri temizlemeye ne dersin?"

"Tamam mı?" Kelimeyi uzattı ve çenesindeki bir parça kiri ovuşturdu. "Bu ev size mi ait?"

"Evet, erkek arkadaşım Dimitri Hardy ile. O onaylayacaktır. Her neyse, yola çıkmadan önce limonata ister misin?"

"Elbette." Kocaman gülümsedi.

Ama arkadaşı onu dürttü ve "Dostum, Dimitri bunu yapmayacak," diye homurdandı.

"Bu gece kız arkadaşımın planlarım var. İzin verirse ben gidiyorum," diye karşılık verdi.

Tabii ki onlar beni içeri kadar takip ederken ben de tüm konuşmaları dinliyordum. "Onu görmeden önce biraz çiçek almalısın," diye teklif ettim.

"İyi fikir." Gülümsedi ve ben onlara son market ziyaretimizden stokladığımız köpüklü limonatadan verirken odayı aydınlattı.

"Geldiğiniz için hepinize minnettarım," dedim onlar tartışmadan ayrılmadan önce. Çiçeği kulağımın arkasına ittim.

Biraz daha ilerledim ve kendi kendime gülümsedim, egzersiz yapmanın, yeni kesilmiş çimlerin kokusunu almanın ve gürültülü çim biçme makinesiyle aklımdaki düşünceleri susturmanın heyecanını yaşıyordum.

Garaja baktığımda çim biçme makinemiz yoktu çünkü... neden olsun ki? Taşınacaktık.

Bu düşünceyi bir kenara ittim ve sokağın karşısındaki verandasında oturan Lucille'e el salladım. "Ödünç alabileceğim bir çim biçme makinen var mı?"

Sırıttı. Garajını açmadan önce "Bir tanesini nasıl açacağını bile biliyor musun?" diye takıldı. Sonra Jameson'a bağırdı. "Olive çimleri biçecek."

O da verandaya çıkmış, sallanan sandalyesinde gazeteye bakıyordu. Dün gece yaptıklarımın sonra onunla göz teması kurmak biraz zordu ama bana kaşlarını çatınca utancım kararlılığa dönüştü. "Ne? Yapamayacağımı mı düşünüyorsun Jameson?"

Gözlerini devirdi ve sallanarak uzaklaştı. "Bunu izlemekten keyif alacağım."

"Jameson!" Ona kaşlarımı çatarak baktım, dün geceyle ilgili bir yorum yapıp yapmadığından emin değildim.

"Dürüst olacağım." Omuz silkti ve sabah kahvesini yudumladı.

"Sen hiç çalışmaz mısın?"

"İzinli." Sırf beni kızdırmak için işe hiç dönmeyecekmiş gibi gülümsedi. "Franny'nin son dadısını kovmak zorunda kaldım, bu yüzden onunla biraz zaman geçirmenin harika olacağını düşündüm. Ayrıca burada bazı şeyleri çözmem gerekiyordu."

Gözlerim kısıldı. "Bu hesap nasıl gidiyor?" "Neden sadece çimleri biçmiyorsun?"

"Gerçekten çimleri biçerken beni izleyecek misin?"

"Emin olabilirsin." O bize el salladı, Lucille de ona el salladı. "Sadece garajdan çıkarmam gerekiyor." Ortadan kayboldu.

sonra geri geldi. Çim biçme makinesine baktım ve o kıkırdadı. "İşte nasıl çalıştırılacağı." Nasıl çalıştırılacağını ve durdurulacağını anlattı. "İyi şanslar." "İyi şanslar."

bana göz kırptı, ben de alay ettim. Hiçbirinin bunu yapabileceğini düşünmediğine inanamıyordum.

Daha önce çim biçmiştim. Muhtemelen bir ya da iki kez Kee'yle seyahat ederken bir arkadaşımızda kalmıştık. Daha çok cesaret gerektiren bir şey olduğuna eminim. Gerçi o kadar da prenses değildim. Bununla başa çıkabilirim.

Lucille'in bana bahsettiği primeri bulduğumda kocaman gülümsedim. Hiçbir şey yapmıyor gibiydi ama gidonu tuttum ve diğer elimle ipi çektim ve canlandı.

Önce beni alkışlayan Lucille'e, sonra da başıyla beni onaylayan Jameson'a baktım. O kadar gururluydum ki, çim biçme makinesini ileri itmeye yardımcı olması gereken diğer kolu çalıştırarak hemen işe koyuldum.

Bunun gibi küçük bir angarya bana o kadar keyif veriyordu ki, "Olive" sesini duyana kadar çimenlerin yarısını fethettiğimi fark etmemiştim bile. Biçme makinesini kes! Neden lanet çimleri biçiyorsun?"

Sesini çim biçme makinesinden duymak Dimitri'nin bağıracağı anlamına geliyordu. Adam hiç kimseye gerçekten bağırmaıdı. Telefonda sert bir şekilde konuştuğunu duyardım, ama o kadar sakın bir yapısı vardı ki, benimle müstehcen konuştuğu zamanlar hariç, en fazla bu kadar sert olabilirdi.

Üç parçalı takım elbisesiyle ayakta durduğunu görmek için döndüğümde, gerçekten kızgınsa ve kirli konuşuyorsa nasıl bir şey olacağını düşünmemeye çalıştım. Yüzündeki çatık kaşlar onu güçlü ve tehlikeli gösteriyordu. Onu şimdi daha da çok istiyordum.

Gerçekten de bedenim mantıklı düşünme biçiminden tamamen kopmaya başlamıştı. Onun benim için iyi olmadığını biliyordum ama yine de her günün her bir parçasında arzuladığım tek şey oydu.

Biçme makinesini kapattım ve derin bir nefes aldım. Sonra dönmeden önce alnımdaki terin bir kısmını sildim.

onunla yüzleşmek için döndü. "İşteyken kız arkadaşın hakkında endişeleniyor musun?"

Seyirci olabileceğinin farkında olması için etrafıma bakındım. "İş mi?" Kaşlarını çatı ve sonra bu konuda endişeli görünmüyormuş gibi başını salladı. "Bir çim servisi tuttum, Honeybee."

"Biliyorum. Onları limonata içmeye davet ettim ve sonra da eve gidebileceklerini söyledim." Dimitri'nin çim servisini iptal etmeme aldıracağını sanmıyordum. İş bittiği sürece neden umursasın ki?

Yine de, "Ve öylece gittiler mi?" derken bakışları acımasızdı. "Peki, ne yapmalarını bekliyordun?

Kalmalarını mı?"

"Hemen içeri gir." diye homurdandı.

"Dimitri, çimlerin sadece yarısı bitti ve-"

"Çimleri bitiremeyeceksin. O adamları bir iş yapmaları için tuttum. Onların yapmasını bekledim, kız arkadaşımın yapmasını değil."

Jameson verandadaki sandalyesinden kalkarken, "Sanırım gösteri sona erdi," dedi. "Salı günü görüşürüz, Olive?"

Dimitri, "Eğer onu görürsen, beni de görmüş olacaksın," diye açıkladı. "Seninle de öğle yemeği yemekten mutluluk duyarım Jameson."

Jameson parmak eklemlerini kırdı ama şimdilik başka bir şey söylemedi.

"Şu anda kesinlikle saçmalıyorsun. Kendi başıma çim biçebilir ve öğle yemeğine gidebilirim." Çim biçme makinesine döndüm ve onu çalıştırdım.

Bir elinde tuttuğu iki fincanı dengeleyerek ayağa kalktı ve çim biçme makinesini kapattı. "Sana kahve getiriyordum. Ve lanet çimleri biçmiyorsun."

"Tamam... şey, sen evde bile değildin," diye belirttim ve kollarımı kavuşturdum. "Bu garip bir erkek olayı mı?"

Yanıma geldi ve kahveleri bana uzatmadan önce yanağımdan öptü. Ceketinin düğmelerini açarken, "Lütfen bunları içeri koy, Bal Arısı," diye homurdandı. Onun karşısındaki kontrolsüzlüğümü bildiğimden başımı çevirmeliydim,

Özellikle de yakalı gömleğinin üst düğmesini açtığında.

"Ne yapıyorsun sen?" Gözlerim büyüyerek ciyakladım.

"Uzun kollu giysiyle çim biçmem." Elini uzattı ceketini ve yakalı gömleğini çıkardı ve ardından atletini de çıkarmaya başladı.

Ve işte orada, üzerinde tişörtsüz bir pantolonla duruyordu, milyarlarca karın kası tüm mahallenin görmesi için sergileniyordu. Çim biçme makinesinin ipini çekti ve gitti. Çimenlikte bir aşağı bir yukarı vızıldadı ve hiçbir kadın başını çevirip bakmadı. Lucille bile. Ben de bakmadım. Melly de. Zen bile yanından geçerken durup onu izledi.

Neyse ki benden çok daha hızlıydı ve yirmi dakika içinde bitirdi. Tüm bu süre boyunca hareket etmediğimi itiraf etmekten gurur duymuyordum. Verandamızın direklerinden birine yaslandım ve göğsündeki ter parlarken içimdeki açlığı uzak tutmaya çalıştım.

Dimitri Hardy on milyonluk karın kasları, çelik gibi pazuları ve ön kolları, güneşte neredeyse parıldayan bronz teniyle mükemmel bir numuneydi. O bunu yaparken onu dışarıda tek başına bırakmamın imkânı yoktu. Şimdi bölgeyi işaretleme ihtiyacını anlıyordum, neden el işi yaparken erkeklerin beni izlemesini istemediğini anlıyordum, çünkü onu izlemek acayip samimiydi. Orada öylece dururken vücudum ısındı ve kalçalarım sıkıştı, bilinçli olarak kaskatı kesilmiştim, ona doğru yürümemeye ve çim biçme makinesini durdurmamaya çalışıyordum.

Sonunda çimenlerin son çizgisini de itti ve motorun sesi kesildi. Lucille ve Melly hemen oraya doğru yürümeye başladılar. Melly resmen pençelerini ve dişlerini çıkarmış, ona saldırmaya hazırdı. Şimdiye kadarki en kısa şortunu giyerek nasıl da salına salına yürüdüğünü gördüm. Ona kaşlarımı çattım. "Çimleri yarı çıplak biçerek kasabanın yarısının dikkatini çekmekle iyi iş çıkardın," diye fısıldadım ona.

Hiç utanmadan yoga pantolonumun beline parmağını soktu ve beni kendine doğru çekti. Sonra sürükledi

Nefesimi çekerken parmağını karnımda gezdirdi. "Ben de senin için aynısını söyleyebilirim. Jameson ne kadar süre verandasında oturup izledi?"

"Dimitri, konu bu değil-"

"Öyle. Melly'nin de aynı süreyi almasını sağlayacağım çünkü yüzündeki kıskançlık ifadesini seviyorum." Bana orantısız bir gülümseme fırlatırken gamzelerinden biri göründü.

Ona bir pislik olduğunu söyleyip kulağından tutup içeri sürüklemek üzereydim ki Lucille bize seslendi: "Yaşasın Dimitri, bugün işte fazla kalmamışsın anlaşılan." Anlamlı bir şekilde evimize baktı ve ona göz kırptı. "Neden bu kadar erken döndün?"

Dönüp baktım ve kaşlarımı çattım. Orada, garajımızın köşesinde -ve açıkçası evin her köşesinde- artık küçük siyah güvenlik kameraları görüyordum.

"Bunlar da ne böyle?" Onları gösterdim ve yüzüne yayılan gülümsemede zerre kadar pişmanlık yoktu.

"Kameralar. Güvenlik için tabii ki."

"Bu çok iyi bir fikir," dedi Melly zıplarken o şen şakrak sahte ses tonuyla. Dimitri'nin yaptığı her şeyin iyi bir fikir olduğunu söyleyebilirdi. "Özellikle de bunları sokak köşelerine koyma fikrini çok beğendim. Bu benim için gerçekten bir güvenlik hissi yarattı."

"Bunları tüm mahalleye yerleştirmekten mi bahsediyorsun?" Gözlerimi ona diktim.

"Evet, Bal Arısı. Şimdilik sadece test ediyorum."

İşte o zaman Jameson verandasından ekleme yapmaya karar verdi. "Görünüşe göre onay almanız gereken bir şey var."

"İlginç," dedi Lucille usulca.

"Harika. Onları sokak köşelerinde ve evimizin etrafında istemenin tek nedeni bu mu?" Kaşlarımı kaldırdım ve kaşlarımı çatarak ona baktım.

Cevap vermeden önce bir eliyle saat beş yönündeki gölgesini ovuşturdu. "Oh, evimizin etrafında mı? Onlar emin olmak için

Müstakbel karımın her zaman ne yaptığını biliyorum, Olive.
Seni izlemek hoşuma gidiyor. Bunu biliyorsun."

Otuz Dokuzuncu Bölüm

DIMITRİ

"ŞU MÜSTAKBEL KARIYLA UĞRAŞMAYI BIRAK!" EVİN KAPISINI ÇARPTI
Ben onu içeri kadar takip ettikten sonra.

"Asla olmayacak. Evlenene kadar. O zaman sadece karım olacak," dedim gömleğimi sandalyeye bırakıp ona gülümserken. Benim bu terimi umursamazca kullanmam karşısında gözleri açılırken kulaklarından buhar çıkıyordu.

"Bütün bunları çok normalmiş gibi anlatıyorsun! Ama öyle olmadığını biliyorum Dimitri. Sanki şimdiye kadar ilişki yaşadığın tüm kadınlarla evlenmeyi düşünmüşsün gibi?" Gözleri kısıldı. "Bu çok saçma."

"Kesinlikle. Çünkü şimdiye kadar yaşadığım *tek* ciddi ilişki seninle."

"Şu anda ciddi ilişkimizden memnun değilim çünkü kız arkadaşının çim biçmesine izin vermeyen kadın düşmanı bir pislik gibi davranıyorsun. Kimse bunu istemez."

"Yani ciddi olduğunu mu söylüyorsun?" Ona bir adım daha yaklaştım. "Melly bu konuda oldukça mutlu görünüyordu ve-"

"Sakin benimle o küçük şey hakkında konuşmaya kalkma-" Beni göğsümden dürttü ve sonra bileğini tutup elini orada tuttuğumda durdu.

"Devam et. Onun hakkında ne düşündüğünü duymak isterim." Bir elimi beline doladım ve onu kendime çektim.

"Hayır. O umurumda bile değil. Sana çok kızgınım Dimitri." Kıskançlığını örtbas etmeye çalışıyordu ama ben istiyordum. Görmek istedim. Onun da benim gibi çıldırmasını istiyordum. Ben aklımı kaybedeceksem, o da benimle birlikte delilik yoluna girecekti. Lanet çimlerimizi biçmeden önce Jameson'a gülümsediğini gördüğümde, neredeyse kahvehaneden kaçacaktım. Kurduğum kameralar beni dışarıdaki hareketlere karşı uyarıyordu ve şimdi söz konusu o olduğunda her zaman bakma eğilimindeydim.

"Çimleri biçmene izin vermediğim için mi?"

"*Haberim olmadan* beni o kameralardan izlediğiniz gerçeğini görmezden gelmeyelim."

"Onları evin her yerine de yerleştireceğim." I Kollarımı kavuşturdum, orada eğilmek istemedim. "Şimdi itiraf ediyorum. Böylece seni duşta izlediğimde tamamen farkında olacaksın."

"Kes şunu." Dudağını ısırды ve kızardı. Ama sonra beni tekrar dürttü. "Erkek gibi davranıp yapmak istediğim şeyleri yapmama izin veremezsin. Bu çok saçma. Kendi başımın çaresine bakabilirim." İç çekti. "Ve bunu yapmaktan zevk alıyorum. Her bir kişiyi gelip bizim için her şeyi yapması için işe almaktan hoşlanmıyorum. Eğer her şeyi bizim için herkes yaparsa, artık nasıl kendimize ait olabiliriz ki? Ve tüm bu şeyleri bilmek istediğimi hissediyorum-"

"Her şeyi merak ettiğin için mi?" Onun için bitirdim.

Yanağını çiğnedi ve yüzüne yayılan kızarıklık, kim olduğu konusunda utanmaması gerektiğini söylemek için onu yakınımaya çekmek istememe neden oldu. "Meraklı bir yapım olduğumu biliyorum."

"Bunu sevimli mi yoksa güvenliğiniz için tamamen zararlı mı bulduğumdan emin değilim. Muhtemelen çoğu zaman ikincisi oluyor."

Başını salladı, sonra iç çekti. "Burası... şey, insanlar burayı önemsiyor. Çok çalışıyorlar, zaman ve emek harcıyorlar ve onu korumak istiyorlar. Bizim de biraz çaba göstermemiz gerektiğini düşünüyorum."

"Tatlım, bu noktada sadece senin için çok çalışıyorum ve seni koruyorum," diye vurguladım anlaması için.

Bana kaşlarını çatarken kollarını göğsünde kavuşturmuştu ama yanaklarının kızardığını gördüm. Olive ilgimi istediğini, bu noktada birbirimiz için yaratıldığımızı saklayamıyordu. "Sakinleşmek ve söylediklerini düşünmek için bir dakikaya ihtiyacın var. Ben duş almaya gidiyorum. *Üst kata*. İzlemesen iyi edersin."

"Üst katta mı?" Kelimeyi hırlayarak söyledim. Misafir olmadıkça kimse oraya ait olamazdı. Ve onun kıcı öyle olmadığını biliyordu. Odanın öbür ucuna doğru yürüdüm ve adı göğsümden uyarırcasına gürledi. "Bizim banyomuzda duş alacaksın."

"Yoksa ne olur?" Omzunun üzerinden bir sırtıma fırlatırken meydan okuma dudaklarından döküldü.

Onu merdivenlerde buklelerinden yakalamak için ihtiyacım olan tek davet buydu. "Sana şimdi tam buraya ait olduğunu göstereceğim."

"Belki sen de gizli kameralar aracılığıyla bana bakmamalıydın." Yüzünü tamamen bana döndü, merdivenlerde bir adım üstümdeydi, dudakları şimdi benimkilerle aynı hizadaydı. Onları yaladı, sanki ısırılmak istiyormuş gibi parıldamalarına izin verdi.

"Hayatımın sonuna kadar sana istediğim gibi bakacağımı biliyorsun, Olive. Bu benim hakkım olacak."

"Öyle mi?" Ellerini kalçalarına koydu ve kehribar rengi gözlerini bana dikti. "Müstakbel kocam Dimitri Hardy bile olsan, ben istemedikçe bakamazsın."

"Artık bu konuda hiçbir soru yok. Sen benim olacaksın. Ve ben zaten seninim." Pantolonumun altında onun için kaya gibi sertleşmiş olan boyuma baktım. "Anlayamıyor musun?"

Gözleri şimdi vücudumda geziniyordu ve eli önce göğsümde, sonra karın kaslarımda, sonra da pantolonumun içinde gezindi. "Keşke dışarıdaki her kadın da söyleyebilse. Bazıları unutmış gibi görünüyor." Sonra dudaklarını ısırarak sikimi kavradı.

"Onlara anlatabilirsin, Olive. Ya da ben senin yerine onlara anlatmaya devam ederim. Ben seninim." Ben inlerken küçük yumruğunu sikimde bir aşağı bir yukarı salladı. "Her zaman senin olacağım."

"O zaman neden seni her an kaybedecekmişim gibi hissediyorum?" Bakışlarımı tutarken sesi artık nefes nefese çıkıyordu. "Seni çimlerimizi biçerken izledim, Dimitri. Diğer kadınların sana nasıl baktığını izledim."

"Sadece seni izlediğimi unutma. Ben senin için buradayım. Her şeyi senin için yapıyorum."

İnledi, sonra "Seni istiyorum" dedi.

"Güzel çünkü seni bu merdivenlere çıkarıyorum. Seni ön bahçeye de götürmeliyim. Seni bu evin her yerine götürmek istiyorum, böylece burada olduğun sürece her günün her saniyesinde seni ne kadar çok istediğimi hatırlayacaksın."

"Ne kadar?" diye nefes aldı.

Ona doğru eğildim ve "Arkanı dön, bir adım yukarı yürü" dedim. Öyle yaptı ve sonra "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

İnce yoga pantolonunu yırtarak indirdim. "Bunların hepsini yakacağım, böylece hiçbir erkek artık kışının kıvrımlarına bakamayacak."

"Biraz daha alırım." Kıkırdadı.

O zaman kışına bir şaplak attım. "Dizlerinin üzerine çök, Olive Monroe. Sana kimin yetkili olduğunu hatırlatmak için o amcığı sikeceğim."

Söyleneni yaptı ve ben de pantolonumu indirdim, ona hemen orada sahip olmaya hazırdım. Yine de buklelerini

omzunun üzerinden atıp bana baktı. "Belki de *ben*

sorumlu. Bana böyle hissettiriyorsun Dimitri. Bazen gözlerinde bana karşı öyle bir açlık var ki, belki de senin için tek kadın olduğuma yemin edebilirim."

"Öylesin." Gözlerimiz kilitlenirken kendimi bir kez pompaladım. "Sonsuza dek istediğim kişi sensin."

"Buna inanmaya başlıyorum," diye fısıldadıktan sonra aşağı baktı ve mırıldandı, "Belki de bana şimdi göstermeni istiyorum. Sadece beni istediğini göster. Ne kadar çok istediğini göster bana Dimitri Hardy. Beni sertçe becermeni istiyorum. O kadar sert ki o siki tüm vücudumda hissediyorum."

Bu yorumla birlikte dirseklerini basamağa dayadı ve güzel poposunu bana göstermek için sırtını dikleştirdi. Bu muhteşem manzara karşısında kendimi sabitlemek için korkuluklara tutundum. Amcığı mükemmeldi, şimdiden benim için d a m l ı y o r d u , teni o kadar pürüzsüz ve narindi ki kalçalarını ellerimin arasına aldığımda benim için yapılmış gibi hissettiriyordu. "Olive, eğer seni buraya götürürsem-"

"Yapsan iyi olur. Ve bunu sert yapsan iyi edersin."

Artık tereddüt etmedim, bana ne dediyse yaptım. Yetki ondaydı. O zaman her bir santimini hissetmek isteyerek sikimi onun ortasına derinlemesine soktum. Bunu yaparken onun adını haykırdım ve o da benimkini haykırdı.

Odanın sessizliğinde tenlerimiz birbirine çarptı, amı tam da sevdiğim şekilde sikimi ıslattı ve benim olanı alırken bal-elma kokusu etrafımda döndü.

"Benim için o sensin, Olive Monroe. Sonsuza dek sahip olacağım tek kişi sensin. Benim için tek kişi."

Kızın zevk çığlıkları havayı doldurdu. "Bunu istiyorum. İstiyorum. Yanlış olabilir ama istiyorum."

"Bu kadar doğru hissettirirken yanlış olamaz." Onu nasıl gerdiğimi ve içinde ben olmadan ne kadar boş hissedeceğini hissedebilsin diye sikimi bu sefer yavaşça içinden çıkarırken inledim.

Bunu yaparken nefesi kesildi ve sadece ucum girişine degecek şekilde bir an durduğumda, "Lütfen. Seni tekrar içimde istiyorum. Şimdi."

"Öyle mi?" Öne doğru eğildim ve spor sütyenini göğüslerinin üzerine kaldırdım, böylece onları ellerimin arasında yuvarlayabilecektim.

Nefes nefese kaldı. "Aman Tanrım. Çok iyi hissettiriyor. Dimitri, onlar... Bunu yaptığında beni becermeni istiyorum."

"Tatlım, bu memeler şu anda ellerimde çok iyi hissediyorum. Belki onlarla oynamak için biraz zaman ayırırım."

Meme uçlarını parmaklarımın arasında yuvarlarken inledi. "Orgazm olacağım. Dayanamıyorum. Lütfen, şimdi becer beni."

Ona sikimi vermedim ama bir elimi klitorisini okşamak için aşağı kaydardım. Amından o kadar çok uyarılma damlıyordu ki, bir meme ucunu ve klitorisini aynı ritimde yuvarlarken parmaklarım hızla kayıyordu.

"Çok hassasım. Nedenini bilmiyorum." Sesi neredeyse acı çekiyor gibiydi, ama bunun o zevki hissetmekten kendini alıkoyduğu için olduğunu biliyordum.

"Orgazmını yaşa, Olive. Seni çözülürken görmek istiyorum. Merdivenlerde, evinde, müstakbel kocanın yanında *kendini* bırak. Benim için bırak, Honeybee."

Öyle yaptı. Başını geriye attı ve sevdiğim kadının benim için teslim olduğunu gördüm. Kucaklamak istemediği savunmasızlığına teslim oldu ve korktuğu zaman bile bize teslim oldu. Yaptığımız seksin dışında olsa bile bunu tekrar yapacağını umuyordum.

Kalçalarımı kaydardım, böylece uyarılmamızı klitorisinin üzerine sürtebildim, şimdi yüksekliğinden aşağı inerken. Bu hissin etkisiyle titredi. "Ben iyiyim, Dimitri. Şimdi ne istiyorsan al."

"Hayır," dedim ona. "Daha işin bitmedi. Bir saniye içinde daha da iyi olacaksın, Bal Arısı."

"Yapabileceğimi sanmıyorum-"

"Bir orgazm daha yaşayacaksın. Neden biliyor musun?"

Titriyordu, teni parıldıyordu, nefesi hızlı geliyordu ama "Bana nedenini söyle" derken sırtı yine bana dönüktü.

"Bana ihtiyacın var. Tıpkı benim sana ihtiyacım olduğu gibi. Bunu unutma, Olive. Birbirimize ihtiyacımız var. Her zaman da olacağız."

Sonra ona tekrar sokmak için geri çekildim. Sertçe. O anda ihtiyacı olan her hissi ona vermek için klitorisini de imdikleme için uzandım. Beni itiş kakışla karşıladı ve sonra ikimiz de başka bir zirveye tırmandık, amcığı sanki içinden çıkmamı hiç istemiyormuş gibi sikimi sıkıyordu.

Ben de ayrılmak istemiyordum. Bu kadın benim evimdi ve onun tekrar benim olduğunu haykırırken bunu görmesini sağlamaya niyetliydim, bu sefer tüm gücümle ona doğru sallandım ve tohumlarımı içine boşalttım. Amcığı hâlâ titreşiyordu, sanki son dölümü de içine sağıyormuş gibiydi ve her damlasının içinde kalmasını umarak kendimi onun içinde tuttum.

İkimizin de ne kadar hassas olduğuna dikkat ederek ondan kayarken acele etmedim. Sonra onu kucağıma aldım, yukarı çıkmak yerine aşağıya indiğimizden emin olmak istiyordum. "Seni yatağımızda tekrar becermeliyim, böylece her gün ve her gün tek istediğimin sen olduğu konusunda anlaşılabiriz."

Onu yatağa yatırdım ve bacaklarını açmadan önce bana tembelce gülümsedi. "Yap o zaman, Dimitri Hardy. Beni buna inandır."

Onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım. Dediğim gibi, sorumlu olan oydu, ben değil.

Kırkınıc Bölüm

ZEYTİN

DIMITRİ ARKA BAHÇEDEKİ ÇİMLERİ BITİRMEK İÇİN SİYAH BİR

Tişört ve spor şortu, benimle olan ilişkisinden tamamen memnun bir şekilde. Gerçekten şikayet edemezdım. Dışarı çıkmadan önce göğsünün üzerine bir tişört giymesini sağladığım gerçeği dışında.

Kapının çalındığını duyduğumda ve pencereden Jameson'ın verandada durduğunu gördüğümde yumuşak çarşafımızı üzerime sarmıştım.

Koridorda hızla ilerledim ve kapıya doğru koşmadan önce Dimitri'ye baktım. "Neler oluyor?"

"Bunu seninle öğle yemeğinde konuşacaktım ama aldığım mesajdan sonra bekleyemeyecek gibi görünüyor. Dimitri'nin de neyi bilmesini istediğine karar vermen gerekecek." Gözleri arkama kaydđ.

"Eğer durum ciddiye, muhtemelen yapmalıyım. Dimitri makul biri."

"O değil. Söz konusu sen olduğunda değil." Başını salladı ve gözleri karanlıkla parladı. "Ben de sevdiğim kıza karşı öyle olmazdım."

Beni sevmesinin mümkün olmadığını iddia etmek istedim. Henüz değil. Her şey çok erkendi ama duygularımın ağırlığını hissediyordum.

kan hücrelerimin her birinde onun için. Kalbimin onun tarafından kazanıldığını biliyordum. Benden asla gözlerini ayırmayacakmış gibi hissettiriyordu.

İstediğim şey buydu. O anda ihtiyacım olan şeydi ve o da bana bunu vermişti. Kimse buna karşı bağışık olamaz.

"Emin değilmişsin gibi görünüyorsun, Olive. Sana doğru mu söylüyor?" O kaldırılmış a kaş önce o devam etti. "O daha iyi sana söylüyor olmalı, çünkü bildiği çok açık. Her neyse, mesaj." "Ne mesajı?" Onunla birlikte verandaya çıkarken sordum, o da telefonunu görmem için havaya kaldırdı. Bir mesaj bilinmeyen bir numaradan

Şüpheler doğrulandı. Çocuk onunla çalışıyor.

"Çocuk kim, Jameson?" Dedim ama kanım dondu çünkü olamazdı. Kendime defalarca bunun imkânsız olduğunu söyledim ama içimdeki ses cevabı bulmaya başlamıştı bile.

"Knox İrlandalılarla yapılan anlaşmanın içinde, Olive Bee. Olmak zorunda."

İşte o zaman çim biçme makinesi arka bahçeyi biçti. Kuş cıvıltıları dışında ortalık sessizdi. Dünyam ne kadar sessiz gibi görünse de Jameson'ın açıklamasıyla durdu. "Hayır." Başımı salladım. "Hayır. Hayır. Hayır."

Ön kapı arkamdan açılmadan önce Dimitri'nin ayak sesleri gürültülü ve aceleliydi. "Ne haltlar dönüyor burada?"

Dimitri'ye Diamond Syndicate hakkında her şeyi anlatmak istiyordum ama kardeşimin uyuşturucu ve kaçakçılık işlerine bulaştığını değil, doğru resmi görmesini istiyordum. Kekeleyerek, "Jameson sadece yönetim kurulu toplantısı ve... şey... ofis alanı hakkında konuşmak için uğradı, Dimitri." dedim.

Dimitri aptal değildi. Sesimdeki duygu titremesini duymuş olmalıydı çünkü yanıma geldi ve önüme geçmeden önce gözlerimin içine baktı. "Her ne halt oluyorsa, artık bitti. İşimiz bitti."

Burada." Kollarını kavuşturmuş, ayaklarını açmış, sanki beni korumak için orada duran bir duvar gibi duruyordu. "Ona bakma, onunla konuşma, onunla aynı havayı soluma."

"İşimiz bitti mi?" Jameson onun duruşuna kafa tuttu. "Çünkü sen de benim kadar iyi biliyorsun ki bu toplumda boktan şeyler oluyor." Jameson'ın ses tonu sertti ama sözleri Dimitri için lanetleyiciydi.

"Bekle." Bir adamdan oluşan bariyerimin etrafına baktım. "O ne biliyor?"

"Dimitri yakında Bane ya da Dom'dan Elmas Sendikası hakkında bir mesaj alacak. Onları biliyor. Ayrıca babanın, babamın ve Earl'ün İrlandalılarla uyuşturucu kaçakçılığı anlaşmaları yaptığını da öğrenmek üzere." Tüm hava ciğerlerimi terk ederken o bir nefes aldı. Bana söylediklerinden sonra nefes alamıyordum. "Ama Knox yüzünden şimdi daha zor-"

"Dur." Dimitri'nin sesi kasabanın içinde gürledi. "Bir kelime daha etme."

Jameson sonunda gözlerinde beliren korkuyla bana baktı. "Konuşmamız gerek, Olive. Karar vermeniz gereken şeyler var. Dimitri, biliyorsun-"

Dimitri onun sözünü kesti. "Daha fazla konuşarak onu bu işe bulaştırma. Aklından ne geçiyor senin?" Sonra bana baktı, yeşil gözlerinde ateş vardı. "Bal arısı, biliyor muydun? Bana söylemeliydin." Vücudunun nasıl titrediğini, kaslarının nasıl sarmalandığını ve beni oradan ç ı k a r m a y a hazır olduğunu hissettim.

"Senin de ona söylemen gerekmez miydi?" Jameson karşı çıktı.

Bakışlarım ikisinin arasında gidip geldi ve bu sözler üzerine birden içimi bir korku kapladı. Eğer biliyorsa, tehlikede olabilir miydi? Neden bana söylememiştii? Bu sorunun öfkesi daha sonra geldi. "Ve *sen* biliyor *muydun*?" Ses tonum suçlayıcıydı.

Başını iki yana salladı. "Lanet olsun. Seni korumaya çalışıyordum," dedi.

Öfke ya da bunun ne anlama geldiğinin korkusu ya da beni korumaya çalışacak kadar önemsediği için kalbimin pıt pıt atması.

"Onu doğuştan gelen haklarından koruyamazsınız," diye devam etti Jameson. "Onunla konuşmam gerek."

"Buna izin vermektense ölmeyi tercih ederim. Seninle güvende değil."

"Mesela sen yapamam İzle onu her hareket et etrafında zaten burada." Jameson dudak büktü ve Dimitri ona ters ters baktı.

"Sen Doğru. I olabilir ve I Will," Dimitri hemen cevap verdi, hırıltısında pişmanlık yoktu.

Jameson, "Bu güvenlik kameraları henüz sokaklarda onaylanmadı," diye belirtti. "Onları bulundurmak yasa dışı."

"Sen düşünmek I ver a Siktir?" Dimitri oldu kabul etmek taahhüt etmek a Suç, ve I yapmadı Biliyorum olup olmadığını için benim için mi yoksa endişelenmek için mi olduğunu merak ediyorum. "Açık konuşayım, ben canlı tarafından Ahlak, Jameson. I Yapma. canlı için benim Artık hayatım yok, açıkçası. Ben onunkini korumak için yaşıyorum. Lanet olası kanunlar umurumda değil. Beni hapse atın. Onun iyi olduğunu bildiğim sürece orada mutlu bir şekilde yaşayacağım. Burada kurtarmaya çalıştığım *tek* hayat aşkım. Sakın yanlış anlama." Beyanı karşısında nefesim kesildi ve adını fısıldadım.

Bir anlığına bana baktı ve kaşları birbirine çarparak usulca "Bal Arısı" diye mırıldandı. Bu sadece bir lakaptı ama içindeki sevgiyi, sarsılmaz desteği hissettim.

Sonra Jameson'a baktı ve hırladı: "Bir an bile onun güvensiz olduğunu düşünürsem bütün yasaları ve vücudundaki bütün kemikleri kırarım."

"O benimle güvende," diye ilan etti Jameson ve sesi de artık yüksek çıkıyordu. Ama mavi gözleri benimkilerle buluştuğunda, annemin cenazesine geldiğinde gördüğüm o içten bakışı, bir dostun ve güvenebileceğim birinin bakışını gördüm.

İstemediğim tek adamı kızdırmak üzere olduğumu bilerek

derin bir nefes aldım ve Dimitri'nin sırtına dokundum.

"Dimitri, bir dakika."

Bana bakmak için boynunu bükmeden önce tüm vücudu, her bir kocaman kası gerildi. Başını sallamaya başlamıştı bile. "Benden bunu yapmamı isteme, Bal Arısı."

"Yapmak zorundayım," diye fısıldadım. "Jameson'la biraz daha vakit geçirmeme izin vermelisin."

"Ona zarar vermeyeceğim, Dimitri."

"Ağzından çıkan hiçbir şeye güvenmiyorum." Burnunun kemerini sıktı ve beni kendine çekmeden önce yaklaşık on küfür savurdu. "Yemin ederim senin için başka biri için asla yapmayacağım şeyler yapıyorum. Arkadaşınla konuş ve ona bundan sonra arkadaşın olmadığını söyle." Sonra elini enseme doladı ve dudaklarını yavaşça ve kasten dudaklarımın üzerinde gezdirerek beni öptü. "Sen de hiçbir şeyi kabul etme." Jameson, Dimitri'nin ona ters ters bakmasını izlerken içini çekti. "İki dakikan var Jameson." Sonra da kapıyı çarparak içeri girdi.

Jameson kıkırdadı. "Konu sen olunca tamamen mantıksız ve tamamen aşık oluyorum."

Değerlendirmesini görmezden geldim, şimdi aldığı mesaja daha fazla odaklanmıştım. "Babam, Earl ve herkes hakkında söylediklerin doğruysa Knox'u nasıl dışarı çıkarabilirim? Bunu nasıl düzeltebiliriz?"

"Şimdilik hiçbir şey yapmayacaksın. Normal davran, güvende kal" -içini çekti ve kapıyı işaret etti- "korumanla birlikte. Earl'e gelince, onunla biz ilgileniyoruz. Ama sen etrafı kurcalamayı bırakacaksın. Endişelere neden oluyorsun. Babana daha fazla ipucu vermemize gerek yok. Dimitri'ye de ya girmesini ya da çıkmasını söyleyeceksin. Ofisi için onayı zorlarsak, bu onun ortak olduğu şirketlerle aynı hizaya gelmemizi de beraberinde getirir. Bu da HEAT imparatorluğunun İtalyan mafyasına ve Armanellilere bağlı olduğu anlamına gelir. İrlandalılar mutlu olmayacaktır, özellikle de baban ve Earl onlara ittifak sözü verdikten sonra."

"Kardeşimin bu işin dışında kalmasını istiyorum." Dikmekten kaçındığım köklerimin kendilerini Paradise Grove'un derinliklerine doğru kazdığını hissettim. "Ne gerekiyorsa yapacağım. Franny için de böyle bir ev istemen mümkün değil. Bunu daha iyi hale getirmeliyiz." Kolyeme dokundum ve sokağımıza, toplumuma, evime baktım. "Bazen şansını denemelisin... ve dansın tadını çıkarmalısın."

İç çekti. Sonra yanağıma dokundu. "Eğer içerde o adamla birlikte olmasaydın, Olive, muhtemelen bunun için seni öperdim. Başta ikiniz hakkında da şüphelerim vardı. İkinizin de ne bildiğinden ya da ne yapmaya çalıştığınızdan emin değildim."

Alt dudağımı çiğnerken yanaklarımın kızardığını hissettim. "Bu gerçek," diye fısıldadım.

"Bunu da atlatacağız. Bu arada babanla ilgili ne istediğini düşün. Knox'la ilgili planımızı belirledikten sonra, onunla ilgili bir karar vermemiz gerekecek."

"Knox konusunda bensiz bir şey yapmayın. Onu bu durumdan kurtarmanın bir yolu olmalı. Doğru düşünüyor olamaz eğer-"

"Biliyorum, Olive. Biliyorum." Hâlâ öne doğru eğildi ve yanağımı usulca öptü. Mavi gözlerine baktığımda aramızda bir an geçti. Buz gibi bir kararlılıkla doluydular. Knox da ailesinin bir parçasıydı. Hiçbir şeyin olmasına izin vermeyecekti.

Ağırlığını biraz kaydırdı ve altındaki döşeme tahtası gıcırdadı, geri çekilip aşağı bakmama neden oldu.

Ona baktı. "Bu parça kötüye gidiyor. Değiştirmelisin." Mırıldandı, "Bütün bunlar bittikten sonra bazı aletlerle gelip senin için üzerinde çalışacağım. Burada olacaksın, değil mi?"

"Yapacağım." Bu iki kelimeyi eve geldiğimden beri hissettiğim en büyük güvenle söyledim.

Bölüm Kırk Bir

DIMITRİ

BEN SADECE JAMESON VE

Olive çünkü onları verandada her saniye izleyebileceğimi biliyordum. Güvenlik sistemimi açtım ama ailemden ilk mesaj o zaman geldi.

Izzy: Diamond Syndicate ile ilgili şu küçük çete meselesi hakkında konuşsak iyi olacak. Senin kızın Jameson'la görüştüğünü gördüm Dimitri.

Kız kardeşim tüm bu işlere bulaşmaya alışkındı. İtalyan mafyasının başının kardeşi ve dünyadaki her sisteme girebilen bir adam olan Cade ile evlenmiş olmasına alışmıştım. Kardeşiyle birlikte reformcu olduğuna söz vermişti ve şimdiye kadar bize yaptıkları yatırımlar temizdi.

Dex'in pisliğini temizlemeye de yardım etmişti. Ve tanık olduğu her şiddet olayında gülümsedi. O dengesizdi ve hepimiz bunu biliyorduk. Yine de aileden biriydi.

Yine güvenlik kameralarını mı hackliyorsun Izzy?

Cade: Evet. Karım hepinizi izlemenin zamanını iyi değerlendirmek olduğunu düşünüyor.

Izzy: Öyleyse ne olmuş? Dimitri, bu kameraları yasal olmadan önce açtın, bu yüzden ben sadece ve o küçük Cennet'te neyin bu kadar önemli olduğunu görmek.

Dimitri, kameraları açmam için bana bir telefon borçlusun. Olive'i mi izliyorsun?

Lilah: Hepimiz elimizdeki konuya odaklansak mı? Merkez, Bane ve Black Diamond Casino ile zaten ortak olduğumuzu söylüyor. Bu aslında Elmas Sendikası'nı desteklemekle aynı şey, bu yüzden bunu yapmayı düşünmeliyiz. Ben de evet diyorum.

Izzy: Evet. Muhtemelen bunu yapmak en iyi senaryo. İyi misin, Dimitri?

Dex: Dimitri? Ben iyi olsam nasıl olur? Hayatta olmaz.

Sebepsiz yere aşırı korumacı olma, Dex. Bu çok saçma.

Dex: Diamond Syndicate'in bu aile için felaket derecede tehlikeli olabileceğini düşünmek saçma değil, çünkü bazıları İrlanda mafyasıyla ortaklık yapıyor.

Izzy: Sadece üç kişi kadar. Birleşik Devletler'deki binlerce kişi arasından. Bill Monroe, Earl ve Jameson's Ailenin İrlanda mafyasıyla bağları var, ancak elebaşının kimliğini tespit etmeye çalışıyoruz ve yakında kendi ortaklığımızı kurarsak, bu ittifakı yollarında durdurabiliriz.

Dağınık. Evie: Mantıklı.

Izzy: Çok zekice.

Ben: Neyin potansiyel zararına? Ailenin güvenliği mi? Olive'in mi? Hiçbir şekilde doğru değil. Ben Dex'leyim.

Kee: Pink bunun en iyi hamle olduğuna yemin ediyor.

Ben: Pink ile HEAT imparatorluğu ile gizli bir toplum ittifakı hakkında konuşuyor olman bir sorun, Kee.

Dex: Dimitri'nin dediği gibi. Bu konuşmayla işim bitti.

Eğer Dimitri ve Dex aynı fikirde değilse, ben de değilim.

Dom: Sanırım çocuklar konuştu.

Clara: Dom, çocuklar konuştu diye kararın verildiği anlamına gelir.

Çoğu durumda haklıydı ama bu olayda ailenin iyiliği içindi; yeğerlerim ve herkesin güvenliği için.

Çalıştırmamam gereken kameradan Olive ve Jameson'ı izledim. Verendamızı tamir etmeyi nasıl teklif ettiğini, Olive'in yanağını nasıl öptüğünü ve Olive'in ona nasıl izin verdiğini gördüm. Tam kapıyı açmıştım ki onun "Tam olarak ne zaman bitecek? Ve bu seçim ne olacak?"

Jameson kollarını göğsünde kavuşturmuştu ve bana dik dik bakarken kışının göğsünü şişirmeye çalıştığına yemin edebilirim. "Ona sadece dikkat çekmemesini söylediğimi biliyorsun."

"İki dakikanız doldu."

"Dostum, ben de seni bu konuda uyarıyorum. O benim arkadaşım. Ve biz her zaman arkadaş kalacağız. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

Sanki umurumdaydı. Kız arkadaşıma çok yaklaşmıştı ve bunu biliyordu. "Ve biz her zaman birlikte olacağız."

Adam sırtımadan önce Olive'i çarşafın içinde bir aşığı bir yukarı süzerek beni kışkırtma cüretini gösterdi. "Emin misin?"

Orospu çocuğu. "Güneşin doğudan doğup batıdan battığı kadar eminim. O benim ve onu asla bırakmayacağım."

"Ya seni terk ederse?"

Sırıttım. "O zaman benim için hayal ettiği cennet ve cehennemde dizlerimin üzerinde onu takip edeceğim ve beni geri alana kadar ona yalvaracağım."

Bölüm Kırk İki

ZEYTİN

DINLEMEDİME ÇALIŞTİM. DIKKAT ÇEKMEMEDİME VE AĞZIMI KAPALI TUTMAYAYA ÇALIŞTİM.

ilk gece için. Dimitri ve ben, düşüncelerim dönüp dururken onun bana sarılmasından ve benim ona sokulmamdan başka bir şey yapmadık.

Yanımda sessizdi, sanki şu an birbirimizden sakladıklarımız hakkında tartışmanın ya da odadaki büyük elmas fil hakkında konuşmanın zamanı olmadığını biliyordu.

Sarsılmaz bir destek kayası gibi bana sarıldı. İhtiyacım olan adam gibi. Benim insanım gibi. Hayatımın aşkı gibi.

Ertesi sabah uyandığımda sanki hiç uyumamış gibi hissediyordum. Midem sinirlerle doluydu, vücudum yardım etmek için bir şeyler yapmak istemekten gerginleşmişti. Dinlemeye çalışıyordum. Gerçekten dinliyordum. Yine de, bu ailemle ilgiliydi. Kardeşim söz konusuydu. O sabah kesinlikle midem bulanıyordu, o kadar ki telefonuma uzandım ve ona mesaj attım.

Babamın ne dediğini biliyorum. Ama konuşmamız

gerek, Knox. Lütfen beni ara.

Ben: Lütfen.

Ekranda noktalar belirdi ama sonra durdular. İlişkimiz yeni yeni düzelmeye başlamıştı, bu yüzden daha ne kadar zorlamam gerektiğini bilmiyordum. Ayrıca ne kadar derinde olduğunu, mantığını dinleyip dinlemeyeceğini de bilmiyordum.

O cevap vermeden yapabileceğim hiçbir şey yoktu, bu yüzden başka şeylere odaklanmaya çalıştım. Tezimi yazdım ve ne yaptığıma baktım. Birdenbire diplomam o kadar da önemli gelmemeye başladı. Birdenbire, zaten ait olduğum yerde, Paradise Grove'da olacağımı biliyordum.

Bazen hayat tam bir karmaşa gibi gelse bile, aradığınız yol kaos fırtınası içinde kendini belli eder. Daha önce sendika hakkında yazdığım her şeyi bir araya getirerek tezimi gönderdim ve bilinçli bir yol seçtim. Evimi ve ailemi koruduğum bir yoldu bu.

Lucille o sabah için bir fön çektirmişti ve Jameson ya da Knox'tan haber beklerken benim için mükemmel bir şeydi.

Siyah maksi elbisemi giydikten sonra dışarı çıkarken "Kuaföre gidiyorum," dedim.

"Seni oraya götüreyim." Dimitri beni sonsuza kadar baloncuğunun içinde tutmaya hazırmış gibi hemen dizüstü bilgisayarını kapattı.

"Hayır. Ben iyiyim. Kendi başımın çaresine bakmama izin vermelisin Dimitri." Ona başımı salladım.

"Ya da seni yürütebilirim," diye tekrar önerdi. "Yürütmezsem, seni lanet olası kameraların üzerine çekerim."

"Bu tam bir zaman kaybı." Ona gözlerimi devirdim ama beni izlemek istemesinden dolayı midemde kelebekler uçuştüğünü hissettim. Koltuktan kalktı ve dizüstü bilgisayarını çantasına yerleştirdi. "Benim için sadece bir yürüyüş, Bal Arısı."

Hayır cevabını kabul etmedi ve hatta yol boyunca elimi tuttu. Bunun normal olması gerekiyordu, bir süredir yaptığımız bir şeydi, ama bir şekilde

Aynı anda hem daha samimi, hem daha gerçek, hem de daha büyülü.

Oraya vardığımızda beni spa'nın önünde öptü ve mırıldandı, "Yandaki eczaneye uğrayacağım, sonra caddenin karşısındaki parkta oturacağım. Gitmeye hazır olduğunda beni ara."

Dakikalar sonra Lucille'e oral seks yapmaya hazırdım. Oturdu ve sordu, "Dimitri nasıl? Dışarıda nöbet tutuyor."

"Biraz aşırı korumacı davrandı ama olsun." Ona başka bir şey söylemedim ama gözlerini nasıl kıstığını gördüm.

"Bir erkeğin sana bu kadar düşkün olmasına ş kretmen gerekirdi," diye duydum yaklaşık on adım öteden. Madi'nin sandalyesinde oturan Melly'yi fark etmemiştim ve şimdi bana ters ters bakıyordu.

"Ne?" Bugün onu dinlemem gereken bir gün olmadığını biliyordum. Kardeşim aramadı, migrenim her geçen dakika artıyordu, bu da stresin suçlu olduğu anlamına geliyordu ve sendika için endişeleniyordum. Lisedeki kabadayımın tüm bunlara eklenmesine ihtiyacım yoktu.

Ve muhtemelen Lucille'in nefesinin altında homurdanması iyi değildi, "Huysuz ol. Kızın bir derse ihtiyacı var."

Ondan farklı olduğumu, hayatımı onun kadar düzene sokamadığımı, doğru hamleleri hemen yapamadığımı ve bu yüzden benden daha iyi olduğunu düşündüğünü anlıyordum. Ama beni aşığılama hakkı yoktu.

"Dimitri sana bu şekilde davrandığı için mutlu olmalısın dedim. Yani, en azından biri seninle ilgileniyor." Bana baktı, güzel mavi gözleri m kemmел bir makyajla kaplanmıştı, kirpikleri sanki saatlerce makyaj yapmış gibi t yl yd .

Gözlerimin dolduğunu hissettim, ki bu aptalcaydı. O benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. Neden birdenbire bu konuda bu kadar duygusallaşmışım? Lucille hızla elimi okşadı ve başını salladı

sanki bana pes etmememi söylüyormuş gibi hafifçe baktı. Zen de yanımdan geçti ve sanki devam etmem için beni zorlamak istercesine sırtımı dürttü. Bir sonraki soruyu ağzımdan kaçırdım. "Olmaması gerektiğini mi ima ediyorsun?"

İçini çekti ve tırnaklarına baktı. "Olive, hiçbir zaman buraya ait olmadığını ne zaman öğreneceksin? Burası lüks bir topluluk ve Dimitri bunu bir üst seviyeye taşıyor. Sen de aynı seviyede değilsin. Bunu ikimiz de biliyoruz. Herkes biliyor. Bu yüzden gittin. Bu yüzden tekrar gitmelisin."

Belki de Lucille bana kaktüslerden çok fazla bahsetmişti. Ya da belki gerçekten yeterince uyumamıştım. Sonra başını saç boyasına doğru eğdi.

"Böyle hissettiğin için üzgünüm. Ama buradan ayrılmış olmam Paradise Grove'un bir parçası olmadığım anlamına gelmiyor Melly. Ve şimdi evleneceğim adamla geri döndüm ve muhtemelen buraya yerleşeceğiz." Kelimeleri hızlı söyledim ama kekeleyemedim ya da takılıp düşmedim. İyi, doğru hissettirdiler ve duygularımı kontrol altında tutmaya çalışsam da ruhuma yerleştiler. İçimdeki öfke şimdi hiddetlenmişti. Daha önce de sınırı aşmıştı ama bu, işimde, arkadaşlarımdan önünde, çok fazlaydı.

"Zen, bugün Melly'nin saçına ne renk yapıyorsun?" Lucille sordu ve Zen ona baktığında Lucille ona göz kırptı. Zen bana baktı ve kaşlarını kaldırdı.

Başımı sallamamalıydım. Aslında izin veriyordum. Yine de bu insanlar beni bir kez olsun aşırıya kaçmam için cesaretlendirmişti ve ben de bu fırsatı değerlendiriyordum.

"Her zamanki gibi," dedi Zen değerli kestane kahvesi saçlarını tarayıp diplerini boyarken.

İşi bittiğinde ne kadar harika görüneceğini söyledim. Artık benimle konuşma zahmetine katlanamıyormuş gibi gözlerini devirdi. Lucille ve ben Zen'in saçına geçici siyah boyayı sürmesini ve Melly'yi telefonunda yazarken görmemesi için aynadan uzaklaştırmasını izledik. Saçının her teline sürdüğünden de emin oldu.

Zen Melly'ye gidip boyayı yıkayabileceklerini mırıldanırken ben de Lucille'e "Hazırsın," diye fısıldadım.

"O küçük veledin yüzünü görene kadar hazır değilim."

Zen Melly'yi koltuğuna geri götürürken, "Biliyorsun Melly, hepimiz buraya uyum sağlayacağımızdan emin değildik. Eminim Olive de aynı şeyi hissetmiştir."

"Evet, demek istediğim de bu. Anlıyor." Melly güldü ve gözlerini devirdi, hâlâ telefonuna bakıyordu.

Burada kimsenin tam olarak uymadığını fark etmedi mi? Hepimiz kendimizi yanlış girintilere sıkıştıran şekillerdik. Sorun şu ki, o kadar yargılayıcıydı ki biz de bunu yapmaya çalışıyorduk. "Elbette haklısınız. Bu topluluk size sahip olduğu için çok şanslı."

Sonra Madi bana döndü ve "Onu çabucak kurutabilir misin? Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

Melly saçıyla uğraşmam gerektiği fikrine sırtıttı ama ben bunu sevinçle yaptım. Onu sandalyede döndüren kişi olmak ve yüzündeki ifadeyi yakından görmek istiyordum.

Şimdi gülümsemem yanılttı. Fön makinesinin sesi altında kıkırdamaya başlamam bile. Yine de bana dikkat etmiyordu. Ben sadece bir yardımcıydım. Dimitri'nin evinde kalmam da umurunda değildi. Ona göre, er ya da geç onu benden çalacaktı. Kendime olan güvenimi yeterince yıpratacaktı ki ben de gidebileyim.

Ancak bu kasabada olmak beni ihtiyacım olduğunu fark etmediğim bir şekilde yeniden inşa etmişti.

Sandalyeyi çevirdim ve ona gülümsedim. "Voila, Melly. Umarım rengi beğenirsin. Ruhuna çok yakışmış."

Çılgılığı acımasızdı, sanki ölüyormuş gibiydi. Bundan daha fazlasını yapmasını beklemiyordum. Yine de Dimitri ve kasabanın geri kalanı çılgılığı duyduktan sonra salona vardıklarında, yerde kavga ettiğimize eminim.

Lucille, yudumlaması için ona verdiğimiz altın kenarlı zarif porselen çay fincanıyla bana tezahürat yapıyordu. Sonra Dimitri beni yakalamak için öne atıldığında, "Melly bunu hak etti" dedi.

Dimitri beni kucağına almış olmasına rağmen kazağımy düzeltmeye çalışırken Melly ayağı fırladı ve kıyafetini fırcaladı. "Sen sınıfsız bir özentisin, Olive," diye tükürdü.

Dimitri alçak bir sesle, "Dikkat et," dedi.

"Dimitri!" Melly sızlandı ve hemen gözlerinde yaşlar filizlendi. "Bunu bana o yaptı. Saçımı! Böyle biriyle birlikte olmak istemezsin."

Ben kollarında kıpırdanırken Dimitri salondan geri geri çıkmaya başladı. "Oh, ben zaten onunla birlikteyim. Onunla çocuk sahibi olmak, onunla kavga etmek, onun patlamalarını onunla yaşamak niyetindeyim. Onunla her şeyim var. Bunu sakın unutma."

Ben sırtına vururken o beni salondan dışarı taşıdı. "Bırak beni gideyim. Kimsenin benimle savaşmasına ihtiyacım yok. Ve artık beni havuzlara itmesine izin vermeyeceğim." İçimden akan öfke bunun yerine mükemmel bir iş çıkarıyordu.

"Bilmek istiyor muyum ki?" diye sordu beni omzuna doğru kaldırırken.

"Lütfen beni yere bırakır mısın?"

"Olmaz, Bal Arısı. Açıklaman gereken bazı şeyler var. Sadece işe gitmeye ne oldu? Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Duygularımı uzak tutmaya çalışıyorum ama hepimizin bir öfkesi var," diye itiraf ettim sıkılmış dişlerimin arasından. Bunun biraz çirkin olduğunu biliyordum, bunu ben bile itiraf edebilirdim. "Stresliyim. Migrenim tutuyor olabilir. Çok fazla şey oluyor."

"Söylemiyor musun?" İçini çekti. Kızgın olup olmadığını göremiyordum ama belimin altındaki kaslarının gerildiğini hissettim. Tutuşundan kurtulmaya çalışmam işe yaramamıştı ama belki doğru şekilde yuvarlanırsam çimlere düşebilir ve saygınlığımın bir kısmını kurtarabilirdim.

Yine de sırtını itip vücudumu o tarafa doğru çevirdiğimde, kolu bacaklarımın etrafında sıkılaştı ve diğer eli yüksek sesle ve sertçe kıcıma indi.

Bana şaplak atarken nefesim kesildi. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Beni alt etmeye çalışmayı bırak. Böyle bir şey olmayacak." "Bırak beni. Herkes bize bakıyor."

"Salonda herkes seni çoktan duydu. Bundan kaçış yok. Bu yüzden, seni evimize kadar geçirmem sorunlarımızın en küçüğü."

Ve gerçekten öyleydi. Oraya vardığımızda beni hala yere bırakmamıştı. Beni yatak odamıza kadar götürdü ve sonra dedi ki, "Bir duş al. Serinle." dedi.

Ve beni orada, ailesi tarafından azarlanan ve davranışları hakkında düşünmesi söylenen bir çocuk gibi bıraktı.

Duştan sonra üzerime bir kazak aldım ve biraz kaligrafi çalışmak için oturmak üzereydim ki büyük bir patlama sesi duydum. Hemen sıçradım ve neyin yanlış olduğunu görmek için pencereye koştum.

Bütün ev bu sesle sarsıldı ve sesin nereden geldiğini anlayamayınca koşarak merdivenlerden indim ve ön kapıyı açtım.

"Ne yapıyorsun sen?" Elinde lanet olası bir alet kemeriyle ona baktım. Dimitri Hardy. Hayatımda gördüğüm en gözde bekârdı, sanki bir inşaat ekibine parası yetmiyormuş gibi verandanın tahtalarını sallıyordu.

"Burada bir döşeme tahtasının gıcırdadığından şikâyet etmiştiniz." "Hayır. Jameson bahsetti... Dimitri, o dedi ki gelip şu tahtayı tamir et. Sen-" O anda Dimitri'nin bunların hiçbirini bilmemesi gerektiği aklıma geldi çünkü verandadaki konuşmamızdan öğrenmiştim. "Bizi dinliyor muydun?"

"Evet. Ne teklif ettiğinin farkındayım." Levye görünümlü bir şeyi döşeme tahtasının altına sıkıştırdı ve sertçe bastırdı. Gerekenden çok daha sert. Tahta çatırdadı ve kırıldı.

Artık onun ruhsal durumuyla ilgileniyordum, benimkiyle değil. "Dimitri, iyi misin?" Yavaşça sordum. Davranışlarımın yanlış olduğunu biliyordum ama şimdi o biraz daha öfkeli davranıyordu. Yüzü

oldu Kırmızı, ve Orada oldu a parlaklık .
ter karşısında Alnını.

"Şu anda bu topluluğa kızmamak için elimden geleni yapıyorum. Gerçekten öyleyim. Melly biraz ..."

"Evet. I katılıyorum." O wrenched ve
levye içine tekrar döşeme
tahtasına.

"Dimitri, sanırım, belki de yanlış yapıyorsun." Bu konuya hafifçe yaklaşmaya çalıştım. "Bu ahşabı mahvedecek."

"Mesele de bu zaten. Hepsini yukarı çekiyorum."

İçimi çektim. "Ne için?" Şimdi ona doğru ilerlemeye başladım. Bu verandayı seviyordum.

"Biraz stres atmak için. Ayrıca burada Jameson'la birlikteydin. Unutmaya çalıştım. Ama bırakmamayı tercih ederim."

"Neyi bırakayım?" Ona baktım, boncuk boncuk terler şakaklarından aşağı süzülüyordu, yüzüme bakmak için ayağa kalktığı anda kaslarının nasıl gerildiğini gördüm ve soruyu yavaşça bir kez daha sorarken beni gerçekten inceledi.

"Bu verandada yanağını öptü, Bal Arısı." "Dimitri." Adını yumuşak bir şekilde söyledim.
onu teselli etme fikrini bile aklından geçiriyordu. "Bir arkadaş olarak yanağına kondurduğum bir öpücüktü-"

"Evet," diye ağzından kaçırdı. Sonra levyeyi yere fırlattı. "Yumuşak tenine onun sikinin dokunduğunu gördüm-"

"Tamam." Ona olan sevgim ve onun beni sevmek şekli, yüzündeki hayal kırıklığı ifadesiyle içime yerleşti. Benim için. Hepsi benim için. "Yani yine kesinlikle kameraları izliyordun?"

"Tabii ki öyleydin! Hem de kapı zilinden." Arkasını işaret etti. "İzledim. Çok haklısın, izledim."

"Beni gözetlediğin için özür dilemen gerektiğini hissediyorum."

"Müstakbel kocandan başka biriyle birlikte olduğun için özür dilemen gerektiğini hissediyorum."

Ağzım açıldı. Sonra kapattım. O anda levyeyi kaptı ve aleti tekrar tahtaya sapladı. Tahta ikiye bölündü ve bir

sürü pürüzlü parçaya ayrıldı.

"Belki de bir adım geri atmalıyız." Duygularımızı bir araya getirmemiz, önümüzdeki birkaç haftayı atlatmamız ve tüm bunların nereye gittiğini anlamaya çalışmamız gerekiyordu. "Bu konuda olgun davranmamız gerekiyor. Birlikte yatmayı bırakabilir ve tartışabiliriz."

"Bu verandayı yeniden yaptıktan hemen sonra birlikte uyuyacağız." Kesin bir şeymiş gibi homurdandı. Bizden o kadar emindi ki gerçekten gülümsedim, çünkü artık onun benim hakkımda ne hissettiği ya da benim onun hakkında ne hissettiğim konusunda hiçbir soru işareti yoktu.

Yine de ciyaklayarak, "Bütün sundurma mı? Bunu bugün bitiremeyeceğinden oldukça eminim." Bu adam el emeği hakkında bir şey biliyor muydu? "Sundurmayı yeniden yapmak için çok ateşli adamlardan oluşan bir ekibin evinizin her yerinde ter dökmesi gerekir, bu arada buna hiç karşı değilim, ama elimizdeki mükemmel sundurmayı mahvetmeden önce bunu planlamalıyız."

Bir *ha* sesi çıkardı ve ilk başta şakamı beğendiğini düşündüm. Ama sonra, tekrar ayağa kalkıp alnını silmeden önce başka bir tahtayı ve sonra bir başkasını çevirirken gülüşü biraz uğursuzlaştı. Arkamdaki paravan kapıyı işaret ederken gözlerinde tam olarak çıkaramadığım bir şey vardı.

"Bu evde başka hiçbir erkek sana yardım etmeyecek. Hem de hiç. Sen ve ben, hepsini kendimiz yapabiliriz. Birlikte."

Sonra ayağa kalktı ve eve doğru yürüdü. Onu takip ettim, konuşmamızın bitip bitmediğinden emin değildim.

Banyo dolabından bir çanta aldı ve ayakta durduğum yatağın üzerine fırlattı. "Etrafında güvenli insanların olduğu güvenli bir ev inşa etmeliyiz Olive, nedenini bilmek ister misin?"

Bir an çantaya baktım ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Neden?"

"Çocuğumuz için." Karnımı işaret etti. "Git şu çantadaki testi yap."

"Ne?" Kaşlarımı çatarak çantaya baktım ve sonra içine bakmak için açtım. Tökezleyerek geri çekildim. Ciddi olamazdı. "Bu mümkün değil Dimitri."

"Öyle." Bir eliyle saçlarını taradı ve son bir kez verandaya baktı. "Vücudunuzun ne kadar hassas olduğunu düşünün. Bugün kuaförde nasıl olduğunu düşün-"

"Sadece ona hak ettiğini veriyordum. Boya geçici!" Isırarak söyledim, içimdeki öfkenin bir anda kabardığını hissettim. Yemek odasındaki sandalyenin arkasını kavradım ve bu konu hakkında daha fazla düşünmeye başladım. Başımı ileri geri salladım. "Hayır. Böyle bir şey olamaz, hapları yeniden almaya başladım."

"Yine de iki hafta boyunca almadın, değil mi? Ve hamilelik testleri gebe kaldıktan on gün sonrasına kadar doğru sonuç verebilir, Honeybee. Ve-"

Midem bulandı. "Sanırım hasta olacağım." "Aynen öyle.

Muhtemelen içine bir bebek koyduğum içindir."

"Sanırım hasta olacağım.

Adam gerçekten de kocaman gülümsedi ve ben onu tokatlamak istedim. "Bu bir şaka değil, Dimitri!"

"Tamam, biliyorum. Ama sadece-" Aramızdaki boşluğu temizleyerek yanıma geldi ve ellerimi ellerinin arasına aldı. "Bunu bir düşün, Olive Monroe. Testi yap. Eğer bir şey çıkmazsa, tamam. Eğer her şeyse, seninle bir bebeğin benim için olacağı gibi, o zaman düşün. Ne istediğine sen karar vereceksin elbette ama sadece düşün. İstedığın hayatı ve benim o hayatın içinde olup olmadığımı düşün. Eğer benimle bir çocuğun olursa."

"İstedığım hayat mı?" İçimde bir kasırga yaratan duygu fırtınasıyla nefes verdim.

"Ve ben de. Çünkü tüm hayatımı seninle geçirmek istiyorum. Her sabah senin yanında uyandığım bir hayat istiyorum. Dışarıda yağmur yağıyor olabilir ama evimizin içi her zaman güneşli, etrafta koşuşturan çocuklar sana anne diyor ve ben sana hala Bal Arısı diyebildiğim için her gün şükrediyorum. Benim olduğun konusunda haklı olduğum ve her gün seninle birlikte

ve dansın tadını çıkarın. İyi bir dans olacak, söz veriyorum. Çünkü seni seviyorum. Seninle ilgileneceğim. Her zaman. Sonunda çocuk istemesen bile, ben burada olacağım. Senin için."

Sözlerini söylerken tereddüt etmedi ya da gözlerini benden kaçırmadı. İçimde dönüp duran duygular durdu, dünyam durdu, her şey durdu. Kalbimin onun için atması dışında her şey.

"Dimitri," diye fısıldadım, "bunu yapabilir miyim bilmiyorum." Bunu dürüstçe söyledim ama alnımın üst kısmını öpmek için beni kendine çekti.

"Teste gir, Bal Arısı. Sonra birlikte çözeriz."

"Bu mümkün değil."

"Öyle. Aynı zamanda. Adet gördün mü?"

"Şey, hayır. Ama... daha zamanı bile gelmedi ve sen doğum kontrol yöntemimle oynarken..."

"Teste gir."

"Görünmez bile," diye fısıldadım. "O zaman olumsuz diyecek."

"Çocuk sahibi olamam" diye mırıldanırken sersemlemiş gibi testi elime aldım.

"Neden olmasın?"

Ona doğru döndüm ve elimi kaldırdım. "Çünkü ben hazır değilim! Biz hazır değiliz. Daha yeni çıkmaya başladık. Bazı gizli topluluklar ailem için tehlike yaratıyor olabilir. Milyonlarca sebep var."

"**Ben** hazırım. Eğer istersen ikimiz için de hazır olacağım. Ve seni güvende tutacağım. Bunun için sana söz veriyorum. Teste gir, Honeybee. Sonra ne istersen karar veririz, tamam mı?"

Kutuyu bir bombaymış gibi taşıyarak yavaşça banyoya girdim ve sonra kapıyı arkamdan kapattım, böylece nefes alabilecektim, aynaya bakarken kendimi merkezleyebilecektim. Buklelerim her yöne sıçradı.

Saçımdaki çiçek yamuktu ve kazağım on farklı şekilde kırıışmıştı.

Bu yaz her yerdeydim ve buraya, bir tuvalete, hamilelik testi yapmaya nasıl geldiğimi bile anlayamıyordum.

Yine de yalnız değildim. Dimitri kapının dışında sabırla bekliyordu. Bana olan desteğini hiç esirgemedi. Dimitri benim kayamdı, kendimi sonsuza dek birlikte görebileceğimi bildiğim, çocuklarımin baba demesini isteyeceğim adamdı.

Bu son düşünce, yeterince iyi bir anne olup olamayacağımı merak etmeme neden oldu. Bugün beni destekleyen kadınların desteğiyle kendimi savunmuştum. Lucille için makaleyi bitirmiş ve tezimi teslim etmişim. Evimdeydim ve bu bir şekilde içimdeki en iyi şeyi ortaya çıkarmıştı.

Ne gelirse gelsin başımın çaresine bakardım.

Bir nefes aldım ve kendime gülümsedim. İçimi bir sakinlik duygusu kapladı. Kutuyu açtım, talimatları okudum ve çubuğa işedim.

Dimitri olsa da olmasa da, bebek olsa da olmasa da iyi olacaktım.

Hayat yolum tam olarak mükemmel olmayabilirdi ama benim yolumdu. Kendim için doğru yolu seçiyor, şansımı deniyor ve dansın tadını çıkarıyordum.

Sıranın gelmesini bekledim ve bekledim.

Hamilelik testinin üzerindeki beyaz küçük pencereye bakarken kalbim küt küt atıyordu. Bu korku olmalıydı. Öyle olmalıydı. Ama hamile olmama ve sonra hamile kalma korkusu vardı, sanki aniden bir çocuk istiyormuşum gibi.

Sonra o banyoda oturup satırlara baktım ve sonunda gözlerim yaşararak ona baktım.

"Hamilesin." Gülümsedi. "Ve biz en iyi ebeveynler olacağız."

Bunu inanarak söyledi ve ben de itiraf etmeden önce dudağımı ısırdım, "Sanırım haklısın Dimitri. Bence gerçekten haklı olabilirsin."

Beni kendine çekerek sarıldı ve alnımdan defalarca öptü. Kollarında ağladım ve annemin söylediği gibi Paradise Grove'da kök salmaya hazır olduğumu fark ettim.

En gerçeküstü gün olmalıydı ama sadece birkaç dakika sonra odamızdaki telefonum çaldı.

Ekranda babamın adı yazıyordu. Telefonu açtığımda yumuşak bir sesle, "Çok üzgünüm Olive. Knox aşırı dozdan öldü."

Bölüm Kırk Üç

ZEYTİN

NASIL KURTARACAĞINI BİLE BILMEDIĞİN BİRİNİ NASIL KURTARIRSIN?

Kendini kurtarmak için mi? Bir bağımlılık zihinlerini ele geçirmişken, onlara bırakma mantığını veren şey tam da buyken, onu bu bağımlılıktan nasıl koparırsınız? Bir gencin acısını dindirecek bir ilaç arayışına girmesini nasıl engellersiniz, özellikle de bu ilaç beynini şekillendiriyor, onu kimyasallarla dolduruyor ve böylece geliştikçe bağımlılığın yolları tamamen oluşuyor, yerleşiyor ve kalıcı hale geliyorsa?

Sinirlerim bozulmuştu. Jameson'ın isteğini ve konuştuklarımızı düşündükçe, testin ilk şokundan sonraki endişelerim biraz da intikam duygusuyla geri gelmişti. Az önce olanları, nasıl böyle yanlış bir adım attığımı ve Dimitri bana bakarken o banyoda nasıl oturduğumu, sevinçten başka bir şey hissetmediğimi anlayamıyordum.

Hormonlardan olabilir. Şoktan olabilir. Ama her şey yerli yerine oturmuş gibiydi. Annemin beni neden koruduğunu, bana bu toplum hakkında neden hiçbir şey söylemediğini şimdi anlıyordum. İçimde büyüyen bebek ve kardeşim için her şeyi yapabileceğimi anladım. Bir ailenin, bir topluluğun yaptığı şey buydu,

Daha önce kendimi yeterince güçlü hissetmesem bile yapabileceğimi bildiğim bir şeyi.

Artık Elmas Sendikası'nda tam olarak neler olup bittiğini öğrenmem gerektiğini biliyordum.

"Onu görmek istiyorum!" Bekleme odasına girer girmez babama bağırdım.

Dimitri bana fısıldadı, "Bunu benim halletmemi ister misin?"

Durdum ve aşık olduğumdan emin olduğum adama, salonda yaramazlık yaptığım için beni azarlamayan ama ihtiyacım olduğunda yanımda duran ve benimle ilgilenen adama baktım. "Hayır. Bu benim için. Bu konuşmanın her saniyesini onunla geçirmek istiyorum. Babamla. Kızına. Kızına."

Dimitri korumacıydı. Aşırı korumacı. Sahipleniciydi de. Yine de geri çekildi ve mırıldandı: "Evet, seni bundan alıkoymayacağım. Kimse durdurmamalı. Güçlü ol, Bal Arısı. Ben hemen arkanda olacağım ama o tamamen senin."

Sonra hızlı adımlarla babama doğru döndüm ve "Bana hemen oda numarasını söyle" diye bağırdım.

"Sakin ol. Üvey annen şu anda hemşirelerle konuşuyor ve o-"

"Hiçbir şey yapmayacak. Onunla doktoru arasında aracı olmaktan bıktı."

"Olive." Sesi çok teselli ediciydi, sanki başından beri yanındaymış gibiydi. Sanki umursuyormuş gibi yatıştırıcıydı. "Bu işin başından beri ona yardım ediyor. Ne yapacağını biliyor."

"Neredeyse onu öldürüyordu. Ya da sen öldürüyordun," dedim ve bu hiç hoş ve umursayıcı değildi. Beni suçladıkları gibi dramatikti. "Hangi cehennemdeydin?"

"Şey, tatlım, şimdi işim vardı. Bunu bizim halletmemize izin versen iyi olur. Neden Kee ile birlikte işe geri dönmüyorsun?"

"Baba. Bana aptalı oynama." Sözünü kestim. "Bana işin ne olduğunu söyle. Knox seninle miydi?"

Kaşlarını çattı ve insanlar onun etraftaki en iyi, en çekici adamlardan biri olduğunu söylese de, ben onun tüm söylediklerini biliyordum. Elleriyle daha çok oynar, ne söyleyeceğini düşünürken sanki susamış gibi bir içki almaya giderdi. Başta aptalı oynamaya çalıştı, "Neden bahsediyorsun, Olive?"

"Diamond Syndicate'i biliyorum."

Bu sefer benimle hiç oynamaya çalışmadı. Yüzü öfkeyle buruşmuştu ve gözleri sadece birkaç kez gördüğüm bir kötülükle yanıyordu, bunlardan biri de evden ayrıldığım gece bana vurduğu zamandı. "Buraya gelip onu benden alabileceğini mi sanıyorsun?"

"Senden hiçbir şey istemiyorum," diye karşılık verdim, neden bahsettiğinden tam olarak emin değildim. "Kardeşimin güvende olmasını istiyorum, orası kesin. O seninle değil."

"Zeytin Arısı. Tıpkı bir arı gibi." Gri şakaklarına masaj yaptı. "Olmaman gereken şeylerin içinde vızıldıyorsun."

"Çok fazla merak." Şimdi ona tehditkâr bir şekilde gülümsedim. "Yine de komik, çünkü annem buna bayılırdı. O da seni seviyordu. Tanrım, seni aldatarak, yalan söyleyerek, hatta sanki orada olmayı hak ediyormuşsun gibi seni topluma kazandırarak aptalca sevdi. Bizi seninle bırakacağını bildiği için çok korkmuş olmalı."

"Dikkat et, Olive."

"Hayır." O anda gözyaşlarımı hissettim, gözlerimin dolduğunu hissettim ama akıp gitmelerine izin vermedim. "Onun elini tuttum. Kitaplarını okudum, şarkılarını söyledim baba. Sen neredeydin?"

"Ben-"

"Georgette'le birlikteydin!" Öfkeden titriyordum. "Çocuklarınız yan odada ölen annelerinin başında ağlarken siz ikiniz lanet olası düğününüzü mü planlıyordunuz? Bu anlaşmayı başından beri planlıyor muydunuz?"

"Hey, şimdi. Ben de bir eş kaybettim," dedi bir an için pişmanlık duymuş gibi.

"Sen yaptın." Burnumu çektim ve daha dik durdum. "Sana olan güvenini mahvettiğin anda onu kaybettin. Onu

bir başkası için terk ettin.

Georgette çünkü sen onun yanında duracak kadar güçlü değildin."

"Denedim," diye homurdandı benden uzaklaşıp geri dönmeden önce. "Onun yok olup gittiğini görmek istemedim, Olive. Zordu ve-"

"Zor olduğunu biliyorum. Buna şahit oldum. Nasıl kilo verdiğini, yüksek elmacık kemiklerinin nasıl çukurlaştığını gördüm. Buklelerinin kafatasından nasıl düştüğünü gördüm. Aldığı her nefesin nasıl düzensizleştiğini. Her gün okuldan sonra oraya gittim, çok kötü olduğunda ve okula gitme riskini almak istemediğimde orada oturup uzaktan ödev yaptım. Her gün bana o gittikten sonra hayatımı yaşamamı söylediğinde gözlerindeki korkuya tanık oldum, sanki burada seninle olmanın çok fazla olacağını biliyordu. Sana olan sevgisinin gözlerinden süzüldüğünü gördüm ve belki de en zoru buydu."

"Şey..." Babam artık kendi fikrini bile savunmuyordu. Ne diyebilirdi ki? "Sana bakmaya çalıştım. Artık bakmam gereken yeni bir ailem var ve Knox ile Georgette'in bana ve Diamond Syndicate'e ihtiyacı var. Bu yüzden gitmen gerekiyor."

"Öylece gideceğimi mi sanıyorsun?"

"Bak, Knox'un odağını bulanıklaştırıyorsun. Bir hatırlatmaya ihtiyacı vardı, tamam mı?"

"Neyin hatırlatıcısı?" Fısıldadım ama birden anladım. Sormama bile gerek kalmadı.

Babam onu asla affetmeyeceğim bir şey yapmıştı. İçini çekti ve Dimitri orada dururken söyleyeceklerini düşünüyormuş gibi bakışları arkama kayd. Sonra çenesini kaşıdı. "Doktorlar iyi olduğunu söylüyor. İyileşecek ve İrlanda'dan gelen hiçbir partiye artık bir şey katılmadığından emin olacağız. Böyle bir tepki vereceğini düşünmemiştim ama onlarla yaptığımız anlaşmadan cayamayız Olive. Anlıyorsunuz değil mi? HEAT imparatorluğu-"

"Bekle bir saniye." Elimi kaldırarak onu durdurdum. "Lütfen bana kendi oğlunun aşırı dozdan ölmesinin bir parçası olmadığını söyle, baba."

Çok uzun bir sessizlik oldu, sonra da hiç önemi olmayan sözler sarf etmeye başladı. "Bakın, düşündüğünüz gibi değil. Knox sadece daha az şanslı komşu topluluklar için bilgi sağlıyordu ve biz de o okullardaki atmosferin nasıl olduğunu öğrenmek istedik. Çocuğun bir amaca ihtiyacı vardı. Bizim de onun uyuşturucuyu biraz denemesine ihtiyacımız vardı. Ben... Bu Earl'ün fikriydi. O düşündü-"

"Sen bir canavarsın," diye fısıldadım, içimde o kadar şiddetli bir öfke hissediyordum ki bir saniye daha onun yanında durup duramayacağımdan emin değildim. Yine de yapmam gerektiğini biliyordum, her şeyi bilmem gerektiğini biliyordum. "Diamond Syndicate'in tüm kurallarını çiğnedin. Topluluğumuzu temiz tutmak için. Korumak için. Aileni korumak için. Sen yapmadın."

"Bu onu koruyor. Artık mafyadan kaçmanın bir yolu yok. Her şeye el atmış durumdalar. Toplum olarak savaşlarımızı seçiyor ve daha iyi olmak için evrim geçiriyoruz."

Bahanelerini duymak istemediğim için onu iterek geçtim.

Hiç yoktu. Bunun yerine hemşirenin yanına gittim ve kardeşimin oda numarası. "Aileden misiniz?" "Kız kardeşiyim."

"Şu anda sadece-"

"Burası bir HEAT hastanesi, değil mi?" Dimitri arkamdan mırıldandı.

Onun sesiyle sıçradım. Arkamda durup bana babama söyleyeceklerimi söyleyecek kadar güçlü olduğumu söylediğini neredeyse unutmuştum. Müdahale etmedi. Bunu kendi başıma halledebileceğimi bilecek kadar bana inanıyordu.

"Ben Dimitri Hardy," dediğinde ona doğru eğildim. Güvenlik detaylarınızı kontrol edin ve saatimi taramama izin verin. Karım gibi benim de bu bina içinde gereken her yere erişimim var."

Hemşire tarayıcıyı ona doğru uzattı ve Dimitri bileğini cihazın üzerine tuttu. Yeşil bip sesi verdi. Sonra benim bileğime baktı.

Dimitri gözlerini devirdi. "Soracaklarını hissetmiştim."
Neredeyse Rolex'e benzeyen ama ön yüzünde dijital bir
ekran olan küçük bir saati bileğime taktı. "Tara."
Gözlerimi kısmıştım. Nasıl bilebilirdi ki? Ama cihaz
yeşil bip sesi verdi.

Uzaklaşırken, "Karın mı?" diye mırıldandım.

O da mırıldandı, "Sen bir süre önce bu ilişkide numara
yapıyor olabilirsin ama ben yapmıyordum. Ve yakında bir
gün benimle evleneceksin, Bal Arısı. Artık eş zamirini
kullanmaya başlasan iyi olur."

"Ama bana ne zaman bir saat aldın?"

Omuz silkti. "Birlikte yaşamaya başladığımızda benim
erişimimle senkronize oldu."

"Dimitri-"

Alay etti. "Sen hiç sahte olmadın. Bir süre inkâr etmiş ve
sadece arzularım doğrultusunda hareket etmiş olabilirim
ama sanırım en yakın arkadaşımın düğününde ağladığını
gördüğüm anda benim olduğunu anladım, Olive."

Ben içeri girerken Georgette kardeşimin başında
dikiliyordu. Endişeyle ellerini ovuşturuyordu ve başını
kaldırıp bizi gördüğünde endişesi öfkeye dönüştü.
Arkamıza baktı ve bizi takip eden babama "Neden
buradalar?" dedi.

"Bu onun kız kardeşi, Georgette," dedi babam.

"Bu bir sorumluluk. Her şeyiyle. Tüm bunlar bize geri
döndüğünde mahkemeye çıkarılırsak seni ve kendimi
koruyamam," diye öfkeleni.

Kardeşim için hiç endişelenmiyordu ve o zaman
Dimitri'ye baktım. Bu bakışı hemen anlamıştı, onlarla işimin
bittiğini, sonsuza dek biteceğini biliyordu. "Hepiniz dışarı
çıkabilirsiniz."

"Ne?" Gözlerini kısmıştı.

Benim gelecek koca yapmadı tereddüt ediyor. "Bu Hastane aileme ait, bunun farkında mısın?" "Yani?" diye atıldı üvey annem. "O benim oğlum-" "Üvey oğlum," d i y e düzelttim. "Ve sen buraya onu."

Babam hâlâ biraz kontrol sahibi olduğunu düşünüyordu. "Şimdi, Olive, bu şekilde konuş-"

"Knox solunum cihazına bağlıyken onunla nasıl konuştuğumla nasıl bu kadar ilgili olabiliyorsun baba? Beyin ölümü gerçekleşmiş olabilir ve-"

"Bu bir lütuf olurdu," diye mırıldandı Georgette.

Ona doğru hamle yapmadan önce çenem düştü. Dimitri beni tam zamanında yakaladı. "Şu anda ona bu zevki tattırma, Bal Arısı."

Derin bir nefes aldım. "Git. Lütfen. Çünkü Knox'la ilgilenmeyi bitirdiğimde, bu hastaneden ayrılacağım ve her şey içinde benim güç için asla olmak a parça .yarattığın ortaklığa. Aslına bakarsan, senin susturabileceğinden çok daha fazla yük olacağımdan emin olabilirsin." Benim Babamın yüz pıhtılaşmış. "İyi. Olmak dramatik ve inatçı. Ama bu asla saygı duyacağım bir şey değil. Bu Sana yakışıyor, Olive. Sen her zaman bir velet oldun-"

"Ağzından çıkana dikkat et," diye duydum arkamdan ve Dimitri'nin göğsünü arkamda bir kaya kadar sert hissetmek için geriye yaslanmam yetti.

"Bana ne dedin evlat?"

"Kızım ile konuşurken ağzından çıkana dikkat et dedim, yoksa kırarım, sen de kırmak zorunda kalmazsın," dedi babama, sesi alçaktı.

"O benim kızım. Ben de onun babasıyım."

"O senin kızın olabilir ama o benim evleneceğim kadın. Gelecekteki çocuklarımdan annesi. Onunla asla bu şekilde konuşmam, bu yüzden başka bir adam -baba olsun ya da olmasın- konuşursa lanetleneceğim." Derin bir nefes aldı. "Aslına bakarsan, özür dilemeni istiyorum."

"Ne?" diye fısıldadı babam.

Parmaklarını çıtlattı ve gözlerini babamdan ayırmadı. "Ben sizi özür dilemek zorunda bırakmadan önce kızınızdan özür dileyin Bay Monroe. Ve bunu içtenlikle yapmaya çalışın çünkü bundan sonra bildiğiniz hayatlarınız sona erecek. Umarım ikiniz de bunun farkındasınızdır, ama özür dileyip hemen gitmezseniz, kızınız bile beni gelecekte dayanılmaz rahatsızlıklara katlanmamanız gerektiğine ikna edemez. Dante'nin cehennemini cennet gibi göstereceğim. Anladın mı?"

Babamın bakışları öfke doluydu, ama bir özür mırıldandı ve sonra Dimitri homurdandı, "Şimdi hastanemden defol git."

Saatindeki bir düğmeye bastı ve babamla eşi çıkarken güvenlik odaya koştu. Onlar gittikten sonra Knox'un elini tuttum. Sonunda anneminkinden daha güçlü hissettirdi ama o yatakta onunla birlikte olmanın acısı aynıydı.

Ağlamak, yıkılmak, bunun olmasına izin veren her ne yüce varlık varsa ona lanet okumak istedim. Ama bunun yerine annemin bir kitaptan en sevdiği satırları ona okudum. Ona iyi olacağını söyledim ve orada saatlerce uyuyakaldım.

Dimitri yanımdan hiç ayrılmadı. Doktorlarla konuştu ve içinde onu neredeyse öldüren ölümcül dozda fentanil olduğunu öğrendik. Sevgiğimden daha uzun süre solunum cihazına bağlı kalacaktı ama beyin dalgaları stabil ve iyi görünüyordu.

Hatta doktorun söylediğine göre umut verici.

Dünyayı fırtına gibi üzerinize çökmüş gibi hissettiğinizde kullanabileceğiniz bir kelime.

Bölüm Kırk Dört

DIMITRİ

OLIVE GECEYİ BURADA GEÇİRDİ AMA SONUNDA ONUNLA KONUŞMAMA İZİN VERDİ.

ertesi gün eve dönerken. Yolda son derece sessizdi, o kadar sessizdi ki araba yoluna çıktığımızda Lucille'e el sallayan ben oldum.

Kadının yanımıza gelmesine fırsat vermedim, bunun yerine garajı arkamızdan kapattım. Knox hakkında sorular soracak ve burnunu sokmaya çalışacaktı ve şu anda bunu kaldıramazdık. Endişem, saçındaki pembe çiçeği elinde evirip çeviren kadından başka bir şey değildi.

Arabayı kapattım ve ikimiz de sessizce oturduk. Onu teselli edemedim çünkü hiçbir kelimenin işe yaramayacağını biliyordum.

"İyi olacağını biliyorum," diye fısıldadı. "Bunu hissedebiliyorum. Doktoru duydun. Durumu stabil, beyin aktivitesi harika. İyi olacak. Bunu biliyorum." Ama sonra gözlerinde yaşlarla bana baktı ve şöyle dedi: "Bir dahaki sefere olacağından emin değilim... eğer bir dahaki sefer olursa. Ve sonra ben de olacağımdan emin değilim."

"Asla bilemeyeceğiz."

"Doğru." Başını hızlıca tekrar tekrar salladı. "Doğru. Her gün risk alıyorsun, her zaman bir şansın olduğunu biliyorsun."

bir felakete dönüşüyor."

"İşimle ilgili bir risk almak, ailemle ilgili bir riske katlanmakla aynı şey değil," diye düzelttim onu. "Kendine biraz zaman tanı, Bal Arısı. Zaman ayırabilirsin."

"Acele etmedim. Babamla birlikte cehennem olduğunu düşündüğüm yerden kaçtım. Annem ölmeden önce bana gidip hayatımı yaşamamı söyledi. Bunu biliyor muydun? Ben de dinledim. Kalktım ve onu terk ettim."

"Sen büyüdün. Bir kardeş olarak senin sorumluluğun kardeşine ebeveynlik yapmak değil."

Burnunu çekti. "Doğru. Ama o zaman kimin sorumluluğunda, çünkü babam almadı."

Başımı salladım ve ona bir şey açıklamam gerektiğini biliyordum. "Kız kardeşim bir bağımlı. Uzun zamandır ayık ama Izzy kullandı ve bu süre zarfında çok yakın birini kaybetti." Olive kocaman bal rengi gözleriyle beni dinledi, sanki Knox'un da aynı şekilde olacağına dair ona söz verebilirmişim gibi. "Knox'un bunu atlatıp atlatamayacağını bilmiyorum. Bence Izzy bazen hala atlatıp atlatamadığını düşünüyor. Bu bir yolculuk ama biz onun yanında olacağız."

"Bu senin sorumluluğun değil."

"Bal arısı, bu *bizim* sorumluluğumuzda olacak. Tıpkı şu anda içinde taşıdığın bebek gibi. Bizim sorumluluğumuz. Birlikte. Artık bu işte beraberiz."

Bir şeyler düşünüyormuş gibi yanağını çiğnedi ve sonra mırıldandı, "Gidip duş almalıyım." Derin bir nefes alarak, o çiçek saçında değil ama hâlâ elinde olduğu halde içeri girdi. Bu bir şeyin simgesi idi, içindeki parlaklık, bazen dünyadan sakladığı enerji ve duygu patlaması o çiçek aracılığıyla gösteriliyordu. Ölmesine izin vermezdim. Ertesi gün onu buklelerine geri koymasını sağladım.

Homurdandım ve dizüstü bilgisayarımı bulmaya gittim. Ona ihtiyacı olan boşluğu vermeye çalışıyordum, ama bunun bir

öğrenmem gereken en zor şeylerden biriydi, oysa tek istediğim onun yanında olmaktı. Sonsuza dek.

Yatırımlarım üzerinde çalışmaya çalıştım, telefon görüşmeleri yapmaya çalıştım ama müşterilerimin hiçbirini dinlemedim ve sonra kendimi evde küçük bir çocuk için yeterli yerimiz olup olmadığını merak ederken buldum.

Kızım hamileydi ve eğer ona yer vermem gerekiyorsa, en azından hamileliği için ihtiyacımız olan her şeye sahip olduğumuzdan emin olmaya odaklanmaya başlayacaktım. Sallanan sandalyeleri, mama sandalyelerini, önlükleri ve mamaları araştırmaya başladım ve hatta hangi pompanın en iyisi olacağını Google'da aradım. Birden fazla sipariş verdim.

Dizüstü bilgisayarımı kapatmadan önce 10.000 dolar değerinde ürün.

Çalışmayı bıraktıktan sonra bunu yapmak için bir saat harcamıştım, bu da onun en az doksan dakikadır orada olduğu anlamına geliyordu. Beynim kapanmıyordu ve 5400 saniyenin onun için yeterli bir süre olduğunu düşündüm, değil mi? Açıkçası, o noktada tanksız su ısıtıcısına sahip olduğum için pişman oldum çünkü onu dışarı çıkarmaya zorlamıyordu.

Sonunda su kesildi ve banyodan gelen her bir sesin son derece farkındaydım. Dinleyebileceğim ana süitte çalışmaya karar verdiğim için sadece kendimi suçlayabilirdim. Yine de kendimi kıpırdamaya zorlayamıyordum. Bir dolabın açılıp kapandığını duydum. Bir çekmece dışarı kayıyor ve sonra geri geliyordu. Bir hırıltı mı duydum? Deliriyor muydum? Evet, sanırım deliriyordum çünkü kapıyı çalmak için koştum.

"Bal Arısı, orada iyi misin?"

Cevap vermeden önce kesinlikle burnunu çekti. "Ben iyiyim. Sadece bitiriyorum."

"Kapıyı aç. Sesin ağlıyormuşsun gibi geliyor."

"Ben değilim." Şimdi fısıldadı. Yine de kapıyı açmadı.

Alnımı kapıya yasladım ve onu ikna etmeye çalıştım. "Bebeğim, sana ulaşmak için bu kapıyı kırmak zorunda bırakma beni. Aç kapıyı."

Derin bir iç çekiş duydum. "Eğer kapıyı kırarsan, bu evi satman daha uzun sürer Dimitri."

"Umurumda mı sanıyorsun? Zaten bu evi satmayacağım." "Neden?" Yumuşak bir sesle söylediğini duydum.

"Çünkü bu ev bizim. Seni her odasında beceriyorum, unuttun mu?"

Kapıdan konuşmaya devam etti, "Satmalısın. Paradise Grove evleri muhtemelen birkaç milyondur."

"İyi olduğunuzdan emin olmak için bunun üç katını göze alırım.

Boşver onu. Tüm banka hesabım, Honeybee."

"Biliyor musun, eğer bu işi gerçekten birlikte yapacaksak, mali konulardaki anlamsız zihniyetin hakkında konuşmamız gerekebilir" demeden önce bir kıkırdama ve ardından bir burnunu çekme sesi duydum.

"Doğru. Az önce bebek eşyalarına beş haneli rakamlar harcadım." "Ne?!" diye bağırdı ben kilidi duymadan önce. Klik. Bir adım geri attım ve kapıyı saçlarına ve vücuduna sardığı bir havluyla açtı. "Bütün bunları neden alıyorsun? Daha doktora bile gitmedik."

"Bal Arısı." Yüzünü ellerimin arasına aldım ve başparmağımı kiraz kırmızısına boyanmış, gözleri her zamankinden daha şişkin burnunun üzerinde gezdirdim. "Çünkü ben istedim."

"Çok ileriye planlıyorsun," dedi ama elleri artık bileklerimdeydi. "Bir şeyler almak için aylarımız var, Dimitri."

"Çok şey var. Beşiğe, bebek arabasına, sallanan sandalyeye ihtiyacımız var. MamaRoo diye bir şey. Bebeğin ihtiyaçlarını algılayan bir beşik, ama ben-"

"Dimitri." Elini göğsüme koyarak beni durdurdu. "O kadar abartılısın ki çoğu insan seninle baş edemez, biliyorsun değil mi?"

"Yapamayacağını mı söylüyorsun?" Ona kaşlarımı çatarak baktım, bu düşünce karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Başını yavaşça salladı. "Burada tüm bunlarla nasıl başa çıkacağım diye ağlıyorum ama sen bana neyi fark ettirmeye

devam ediyorsun biliyor musun? Bunu tek başıma halletmek zorunda değilim.

Şimdi. Buradasın. Olmak istiyorsun. Ve ben de senin burada olmanı istiyorum. Benimle birlikte. Ne kadar istersen."

"Bu sonsuza dek sürecek, Bal Arısı."

"Güzel. Çünkü bugün acayip zordu." Derin bir nefes aldı ve beni kendine çekti. "Olacaklardan korkuyorum ama artık senden korkmuyorum."

"Buradayım, Olive. Bir yere gitmiyorum. Bunu atlatacağız. Birlikte." Kaşlarını çattı ama başıyla beni onayladı, gözyaşları güzel gözlerinden akmak üzereydi.

"Sana inanıyorum, Dimitri. Sana inanıyorum. Sadece gelecekteki diğer her şeyden korkuyorum. O yüzden bana bugünü unuttur, korkumu unuttur, kısa bir süreliğine de olsa."

Onu yatağımaza çektim ve havluyu üzerinden açtığımda, havadaki nemden dolayı hala nemli olan teninin neredeyse altın renginde parladığını gördüm. O gece onu becermedim ya da düzmedim. Onu usulca sevdim. Her parçasına değer verdim.

Gizli cemiyetin kendi şifreleri vardı ve sanırım o gece ben de kendime bir şifre koydum. Onu koruyacağıma, seveceğime, *onun* için her şeyi yapacağıma yemin ettim. Uğruna çalıştığım her şeyi mahvetmek anlamına gelse bile.

Bölüm Kırk Beş

ZEYTİN

KARDEŞİMİ ZİYARET ETTİĞİM BAŞKA BİR HAFTAYDI.

Dimitri ve ben şehirde gizleniyorduk. Bana yakın durdu ve her şeyin yoluna gireceğine dair güvence verdi. Doktora gidip sağlıklı olduğunu öğrendikten sonra ailelerimize bebekten bahsetmeyi konuştuk.

Bu haberi şimdilik kendimize saklamak istedim ve Dimitri de kabul etti, daha fazla insanla paylaşmaya hazır olduğumda haberim olacağını söyledi. Ne pahasına olursa olsun rahat olmamı istediğini ve benim de öyle olduğumu fark ettim. Bir ailem olmasından korkuyordum çünkü bir zamanlar kendiminkinden çok şey kaybetmiştim.

Bu, onu yeniden inşa edemeyeceğim ya da yeni bir aile kuramayacağım anlamına gelmiyordu. Artık kendimdeki gücü görüyordum, etrafımdaki desteği görüyordum ve eğer istediğim buysa bir aileyi hak ettiğimi biliyordum.

Kardeşim istediğim ailenin bir parçasıydı. Onun hastaneden çıkmasını ve iyileşmesini istiyordum. Yönetim kurulu toplantısından bir gün önce aceleyle hazırlandım ve hastaneye gitmeye hazırlanırken pencereden dışarı baktım ve kardeşimi verandanın önünde, merdivenlerimizin üzerinde otururken gördüm.

Oraya koştum. "Knox, hastaneden çıktın mı? Aramadılar!" Ona sarılmak için kırık döşeme tahtalarının üzerinden atladım. "Nasılsın? Ne zaman çıktın? İyi misin?"

"Her seferinde bir soru, Zeytin Arısı." Kıkırdadı. "Bu sabah serbest bırakıldım. Kimseyi aramamalarını söyledim. Düşünmek için bir dakikaya ihtiyaım vardı. Daha erkendi. On sekiz yaşındayım, yani teknik olarak bir yetişkinim ve serbest bırakıldığımдан babama bahsetmediler. Merak etmeyin. Eve gittim. Orada kimse yok."

"Seninle iletişime geçti mi?"

"Hayır." Knox derin bir nefes aldı. "Olive olmayacak. Daha önce iyi değildi ..."

Cümlesini bitirmedi ve ben de devamını nasıl soracağımı bilemedim. Elimi koluna koydum ve "Hazır olduğunda bana söyleyebilirsin" diye mırıldandım.

"şimdi hazır olmalıyım." Bir eliyle kıvrıcık saçlarını tararken çenesi büküldü. "Olanlardan gurur duymuyorum. Emin bile değilim- Sana bunları yaşattığımız için zgnm Olive." Sesi kesildi ve verandada yanına oturduğumda yüzü buruştu. Omzumda ağladı ve ben de kolumu ona doladım.

Sadece bir andı. Asla hafife almayacağımı bildiğim tek bir an. Kardeşim evdeydi ve önümde kırılıyordu, ama buradaydı, birlikte bir şeyler zebilirdik.

Yeterince sakinleştiğinde ona bildiklerimi anlattım, babamızla nasıl yzleştiğimi anlattım ve yüzünü buruşturdu.

"Ondan bir darbe almamalıyım. Onlar için hiçbir şeyi test etmemeliydim ama ürünü biliyordum ve ... Aptalcaydı. Daha iyisini yapabilirdim." Knox, İrlandalıların kendilerine uyururucularının temiz olduğunu söylediğini ve babamın şehirden dönerken Knox'a denettiğini itiraf etti.

"şehir dışına çıkacağım," diye mırıldandı Knox. "Birkaç günlüğüne. Jameson tam ben taburcu olmak üzereyken hastaneye uğradı. Görünüşe göre İrlandalılarla hesaplaşmak üzere. O zamana kadar yanımda güvenlik var."

"O kadar tehlikeli olduğunu mu düşünüyor?" Yola doğru baktım.

"Bence bu daha çok babam için tehlikeli çünkü yönetim kurulu yarın Dimitri'nin ofis binasında istediği şirketleri onaylamak için oy kullanacak."

"Bu iyi, değil mi?" Yavaşça söyledim, o anda nerede durduğundan emin değildim.

"Evet." Başını salladı. "Her şey yoluna girecek."

Böyle düşündüğünden emin değildim ama onu bunaltmak istemediğim için küçük bir şeye odaklandım. "İçeri girelim mi? Verandadaki dağınıklığımı bırakalım mı?"

"Bunu Dimitri mi yaptı?" diye sordu kırık tahtayı göstererek.

"Ne yazık ki pek becerikli biri değil." Kıkırdadım.

"El işi gibi görünmüyor. Yıkım işi gibi görünüyor."

"Bununla ne demek istiyorsun?"

"Sana aşık olduğundan oldukça eminim." Kardeşim şişesindeki sudan bir yudum aldı. "Esme'ye aşık olduğumdan ve bu yüzden tüm hayatımı mahvettiğimden eminim. Kalplerimizin kırılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu düşündüğümüzde yıkıma neden oluruz."

İtirafı karşısında donakaldım ve başımı kaldırıp ona baktım. "Bekle. Esme'yi sevdiğini mi söyledin?" Başını salladı ve hafifçe gülümsedi. Bunu yaparken çok genç ve masum görünüyordu. "O çok güzel ve iyi bir kız, Knox." Bunun onun doğru yönde attığı bir adım olmasını umuyordum.

"Yine biriyle çıkıyor. Ben çıkmıyorum. Geçenlerde bir adamla kahve içmeye gitti." Çenesi bir aşağı bir yukarı çalıştı. "Yine de artık korkmayacağım. Babamla ilgili yanlış bir karar verdiğim için özür dilerim."

"Bu senin hatan değil."

"Öyle. Ona kızgındım, sonra, kahretsin, bilmiyorum. Sadece o an umursamadım." İç çekti. "Yapmalıyım

sen aradığında da cevap vermiştim. Ne diyeceğimi bilemedim ve endişelenmeni istemedim."

Beyaz yalanlar yerine dürüstlüğü seçtim. "Senin için hep endişeleneceğim."

"Evet, biliyorum. Ben de kendim için çok endişeleniyorum." Elini su sürahisinin üzerinde tekrar tekrar esnetti, bu onun gergin hareketleri olarak anlamaya alıştığım bir işaretti. "Rehabilitasyona ve terapiye gidersem Esme'nin benimle tekrar konuşacağını düşünüyor musun?"

"Gitmenin tek nedeni bu mu?" Yumuşakça sordum. Homurdandı. "Hayır. Her şekilde gideceğim."

"Bu çok iyi. Bu gerçekten iyi, Knox." Duymayı çok istediğim bu sözler beni fena çarptı. "Senden bir şey isteyebilir miyim?"

"Adını sen koy."

"Bir daha asla o adamlara geri dönme ve eğer babam ya da Georgette ararsa-"

"Cevap vermeyeceğim. Dürüst olmak gerekirse bizim için endişelendiklerini sanmıyorum. İrlandalılar için endişeleniyorlar. Evimizden çok şey temizlemiş gibi görünüyor."

O adamın ailesini, oğlunu ve kızını bırakıp bir korkak gibi kaçtığını düşünmek.

"Pekâlâ..." Boğazımı temizledim ve biraz daha dik oturdum. "Eğer sorun olmazsa seninle terapiye geleceğim. Babamıza çok kızgıyım, başka türlü üstesinden gelebileceğimi sanmıyorum." Gergin hareketini durdurmak için elini tuttum. "Lütfen evet de."

"Hayır deseydim, ne yapardın?"

"Yine de giderdim."

"Doğru." Gözlerini devirdi. "Sanırım kardeşler bunun için var."

Başımı salladım. "Bence herkesin hayatında biraz terapiye ihtiyacı var ve zor şeyleri atlatmak için seni seven birinden daha iyi bir yol var mı? Benim de senin yardımına ihtiyacım olacak bazı şeyler var." Derin bir nefes aldım

"Hamileyim ve bu konuda biraz korkuyorum" demeden önce gözlerimi kapattım.

"Hamile misin?" Küçük kardeşim inanamıyormuş gibi fısıldadı ve gözleri karnıma kaydı. "Neden korkuyorsun?"

Kaşlarımı çattım, o anda onu bunaltmam gerektiğinden emin değildim. "Şu anda bunu konuşmamıza gerek yok."

"Tabii ki var. Sen benim için buradasın, ben de senin için buradayım." Omzunu benimkine doğru itti. "Seni neyin korkuttuğunu söyle bana."

Yanağımı çiğnedim ve mahalleye baktım. "İlk başta bir ailem olmasından korkuyordum. Şimdi ise yanlış bir şey yapıp onu ya da kızımı kaybetmekten korkuyorum. Bir haftadır biliyorum ve her şeyi doğru yapıp yapmadığımı bilmiyorum. Mesela ya doğru beslenmiyorsam? Ya yeterince terapi almazsam ve daha sonra onu bir şekilde mahvedersem?"

Elimi sıkma ve sinirlerimi yatıştırma sırası ondaydı. "Her şeyi doğru yapacaksın. Yapamadığında da Dimitri ve ben yardım etmek için yanında olacağız."

"Bunu mu demek istiyorsun? Çünkü burada, Paradise Grove'da kalacağım, Knox," dedim ona. "Ben kalacağım, belki sen de kalırsın?"

Başını salladı. "Muhtemelen önce Dimitri'yle ne halt ettiğini anlamam gerekiyor."

"Ya bizimle kalır ya da gider."

Knox güldü. "Onun kıcı hiçbir yere gitmiyor, Olive Bee. Eğer orada olsaydın seninle birlikte cehennemde yanardı."

"Bu işi halletmek için önce onun üzerinden geçmemiz gerekebilir."

Beni kucaklamak için kendine çekti ve "Ateşi yakacağın zaman bana haber ver, yardım edeyim" dedi.

Başımı salladım ve ona tekrar sarıldım. "Önce kendine yardım etmelisin. Babam ve Georgette ile kalamazsın. Onlar çok-"

"Biliyorum. Başka yerlere de bakacağım ve D. ile konuştum."

"Ne hakkında?" Kaşlarımı çattım. "Ne zaman?"

Dimitri kapı aralığında belirdi ve paravan kapıyı açtı. "Siz ikiniz bu sundurmanın sivri kenarları y ü z ü n d e n kendinizi öldüreceksiniz. İçeri girin."

"Kardeşimle ne hakkında konuştun?"

"Nasıl rehabilitasyona gideceği ve sonra burada kalacağı hakkında."

Bizimle birlikte."

"Ama bekle?" Başımı salladım. "Ne zaman?"

"Hastaneden ayrıldı ve beni bilgilendirdiler. Ben de onu aradım ve haber verdim."

"Ama biz konuşmadık-"

"Konu aile olunca tartışacak bir şey yok, Bal Arısı." Kendinden o kadar emindi ki kardeşim hakkında konuşurken neredeyse eriyordum, çünkü teknik olarak henüz onun ailesi değildi.

"Her neyse, bir süre kalacağım ve bir rehabilitasyon yeri bulduk." Knox, Dimitri'ye sanki arkadaş olmuşlar gibi başını salladı.

"Bunu benim için mi yaptın?" Ona fısıldadım.

"Hayır." Dimitri başını salladı. "Bunu kardeşin için yaptım, ki onun benim kardeşim olacağına adım gibi eminim."

"Dimitri," diye iç geçirdim. "Başlama yine. Biraz daha su ya da yiyecek bir şeyler ister misin?"

"Ee... Siz ikiniz şimdiden evlenmeyi mi planlıyorsunuz?" Knox şaşırmış görünüyordu ve ben mutfağa doğru yürürken neredeyse tökezliyordum.

Dimitri "Evet" derken ben "Hayır" dedim.

Kıkırdadı. "Bu ilginç olacak." "Kendini aşıyor," dedim Knox'a.

"Çok fazla inkâr ediyor," diye cevap verdi hemen.

Knox ikimize de güldü, sonra hep birlikte güldük, sanki çözmemiz gereken milyonlarca başka sorununuz yokmuş gibi

gün. Yeterince ayıldığımızda Knox mırıldandı. "Muhtemelen çok fazla sıcıp batıracağım, çocuklar."

"Harika. Sen ve kız kardeşin bu evde oturup aynı anda yaptığınız hataları düşünebilirsiniz çünkü kız kardeşiniz sokakta çocukluk kabadayısıyla herkesin gözü önünde kavga ediyordu."

"Bir şey mi kaçırıyorum?"

"Lütfen kapa çeneni." Başımı salladım ve burnumun kenarını sıktım. "Şimdi zamanı değil Dimitri."

Gülmeye başladı ve sonra kardeşime dönüp kolunu omzuna doladı. "Hadi gel. Sana her şeyi anlatacağım." Ve

Knox'u oturma odasına götürerek ona kuafördeki öfke nöbetimle ilgili her şeyi anlatmaya başladı. Knox'un kahkahası evimin içinde o kadar yüksek sesle yankılandı ki kıs kıs gülmekten kendimi alamadım. Sonra bana baktı ve şöyle dedi, "Anne olur var olmuştur gururlu .

Sen, Zeytin Arı.

Kendini savunmak ve dramatik olmak. Senin en çok bu yönünü severdi."

İkisi de beni ağlarken görmeden önce hızla arkamı döndüm ve akşam yemeği hazırlamak için mutfığa koştum.

O gece Knox'un nerede kalacağını, odası için kendi mobilyalarını nasıl seçebileceğini ve birlikte terapi ve rehabilitasyona nasıl bakacağımızı konuştuk. Daha sonra Knox yukarı çıktığında Dimitri'ye döndüm ve uzun zaman önce söylemem gereken şeyi söyledim. "Sana aşık olduğumu inkar ediyordum ama şimdi tünelin sonuna kadar düştüm. Bundan çıkabileceğimden emin değilim."

"Çok şükür."

"Ne?" Ağzım açık kaldı.

"Beni duydun, mutluyum."

"Mutlu musun? Ve minnettar? Hepsi bu mu?"

"Neredeyse tüm bu zaman boyunca sana aşıktım, bu yüzden benimle neredeyse tavşan deliğinden aşağı indiğini düşündüğünü duyduğuma sevindim."

İtirafı karşısında kıkırdarken midemde kelebekler uçuştı. Orada otururken başımı omzuna yasladım. "Kardeşimi içeri alıyorsun," diye fısıldadım.

"O da benim kardeşim olacak." Sonra beni öptü ve kollarında ağladım. Kendimi tutmadım. İçimdekileri döktüm. Knox haklıydı. Annem gurur duyardı.

Her şey çok iyi, çok mükemmel gidiyordu. Dışarıda bir araba kapısının çarptığını duyduğumda yataktan fırlamamalıydım. Lucille'in araba yolunda ilerleyen karanlık gölgelere daha yakından bakmak için merdivenlerden gizlice inmemeliydim.

Jameson ve Lucille'in bir adamın arabasına çok büyük bir şey koyduklarını gördüğümde kesinlikle ön kapıdan dışarı çıkmamalıydım.

Bölüm Kırk Altı

ZEYTİN

BAHANE OLARAK LUCILLE'İN ÇİM BİÇME MAKINESİNİ ITTIM. YANI, Gece yarısıydı. Gerçekten ihtiyacım yoktu. Meraklı olduğumu biliyorlardı ama ikisine de el salladım ve Jameson yoluma çıkmaya çalışırken çim biçme makinesini sertçe garajına doğru ittim.

"Dışarıda ne halt ediyorsun?"

"Ben de sana aynısını sorabilirdim," diye fısıldadım, bana kocaman gözlerle bakıp başını sallayan Lucille'e bakarken.

"Evine geri dönmeli ve hiç yapmamış gibi davranmalısın-"

"Earl o arabada mı?" Derin bir nefes aldım. "Öldü mü?"

Jameson arabanın kapısını çarparak kapatırken Lucille, "Ah, Tanrım," dedi.

Jameson bana ters ters baktı. "Sana bunu düşündüren ne?"

"Bütün bunları Earl başlattı-"

"O her zaman sadakatsizdi." Lucille homurdandı ve kollarını kavuşturdu. "Ve şiddet yanlısıydı, Olive. Sakın unutma." Lucille hiç de pişman görünmüyordu.

"Lucille'e birkaç konuda yardım ediyoruz. Earl bir süredir şehir dışında."

"Knox babam yüzünden hastanedeydi, onlar yüzünden. Anladınız değil mi?"

Jameson burun kemiğini sıktı. "Sabah konuşalım, tamam mı?" diye fısıldadı.

O anda benden kendisine ve sendikaya güvenmemi istediğini biliyordum. Bu yüzden derin bir nefes aldım, Knox'u düşündüm, Dimitri ile neler olabileceğini düşündüm. Geri adım attım ama önce şunu söyledim: "Yanlışları düzelttiğinden emin olmalısın Jameson. Aksi takdirde Paradise Grove için hiç umut yok."

Topuklarımın üzerinde dönerek içeri girdim ve merdivenlerden inen Dimitri ile karşılaştım. "Ne halt ediyorsun sen?"

"Ben... kendimi yürüyüşe çıkmış gibi hissettim."

Kaşlarını çattı ve dışarıya baktı, çenesi bir aşağı bir yukarı inip çıkıyordu. "Az önce arabanın farlarını gördüğüme göre, neden tekrar denemiyorsun?"

İçimi çektim ve gözlerimi kapattım. "Tek bildiğim Earl'ün şehir dışına çıkmamış olabileceği, Dimitri. Ben gittiğini düşünüyorum."

"Nasıl gitti?"

Yanağımı çiğnedim. "O arabaya çok büyük bir şey koymuşlar," diye fısıldadım.

"Şaka mı yapıyorsun?" Gözleri büyüdü. "Ve seni izlerken gördüler mi?"

"Ben... Şey, Jameson sabah konuşacağımızı söyledi."

İşte o zaman Dimitri gerçekten hareket etmeye başladı. "Kardeşini uyandır ve ona eve göz kulak olmasını söyle. Biz gidiyoruz."

"Nereye gidiyorsun?" Çığlık attım. "Gitmiyorum."

"Öylesin," diye homurdandı merdivenleri çıkarken. "Bir bavul hazırla yoksa sırtındaki giysilerden başka bir şeyin olmadan tatile çıkacaksın."

"Bu çok saçma, Dimitri."

Arkasını döndü. "Seni korumaya çalışıyorum, Olive."

"Korunmak istemiyorum," dedim ona. "Neler olduğunu bilmemiz gerekiyor."

"Kendini tehlikeye atmayı bırakmalısın." "İstediğin buydu. Bütün bunlar böyle başladı," dedim. çığlık attı. "Paradise Grove hakkında bilgi istediniz."

Yumruğunu duvara vurdu. "Senin pahasına değil," diye bağırdı. Sonra gözlerinde gerçek bir korkuyla bana baktı. "Asla senin pahasına değil."

"Hadi yatağa gidelim ve bunu sabah tartışalım."

Sabah oldu ve Dimitri hâlâ kararlıydı. Knox onun tarafını tuttuktan sonra birkaç günlüğüne tatile çıkmayı kabul etmek, suları yumuşatmak için yapabileceğim tek şeydi.

Hatta Dimitri Jameson'ı aradı ve haber vermek için hoparlöre aldı. "Kardeşlerim ve ben buradaki yatırımdan çekiliyoruz. İrlandalılarla birlikte kendimizi tehlikeye atamayız."

Jameson şöyle yanıt verdi: "Elmas Sendikası yine de ofisler için oy kullanacak. İrlandalılarla çalışmayacağımıza dair kumda bir çizgi belirleyeceğiz."

"Biz de kendi hattımızı kuruyoruz. Hiçbirinizle çalışmıyoruz. Ailem bundan hoşlanmıyor."

"Parasal olarak büyük bir darbe alacaksın ama anlıyorum. Yine de Knox ve Olive'in zarar görmemesi senin için en iyisi. Babaları İrlandalılara haksızlık etti. İbret almak isteyeceklerdir."

Dimitri bana bir bakış attı ve sonunda içimi çekerek telefonuna doğru başımı salladım.

Bir haftalığına gitmeyi kabul ettim ve Dimitri hiç vakit kaybetmeden eşyalarımı toplayıp bizi havaalanına götürdü. Yine de havaalanında yürürken bir mesaj aldım.

Bilinmiyor: Tuvalete git. Herkesin güvende olmasını istiyorsanız inandırıcı olun.

Başımı kaldırdım, etrafıma hızla bakarken kalbim güm güm atıyordu. Dimitri'ye uçuşumuzdan önce tuvalete gideceğimi söyledim. Birkaç dakikam vardı ve ayrılmakla ilgili sinirlerimi yatıştırmak için birkaç derin nefes almak istedim.

Banyoda, aynada kendime bakarken derin bir nefes aldım, sonra yüzüme biraz su döktüm.

"Biz hallederiz." Orada görmeyi hiç beklemediğim bir kadın içeri girdiğinde karnımı ovuşturdum.

Lucille güzel pembe ruju ve düzgün dokuma pantolon takımıyla karşımda durdu. Sonra lavabonun üzerine eğildi ve siyah çantasından bir dudak parlatıcısı aldı. "Biz kimiz? Sen..." Karnıma baktı. "Şimdiden hamile misin?"

"Burada ne yapıyorsun?" Fısıldadım.

"Hamilelik işleri biraz karıştırıyor," diye mırıldandı kendi kendine. "Yine de Olive, senin adına çok mutluyum! Çok mutlu olacaksın."

"Neler oluyor, Lucille?"

"Annenizin yapmak üzere olduğunuz şeyi tekrar gözden geçirmenizi isteyeceğinden oldukça eminim. Diamond Syndicate'i HEAT imparatorluğuyla birleştirerek tarih yazabilecekken tatile çıkmak büyük bir fırsat, değil mi?"

"Ne?" Kalbim sıkışırken fısıldadım. Benimle kapı arasında duruyordu ama ani bir koşma telaşı hissettim, damarlarımdaki kan hızla pompalanıyor, adrenalin hareket etmem için bana bağıırıyordu.

"Kaçmayın. Seninle dövüşmesi için birini getirmek zorunda kalmak istemiyorum. Çalışan kapısının diğer tarafında adamlarım var. Jameson ve ben bunu istediğine inanıyoruz. Değil mi? Başta ben de bu kadar sert bir şey yapmaktan korkuyordum."

"Tam olarak ne yaptın Lucille?" Sağıma ve soluma bakarken fısıldadım. Dehşet içindeydim, o adamları getirdiğinde kendimi savunmam gerekirse silah olarak kullanabileceğim hiçbir şey yoktu. El havluları. Elimdeki tek şey buydu.

"Bakın, Dimitri'nin etrafında adamlarımız var ve o iri yarı ama bence sadece üçünü, belki dördünü indirebilir. Yine de üzerinde beş tane olduğundan emin oldum. Artı, polisler de işin içine girecek ve ortalık karışacak. Hepimiz güzel bir sohbet edeceğiz ama eyalet dışına uçmanı göze alamayız. Bugünkü kararın nihayetinde senin kararın olmasını istiyoruz." HEAT saatine baktı ve gelmiş olması gereken bir mesajı okudu. "Çalışanlar için kullanabileceğimiz bir arka kapı var, böylece erkekler gelmeden önce kadınlarla konuşabiliriz. Bu noktada tek mantıklı olan biziz. Benimle gelir misin?"

"Bana cevap vermedin, Lucille. Ne yaptın sen?"

"Eğer sorduğun buysa, kocamı öldürdüm." Doğru olduğunu zaten bildiğim halde itirafıyla içim burkuldu. "O bunu hak etmişti." Bunu neredeyse Melly ile kavga ettiğim zamanki ses tonuyla söylemişti.

"Lucille," diye mırıldandım usulca.

"Oh, şaşırmış gibi davranma. Jameson cesetten kurtulmama yardım ederken gecenin bir yarısı çim biçme makinemi iade etmek için dışarı çıktığında bunu biliyordun."

"Emin olamadım." Kusacağımı hissettim, itirafının şoku beni güçsüzleştirdi ve midemi bulandırdı.

"Her neyse, Jameson tam bir centilmen. Earl'ün babasıyla ve senin babanla ne yaptığını öğrendikten sonra bana bunu yapacağını söyledi. Çocukları karıştırmışlar. Knox bardağı taşıran son damlaydı. Ona mahalleleri gezdirip hedef alınacak en uygun öğrencileri, uyuşturucu satılacak ideal okulları not ettirdiler. Knox üvey anneni ve babanı memnun etmeyi çok istedi ve Earl de bunu teşvik etti. Bilseydim ..." Başını tiksintiyle salladı. Sonra bana baktı. "Anneniz o gittikten sonra ikinize bakmamı söyledi. Earl'ün çoğu gün bu kadar kontrolcü olmasından bunalmıştım. Jameson bana söyleyene kadar öyleydi. Öğrendikten sonra onunla işim bitti."

"Yani onu sen mi öldürdün?"

"Bir gece bana oldukça sert vurdu, Olive Bee. Nefsi müdafaaydı." Kirpiklerini kırıştırdı. "Her neyse, imha işlemi beklediğimizden çok daha uzun sürdü ve evime gelip Earl'ü soran ve Dimitri'nin ofis taleplerini engellemenin en iyisi olduğunu hatırlatan İrlandalı adamlarla uğraşmak zorunda kaldım. Armanellileri etrafta istemediklerini ya da sakinleri uyarmak için kasabamızda daha fazla güvenlik istemediklerini fark etmemiştim. Earl kendini çok akıllı sanıyordu."

Tüm bunlara inanmayarak başımı salladım.

"Bu yüzden Knox'a daha fazla uyuşturucu verdiler, onu daha bağımlı hale getirdiler. Bir sonraki yönetim kurulu toplantısından önce kasabada daha fazla insana ödeme yapabilmek istediler. Akıntıyı tersine çevirmek için çalıştığımı biliyorlardı ve sonra sen geri geldin ve eğer önce biz hamle yapmazsak onlar da hamle yapacaklar."

İşte o zaman kismuk geldi. Çöp kutusunun üzerine doğru eğildim ve Lucille sürekli sırtımı sıvazlarken kustum.

"Bilmeni isterim ki Olive Bee, ben her zaman annenin müttefiki oldum. Diamond Syndicate'in. Baban dışında tanıdığın ve bağın olan herkesin. Sen benim torunum gibisin, umarım bunu biliyorsundur."

Ve bunu biliyordum. Onun da bana yalan söylemeyeceğini biliyordum. "Benden ne yapmamı istiyorsun?" Yumuşakça sordum.

"Bunu Dimitri ve HEAT imparatorluğuna açıkça söylemeni istiyorum. Paradise'ın İrlanda mafyası yerine onların himayesinde güvende olmasını tercih ederim." Bir adım geri çekildim. "Ne yazık ki babanı koruyamayacağım. Onlarla işimiz bittikten sonra o ve üvey annen büyük olasılıkla hapse girecek. Yine de içeri alınacaklar. Bu senin kararın olacak. Umarım bunu biliyorsundur. Ama Dimitri'yi bize güvenmesi için ikna etmelisin. HEAT ile işbirliği yapmak istiyoruz ve eşleri de aynı fikirde. Bu iyi bir ortaklık ama sizin bir tür tehlike altında olduğunuzu düşünürse bunu yapmaz."

"Ama-"

"Yolda konuşuruz." Elini kaldırdı ve çalışan çıkışına doğru işaret etti. "Lütfen?"

Bununla birlikte, arka kapıya doğru bir adım attım. Sonra bir adım daha. Ve bir adım daha.

Meraktan değil. Ama ona güvenen bir annem, bana ihtiyacı olan bir kardeşim ve Paradise Grove'da büyütmeyi planladığım bir bebeğim olduğu için.

Onları hayal kırıklığına uğratmayacağım. Bir daha olmaz.

Bölüm Kırk Yedi

DIMITRİ

BANYO KAPISININ ÖNÜNDE ÜÇ DAKIKA BEKLEDİM.

onu aramadan önce ve cevap vermediğinde, içim korku içinde yuvarlandı.

Onunla yeni bir his değildi, ama artık her zaman sahip olacağımı biliyordum. En büyük riskim ve en büyük ödülüm. Onun için korkuyor ve başka hiç kimseyle yapmadığım bir şekilde onu önemsiyordum.

Artık çocuğumun annesiyle ilgili bir sorun olduğunu biliyordum. Ben daha içeri girmeden Jameson kapının önüne çıktı. "Kardeşlerin yolda, Olive ve Knox da güvende. Eğer böyle kalmasını istiyorsan, havaalanından çıkarken beni takip edeceksin." Hiç tereddüt etmedim. Onu tuğla duvara doğru iterken elim boğazına gitti. "Beni burada öldürürsen tutuklanırsın ve kızını bulamazsın Dimitri" diye hırıldadı.

Ben de gitmiştim. Arabamı sürdüm, onu Paradise Grove'a kadar takip ettim ve garajın açılmasını beklediğimiz Seymour Hall'a çıktım. Garaj açıldığında, altındaki zeminin de açıldığını gördüm ve arabalarımız, motosikletlerle birlikte, Jameson'ı takip etmek için gizli bir yere doğru yön değiştirdi.

Park yerine giden ve ardından sürgülü cam kapılara açılan tuğla yollu tünel.

Olive için endişelenmemiş olsaydım çok etkilenirdim. Onun yerine önce Dom'u aradım, o da bana "Evet, yoldayım. Dex zaten orada olduğunu söyledi. Aptalca bir şey yapma. Bastian, Cade, Dante, Declan ve ben bir saat içinde orada olacağız. Herkes güvende, Dimitri."

"Benimle değilse güvende değil," diye karşılık verdim.

"Clara da bu sabah erkenden çıktı," diye homurdandı.

Karısı. "Uyandı ve mesajlaşıp durdu, sonra da kızlarla buluşması gerektiğini söyledi. Cade bana Izzy'nin gittiğini haber verdi, Kee, Evie, Pink ve Lilah da öyle. Olive'le birlikteler."

"Kimin fikriydi bu?"

"Yani-"

"Neyi biliyor musun? Boş ver." Arabamdan inip Jameson'ı takip ederek cam kapılardan geçtim ve iki tuğla koridordan geçerek süslü mobilyalar ve siyah takım elbiseli adamlarla dolu büyük bir konferans salonuna girdim. Bazılarının kaskları büyük meşe masanın üzerinde duruyordu. Diğerleri duvarlardaki pahalı sanat eserlerine bakarken kol düğmelerini düzeltmek için etrafta dolaşıyorlardı.

Kardeşim Dex'in hemen ayağa kalkıp yanıma geldiğini gördüm. "Başardın."

Jameson döndü ve bize gülümsedi. "O yaptı. Aslında bir zamanlar oldukça iyiydi-"

İşte o zaman yüzüne yumruk attım.

İlk darbe iyi hissettirdi. Neredeyse katartık. Parmak eklemlerim elmacık kemiğine öyle sert vurdu ki dirseğime kadar battığını hissettim. Adam onunla tanıştığım günden beri bunu hak etmişti. Uzun zamandır benim kızıma sanki benim değilmiş gibi bakıyordu ve şimdi de ortadan kaybolmasını ayarlamıştı.

"Siktir, dostum." Yere kan tükürdü. "Kızgın olduğunu biliyorum ama bunların hiçbirinin benim suçum olmadığının farkındasın. Olive isteyerek gitti. Yani, o bir vuruşu sen aldın."

"Öyle mi?" Parmak eklemlerimi kırdım ve ona baktım. "Peki sana tekrar vurmamı kim engelleyecek sanıyorsun?"

Dex'e baktı, o da bana baktı ve bana onay verircesine hafifçe başını salladı ve sessizce "Salla, salla, salla" diye bağırdı.

O cevap vermeden önce tekrar salladım ve kaçmaya bile çalışmadı.

"Allah kahretsin. Tamam, o ikisini hak ettim." Çenesini oynattı. Bu kez masadaki birkaç adam ayağa kalktı ve göz ucuyla Bane Black'in ilerlediğini gördüm. Umurumda bile değildi. Olive'i geri almak için kimi istersem yumruklar ve öldürürdüm.

"Çocuğumun annesi nerede lan?" Ona doğru yaklaştım ve kükredim.

Bu sefer boynunu kırdı ve yüzüme yavaşça gülümsedi. "Biliyor musun?" Dişlerini emdi ve çenesindeki kanı sildi. "Devam et. Tekrar vur bana."

"Evet." Dex, Jameson'ın nasıl gülümsediğini gördü ve sanırım hepimiz yumruklaşmaya hazırдық. Ağabeyim kollarını göğsünde kavuşturdu ve "Tekrar vur ona. Bu sefer daha sert çünkü kendini kaybediyorsun, kardeşim. Kızını kaçırdıktan sonra bile onu bayıltmadın."

"Seni öldüreceğim," diye hırladım. Ama tam savurduğum anda Bane beni geri itti ve Dex de aynısını yaparken iç çekti.

"Git otur ve sakinleş," dedi Bane bana, ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

"Hiçbir yere oturmuyorum." Öfkemi ona çevirdim. "Ne zamandır bunun bir parçasısın?"

"Sana söyledim, doğduğumdan beri," dedi bana bakarken soluk mavi gözlerinde hiçbir pişmanlık hissetmeden. Gözlerinde gördüğüm tek şey, yaşamış olabileceği şeylerle ilgili bir karanlıktı. "Ve ülkenin bu tarafındaki Paradise Grove topluluğu kadar güzel değildi. O yüzden burada söylediklerine dikkat et," diye homurdandı Bane, sanki bana yardım etmeye çalışıyormuş gibi.

Odadaki erkekler mırıldanmaya başlamıştı bile. "Ne? Hepiniz alındınız mı?" Ben bağırdım. "Sence umurumda mı, Bane?"

Vegas'taki tatil köyü ve kumarhane için Dex ve benimle bir anlaşma yapmıştı. O zaman toplumlarla olan ilişkilerini açıklamalıydı.

Dante, Dom ve Declan, Cade ve Bastian Armanelli ile birlikte içeri girdiklerinde hepsi yanıma geldi. "Eğer Olive Monroe bir dakika içinde bana getirilmezse, hepinizin hayatını mahvetmenin bir yolunu bizzat bulacağım. Ne kadar kırıldığınız umurumda değil."

Bane inledi ve Cade burnunun kenarını çimdikledi. "Öyle mi?" Jameson kalçasını Cade'e yaslariken mırıldandı.

Konferans masasında oturan birkaç motorcuya ve sonra da Bane'e baktı.

Gerçek şu ki, hiçbiri benim için önemli değildi çünkü Bastian Cade ve Dante'ye, onlar da Dom ve Declan'a, onlar da Dex ve bana baktı. Sonra hepsi başını salladı. O anda hepimiz aynı fikirdeydik. Arkamızdan daha fazla adam geldi. Bastian, Cade ve Dante silahlarını çekti.

"Bu samimi bir toplantı değil mi şimdi?" Jameson sordu ama diğer birkaç adama başını sallamadan önce gözlerinde vahşi bir bakış gördüm. Onlar da silahlarını çektiler.

"Olive'i çok yakında görmezsem olmayacak," diye cevap verdim. "Bunu kızlar planladı, biliyorsun. Olive'in beni görmesini istediler.

onayladılar ama bunu onlar yaptı. Hepimiz onlar yüzünden buradayız," diye mırıldandı Jameson. Sanki anlamamı istermiş gibi bana baktı, sonra içini çekip adamlarından birine başını salladı ve adam kapıları açıp Lucille'in içeri girmesini bekledi, kolunda küçük siyah bir çanta vardı, yün takımlarından birini giymişti ve son derece şık giyinmişti.

Sonra teker teker kız kardeşlerim Dante ve Cade'in yanına geldi, baldızlarım erkek kardeşlerimin yanına gitti ve sonra Olive içeri girdi. Bana doğru yürüdü ve yanağımdan öptü.

"Üzgünüm, sevgilim D."

"Bal arısı..." Yüzünü ellerimin arasında tutarken mırıldandım. Başını önce bir yana, sonra diğer yana yatırdım. Ellerimi bir saat önce giydiği kıyafetlerin üzerinde gezdirdim. "Yaralandın mı?"

"Hayır. Kendi isteğimle gittim."

Derin bir nefes aldım. "Eğer seni nasıl koruyabilirim-"

"Kimse beni parçası olduğum bir şeyden koruyamaz Dimitri. Ben her zaman bunun bir parçasıydım... olmak istemesem bile bunun içinde doğdum." Geri çekildi ve odanın etrafına bakındı. "Ve bu da zor kararlar vermek anlamına geliyor."

"Bununla hiçbir ilgimiz yok." Ona başımı salladım.

"Onlarla hiçbir şey yapmak istemediğini biliyorum Dimitri. Bu yüzden diğer tarafı da dinlemem gerekiyordu."

"Sana ne söyleyebilirler ki? Bu ortaklık-"

"İstediğim şey." Orada durdu, bal rengi gözleriyle bana baktı ve mırıldandı, "Burada kalacağımı bildiğimde doğru hissettiren tek şey bu. Burada, Knox'la birlikte Paradise Grove'da yaşayacağım ve burayı yeniden evim yapacağım. Ya da-"

"Her zaman birlikte, asla onsuz, Olive Monroe," diye homurdandım. Beni hayatının dışında bırakmayacaktı. Bunu bir seçenek olarak dile getirmesine bile izin vermeyecektim.

"O zaman dinlemeli ve bu işi yürütmenin bir yolunu bulmalısın."

"Siktir git," diye homurdandım ve sonra orada durup söyleyeceklerimi duymayı bekleyen ailemin çoğuna baktım. Derin bir nefes aldıktan sonra onlara ve içeride dolaşan diğer yirmi erkeğe kapıyı işaret ettim. "Kız arkadaşımınla biraz yalnız kalmak istiyorum."

"Sadece kız arkadaşın mı?" İlk konuşan Kee oldu ve daha fazla açıklamaya ihtiyacı varmış gibi başını eğdi.

Bu iyiydi. "Gelecekteki karım. Çocuklarımla annesi. Bal Arım. Uğruna öldüreceğim ve öleceğim kişi. *Sadece* kız arkadaşım değil. Hayatım." Bunu söylerken Olive'e baktım, sonra en iyi arkadaşşıma baktım. "Daha fazla açıklamamı ister misin?"

"Hayır." Kocaman gülümsedi. "Sadece emin olmak istedim." Sonra kocasına döndü ve aptalmış gibi gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Hadi gidelim. Bir dakikaya ihtiyacı var."

"Evet, neden hâlâ İngilizce anlamıyormuş gibi burada dikiliyorsunuz? Siktirin gidin buradan." Pembe Bane'i itti. Bane ona ters ters baktıktan sonra eğilerek onu omzunun üzerinden attı ve tepinerek dışarı çıktı.

Kadın erkek herkes odadan dışarı süzöldü ve ben Olive'e baktım. Cevabımı beklerken ellerini önünde kavuşturmuştu. "Bunu gerçekten istiyor musun? Ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyor musun?"

"Lucille'e göre Earl'ü, İrlanda mafyasıyla uyuşturucu dağıtım anlaşması yaptığı için öldürdüğünü biliyorum."

"Yüce Tanrım." Tavana doğru baktım. Izzy'nin bana gönderdiği bazı bilgileri okumuştum. Bunun kirli ve tehlikeli bir ortaklık olacağını biliyordum ama bu iş çok hızlı ilerliyordu.

"Tüm kadınlarla buluşmaya giderken bana Jameson'ın ona bunu yapacağını söylediğini açıkladı. Açıkçası ben hâlâ babasını öldürebileceğini düşünüyorum. Ya da benimkini." İç çekti ama sesinde hiç keder yoktu. "Hepsi bunu hak ediyor."

"Bu bizim savaşımız değil."

"Ama öyle. Çünkü bu şehir için, eyalet için ve sizin işleriniz için en iyisi bu, açıkçası."

"Benim işim benim olduğu kadar sizin de işinizdir."

Nefes nefese kaldı. "Tamam, bunu şimdi söyle."

"İstersen bu gece imzayı atarım."

"Tamam." Açıklamamı elinin tersiyle itti. "Her iki durumda da, yapılacak doğru şey bu. Armanelliler, paranın meşru olduğundan ve seks ticareti, uyuşturucu ya da kaçakçılıktan gelmediğinden emin olmak için Birleşik Devletler hükümetiyle -ve sizinle ve diğer büyük şirketlerle- birlikte çalışıyorlar."

"Evet. Haklısın. Ama onları durduramayız."

"İrlanda mafyasının, nüfuz sahibi büyük bir gizli cemiyete sızmasını engelleyebilirsin Dimitri. Jameson ve Lucille, Diamond Syndicate'in tamamıyla birlikte senin desteğine sahipse, Armanelliler de onların desteğine sahiptir - ki bu da dünyanın en büyük İtalyan mafya ailesidir. Birine zarar vermek ya da işlerini zaten yaptıkları şekilde yaymak konusunda iki kez düşüneceklerdir. Bu zaten onlar için umutsuz bir girişimdi."

Başımı salladım. Bane'den bilgi aldıktan sonra araştırma yapmıştım. Sadece bununla ilgili bir şey yapmak istemiyordum. "Benim işim dünyayı korumak değil, Olive."

"Nedir o zaman? HEAT imparatorluğu Armanellilerle neredeyse gurur duyuyor-"

"Benim işim ve tek amacım artık seni korumak. Ve bebeğimizi. Ve bu çok tehlikeli."

"Yaptıkları şeyi yapmaya devam etmelerine izin vermekten daha mı tehlikeli?" Çenesini kaldırdı, birden kendine güveni gelmişti. Olive evindeydi, sonunda ait olduğunu bildiği yerde rahattı. "Nerede durduğumu biliyorum Dimitri. Burada, Cennet Korusu'nda onlarla birlikte duracağım. Gitmeyeceğim." Kelimeleri sanki bundan eminmiş gibi fısıldadı, ama sonra sıradakiler tereddüt etti. "Asıl soru, *sen* nerede durmak istiyorsun?"

Zaten bilmiyor muydu? Bunun aramızda sonsuza dek süreceğini anlamıyor muydu? "Her zaman senin yanında olacağım, Bal Arısı. Birlikte cehennemde yansak bile," diye cevap verdim, çünkü bu benim için bir soru değildi.

"Sence böyle mi olacak?" Sonunda gözlerinde bir kırılگانlık titreşimi gördüm ve durumun ciddiyetini anladığını anladım.

Tüm bu olanlar karşısında başımı sallarken kıkırdadım. "İşin komik tarafı Olive, buraya gelmeden önce insanları bu kadar çabuk kızdıracak bir ittifaka ben de katılırdım. Şimdi ise hiçbir şey yapmak istemiyorum. Bunu seninle riske atmak istemiyorum." Ulaşamadığım anları, havaalanında kaybolduğu saniyeleri, onu tekrar kaybetme ihtimalimi düşündüm ve son bir çaba gösterdim. "Hayır diyebilirsin Bal Arısı. Bir süreliğine Hawaii'ye gidebiliriz. İstersen bir ömür boyu."

İç çekti. "Buradaki anılardan nefret ettim ama yine de onları sevdim. Buraya duyduğum acı da sevgimden kaynaklanıyordu. Sanırım bir memlekette bunların hepsi her zaman vardır, değil mi?"

"Bu sendika ile ortaklık yapmak büyük bir risk. Bunun farkında mısın?"

"Şansını dene ve dansın tadını çıkar, değil mi? Bir keresinde biri bana bunu söylemişti." Bunu bana söylerken gözleri parlıyordu.

"Yani, eğer bunu yaparsam... benimle evleneceksin, öyle mi?" "Şu anda bu ortaklık için pazarlık mı yapıyorsun, Dimitri?" "Evet."

"Eğer buna hayır dersem?"

"Sen evet diyene kadar yeniden müzakere edeceğim, ama neden istediğini inkar ediyorsun Olive?"

"Değilim, Dimitri Hardy. Zaten bu noktada seni ne kadar sevdiğimi inkâr etmek için bir neden yok. Seninle evlenmek ve evim dediğim bu çarpık yerde mümkün olduğunca uzun süre yaşamak istiyorum."

~Son~

EPILOG

HAYAT SIZE HER ZAMAN LIMONATA YAPIYOR GIBİ GÖRÜNÜYOR.

Elinizdeki tek malzemenin limon olduğunu düşünün. Ya da belki Dimitri bana biraz daha şansımı denemeyi ve dansın tadını çıkarmayı öğretti, çünkü hayatım tamamen değişmişti.

Dimitri mezuniyet sabahı evlenme teklif etti. Koridordan aşağı inerken kolyemi bulamadığım için söyleniyordum ama sonra Knox ve Dimitri'nin oturduğu yemek masasının üzerinde parıldayan altını gördüm.

İkisine de ters ters baktım ve donup kalmadan önce onu almaya gittim. *Paradise Grove News*'un özel baskısının üzerinde duruyordu. Kapağında Knox, Dimitri ve benim o ayın başlarında çektiğimiz bir fotoğrafımız vardı ve ön sayfadaki manşette "Evlen benimle, Olive Monroe" yazıyordu.

Annemin altın dolmakaleminin etrafına elmas bir yüzük geçirildiğini görmeden önce bile ağlıyordum. Dimitri diz çökmek niyetiyle masanın etrafında dönerken Knox bizim için tezahürat yaptı ama ben ona doğru atıldım ve evet diye bağırarak ve hüngür hüngür ağlayarak kollarına atladım.

Şimdi yanımda bir aile, bir bebek ve bir nişanlıyla mezuniyete gidiyordum. Dimitri ve Knox'a milyonlarca kez okula gitmeme gerek olmadığını söylememe rağmen

Tanrı aşkına, online bir programa katıldığımdan beri törende kesinlikle ısrar etmişlerdi.

Artık anlamlıydı.

Törenden sonra, elimde diplomamla onlara sarılıp ağladığımda ikisi de kulağıma "Sana söylemiştim" diye fısıldamaya başladılar.

Sadece o diplomaya sahip olmak değil, son dönemimin nasıl geçtiğini görmek de önemliydi. Orada durmuş, her zaman yanımda olacağını bildiğim aileme bakıyordum. Knox, Kee ve Pink vardı. Dimitri'nin kız ve erkek kardeşleri vardı. Lucille, Jameson ve Franny vardı. Diğer Paradise Grove'lular ve hatta Bane Black bile kalabalığın arasındaydı.

Konuşmalar bittiğinde herkesi gecenin ilerleyen saatlerinde evimize davet etmiştik. Dimitri'yle el ele arabamıza doğru yürüdük ve arabaya sadece birkaç adım kala, verdiği kilolardan ve uzamasına izin verdiği sakallarından zar zor tanınan Rufford bize doğru hızla geldi.

Dimitri hemen önüme geçti.

"Ona zarar verecekmişim gibi davranma," diye alay etti Rufford, Dimitri'nin karşısında dimdik durup buruşuk kahverengi takım elbisesini sıvazlarken. "Sadece onu tebrik etmeye geldim."

"Sorun değil," diye mırıldandım Dimitri'ye, ama Rufford'un yolundan çekilmedi.

"Tebrikler Olive, hayatımı mahvettiğin için. Beni engellediğin ve bana bir şans vermediğin için. Hepsi onunla birlikte olabilmek içindi. Bununla yetinerek mutlu olacağını mı sanıyorsun-"

Onunla yüzleşmek için Dimitri'nin arkasından çıktım. "Mutlu olduğumu sanmıyorum"-Dimitri'ye yaslandım, o da hemen kolunu bana doladı-"Mutluyum. Ben başardım _."

"Hiçbir şey. Diplomanı aldın ve şimdi gideceksin... ne? Bir sürü bebek yapıp banliyö hayatına mı yerleşeceksin?"

Bu sözleri bir hakaretmiş gibi söyledi. "Bunu yaptığım için şanslıyım, Rufford. Ve hayatımı herhangi bir şekilde yaşadığım için şanslı olacağım.

araştırma yapmak, saç yapmak ya da çocuklarımla ilgilenmek olsun. Neden biliyor musunuz? Çünkü bu benim yaşayacağım hayat. Senin değil. Artık senin onayını aramıyorum. Eğer bunu birine vermek istiyorsan, başka bir yere bakmalısın."

"Değişmişsin." Bana karşı burnunu kırıştırdı. "Eskiden çok büyük bir potansiyelin vardı-"

"Pekâlâ. Bu kadar yeter." Dimitri yanağımı öptü ve bana "Lütfen burada işinin bittiğini söyle. Bu adamın sana ya da bebeğimize daha fazla stres yaşatmasına katlanamam."

"Bebek mi?" Rufford nefes nefese kaldı ve sonra karnıma baktı. Siyah elbisem dökümlü bir elbiseydi. Ayrıca henüz göstermiyordum.

"Evet, onunla işim bitti. Beni aldattığını öğrendiğim gecedan beri öyleyim. İyi ki o gece doğru adamı bulmuşum ve onun yerine seninle birlikte olmuşum Dimitri."

"Yalan söylüyor olsan iyi edersin-" diye başladı Rufford.

"Yoksa ne olur?" Dimitri güldü ve benim için arabanın kapısını açtı. Arabaya bindim ve kapıyı kapattı ama camdan derin sesini duydum. "Müstakbel karımı tehdit mi ediyorsun, Rufford? Lütfen şimdi söyle ki sadece kariyerini mahvetmekle kalmayıp vücudundaki her kemiği kırdığımdan da emin olayım."

Camı biraz aşağıya indirdim. "Dimitri," adını yumuşak bir şekilde söyleyerek onu sakinleştirmeye çalıştım.

Yine de devam etti. "Seni engelledi, aramalarına cevap vermedi ve bir daha seninle iletişime geçmedi. Aklını başına topla, yoksa yumruğumla açıklarım. Siktir git. Sonsuza kadar."

Rufford bu kez dinlemeye devam etti ve içimde ondan bir daha haber alamayacağıma dair bir his vardı. Bu durum Dimitri'nin yol boyunca şikayet etmesine ve ona küfretmesine engel olmadı.

Garaj yolumuza geldiğimizde, arabadan inerken kocama küfrettim. "Dimitri Hardy!" Kapıyı açtığımda evimizin önüne bir paket daha bırakıldığını görünce homurdandım. "Bebek için bir şeyler sipariş etmeyi bırak."

Kee ve Pink arkamızdaki siyah ciplerinden inip kıs kıs gülerken ben de teslimatçıya bebek arabası olduğundan emin olduğum iki büyük kutu bıraktığı için teşekkür ettim. Başka bir şey olamayacak kadar hantaldılar.

"Durmayacak." Kee içini çekti ve onun da karnını ovuşturdu. Hormonlardan mı yoksa en yakın arkadaşımın aynı anda annelik yolculuğuna çıkmamızdan mı bilmiyorum ama birbirimize bakarken ikimizin de gözleri doldu.

"Sanırım bu kadar önemsedikleri için mutlu olmalıyız, değil mi?" Ona söyledim.

Dex bir kolunu omuzlarına dolayıp onu kendine çekerken iç geçirdi ve başını salladı. "Neden paket göndermeyi bırakacağını düşünmüyorsun, Kee?"

"Çünkü sen de denemek için beş farklı mama sandalyesi sipariş ettin. Çok saçma."

"Öyle mi?" Dimitri şimdi meraklı görünüyordu. "Hangisi en iyisiydi?"

"İkiniz de gülünçsünüz, Kee haklı," diye homurdandım, içeri girip herkese el salladım. "Burayı bu gece için hazırlamaya odaklanmalıyız, gelecek yıl doğacak bebekleri düşünmemeliyiz."

"Onları rahat bırakın. Sadece iyi babalık yapıyorlar." Pink kıkırdadı ve kanepeme çöktü, savaş botlarını New Haven City'deki butik bir mobilya mağazasından aldığım yeni sehpanın üzerine attı. "Ayrıca, o parti için hiçbir şey yapmamıza gerek yok, değil mi? Sanki Lucille'in arka bahçenizde hazırlık yapan koca bir ekibi varmış gibi hissediyorum."

"Ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok." İnledim. "Sanki yüzyılın büyükannesi gibi."

"Annenin her zaman istediği şeyi yaptığını düşünürsek şikayet edemem, eminim. Ve ... şey, aptal baban için konuşamam."

İNledim ve yanına oturdum. "Hatırlatma bana." Daha birkaç ay olmuştu ki

Babamın geleceğini İrlanda mafyasıyla pazarlık etme kararı. Elmas Sendikası aslında onu İrlanda mafyasına teslim etmeyi planlıyordu. Bu bir çeşit pazarlık kozuydu. Onlar acı çekmesini istiyordu, biz de işlediği suçların bedelini ödemesini istiyorduk. Hapse girdiği sürece yaşamasına izin vermeyi kabul ettiler. Cezası olması gerekenden çok daha uzundu ve onunla birlikte çalışan birkaç Grove'lu ile birlikte onların bir düzineden fazla suçunu üstlenmişti. Paradise Grove artık İrlandalılara hiçbir şey borçlu değildi, özellikle de Jameson ve Lucille Earl'ün icabına bakmak gibi kirli bir iş yaptıkları için.

Bu, Dimitri ve Armanelli'lerin geçerli olacağından emin olmadıkları, gönülsüzce yapılmış bir anlaşmaydı. Yine de şimdilik Paradise Grove'da her şey cennetti.

Dimitri kravatını gevşeterek yanıma geldi ve kanepenin arkasından alnıma bir öpücük kondurdu. "Evet, bana babasını hatırlatma. Lanet olası piç."

İçimi çektim ve Dimitri artık karnımı ovabilsin diye elimi hareket ettirdim. Bebeğin tekmelerini hissetmeye çalışmayı takıntı haline getirmişti. "En azından ormandan geçtik, sevgilim D."

"Bunun bir parçası olmamalıydın, Bal Arısı," diye homurdandı, ses tonu kırılmıştı. Dimitri hâlâ Diamond Syndicate'in bir parçası olmamdan ve toplulukların geleceği için kararlar almanın riskli olmasından nefret ediyordu. Yine de bunun kim olduğumun ve olmak istediğimin bir parçası olduğunu kabul etmişti.

Paradise Grove benim evimdi ve çoğu gün annemin köklerini hâlâ hissettiğim yerdi.

"Yine şikayet etmeye başlama. Dayanamıyorum." Kee bej koltuğa oturdu ve ayaklarını da sehpanın üzerine uzattı. "Bu parti için hazırlanmaya ne zaman başlamamız gerektiğini düşünüyorsun? Ben dinlenmek ve yemek yemek istiyorum."

"Tercihen dondurma," diye kabul ettim.

"Geçen sefer sorduğunuzdan beri buzdolabında kurabiye hamuru var ve-"

"Meyveli bir tat istiyorum. Greyfurt gibi," diye mırıldandı Kee ve gözlerini kapattı.

Yemin ederim bebek de bunu istiyormuş gibi tekmeledi ve Dimitri karnımın üzerindeki eliyle gülümseyerek, "Sanki o da bu lezzete açmış gibi hissediyor" dedi.

Pembe şöyle bir baktı ve sonra yüksek sesle inledi. "Şimdi de bebek *için* mi konuşuyoruz Dimitri?"

"Evet, çocuğum için konuşuyorum. Karnı aç." Ayağa kalktı

ve anahtarları tezgâhtan aldı. "Sanırım ikiniz için greyfurt aromalı dondurma bulacağım."

"Ve belki biraz da kaplumbağa dondurması," diye ağzından kaçırdı Pink. Dimitri kaşlarını çattı. "Sen de mi hamilesin?"

Kapıyı açtı ve Bane orada duruyordu. Bane öne doğru eğildi ve değerlendirmesini yapmadan önce odaya göz gezdirdi. "Pink, hamile olmasan iyi edersin."

"Öyleyse ne olmuş yani?" Ona hiç bakmadan yırtık kotunun bir ipliğini çekti.

Hırladı ve içeri girip kulağına bir şeyler fısıldamak için eğilirken gözleri onu hiç bırakmadı.

"Evet, öyleyse ne olmuş. Hamileyken çok keyifliyiz, değil mi Sevgilim D?" Ona en iyi şaşkın bakışımı attım.

Kıkırdadı ve homurdandı, "Siktir et." Bane'e baktı, "Git hanımlara dondurma getir. Ben karımı yatağa götürüyorum."

"Hey!" Beni kucağına alırken omzuna bir tokat attım. "Henüz seninle evli değilim."

"Lucille'e bunu tekrar söyle lütfen. Gelecek ay arka bahçede düğünümüzü planlayacak."

Beni koridora götürürken güldüm. "Haklısın, ben de şikâyet etmeyeceğim Dimitri Hardy. Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum. Bunu inkar etmeyeceğim."

"Güzel. Çünkü sen gidiyoriçin olmak aince
kış Olive Hardy yakında, Honeybee. Çok, çok
yakında."

Son

**Dimitri ve Olive'in bonus sahnesi için bültenime
buradan kaydolun! <https://shainrose.com/newsletter/>**

*Ve daha fazlası için hazır mısınız?! Armanelliler,
Stonewoodlar, Hardyler henüz bizi tamamen terk etmedi.*

*Ve Jameson geliyor. Bane Black ve Pink de öyle!
Shain'in kitaplarının bir sonraki bölümü için, aşağıya
tıklayarak bir sonraki bölümü ilk öğrenen siz*

olun:

[Gizli Proje](#)

TEŞEKKÜRLER

Hardy Milyarderleri sona erdi... şimdilik. Ve bu benim için bir dönemin sonu olduğu için, tüm Sevenlerime, okuyucularıma, arkadaşlarıma, aileme şunu söylemeliyim: *Hala* yazıyor olmamın nedeni sizlersiniz. Hepinize minnettarım. Hardy'ler beni çok iyileştirdi ve siz de onların hikâyelerini yazmaya devam etmeme izin verdiniz. Her birinize derinden minnettarım.

Okuyucularıma: Desteğiniz ve coşkunuz bu serinin kalbi oldu. E-postalarınız, eleştirileriniz ve mesajlarınız en karanlık zamanlarda bile yazmamı sağladı. Beni bir yazar ve en iyi arkadaşlarımdan biri olarak korudunuz. Hardy'leri ve yarattığım diğer tüm dünyaları kucakladığınız için teşekkür ederim.

Krista'ya: Benden asla kurtulamayacaksın. Ve sen olmasaydın, bu sektörde ben olmazdım. Seni seviyorum. Editörlüğün, redaksiyonun, notların, sabrın, düşünceli oluşun ve beni ve neye ihtiyacım olduğunu bildiğin için teşekkür ederim.

Yazı grubuma ve beta okuyucularıma: Hepiniz acımasızsınız ve ben buna bayılıyorum. Bu kitapları parçalara ayırdığınız ve onları çok daha iyi hale getirdiğiniz için teşekkür ederim. Benimle konuşmak için harcadığınız zaman, dürüstlüğünüz ve bu hikayelerin bugünkü halini almasına yardımcı olduğunuz için gerçekten minnettarım.

Kocama: Sensiz ben yokum. Seni sonsuza kadar seviyorum.

Anneme, kız kardeşime ve erkek kardeşime: Sanırım artık telefona cevap vereceğim. Mağarada yazarken kaybolmadım... birazcık.

Çocuklarıma, köpeğe ve kediye: Hiç yardımcı olmadınız. Bunu daha önce de teşekkürlerde söylediğimi hissediyorum. Yazmayı çok zorlaştırdınız ve bir kitabı bitirebildiğime bile şaşırdım. Yine de sizi sonsuza dek seviyorum.

Hardy'lere: Kalbimin bir parçası sonsuza dek sizde kalacak. Kendi kitaplarınızı yazdığınız için teşekkürler. Ben sadece elçiydim <3

XOXO,

Shain

SHAIN ROSE HAKKINDA

Shain Rose romantizmin doruklarını yazıyor. Kitapları, sonsuza dek mutlu sonlara götüren kızgınlık, buhar ve duygusal rollercoaster'larla doludur.

Hiç değişmemesini umduğu ailesiyle birlikte havanın sürekli değiştiği bir yerde yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda kitap okuyor ve hayatı seviyor.

Onu buradan takip edin:

[Tiktok](#)

[Facebook](#)

[Instagram](#)

[Bookbub](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.